

சுவாமிநாதர்
 ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிகர்
 அருளிச்செய்த
நிருப்பரங்கிரிப்புராணம்
 மூலமும்
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்
 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்
 எழுதிய
 பொழிப்புரையும்.

இவை
 ஷே. மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரால்
 மதுரை
 மீனலோசனி அச்சியந்திரசாயியற்
 பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

விபவஸ்ர ஐப்பசி மஸ்
 விலை ரூ. 1-4-0

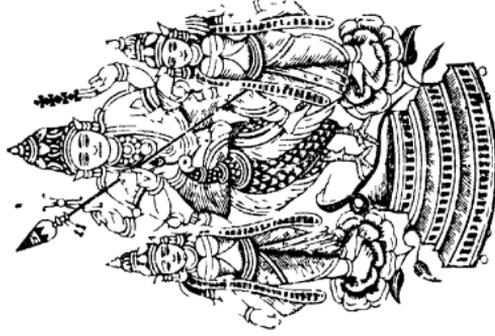
1928

Copy Right Registered.

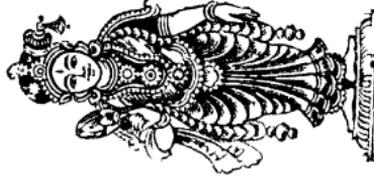
உ-

சிவமயம்.

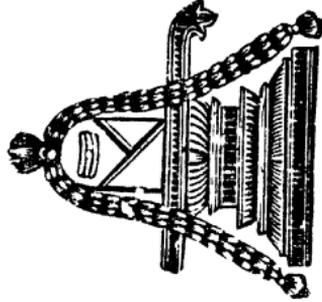
முருகன் துணை.

சுப்பிரமணியர்.

அடிமை நாயகி.

பயங்கி நாயகி

கற்பக விகாயகி.

பொருளடக்கம்.

பதிப்புரை	...	...	1
முகவுரை	...	...	5
அபிப்பிராயம்	...	...	10
சாற்றுக்கவிகள்	...	...	12
பொருளுதவிசெய்தவர்கள்	...	...	15
தேவாரத்திருப்பதிகம	...	...	16
திருப்புக்ஷம்	...	...	21
1. பாயிரச்சுருக்கம்	...	...	க
2. குமரன் உபதேசச் சுருக்கம்	...	...	கக
3. குமரன் தவசச் சுருக்கம்	...	...	கஉ
4. சிபிவேந்தன் பூதானச் சுருக்கம்	...	...	க௮
5. பிரமகூவச சுருக்கம்	...	...	௮௭
6. தலவிசேடச் சுருக்கம்	...	...	க0௨
7. அரிச்சந்திரச் சுருக்கம்	...	...	கக0
8. திருவிழர்ச் சுருக்கம்	...	...	க௨௩
9. நற்கீரச் சுருக்கம்	...	...	க௩௬
10. சூரசங்காரச் சுருக்கம்	...	...	க௪௭
11. திருக்கலியாணச் சுருக்கம்	...	...	க௫௯

உயர்தரநீதி மன்றவாதி, திருவாளர்

சோமசுந்தர பாரதியாவர்கள் எழுதியது.

திருப்பரங் குன்றமென்னுந் திருப்பரங்கிரிப் புராணத்தைச் சேற்றார் ஆத்தான வித்துவானும், மதுரை நான்கார் தமிழ்ச்சங்கப் புலவருமாகிய திருவாளர் மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயாவர்கள் பதிப் பாசிரியாயிருந்து பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளைப் பரிசோதித்துப் பிழை நீக்கி புரையெழுதி வெளியிடுகின்றவர்கள் என்னை அதற்கொரு முன்னுரை யெழுதும்படி விரும்பினார்கள். அவர்கள் விருப்ப மகற் றொண்ப் பணியாதலால் சிறிது தகவின்றியும் அப்பணியை மேற் கொள்ளலானேன்.

குன்றமெறிந்த குமாவேள் பாங்குன்றம் தமிழகத்திற் பண்டைப் பழம்பதிகளிலொன்றாகும். என்று தொட்டு மதுரையோ அன்று தொட்டு, இக்குமான்குன்றமுந் தமிழ்காட்டில் தலைநின்ற புகழ் கொண்டுள்ளது. சங்கப்பாக்களில் நின்று நிலவுவது. ஆதியறியப் படாத பழைய பாண்டியர் தமிழொடு தோன்றி அப்பாண்டியர் புகழென வளர்ந்துவருவது. தமிழ்க்கடவுளான முருகவேள் கவியுக் கவரதாய்த் தம்மை வழிபடுவார்களுக்கு வேண்டிய இட்டசித்திக ளெல்லா மீந்தருளுதற் சிறப்புறுவது. தன்னினவரைகளுக் கிட ரிழைத்த இர்த்ரனை வணங்கி, அவன் மகனொடு வந்து குறையிரக்க அவ்விறை வேலவனை யிணக்கி அயனுக்குர் தன்னினவரைகளுக்குந் தேவர் முதலிய யாவருக்கு மகிழ்ச்சி விளைநித் திறுமாப்பது. இம் மட்டோ கறைமிடற்றிறைவர் நெற்றிக்கண்ணை யஞ்சாத மெய்ப்புல வன் றமிழ்வேட்ட குமானுக்குத் துணைநின்று, அப்புலவனாகிய கீரனுக்குச் சிறைபோல நல்வசதியு முதவி அவன் முருகாற்றுப்படை நிதியைத் தமிழினுக்குத் தந்த பெருவள்ளன்மை வாய்ப்பது நிற்பது. சங்கத்தார் தமிழ்மணக்கத் தானிதமுந் தமிழ்ச்செய்யுட் சுவைபரு கிப் புலவர்குழாம் புகுகிலைய மாயிருக்கும் புனிதக்குன்றம்.

இப்பழம்பதியி னென்றும் விளையாடிவரு முருகவேள் தமிழர் பழங்கடவுள். முனிவரொடு தேவர்களுக்கு மனிதர்களுக்குங் கவியு முளம் அருள்சூக்க இனிய வரமனைத்தையும் அனவாதமுதவு முதற் கடவுளைப் புலவர் பலர் நிதம் வாழ்த்த அவர் தமிழுக்குத் தெய்வ மாகும். பிரமனுக்குப் பிரணவப்பொருளை விளக்கி அவன் படைப் புத்தொழிலியற்றப்பணித்தீர்தவன். இர்திரனும் உபேர்திரனும்

விழைந்து மகட்கொடைநீர அலர் மக்களிருவரையு மனிதர் மனை யறந் சிறக்க மணந்து மணவற நிறுவிய தெய்வம். கீரணுரை கேட்க வாயற்ற வொருபுலவனுய்ச் சங்கத்தில் வந்தருளி அகப்பொருளிணுழ் பொருளை யவன் விளக்கச்சிரந்துளக்கியவந்த மூர்த்தி. மூங்கைய ராய்ப்பிறந்த இளங்குமரகுருபாரைத் தமிழ்பாடச்செய்து மகிழ்ந்த தெய்வச்செம்மல்.

இச்செவ்வீவன் வாழும் இத்தெய்வக்குன்றத்தின் பெருமை யினைத் திரட்டி, அவன் விரும்புந் தமிழ்ச் செய்யுளினிற் றருவதே திருப்பரங்கிரிப் புராணமாகும். இதைச் செய்தவர் ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிக ரென்னுந் தமிழ்ப் பெரும்புலவர் திலகரென்ப. இவர் செய்த சேதுபுராணச் சிறப்பும் சிவஞானசித்தியாருரைநலச்செவ்வியுந் தமிழகமறிந்த செய்திகள். இப்பெரியார் பரங்கிரிப்புராணத்தைப் பாடினாரென்றபோது அதற்கொரு முகவுரை வேண்டற்பாற்றதன்று.

இனி நடைப்பொக்கினும் பொருளாழ்ச்சியினும் சேதுபுரா ணத்தினின்றும் பிறிதிசைப்பதாகக் காண்பவர்கள் காலதேச வர்த்த மாணங்களால் புலவர் மனோபாவம் வேறுபடு மியல்பையும் ஏடுமுது பவர் இயலனவில் நூலியலு மொரோவிடத்தில் மாறுபடு முண்மையையுந் கருதுவரே லொருவாறமைதி பெறலாகும்.

தமிழிலே தற்காலத் தனிகருக்கும் இப்பழம்பதி* அத்தியட்சர் பலருக்கும் இருந்துவரும் நொதுமல் நிலைவிளைவுகளைக் கருதுங்கால் இறப்பின் வாய்ப்பட்ட இப்புராணத்தை மீட்டிப் புத்துயிர் தந்து, அதனை யிவ்வுருவில் வெளிவந்துலாவச் செய்த புலவராகிய மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களின் தரிழார்வழும் தன்னல மறுப்பும் தமிழ்த்தொண்டும் இனையனவென விளங்கும் இப்புராணம் இப்போது வெளிப்படுத்தப்படா தொழியின் இஃது அறவே யறைபடலாகு மென்பதற் கையமில்லை. புத்தம்புதிய புலவர் போலாமல் தொன்று தொட்டுத் தமிழொடு நின்று வளரும் பரங்குன்றப் பழம்பதிக்குப் பாவலசிகாமணியாகிய நிரம்ப அழகிய தேசிகர் பாடித்தந்த இப்புரா ணத்தைப் படித்துமகிழ்ப் பிறிது தூண்டுதல் வேண்டா. இருமையு மினிதுதரு மிதனைத் தமிழர் தகவற்து போற்றுவரென்று நம்புகிறேன்.

* அத்தியட்சர்-மேல்வீசாரணை செய்வோர்.

பதிப்புரை.

திருக்கயிலாசபதியாகிய பரம்பொருளா லருளிச்செய்யப்பட்ட வேதவாக்கியங்கள் கவர் பொருள்பட்டுச் சந்தைக்க நின்ற இடத்துப் புராண இதுகாசங்களைக்கொண்டு நிர்ணயஞ் செய்யவேண்டுமென்று சிவமகா புராணத்திலுள்ள வாயு சங்கிதை பூருவ பாகம் முதலாவது அத்தியாயம் கூறுகின்றதை யுணர்ந்த மேதாவிகள் வேதத்தினும் புராணம் மிகுந்த பலமுடையதென்று சொல்ல ஒரு சிறிதும் பின்னிட மாட்டார்கள்.

இத்தகைய மகத்துவம்பெற்ற புராணம் பதினெட்டனுடங்கிய கந்த புராணத்தும், சைவ புராணத்துஞ் சிவசொருபமென்று சொல்லப்பட்ட திருப்பாங்கிரி மான்மியத்தையும், அத் திருப்பாங்கிரியே தமது முதற்படை வீடாக ஏழுந்தருளியிருந்து தெய்வயானை யம்மையைத் திருமணஞ்செய்த கலியுகவாதாகிய முருகக்கடவுள் அற்புதத்திருவிளையாடல்களையும், திருப்பாங்கிரியிலுள்ள தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களையுந் திரட்டி வடமொழியினின்றும் தென்மொழியில் விருத்தப்பாக்களாகத் திருப்பாங்கிரிப் புராணமெனப் பெயரிட்டுத் திருப்பாங்கிரியில் மடாதிபதியாயிருந்த சைவாசாரியராகிய நிரம்ப அழகிய தேசிகர் பாடியருளினார். அவர் பாடிய காலம் நூற்றுக்கணக்காக நீண்ட காலமெனக் கண்பரம்பரையில் தெரிவதல்லாமல் வரையறுத்துத் தெரிய முடியவில்லை. அவர் செய்த சேதுபுராணத்தையும், திருவையாற்றுப் புராணத்தையும், சிவஞான சித்தியாருசையையும் தேடிப் பார்த்ததிலும் அவைகளில் அவர் பெயர் மாத்திரம் காணப்படுதலன்றிக் காலங் காணப்படவில்லை. அவருக்கு வருடந்தோறுங் குருபூசை துளாலூரிலிருந்து செய்துவருகிற அவர் * சந்தியாரைக் கேட்கும்போது அவர்கள் சேது சமஸ்தானத்திலிருந்து தேசிகருக்குத் துளாலூர் முதலிய சில கிராமங்களும் திருப்பாங்கிரி மடமும் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட சாதனத்திற் காலங் காணலாமென்றும் அச்சாதனம் வெளிப்படையாயில்லை யென்றுஞ் சொல்கிறார்கள். சிந்த,

* தற்போது பட்டத்திலிருக்கிற ஸ்ரீபால உதயமூர்த்தி தேசிகரவர்களும், ஸ்ரீ ஆர். மாணிக்கவாசக தேசிகரவர்களும், பிறரும்.

எட்டுச் சுவடிகளில் இலைமறை காய்ப்பால் மறைந்திருந்த இப் புராணத்தைத் திருப்பரங்கிரி ஸ்ரீ நாராயணசரணரவர்கள் 46 வருடங்களுக்குமுன்னர்த் தேடியெடுத்துக் காரைக்காலுக்குக் கொண்டிப்பாய் அச்சிற் பதிப்பித்துப் புத்தக வடிவமாக்கி வெளிவந்துவரவச் செய்தார்கள். அப் புத்தகத்தைச் சற்றேறக்குறைப 30 வருடங்களுக்கு முன்பான் வாங்கிப் படித்துச் சாமானியமாகப் படித்தவர்களுக்குப் பற்பல பாடல்களில் பொருள் விளங்காமலிருக்கக் கண்டு, இப் புராணத்தின் அருமைபெருமைகளை எல்லாருந் தெளிவாகத் தெரிந்து நம் குமாரர்கடவுளை வழிபாடுசெய் துய்யும்பொருட்டு எனிய நடையி லொரு வசனமெழுதி, யான் பாடிய பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழுடன் சேர்த்து, அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினேன். அப்புத்தகமும் தற்காலம் படிப்பவருக்குக் கிடைப்பதரிதாயிருக்கின்றது.

இதைத் தெரிந்து திருப்பரங்குன்றம் சைவலீவளாளர் மரபின சாகிய ஸ்ரீ நா. முத்துப்பிள்ளையவர்கள் நம் குமாரர்கடவுள் பத்தி முதிர்ச்சியால் இப்புராணம் உரைப்பாடிருந்தால் எல்லாருந் தெளிவாகப் படிக்கலாமென்றெண்ணி இப்புராணத்துட் கூறும் *சதுர்வேதமங்கலம் வித்துவான் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் பிள்ளையவர்களை ஒருரை யெழுதுப்படி வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களு மதற்கிணங்கி 2 ஆவது சருக்கமுதல் 9 ஆவது சருக்கம் வரை பொழிப்புரை பெழுதிவரும்போது தமக்கு நேர்ந்த அசௌகரியபக்கால் எழுதாது விடப்பட்ட 3 சருக்கங்களுக்கும் என்னை உரைபெழுதச் சொன்னதுடன் தாமெழுதிய உரையைத் திருத்தமுஞ்செய்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துக என்று சொல்லிக் காலஞ்சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள், நான் திருப்பரங்கிரி வாசியாக வந்திருந்த நாள்முதல் கல்வியாராய்ச்சியில் உசாத்துணையாயிருந்த நண்பராதலால் அவர்கள் கட்டளையை மறுக்காமற் சம்மதித்துக்கொண்டிருந்ததையறிந்த மேற்குறித்த நா. முத்துப்பிள்ளையவர்கள் இந்த வேலையைத் தங்கள் காலத்திலாவது பரோபகார தருமமாக முற்றுப்பெறச் செய்யவேண்டுமென் றென்னை வற்புறுத்தி வந்தார்கள். இவர்கள் போலவே இந்நகரவாசிகளாகிய சிவநேரசர் செல்வமிக்க பெரியார் பலரும் வற்புறுத்தி ஊக்கமுட்டினார்கள்.

இத்தன்மையவாகிய வேலைகளைச் செய்வது நம் கடமையெனக் கைக்கொண்டு காலம் சழித்திருக்கின்ற எனக்கு அவர்கள் சொன்னது சருக்கரைப் பந்தலில் தேன்மழை பெய்ததுபோல விருந்ததனால் மிக மகிழ்ச்சியுற்றுப் பரங்கிரிப்புராண ஓலையேட்டுச்சுவடி தேடும்போது மேற்குறித்த ஆறுமுசுப்பிள்ளையவர்க ளருமைச் சகோதரராகிய ஸ்ரீ. அபிஷேகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் தாம் சேமித்து வைத்திருந்த நெடுங்காலஞ்சென்ற மிகப்பழைய ஏட்டுச் சுவடியொன்று கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். அவர்கள் செய்த உதவி காலத்தினால் செய்த நன்றியாயிருந்தது.

அதன்மேல் ஏட்டுச் சுவடியையும் அச்சுப்புத்தகத்தையும் ஒத் திட்டுப்பார்த்து வேண்டிய இடத்து மூலத்தைத் திருத்தமாக்கி யானெழுதிய வுரையும் பிள்ளையவர்களெழுதிய வுரையையுஞ் செப் பஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு, அச்சிடுதற்கு வேண்டுந் தரவிய சகாயங்கருகி அறிக்கைப்பத்திர மொன்றெழுதி யச்சிட்டு, அன்பர்கள் பலருக்கு மனுப்பிப் பொருள்வருவாயை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். ஐந்தாறு மாதங்கள் சென்றபின் திருப்பரங்குன்றம் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மனத்தொடு வாய்மை நிரபதிய சிவநேசச் செல்வர்களாதலால் சீலஞ் சிறந்த நீ கால்கடவாமல் இப்புராணம் அச்சிடும் வேலையைச் சீக்கிரத் தொடங்குவது நல்லது என்று தீர்மானம் உறுதியாகவுபசாரவார்த்தை கூறிச் சிறிது பொருளுதவியுஞ் செய்தார்கள். அவர்கள் வார்த்தை “முத்தோர்சொன்ன வார்த்தை பயிர்தம்” என்ற முதுமொழிக்கிணங்கி யிருத்தலால் அச்சிடும் வேலையை யாரம்பித்தலும், முதலிற் சிறிது நிதி அவர்கள்கொடுத்த அந்த விசேடத்தால் மற்றை மெய்யன்பர்களிற் சிற்சிலர்பட்டுந் தங்கள் தங்களாலையன்ற தரவிய சகாயங்களை யடுத்தடுத்துச் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் ஊர், பெயர், பொருட் டொகைகளைச் சாற்றுக்கவிசளுக்குப் பின்பக்கத்தி லெழுதிக் காட்டு வேன். அவ்விடத்துக் கண்டு கொள்ளுக.

மேற்குறித்தவாறு நன்கொடையாகக் கிடைத்த பொருள் புராணம் அச்சிடுதற்குப் போதியதின்மையானாலும், அதையே யாதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, அச்சு வேலை பயிண்டு வேலைகளை

சாக்ஷாத் ஆறுமுகப்பெருமான் திருவருட் பலத்தால் முடித்துப் புத்த கத்தை வெளியிட்டுள்ளேன். யானெழுதிய உரை முதலிய வேலைகளிற் குற்றங் காணாதலெளிது. குணங்காணாதலரிதாயினும் கற்றறிந்தார் குற்றத்தைத்தள்ளிக் குணத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென்று, அவ ரெல்லாரையும் வணக்கத்துடன் பிரார்த்திப்பதோடு நன்கொடையாகப் பொருளுதவி செய்த அன்பாணவருக்கும் நீண்ட ஆயுளும் வேண்டிய சுகல சம்பத்தும் நம் சந்தக்கடவுள் முந்தச்செய்தருளவேண்டுமென்று சிந்தைத் தியானத்தில் வந்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்
 மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்
 திருப்பரங்குன்றம் போஸ்டு.

முகவுரை.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் தலைமைத் தமிழாசிரியரும்,
சேந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய பிரமபுரீ
திரு. நாராயண ஐயங்காரவர்கள் எழுதியது.

உலகின் உட் டோன்றிய மக்களுயிர்கள் நன்று தீதுணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு இறைவனருளிய கலைகளின் நெருகுதியை அட்டாதச வித்தையென ஆன்றோர் வழங்குவார். அவ்வித்தைகளாவன:— வேதம் நான்கு, வேதாங்கம் ஆறு, உபாங்கம் நான்கு, உபவேதம் நான்கு என்பனவாம். அவற்றுட் புராணமென்பது உபாங்கமென்னும் பகுதியைச் சார்ந்ததாய் உரைக்கப்படும்.

புராணமென்னுஞ் சொல் பழையபுடையது என்னும் பொருட்டு, அதனை சுண்டுப் பழையமென்பதே வரலாறுசுருமைக்கும் நூலுக்கேற்றி வழங்கலாயிற்று. இனி, அப் புராண நூல்கள் உலகத்தின் தோற்றம், ஓடுக்கம், முனிவர் அரசார்களின் வழிமுறை, அவர்கள் சரித்திரம், மந்வந்தரம் என்னும் ஐந்து விஷயங்களும் தம்பால் விரவிவருதலை இலக்கணமாகவுடையன வென்பர்.

ஆகவே புராணங்களுள்பன மறைகளின் வழிவந்த மாண்புடையன வென்பதும், புண்ணிய மனிக்கும் புராதன கதைகளை வாயிலாகக் கொண்டு அவை நான்மறைப் பொருளினை நன்கு விளக்கும் இயல்பின வென்பதும் ஒருவாறு போதரும். இங்ஙனம் வெளிப்படையான பொருளுடைமையாலேயே அவைகளை யாவரும் விருப்பிக்கு கற்றற்கு முற்படுகின்றனர். அப்புராணங்கள் தம்மைக் கற்பார்க்கு இருமைய்பயனும் ஒருங்குளிக்க வல்லனவென்பது பலரும் கண்டறிந்த உண்மையென்றோ? அது நிற்க. இத்தகைய இலக்கணமமைந்த புராணங்கள் பதினெட்டெனக் கணக்கிடப்படுவனவாம். அவை யாவும் வடமொழிக்கண் வேதவியாச முனிவரார் செய்யப்பெற்ற பெருமையுடன் விளங்குகின்றன. அப்பதினெண் புராணங்களுள், இறைவன் திருக்கோயில் கொண்டருளும் சிறசில தலங்களின் மாண்மிய முறைக்கும் பகுதிகளும் உள்ளன. அவ்வப்பகுதிகளைத் தனித்தனியே

வேறு பிரித்து, அவ்வத்தலங்களின் பெயரோடு சார்த்திப் பிற்காலத் தான்றோர் அவற்றிற்குத் தலபுராணமெனப் பெயர்வழங்கலாயினர். புராணங்களின் பகுதியவாதலால் அவற்றிற்கும் புராணமென்ற பெயர் பொருத்தமுடைத்தென்றே கொள்ளற்பாலது.

ஊர்தொருபுறமிருக்க; வடமொழியின் வழிநூல்களாய்த் தென் மொழியினும் செய்யுள்வடிவில் யாக்கப்பெற்று இத்தலபுராண இலக்கியங்கள், பிற்காலத்தில மிகவிரிந்து பரவுதலுற்றன. சேது புராணம், காஞ்சிப்புராணம், தணிகைப்புராணம், திருக்குற்றாலப் புராணம் போல்வனவற்றை அவற்றுள் முதன்மைபவாகக் குறிப்பிடலாம். அவையாவும் தமிழ்மக்களிடையே கல்வியறிவொழுக்கங்களை நாளும் வளரச்செய்து அவர்களை நற்கதிக்கட் செலுத்திப் பயனுடைய வாவனவென்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை.

இனி, இத்தகைய தமிழிலக்கியங்களுள், திருப்பரங்கிரிப் புராணமும் ஒன்றென்பது இங்கு அறியத்தக்கது. இதுவும் சேது புராண ஆசிரியராகிய நிரப்பவழகிய தேசிகராலேயே இயற்றப்பெற்ற பெருமையுடன் திகழ்கின்றது. திருப்பரங்கிரியின் தெய்வப்பெருமையைப் புராண முறையாகப் போற்றியுரைத்தவின் இஃதப்பெயர்த்தாயிற்றென்பது களிதின் விளங்குவதாம்.

திருப்பரங்கிரி யென்பது சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமானது தேவாரமும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனரது தேவாரமும் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. அன்றியும், அது முருகப்பிரான் கோயில் கொண்டருளும் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாய்ச் சிறப்பிக்கப் பெறுவது; திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல், அகநானூறு முதலிய சங்க நூல்களால் தக்கவாறு புகழப்படுவது. அருணகிரியார்போன்ற ஆன்றோர்களாலும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் ஏத்தற்குரியது. மற்றும் இதன் மேம்பாடுகளைத்தும் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.

இனி, அப்பாங்குன்றத்தின் சிறப்பினை யெல்லாம் ஒருகாற் சிவ பெருமான் திருநந்திதீவருக்கு உபதேசிக்க, அவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு அருளிச்செய்தார். அவரும் அச்சீரிய பொருள்களை வியாசமாமுனிவர்க்கு வெளியிட்டருள, வியாசர் சூதமுனிவருக்குச் சொல்ல, அச்சூதமுனிவரும் அவற்றை கைமிசவனத்து இருடி

கண்களுக்கு விரித்து உரைத்தருளினார். இங்ஙனம் வரலாற்று முறையான் வந்த பொருளை வடமொழிப் பதினெண் புராணங்களிற் சைவம், கார்த்தம் என்பனவற்றோடு இயைய இனிய செந்தமிழ்ப் பாக்களால் இத்திருப்பரங்கிரிப் புராணம் இயற்றப்பெற்றதாகும்.

அதனுள், திருப்பரங்கிரியின் சிறப்பினைப் பின்வருமாறு காணலாம். ஒரு காலம் திருக்கலையத்தில் சிவபெருமான் பஞ்சாக்காமந்திரத்தை உமாதேவிபார்க்கு உபதேசித்தருளினார். அப்பொழுது அண்ணையின் மடியீதமர்ந்த குமாரக்கடவுள் அதனை ஒளித்திருந்து கேட்கநேர்ந்தது. குருமுகமாகவன்றி அங்ஙனம் மந்திரப்பொருளை மறையினிற்கோடல் குற்ற முடைத்தாகலான், அவ்வுண்மையை உகைனுக் குணர்த்துதற்பொருட்டு அவர் பரங்குன்றீசரை வழிபட்டு அப்பாவத்தின் நீங்கினார். அது நிற்க சிபிச்சக்கரவர்த்தி பூதானஞ் செய்கின்ற காலத்து அதனைப் பெறுதற்குரிய அந்தணரொருவர் குறைபட்டமை கண்டு அளவிலாத் தூயாமெப்தி நினமுன். அப்பொழுது பரங்கிரிப்பெருமான் ஒரு பார்ப்பனக்கீகாலத்துடன் தானமேற்று அவனுக்கு அநுள் புரிந்தனர். அன்றியும், நான்முகக்கடவுள் நாமகளை மணப்பிரிந்துகொண்டு அப்பரங்குன்றிற்றானே பிரமதீர்த்தத்தை உண்டாக்கினார். சாபவசத்தாற் குட்டினாயுற்ற அரசனொருவன் ஆங்குப் பிரமகூவமென்னுந் தீர்த்தத்துட்படிந்து பிணி நீங்கியவனானான். அரிச்சந்திர ராஜன் சத்தியகூவத்துள் நீராடி முருகக்கடவுளுக்குத் திருவிழா இயற்றி அவரொளாற் சத்தியவாக்குடன் முத்தியும் பெற்றனன். அவையெயன்றி, மற்றொருசமயம் அக்கடவுள் தமிழ்நாடு பெருமானும் நக்கீரதேவரைத் திருமுருகாற்றுப்படைபாடச் செய்து அவரைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தருளினார். சூரசங்காரம் செய்தபின்னர் அக் குமரப் பிரானார் திருப்பரங்கிரியிலேயே தங்கித் தெய்வயானை யம்மையைத் திருமணம் புரிந்து, தம்மை வணங்கினார்க்கெல்லாம் இட்டசத்தியளித்து, மணக்கீகாலத்துடனேயே எஞ்ஞான்றும் வதிந்தருளுகின்றனர். இவ்வரலாறுகள்முதலாயினவெல்லாம் இந்நூலுள் மிகத் தெளிவாக விரித்துரைக்கப் பெறுவனவாம்.

இனி, இந்நூலை இயற்றியருளிப் பிரம்ப வழுதிய தேசிகசேன்பார் வேதாரணியமென்னும் திருமறைக் காட்டில் சைவவேளாளர் குலத்

திற்றேன்றியவர். தமிழ்நூற் கடலை நிலைகண்டுணர்ந்து வடமொழியினும் வல்லுராய்த் திருக்கூட்டத்தார் மாபிற்குத் திலகமாய் விளங்கியவர். சித்தார்த சாத்திரப் பயிற்சியிற் றம்மையொப்பார் பிறரின்றி, சிவஞானசித்தியார் திருவருட்பயன் முதலிய நூல்கட்கு அநும்பெறலுவைகுத்துப் பெரும்புகழ்படைத்த புலவர் சிகாமணியாய்த் திகழ்ந்தவர். சொற்பொருள் வளங்களும் கற்பனை நயங்களும் வாய்ப்புடைய வாகுமாறு சீரிய செந்தமிழ்ப்பாடல்களியற்றும் ஆற்றல் பெரிதுடையவர். இப்பெற்றியெல்லாம் நோக்கி இவர்பாடிய சேதுபுராணம் தமிழ் மக்களிடப் பெருமதிப்புற்று விளங்குதல் கற்றார் பலரும் நன்கறிந்தது. அங்ஙனமே இத்திருப்பரங்கிரிப் புராணமும் அறிஞர்கட்கு ஓர் அருவிருந்தாகு மென்பதில் ஐயமில்லை.

பஞ்சநமென்னும் திருவையாற்றுப் புராணமும் இப்பெரியார் இயற்றியருளியதெயன்பது அந் நூலேட்டுச் சுவடியொன்றால் அறியக்கிடக்கின்றது. இவர் கருணைஞானப்பிரகாசரிடம் சிவதீசைகூற பெற்றவரென்றும், திருப்பரங்கிரியில் மடம் அமைத்துக்கொண்டு நெடுங்காலம் வசித்திருந்தவரென்றும், பாஞ்சோதி முனிவரோடு உடன்பயின்றவரென்றும் இவரது வரலாறுணர்ந்தோர் கூறுவதுண்டு.

இத்தகைய புலவர்பெருமான் அருளிய இந்நூல் உரையொடு இதுகாறும் அச்சியற்றப்பெறாத குறை மிக மிக வருந்துதலுடைத்து. அதனை இஞ்ஞன்று நீக்குவான் முற்பட்ட அன்பர் ஸ்ரீமாத் மு. ரா. அருணாசலக் சுவராயரவர்களின் செய்க்நன்றி சிறிதும் மறக்கற்பாலதன்று. தமிழன்னியின் உண்மைப் புதல்வர்களாய், அவட்குத் தளர்ச்சி வாராமற் காக்கும் தகவுடையவர்களிற் சுவராயரவர்கள் மிகச் சிறந்த சிற்றற்குரியவர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து நூற்பரிசோதகராயமர்ந்து பன்னெடுநாள் உழைத்த பிற்பாடு மிகத் தளர்ச்சியுற்று வயது முதிர்ந்த இக்காலத்தும அவர்கள் எத்துணையோ பல தமிழ் ஊல்களைப் பரிசோதித்தும், உரைவகுத்தும், தாமே புதிதாய் இயற்றியும் வெளியிட்டு வருதலை நினைக்க நினைக்க மகிழ்ச்சி மீதுருகின்றது. ஆயினும் அவர்கள் பரம்பரைபின் பெருமையை நோக்குமிடத்து, அஃதவர்கட்கு ஒரு விப்பன்று; இயற்கையினமைந்ததே என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

“இருவிணிகை யேழிருடி யினமீன்க ளுடங்கிலங்க
லென்ன விண்ணிற்

பெருகுபுக * மெழுபுலவ றொருகுடியி லொருங்குமிகப்
பிறங்கி னரால்”

என இவர்களது குடிப்பெருமை பாராட்டப் பெறுவதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடற்பாலது. அது நிற்க.

இத் திருப்பாங்கிரிப் புராணத்தைப் பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிடுதல் மட்டுமன்றி அழகுச்சுழகு செய்வார்போலக் கவிராயவர்கள் இதற்குச் சீரிய பொழிப்புரையும் எழுதியுதவியுள்ளார்கள். இந்நூலினையும் உரைரினையும் பயிலுந்தோறும் அவை சுவை மிகுதி பயக்கின்றன. அவ்வின்பத்தைப் பிறரும் பெறவேண்டுமே என்ற பெருநிரூப்பம் மனத்தினுட் குடிக்கொண்டிடுகின்றது. ஆகலின் இந்நூற்கல்வியானாய் பயனை எல்லோரும் எய்துமாறு இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

---

* எழுபுலவர்—சேற்றாரச் சமஸ்தான வித்வான் மு. கந்தசாமிக் கவிராயவர்கள், அவர்கள் குமாரர் திருவாவடுதுறை யாதீனம் பழநிக் குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள். பீனாக்ஷிசந்தராகவிராயவர்கள், ஷெ கந்தசாமிக்கவிராயவர்கள் சகோதரர் மு. இராமசாமிக் கவிராயவர்கள், ஷெ யார் குமாரர் மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயவர்கள், மு. ரா. சுப்பிரமணியாகவிராயவர்கள், மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயவர்கள் என்பார்.

அபிப்பிராயம்.

நீகுக்குற்றலத்துப்பக்கமிக்குக்கிற வேள்கால் வித்துவான்
ராவ் சாகீபு பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீமாத்.

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்க ளெழுதியது.

மதுரைமாநகரத்துப் பச்சத்தில் தலம், தீர்த்தர், மூர்த்தி விசே-
டங்களிற் சிறந்து தேவாரப்பதிகம்பெற்ற திருப்பரங்கிரிப்புராணம்
உரையுடன் அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றது. அதிற் சில பகுதிகளைப்
படித்துப் பார்த்து மிகுதி மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இந்தப் புராண
நூலாசிரியர் ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிகர். உரையாசிரியர் திருவாளர்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர். கற்றூறிற் பெரும்பாலர்க்கு மணப்பாட
மான

வஞ்சகத்தி லொன்றானத் துதிக்ககமிகத் திரண்டானை

வணங்கா ருள்ளே

அஞ்சரண மூன்றானை மறைசொல்லால் வாயானை

யத்த னுகித்

துஞ்சவுணர்க் கஞ்சானைச் சென்னியணி யாறானைத்

துகளை ழானைச்

செஞ்சொன்மறைக் கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச்

சின்தை செய்வாம்.

என்ற பாட்டு, இத்தலப்புராணப் பாயிரச் சருக்கத்துள்ளது. இவ்
வொரு பாட்டைப் படித்தார் நூல் முழுவதையும் படிக்க விரும்புவா
ரென்பது திண்ணம். கவிராயரவர்கள் மிகப் பல செய்யுள் நூல்களும்
உரை நூல்களும் இயற்றி வெளியிட்டுள்ளவர்கள். இவர்களது செய்
புள் நடையும் உரை நடையும் மிக்கதெளிவும் தக்க இனிமையும்
வாய்ந்தவை யென்பது அவ்விருவகை நூல்களையும் பார்வையிட்டார்
அறிந்தது. அவர்கள் இந்நூலுக்கெழுதியிருக்கிற உரை, பாட்டுக்
களின் பொருள்களை எல்லாரும் எளிதாக அறிந்துகொள்ளும்படி

மிகவுந் தெளிவாயிருக்கின்றது. இந்த உரையைத் துணையாகக் கொண்டு சிறிது கல்வி பயின்றவர்களும் புலமை நிரம்பியவர்கள் போலக் கவிக்கருத்தறிந்து பயனடையலாம்.

கவிராயரவர்கள் கவிச்சுவையும் பத்திச் சுவையுங் கனியப்பாடி வெளியிட்டிருக்கின்ற இந்தத் தலத்தைப்பற்றிய எட்டுப்பிரபந்தங் களையும் இத்தலபுராணத்தையும் படிப்போர் முருகப் பெருமான் மெய்ப்பத்தியும் இலக்கிய விற்பத்தியும் ஒருங்கே முதிர்ச்சியுறப் பெறு வார்கள். இன்னும் பல நூல்களையும் உரைகளையும் வெளியிட்டுத் தமியூலகத்துக்கு உதவிவரம்வண்ணம் கவிராயரவர்களுக்கு ஓயற்ற வலிய உடல் பலமும் தளரா த மதநலமும் நீடிய ஆயுளும் அருளு மாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனைச் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்தி வேண்டிக் கொள்கின்றேன்...

சாற்றுக்கவிகள்.

மதுரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆதினவித்துவானூர்,
மதுரை செயிண்டுமேரிஸ் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டி தருமாகிய
பிரமபுரீ மு. கோவிந்தசாமி ஐயாவர்களியற்றியவை.

பூவள ரயன்மால் புரந்தான் போற்றப்
புராரியின் விழியனற் பொறியாய்
மேனியங் கமலச் சரவணம் புகுந்து
வியன்மக வறுவராய் விளங்கி
யாவலோ டன்னை யணைக்கரோ ருடலும்
ஆறமா முகமுமீ ராறு
தாவரு கரமும் வயங்கவே வளர்ந்த
தயாநிதி யெனைப்புநர் தருள்வோன். (1)

பங்கயன் சிரத்தைப் புடைத்தவன் செருக்கைப்
பறித்துநுண் பிரணவப் பொருளைச்
சங்கரற் கோதிக் குன்றினைப் பிளந்து
தாரகன் நலைபினைத் தகர்த்த
அங்கரத் தயிலாற் சூரனை வீழ்த்தி
யமரரை வான்குடி யேற்றி
மங்கல பாகத் தேவகுஞ் சரியை
மணம்புரிந் தாண்டநற் றலமாம். (2)

வழுநிலா வளஞ்சேர் பரங்கிரிப் பதியின்
மான்மிய மதனைவண் டமிழி
லழகுறுஞ் சவைக ளமைதர நிரம்ப
அழகிய தேசிக ருரைத்தார்
செழுமைகொண் டன்னூர் செப்பிய பொருளின்
றிறங்களை யங்கையி னெல்லிப்
பழமென யாருந் தெள்ளிதி னுணரப்
பகர்த்தனன் பொழிப்புரை யினிதே. (3)

யின்னவன் ரூனும் யாரெனி லரணை
 ரனறுகல் லாலடி யமர்ந்தே
 யுன்னருந் தவத்தேதார் நால்வருக் குண்மை
 யுணர்த்தல்போ லுலகெலா முணர
 மன்னுநல் வளஞ்சால் ஆவடு துறையின்
 மாதவ முனிவராய் வந்து
 துன்னிய * நமச்சி வாயதே சிகரார்
 துறையர் வேந்தெனுங் கடலில்.

(4)

எண்ணுதிந் தமிழிற் சைவசித் தாந்த
 மிலக்கிய மிலக்கண மென்னு
 முண்ணுநீர் பருகிக் கவிமழை பொழியு
 மொருமுகி லென்னனை யார்க்குக்
 கண்ணிகர் நண்பன் பரம்பரைக் கவிஞன்
 கண்ணுத லடியினை மறவாப்
 புண்ணிய னருண சலக்கவி ராயன்
 புலவருக் கணியனை யோனே.

(5)

இவர் திருவாவடுதுறை யாதீனம் பதினாறாவது பட்டத்திலே
 முந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடன் சின்னப்பட்
 டுத்திலிருந்தவர்.

சுந்தரத்தவர்கள்.

மதுரைத் தேவஸ்தானம் மாஜி கமிட்டிமெம்பர் ஸ்ரீமாதர்
வயி. நாசு இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியவை.

நிரம்பவழ கியபெருமைப் பரங்குன்றப் புராணத்தை
நீணூண் முன்னர்
நிரம்பவழ கியதேசி கன்பொழில்சூழ் பரங்கிரியில்
செடிது வாழ்ந்தோன்
நிரம்பவழ கியசெஞ்சொற் செய்புன்செறித் தாக்கினனிர்
நிலத்தி லஃது
நிரம்பவழ கியஉரையொன் நில்லாமற் குடவிளக்காய்
நிலவிற் றம்மா. (1)

இழிப்புரைசென் நேரூத சிவமேசொல் லென்றாலு
மிமய மாதாம்
பழிப்புரைகொள் ளாதபொருள் சேர்ந்திலதே வியங்காதப்
பான்மை தேர்ந்து
தெழிப்புரைசெய் குறவார்செறி பரங்குன்றப் புராணச்சொற்
நெளிந்து காணப்
பொழிப்புரையொன் றினதேதீனப் போலாக்கி னுனவண்ப்
புகல்வன் மாதோ. (2)

உலையின்மேல் வைத்தமெழு கெனப்பரம னடக்குருகு
முள்ள முள்ளான்
தீலையின்மேல் வைத்துநவ மணிமுடிபேர்ற் புலவரெலார்
தூங்குந் தூயேன்
கீலையின்மேல் வைத்தவுணர் வினன்அருண சலநாமக்
கவிரர் ஜன்தான்
மீலையின்மேல் வைத்தவிளக் காமிந்த வுரையொடவன்
வாழி மாதோ. (3)

**திருப்பரங்கிரிப்புராணம் உரையெழுதி
அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துதற்குப் பொருளுதவி புரிந்தார்
ஊர் பெயர் முதலியன.**

விஜயநகரம் போலீஸ் டிப்டி சூப்பிரண்டென்ட், T. இராசப்பிள்ளையவர்கள்	} ரூ. அ. பை. 20—0—0
திருப்பரங்குன்றம்.	
டாக்டர், பிரமஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசையரவர்கள்	10—0—0
கோயில் பேஷ்கார், பிரமஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள்	3—0—0
போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	} 25—0—0
கோயில் நிர்வாகம், ஸ்ரீ வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள்	10—0—0
„ சூடன்பணிவிடை ஸ்ரீய்யாத்துரை முதலியாரவர்கள்	5—0—0
திருப்பரங்குன்றம் ஊர்ப்பொதுப்பணத்திலிருந்து	40—0—0
ஸ்ரீ சொக்குமுதலியாரவர்கள்	5—0—0
ஸ்ரீ தஞ்சியப்பமுதலியாரவர்கள்	5—0—0
ஸ்ரீ சிவகாமிநாதமுதலியாரவர்கள்	5—0—0
ஸ்ரீ வெங்கடசப்புராயுடு அவர்கள்	15—0—0
கண்ராக்க்டர், ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியாரவர்கள்	15—0—0
ஸ்ரீ சுருப்பிள்ளையவர்கள்	5—0—0
திருநீலகண்டராயனார் மடம் மிளராய்ச்சாமியென்ற சோமசுந்தரத்தம்மாள் அவர்கள்	} 5—0—0
அகிலாண்ட ஓதுவார் மகள் சுப்பம்மாளைச்சி அவர்கள்	5—0—0
ஸ்ரீ செல்லையாபிள்ளையவர்கள்	3—0—0
ஸ்ரீ இருளாண்டி பண்டிதரவர்கள்	20—4—0
வேடர்புளியங்குளம் கர்ணம், ஸ்ரீ போத்தலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்	} 3—0—0
ஆவணியாபுரம் கி. மு. பிரமஸ்ரீ சுப்பராயையரவர்கள்	25—0—0
மதுரை போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர், பிரமஸ்ரீ வி. துரைச்சாமி ய்யரவர்கள்	} 5—0—0
செ. ஓர்க்கூப்ப, ஸ்ரீ சுப்புக்கண்ணு அவர்கள்	5—0—0
செ. அச்சார்பிஸ், ஸ்ரீ சாமியப்பிள்ளையவர்கள்	7—0—0
பொத்தம்பு. ஸ்ரீ ப. வேலாயுதஞ்சீர்வைகாரரவர்கள்	5—0—0
கத்தியார்குண்டு. ஸ்ரீ இராஜகோபால் பிள்ளையவர்கள்	10—0—0
செ. ஸ்ரீ அபிஷேகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்	10—0—0
செ. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்	5—0—0
செ. ஸ்ரீ சங்கரமூர்த்தியாபிள்ளையவர்கள்	15—0—0

திருஞானசம்பந்த சுவாமிக ளருளிச்செய்த தேவாரத் திருப்பதிகம்.

திருப்பரங்குன்றம்—பண், குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரெரியேந்திச்சுகுகானி
லாடலனஞ்சொல்லணியிழையானையொருபாகம்
பாடலன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

அங்கமொராறும்அருமறைநான்கும்அருள்செய்து
பொங்குவெண்ஊலும்பொடியணியிழைப்பிற்பொவிளித்துத்
திங்களும்பாம்புந்திகழ்சடைவைத்தேதார்தேன்மொழி
பங்கினன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

நீரிடங்கொண்டநிமிர்சடைதன்மேனிரைகொன்றைச்
சீரிடங்கொண்டவெம்மிறைபோலுஞ்சேய்தாய
வோருடம்புள்ளேயுமையொருபாகமுடனாகிப்
பாரிடம்பாடவினிதுறைகோயில்பரங்குன்றே.

வளர்பூங்கொங்கமாதவியோடுமல்லிகைக்
குளிர்பூஞ்சாரல்வண்டறைசோலைப்பரங்குன்றந்
தளிர்போன்மேனித்தையனல்லாளோடொருபாகம்
நளிர்பூங்கொன்றைசூடினன்மேயநகர்தானே.

பொன்னியல்கொன்றைபொறிகிளர்நாகம்புரிசடைத்
துன்னியசோதியாகியவீசன்ருண்மறை
பன்னியபாடலாடலன்மேயபரங்குன்றை
யுன்னியசுந்தையுடையவர்க்கில்லையுறுநோயே.

கடைநெடுமாடக்கடியரண்மூன்றுங்கனன்மூழ்கத்
தொடைநவில்லின்தவில்லினனந்திச்சுகுகானிற்
புடைநவில்பூதம்பாடநின்றும்பொருசூலப்
படைநவில்வான்றனன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

அயிலுடைவேலோரனல்புல்குகையினம்பொன்று
 லெயில்படவெய்தவெம்மிறைமேயஇடம்போலு
 மயில்பெடைபுல்கிமாநடமாடும்வளர்சோலைப்
 பயில்பெடைவண்டுபாடலுறுதபரங்குன்றே. (7)

மைத்தகுமேனிவாளரக்கன்றன்மகுடங்கள்
 பத்தினதிண்டோளிருபதுஞ்செற்றுன்பரங்குன்றைச்
 சித்தமெதான்றிச்செய்கழலுன்னிச்சிவனென்று
 நித்தலுமேத்தத்தொல்வினைநம்மேனில்லாவே. (8)

முந்தியிவ்வையந்தாவியமாலுமொய்யொளி
 புந்தியில்வந்திங்கருமறையீந்தவுரவோனுஞ்
 சிந்தையினாலுந்தரிவரிதாகத்திகழ்சோதிப்
 பந்தியலங்கைமங்கையார்பங்கன்பரங்குன்றே. (9)

குண்டாய்முற்றுந்திரிவார்கூறைமெய்ப்பார்த்து
 மிண்டாய்மிண்டார்பேசியபேச்சுமெய்யல்ல
 பண்டானீழல்மேவியவிசன்பரங்குன்றைத்
 தொண்டாலேத்தத்தொல்வினைநம்மேனில்லாவே. (10)

தடமலிபொய்கைச்சண்பைமன்றானசம்பந்தன்
 படமலிநாகமரைக்ககைத்தான்றன்பரங்குன்றைத்
 தொடைமலிபாடல்பத்தும்வல்லார்தந்துயர்போகி
 விடமலிகண்டனருள்பெறுந்தன்மைமிக்கோரே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

**சுந்தரமூர்த்திச் சுவாமிகளருளிச் செய்த
தேவாரத் திருப்பதிகம்.**

திருப்பரங்குன்றம்—பண், இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோத்திட்டையுங்கோவலுங்கோயில்கொண்டிருமைக்
கொண்டுமூல்கின்றதொர்கொல்லைச்சில்லைச்
சேத்திட்டுக்குத்தித்தெருவேதிரியுஞ்
சில்புதமுநீருந்திசைதிசையன
சோத்திட்டுவிண்ணோர்பலருந்கொழுநும்
மரைக்கோவணத்தோடொருநீதாற்புடைசூழ்ந்
தார்த்திட்டதும்பாப்புக்கைக்கொண்டதும் ஈம்
படிகேளுமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(1)

முண்டந்தரித்தீர்முதுகாடுறைவீர்
முழுநீறுமெய்ப்புசுநீர்மூக்கப்பாம்பைக்
கண்டத்திலுந்தேளிலுங்கட்டிவைத்தீர்
கடலைக்கடைந்திட்டீதார்,ஞ்சையுண்டீர்
பிண்டஞ்சமந்தும்மொடுங்கூடமாட்டோம்
பெரியாரொடுபட்டினிதென்றிருத்தும்
அண்டங்கடந்தப்புறத்தும்மிருந்தீ
ரடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(2)

மூடாயமுயலகன்மூச்சுப்பாம்பு
முடைநாறியவண்டலைமொய்த்தபல்பேய்
பாடாவருபூதங்கள்பாய்புலித்தீதால்
பரிசொன்றறியாதனபாரிடங்கள்
தோடார்மலர்க்கொன்றையுந்துன்னெருக்குந்
துணைமாமணிநாகமரைக்கசைத்தீதான்
றூடாதெனவேசெய்தீரெம்பெருமா
னடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(3)

மஞ்சண்டமாலேமதிசூடுசென்னி
மலையான்மடந்தைமணவாளநம்பி
பஞ்சண்டவல்குற்பணைமென்முலையா
ளொடுநீருமொன்றாயிருத்தலாழியீர்

நஞ்சுண்டுதேவர்க்கு முதற்கொடுத்த

நலமொன்றறியோமுங்கைநாகமதம்

கஞ்சுண்டுபட்டமதுபோகவிட

ரடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே,

(4)

பொல்லாப்புறங்காட்டகத்தாட்டொழியீர்

புலால்வாயனபேயொடுபூச்சொழியீ

ரெல்லாடறிவிரிதுவேயறியீ

ரென்றிரங்குவேனெல்லியுநண் கலும்

கல்லானிழங்கிழைநூலாட்கண்டதுங்

கடம்பூர்ச்சகர்க்கையினிள் முன்கண்டதும்

அல்லால்விரகொன்றிலமெம்பெருமா

னடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே,

(5)

தென்னுக்கிதனத்தெத்தெனவென்றுபாடிச்

சில்பூதமுநீருந்திசைதிசையன

பன்னுன்மறைபாடுதீர்பாசூரூரீர்

படம்பச்சகங்காட்டுத்திருவொற்றியூரீர்

பண்ணார்மொழியானையார்பங்குடையீர்

படுசாட்டகத்தென்றுமொர்பற்றொழியீர்

அண்ணாமலைவேனென்றீயாநூரூரீர்

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே,

(6)

சிங்கத்துரிமூடுதீர்தேவர்கணந்

தொழிற்றீர்பெற்றமுகந்தேறிடுதீர்

பங்கம்பலபேசிடப்பாடுந்தொண்டர்

தமைப்பற்றிக்கொண்டாண்டுவிடவுங்கல்லீர்

கங்கைச்சடையீருங்கருத்தறியோங்

கண்ணுமன்றுடையீர்கண்ணையாயிருந்தா

லங்கத்துறுநாய்களைந்தாளகல்லீ

ரடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே,

(7)

பிணிவண்ணத்தவல்வினைதீர்த்தருரீர்

பெருங்காட்டகத்திற்பெரும்பேயுநீருந்

துணிவண்ணத்தின்மேலுமொர்தொலுதித்துச்

சுற்றுநாகத்தராய்ச்சண்ணீறுபூசி

தேவாரத் திருப்பதிகம்,

மணி வண்ணத்தின்மேலுமொர்வண்ணத்தராய்
 மற்றுமற்றுமல்லவண்ணத்தரா
 யணிவண்ணத்தராய்நிற்பெருமா
 னடிசேனாமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(8)

கோளாளியகுஞ்சரங்கோளிறைழத்தீர்
 மலையின்மலையல்லதுகோயில்கொள்ளீர்
 வேளாளியகாமனைவெந்தழிய
 விழித்தீரதுவன்றியும்வேய்புரையுந்
 தோளாளுமைநங்கையார்பங்குடையீ
 ருடுகூறையுஞ்சொறுத்தந்தாளகில்லீ
 ராளாளியவேகிற்பெருமா
 னடிசேனாமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(9)

பாரோடுவிண்ஊம்பகலுமாகிப்
 பனிமால்வரையாகிப்பரவையாகி
 நீரோடுதியெடுங்காற்றுமாகி
 நெடுவெள்ளிடையாகிநிலஊமாகித்
 தேரோடவரையெடுத்தவாக்கன்
 சிரம்பத்திறுத்தீருமசெய்கையல்லா
 மாரோடுங்கூடாவடிசேனிதுவென்
 னடியேழுமக்காட்செயவஞ்சதுமே.

(10)

அடிசேனாமக்காட்செயவஞ்சதுமென்
 மமர்பெருமானையாளுநனஞ்சி
 முடியாலகாண்டமுவேந்தர்முன்னே
 மொழிந்தாறுமோர்நான்குமோரொன்றினையும்
 படியாயிவைகற்றுவல்லவடியார்
 பரங்குன்றமேயபரமன்னடிக்கே
 குடியாகிவானோர்க்குமோர்கோவுமாகிக்
 குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே.

(11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிநாதரூளிச்செய்த
திரும்பாங்கிரித் திரும்புகழ்.

- உனைத்தினந்தொழு திலனுனதியல்பினை
உரைத்திலன்பல மலர்கொடுனடியினை
உறப்பணிந்தில னொருதவமிலனுன தருள்மாறா
- உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
விருப்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
உவப்பொடுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் மலைபோலே
- கனைத்தெழும்பக டதுபிடர்மிசைவரு
கறுத்தவெஞ்சின மறலிதனுழையினர்
கதித்தடர்ந்தெறி கயிறிகதைகொடு பொருபோதே
- கலக்குறுஞ்செய லொழிவறஅழிவுறு
கருத்துரைந்தல முறுபொ முதளவைகொள்
கணத்திலென்பய மறமயில்முதுகினில் வருவாயே
- வினைத்தலந்தனி லலைகைக்குதிகொள்
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் புரிவேலா
- மிசுத்தபண்பயில் சூயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிகுங்கும முகை முகடுமுறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபயவரை யுடையோனே
- தினத்தினஞ்சீதூர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவிணவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செயமுனிவர்தொழ மகிழ்வோனே
- தீனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருசுயர்பொழில்திகழ்
திரும்பாங்கிரி தனிலுறைசாவண பெருமாளே.

திருப்பரங்கிரித் திருப்புகழ்.

மன் றலங்கொந் துமிசை தெர்தனந் திந்தென வண்டி னங்கண்டுதொடர்	குழல்மாதர்
மண்டி நிற்கொண்டைய மு துண்டு கொண்டன்பி ன்மிக வம்பி நிற்கும்பகன	தனமார்பில்
ஒன்ற அம்பொன் றுவிழி கன்ற அங்கங்குழைய உந்தியென் கின்றமடு	விழுவேனை
உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்க ண்கணியும் ஒண்கடம்பும்புனயும்	அடிசேராய்
பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சரர்கள் பண்டையென்பங்கமணி	பவர்சேயே
பஞ்சரங்கொஞ்சுகளி வந்துவந்தைத் துகர பண்டி தன் தமபிரெனும்	வயலூரர்
சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தெண் கொண்டு வவர் செண்பகமபைம்பொன்மலர்	செறிசோலை
திங்களுஞ்சங்குதிரு மங்குலுந்தங்கு முயர் தென்பாங்குன்றிலுறை	பெருமானே.

உ

சிவமயம்.

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

முதலாவது பாயிரச்சுருக்கம்.

விநாயகர் துதி.

நலந்தழைத்திடு நற்பத நீழலைக்
கலந்த வர்க்குக் கருணை யரும்பிநின்
றலர்ந்த வானந்தத் தேனுக வானன
மலர்ந்த கற்பக வேழத்தை வாழ்த்துவாம்.

(இதன் பொருள்) சிவானந்தத் தேனிறைந்த திருவடித்தாமரை விழலைத் தம்மைவந்து சேர்ந்தவர்க்குப் பிறவி வெப்பந் தணியும்படி முகமலர்ச்சியோடு தந்தருளும் யானை முகத்தையுடைய கற்பக விநாயகர்சடவுளைத் திருப்பரங்கிரிப் புராணம்பாடி முடிதற்கு வணக்கஞ்செய்வோம். (என்பதாம்.)

பரங்குன்றிசுரர் துதி.

உலகெ லாநிறைந் துள்ளும் புறம்புமா
யிலகு பேரொளி யின்பமுந் துன்பமும்
விலகி நின்ற விமலன் பரங்கிரித்
தலைவன் பாதந் தலைமிசை யேற்றுவாம்.

(இ-ள்) உலகமெல்லாம் உள்ளும் புறம்புமாய் வியாபித்துச் சோதமியமாகி இன்பமுந் துன்பமுங் கடந்து நின்மலசொருபியாய்த் திருப்பரங்குன்றத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய திருவடித் தாமரை மலர்களைத் தலையின்மேலே யேற்றிவைத்துக் கொள்வோம். (எ-ம.) (ச)

சுப்பிரமணியர் துதி.

வேறு.

சுருதிமழை பிலிற்றியிடுஞ் சதுமுகனார் சடங்கியற்றத்
தோகை பாகன்
சுருதிவீழி விருந்தருந்தக் கண்ணிறைந்த மேனியான்
கைநீர் வார்ப்பத்

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

தருதியெனக் கையேந்திப் பரிதிமதி விளக்கேத்தத்
தந்தி மாதை

வருதியெனக் கைப்பிடித்துப் பரங்கிரியின் மணந்தவனை
வணக்கஞ் செய்வாம்.

(இ-ள்) நான்குவேதங்களையும் மேகங்கள்போல முழக்கும்பிரமதேவன் மந்திரபூருவமாக விவாகத்துக்குரிய கிரியைகளைச் செய்ய, சூரிய சந்திரர்கள் இரத்த தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்க, சிவபிரானும் உமாசேவியாரும் கண்டு மனமகிழ்த்திருக்க, தேகமெல்லாம் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் தமது திருக்கரத்திலே தாராரீரை வார்க்கத் செய்வயானையம்மை திருக்கரத்தைப் பிடித்துத் திருக்கவியாணஞ் செய்தருளிய சப்பிரமணிய சுவாமியை வணக்கஞ்செய்வோம். (எ-ம்) (உ)

ஆவுடைநாயகி துதி.

பொழியருவி யெனவொழுக்கக் கருணைவெள்ள மடைதிறக்கும்
பூங்கண் மாதை

மழலையமு தம்பொழியப் பேசுமொரு பசுங்கிளியை
மருவி நாளும்

பழமறைக ளோலிடவே பதம்பெயர்க்கும் பொலங்கொடியைப்
பார்க்குந் தோறு

மழகொழுக நின்றவளைப் பாங்குன்றி லாவுடையை
யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) கருணைவெள்ளமானது மடைதிறந்து அருவிபோலப் பொழியுங் கண்களையும், கிளியைப்போல மழலையமுதம்பெருகப் பேசும்வார்த்தையினையும், வேதங்களெல்லாம் ஒலமிட்டுத் தேடியும் எட்டாமல் அப்புறம் நின்ற திருவடி களையுமுடையவனாய்ப் பொன்னங்கொடிபோலப் பார்க்குந்தோறும் அழகு விளங்கத் திருப்பரங்குன்றத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஆவுடைநாயகி யம்மையை மணத்தினுள்ளே வைத்துத் தியானிப்போம். (எ-ம்.) (க)

கற்பகவிநாயகர் துதி.

வஞ்சகத்தி லொன்றினைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானை
வணக்கா ருள்ளே

யஞ்சாண முன்றினை மறைசொலுநால் வாயானை
பத்த னுகித்

தஞ்சவுணர்ச் சுஞ்சாணச் சென்னியணி யாறூணத்
துகனெ ழூணச்

செஞ்சொன்மறைக் கெட்டாணப் பரங்கிரிவாழ் கற்பகத்தைச்
சிர்தை செய்வாம்.

(இ-ள்) வஞ்சகத்திலே பொருந்தாதவரும், திரண்ட துதிக்கையினை யுடையவரும், தம்மை வணங்காதவருள்ளத்திலே அழகிய திருவடிகளைப் பதித்து வையாதவரும், வேதங்களைச் சொல்லுந் தொங்கிய வாயினை யுடையவரும், எல்லாருக்கும் பிதாவாயுள்ளவரும், அவுணராகிய அசாரர்களுக்கு யுத்தத்திலே பயப்படாதவரும், சிரசிலே கங்கையைத் தரித்தவரும், யாதொரு குற்றமும்இல்லாதவரும், செவ்வையாகிய சொற்களையுடைய வேதங்களுக்கும் எட்டாதவரும் ஆகிய, திருப்பாங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் கற்பக விராயகக் கடவுளைத் தியானித்து வணங்குவோம். (எ-ம்.) இப்பாட்டில் ஒன்று முதல் எட்டு வரையுள்ள எண்களையமைத்திருக்குஞ் சிலைடைப்பொருள் வியக்கத் தக்கது. (ச)

குமாரக்கடவுள் துதி.

வேறு.

ஞாலம் போற்ற யான்னிரும்பி னாடும் பொருளை யளித்தருள்வான்
மாலை யெனவே கடம்பணிந்த மார்பன் வரிவண் டிசைபாடுஞ்
சோலை யுடுத்த பழநிமலைத் தூயன் மகரஞ் சுலகியிடும்
வேலை தனிலே வேலையிட வேலை புரிந்தான் பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்) 'உலகமெல்லாம் துதிக்க யாங்க ளிச்சித்த பொருளை யருளிச் செய்பவரும், கடப்பமாகியணிந்த மார்பினையுடையவரு', வண்டுக ளிசைபாடு கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த பழநியங்கிரியில் வாசஞ்செய்யும் பரிசுத்தமுள்ள வரும், மகரமீன்களையுடைய சமுத்திரத்திலே வேலாயுதத்தையேவிய தொழிலை யுடையஒருமாகிய குமாரக்கடவுளது திருவடிகளை வணக்கஞ் செய்வோம். (எ-ம்.) (இ)

தெய்வயானையம்மை துதி.

வேறு.

வார்கொண்ட கொங்கையெனுங் கோடு தன்னால்
வடிவேலர் பன்னிருதோள் வரையைப் பாய்ந்து
தார்கொண்ட கடம்பதனை யுழககி யோகத்
தண்பரவை படிந்திறைவர் தடங்கண் வண்டின்

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

போர்கொண்ட விழிக்கருணை மதத்தை யூற்றிப்
 பொருபடையா யெம்வினையைப் பொடித்து நாளும்
 பர்கொண்ட பரங்கிரிவாழ் தெய்வ யானை
 பதமலரை யிதயமலர் பதித்து வைப்பாம்.

(இ-ள்) கச்சணிந்த தனங்கனென்னுங் கொம்புகனாலே, கூரிய வேலா யுதத்தை யேந்திய குமாரக்கடவுளது பன்னிரண்டு புயங்களாகிய மலைகளிற் பாய்ந்து, அங்கங்கேயுள்ள கடப்பமாலையைச் சிதறி, புனர்ச்சியாகிய சமுத் திரத்திலே மூழ்கி, அவருடைய கண்களாகிய வண்டுகளுக்கு விருந்தாகத் தனது கண்களினின்றுக் கருணையாகிய தேனைச்சொரிந்து, மோதுகின்ற ஆயு தம்போல எங்களுடைய தீவினைகளைக் கெடுத்து, திருப்பரங்கிரியிலேமுந்த ருளியிருக்குந் தெய்வயானையம்மை திருவடித்தாமரைமலரை எங்களுடைய இருதய தாமரைமலரிலே சேர்த்துவைத்துக்கொள்வோம். (ஏ-ம்.) (சு)

வள்ளிநாயகியம்மை துதி.

மணிகொண்ட மானிடத்து முளைத்து வேடர்
 மனைபதிந்து பசுந்தழையாய் மருவுஞ் சோதி
 யணிகொண்டு தழைந்தருளிக் கொழுக்கொம் பாக
 வமலர்புயந் தழுவிவெள்ளி யசல மேறிக்
 கணிகொண்ட புகழ்பூத்தெம் வினையைக் காய்த்துக்
 கவின்பழுத்துக் கண்டவர்க்குக் கருணை யூற்றிப்
 பணிகொண்ட வள்ளியெனுங் கொடியெம் முள்ளப்
 பங்கயத்தைச் சுற்றியிடப் பதித்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்) அழகுதங்கிய மானிடத்திலே முளைத்து, (தோன்றி) வேடர் மனையிலே பதிந்து, (தங்கி) பச்சைத்தளிர்போன்று, சோதிமயமா யலங்காரம் பெறத்தழைந்து, குமாரக்கடவுள் புயமாகிய கொழுகொம்பிலே படர்ந்து, கயிலாசமலைபோலே யுயர்ந்து விளங்கும் புகழாகிய பூவைப் பூத்து, எங்கள் வினையாகிய காய்களைக் காய்த்து, (கெடுத்து) அழகாகிய பழம் பழுத்து, நரி சித்தவர்க்குக் கருணையாகியதேனைப்பொழிந்து, எங்கள் வணக்கத்தையேற்றுக் கொண்ட வள்ளி யென்னும் பூங்கொடியானது, எங்களுடைய மனமாகிய தாமரையைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கப் பதித்துவைத்துப் பெருவாழ்வை யடைவோம். (ஏ-ம்.) (ஏ)

பவளக்கனிவாய்ப்பெருமாள் துதி.

வேறு.

முன்னொருநா ளரியதவ மிழைத்தருள முனிவருக்கு
முன்னர்க் காட்சி
யுன்னியகா லாதிரா கத்தினொடு நாசிங்க
வுருவங் காட்டித்
தன்னிகரில் கமலையுடன் முருகர்மணக் கோலபெழுந்
தகைமை நோக்கிப்
பன்னுபுகழ்ப் பாங்கிரியி லிருந்தபவ ளத்திரளைப்
பணிதல் செய்வாம்.

(இ-ள்) பூருவகாலத்தி லொருநாள் அருமையாகிய தவஞ்செய்து
கொண்ட முனிவர்களுக்குக் காட்சிகொடுப்பதை நினைத்தஇடத்து முதலா
வது வராகாவதாரம் (பன்றிவடிவம்) எடுத்ததுடன் நாசிங்க அவதாரமு
மெடுத்து, அதன்மேல் தனக்குத்தானே சமமாகிய இலக்குமி சமேதராய்த்
திருப்பாங்கிரியில் வந்து குமார்க்கடவுள் தெய்வயானையம்மையை விவாகஞ்
செய்யவருவது தெரிந்து, அங்கே அந்த மணக்கோலந் தரிசிக்கும்பொருட்டு
வசித்திருந்த பவளக்கனிவாய்ப் பெருமானை வணக்கஞ்செய்வோம். (எ-ம்.) (அ)

திருமகள் துதி.

வேறு.

திரண்டு முனிவ ரிருபாலுஞ் சிறந்து தினமுஞ் சேசிப்ப
வரந்தந் தருளும் பெண்கொடியை வடிவேற் குமாண் மணக்கோலம்
புரிந்த வழகை யிருவிழிக்கு கிருந்தா யருந்தும் புத்தமுதைப்
பாங்குன் றமர்ந்தசெழுந்திருவைப்பணிந் துதிருவைப்பொருந் துவாம்.

(இ-ள்) இரண்டு பக்கமும் முனிவர்கள் சிறப்பாகக்கூடி நின்று வணங்க
வாங்கொடுத்தருளும் பூங்கொடி போன்றவளும், கூரிய வேலாயுதத்தை யேந்
திய குமார்க்கடவுளது திருமணக்கோலக்காட்சியாகிய அழகைத் தன்னுடைய
இரண்டு நேத்திரங்களாலும் விருந்தாக உண்ணும் புதிய அமுதம் போல்பவளு
மாகிய, திருப்பாங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் இலக்குமியை வணங்கிச் செல்
வத்தை யடைவோம். (எ-ம்.) (க)

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

ஆதிபுவனேஸ்வரி துதி.

வேறு.

மருவீசிறும் பசுங்களபச் சேரெழுதத் திரண்டமுலை
 மார்பி னுளைக்
 கருணைநிறைந் தருவியெழக் கசிந்துகசிந் தூற்றுமிரு
 கடைக்கண் னுளை
 யிருபுறமு மாதவர்க ளிருந்துகரங் குவிக்கவள
 ரியல்பி னுளை
 யருள்பெருதும் பரங்கிரியி லாதிபுவ னேஸ்வரியை
 யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) வாசனைவீசும் பசியகளபச்சேரெழுதத் திரண்ட தனங்களை யுடைய மார்பினையும், நிறைந்த கருணையைக் கசிந்து கசிந்து ஊற்றுகின்ற கடைக்கண்களையும், இரண்டு பக்கமும் பெரிய தவமுனிவர்கள் கைகளைக் குவித்து வணங்க மேலோங்கிய இயற்கைத் தோற்றத்தையு முடையவளாய்த் திருப்பரங்குன்றத்தில் வீற்றிருந்தருளும் ஆதிபுவனேஸ்வரியென்னும் அம்மையை யிருதயத்திலே வைத்துத் தியானித்து வணக்கஞ்செய்வோம்.(எ-ம்.) (க0)

தூர்க்கா தேவி துதி.

பரங்கிரியில் மேவியருந் தவமிழைத்து விறல்சேர்ந்து
 பாரு ளோங்கித்
 திரங்குலவு மவுணையே வீட்டி யவன் சிரமிதித்த
 சிலம்பி னுளை
 வரங்குலவு வேலவனார் மணக்கோலங் கண்டிருந்த
 மகிழ்ச்சி யானைக்
 கரங்குலவு சங்காழி தரித்துவளர் தூர்க்கைதனைக்
 கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) திருப்பரங்கிரியைச் சேர்ந்து அரிய தவஞ்செய்து வலிமையடைந்தவரும், உலகத்திலேயுயர்ந்த வலிமைபெற்ற மகிடாசுரனைச் சங்கரித்து அவன் சிரத்திலேமிதித்து வின்ற சிலம்பணிந்த பாதத்தையுடையவரும், விசேட

* ஆதிபுவனேஸ்வரி-பாங்குன்றீசுரருக்கு மேற்கு முத்தீசுரருடனிருக்கும் பராசத்தி; இவ்வீருவரும் குமாரக்கடவுள் தவச முடிவில் எழுந்தருளி வாங்கொடுத்த மூர்த்திகள்.

மாக விளங்குங் குமாரக்கடவுளது திருமணக்கோலந் தரிசித்திருந்த மகிழ்ச்சி யுடையவளும், சங்கு சக்கரதாரியுமாகிய தூர்க்காதேவியை மணத்தினுள்ளே தியானித்து வணக்கஞ்செய்வோம். (ஏ-ம்) (கக)

நவவீரர்கள் துதி.

வேறு.

பரையி னூபுர மணிகளிற் பிறந்திடும் பரலர்
பொருவிய் ஞானைக் கிளையொடும் பிடுங்கிய புபத்தார்
முருக வேளடி நிழலெனப் பிரிந்திடா முறையோர்
வீருது மேனிய நவமெனும் வீரரைப் பணிவாம்.

(இ-ள்) உமாதேவியார் திருவடித் தாமரையிலே யணிந்த பாதசரங்களி னின்றும் உதிர்ந்த நவரதனங்களிற் பிறந்தவரும், ஒப்பில்லாத ஞாபன்மனை யவன் கிளையோடு மாயும்படி சண்டைசெய்த புயங்களை யுடையவரும், முருகக் கடவுளது திருவடியை அத்திருவடி நிழலிப்போலப் பிரியாதிருப்பவருமாகிய வெற்றிபொருந்திய ஒன்பது வீரர்களையும் வணங்குவோம். (ஏ-ம்) (கஉ)

உக்கிரமூர்த்தி, அண்டாபரணர் துதி.

வேறு.

பூண்டபுகழ்ப் பரங்கிரியில வேலவர்க்குக் கொடும்பிழைகள்
புரிவார் தம்மைக்
காண்டகவே துணித்தெறியு முக்கிரனா முக்கிரனரூள்
கருத்துள் வைப்பாம
நீண்டபகி ரண்டமெடுத்த தெடுத்துமுத்து மாலையென
நிரப்ப மார்போ

ஊண்டகையண் டாபரண னடிப்போதை முடிப்போதா
யணிந்து கொள்வாம்.

* (இ-ள்) புகழையே ஆபரணமாகப் புனைந்து திருப்பரங்கிரி வேலாயுத மூர்த்திக்குக் கொடிய பிழைகள் செய்கின்றவரை எல்லாருங்காண இருதுண்ட மாக வெட்டி யெறியுந் கொடுமுள்ள உக்கிரனென்னும் பூதவீரரை யிருதயத் தில் வைத்து வணங்குவோம். (அதுவல்லாமலும்) எல்லா அண்டங்களையும் எடுத்து முத்தாரமாக மார்பிலேயணியும் அண்டாபரணரென்னும் பெயரை யுடைய தகுதிபெற்ற பூதவீரரது பாததாமரையைச் சிரத்திலே புனையப்பட்ட பூவாகப்புனைந்து வணங்குவோம். (ஏ-ம்.) இவ்விருவருமே திருப்பரங்கிரிக்குக் காவலரென்று சொல்லப்படுவார். (கக)

அ

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் துதி.

வேறு.

மறுவில்சீர்க் காழி வேந்தை மலைமகள் பாலுண் டோனைப் பெறுகரித் தோலைப் போர்த்த பிஞ்ஞகன் பழைய சோமன் குறைபெறு துண்டம் வேணி தரித் தவன் கொடுக்க நாலோ டறுபது கலையை வாங்கு மையனைப் போற்றி செய்வாம.

(இ-ன்) குற்றமில்லாத சீகாழிக்குத்தலைவரும், உமாதேவியார் திருமுலைப் பாலுண்டவரும், தாருகாவனத்துருவிகளாலனுப்பப்பட்ட யானைத்தோலையும் பழமையாகிய மூன்றும்பிறைச் சந்திரனையும் தரித்தவராகிய சிவபெருமானிடத்தில் அறுபத்துநான்கு கலைஞானத்தையும் பெற்றவருமாகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தோத்திரஞ்செய்வோம். (எ-ம்.) (கச)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் துதி.

வேறு.

நீறு குளிர மேனியிலே நீறு பூசி நெடுங்கிடங்கி லூறு கடன்மேற் கல்லிறுக ளூறு படாது மிதந்தருளி யாறு தரித்த கடவுளைநல் லாறு தருதி யெனுந்தமிழின் வீறு பகரு நாவிலுக்கு வேந்தர் பாதம் பணிவாமே.

(இ-ன்) நீற்றறை குளிர்ச்சியடையும்படி விபூதிரரித்து இடைபூறில்லாமல் நெடிய பள்ளங்களிலூற்றெடுக்கும் கடலிலே கல்லில்மிதந்துவந்து, கங்கையைத்தரித்த சிவபெருமானை நன்மார்க்கத்தை யருளிச்செய்யுமென்று தேவாரம்பாடிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடிகளை வணங்குவோம். (எ-ம்.) (கடு)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் துதி.

பரவை தனக்குத் தூ துரையாய் பரமா வெனவோர் வேதியகு பரியு மயனு மறியாத வடியு முடியும் பரவைமனை மருவும் வாயிற் படி காண் வந்து திரும்பும் வலக்கையிற் பாச தரனை யெடுத்ததமிழ் பகர்சந் தரனைப் பணிவாமே.

(இ-ன்) பிரம விஷ்ணுக்களாலறியப்படாத முடியும் அடியும் பரவைநாச்சியார் வாயிற்படிகள் காணும்படி, மழுவாயுதத்தை வலக்கையிலேதரித்த சிவபெருமானைத் தூதனுப்புதற்குத் தேவாரம் பாடியருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணக்கஞ்செய்வோம். (எ-ம்.) (கச)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி

வேறு.

ரீரணி கடவுள்மண் ணின்றெ டுத்திடப்
பார்முழு தாண்டருள் பாண்டி யன்கையா
லோரடி வலியவே யுதவி மற்றா
னீரடி வாங்குமோ ரிறையைப் போற்றுவாம்.

(இ-ள்) கங்காநதியைத்தரித்த சிவபெருமான் மண்சமக்கும்படி இவ்
வுலகத்தையாளும் பாண்டியராசன் கைப்பிரம்பால் ஓரடியடிக்கச்செய்து அச்
சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வாங்கிக்கொண்ட மாணிக்கவாசக
சுவாமிகளை வணக்கஞ்செய்வோம் (எ-ம்.) (கஎ)

அறுபத்து மூன்றுநாயன்மார் முதலிய சிவனடியார்கள் துதி.

வேறு.

திண்புகியி லறுபத்து மூவருடன் சிவனடியார் திருத்தாள் போற்றிப்
பண்புவளர் முருகவேள் பூசைபுரி சிவமறையோர் பாதம் போற்றி
பெண்புகழ்சேர் சிற்கந்த மலையிலுறை மாணிடர்க ளென்றும் வாழ்க
நண்புவளர் பரங்கிரியின் புராணமென வொருகாதை நடத்துவாமால்.

(இ-ள்) அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய திருவடிகளையும், மற்
றைச் சிவனடியார்கள் திருவடிகளையும்வணங்கிக் கிருபைக்குணமிசூந்த முருகக்
கடவுளைப் பூசிட்கும் அர்ச்சகர்களுடைய பாதங்களை வணங்கிச் சிற்சந்தமலை
பெண்ணும் திருப்பரங்கிரியில் வசிககின்ற மாணிடர்களைல்லாம் வாழ்த்திருக்கப்
பரங்கிரிப்புராணமாகியசரித்திரத்தை நாம் பாடத்தொடங்குவோம்.(எ-ம்)(கஅ)

ஆவையடக்கம்.

முருகு லாவுபூங் குழலுமை முலைமுக டுழக்கிச்
செருக வேகுழி செய்திடு மேனியி லெறிந்த
வெருவு கல்வினை மலர்கள்போன் மிலைந்தவன் குயான்
மருவு செந்தமிழ் கூட்டியென றமிழ்செனி மடுககும்.

(இ-ள்) வாசனைதங்கிய பூங்கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் தனக்கணர்
கிய மலைகளாலமுத்தித் தழும்புசெய்யப்பட்ட திருமேனியிற் (சாக்கியனா)
ரெறிந்த கற்களையும் மலர்கள்போலேற்றுக்கொண்ட சிவபிரான் குமாரசாகிய
முருகக்கடவுள் என்பாடலைத் தமிழ்மொழிகளோடு சேர்த்துத் தமது திருச்
செவியிலேற்றுக்கொள்வர். (எ-ம்.) (கக)

அருங்கலைக்கட லளந்திடு மூதறி வேர்முன்
பாங்கி ரிக்கதை பகர்ந்திடத் துணிதலியா தெனினுங்
கருங்க ளத்தரை தொண்டர்கள் கரு துவர் மற்றே
ரிருங்க ளிப்பினை யெய்தியெ னெய்திலா தென்னே.

(இ-ள்) அருமையாகிய கல்கிக்கடலை அளவுசெய்தறியும் பேரறிவுடை யார் முன்னே திருப்பரங்கிரிப் புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கினேன். என் பாடல்கள் எப்படியிருந்தாலும் நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய தொண்டர்கள் அங்கீகாரஞ் செய்துகொள்வர். மற்றவர் மகிழ்ச்சியடைந்தாலென்ன அடையாவிட்டாலென்ன. (எ-ம்) (உ0)

குடமு யர்த்திடு மகத்தியன் குடங்கையிற் கொண்ட
கடலை யானகங் கையடக் குவனெனல் போலும்
படர்ப ரங்கிரித் தகைமைபைப் பகர்ந்திடுஞ் சூதன்
வடக லைப்பொரு ளிருந்திட யான்றமிழ் வகுத்தல்.

(இ-ள்) விரிவாகிய திருப்பரங்கிரியின் யான்மியத்தைச் சொல்லியரு ளிய சூதமுனிவரது சமஸ்கிருத நூற்பொருள் நான் தமிழ்நூற் பாடல்களாற் பாடத்தொடங்கியது அகத்தியமகாமுனிவர் உள்ளங்கையிலடங்கிய சமுத்திர சலத்தை நானும் உள்ளங்கையிலடக்குவேனென்று சொல்லுதல்போலும். (1)

புராண வரலாறு.

இறைவர் கூறிட நந்திவர னவன்செயி யேற்றுப்
பொறைபெ றஞ்சனம் குமர்பாற் புகன்றிட முனிவன்
மறைகொ ழித்தவாய் வியாதனுக் குரைக்கமற் றவனே
யறைக ழற்றொழு மாணவன் சூதனுக் கறைய.

(இ-ள்) திருக்கைலாசபதியாகிய சிவயிரான் திருநந்திதேவருக்கு உப தேசஞ்செய்ய, அவர் அவ்வுபதேசத்தைப் பொறுமையுடைய சனற்குமாட முனி வருக்குச்சொல்ல, அம்முனிவர் வேதங்களை விரித்துச்சொல்லிய வியாச முனிவருக்குச்சொல்ல, அவர் தம்முடைய மாணக்கராகிய சூதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளினார். (எ-ம்) (உஉ)

சூதன் மாதவத் தொகுதிக ளிருசெயி புகட்டும்
பேரத புத்தமு தெனப்பெறும் புராணமு வாறுட்
டூதில் சைவமுங் காந்தமுந் திருப்பரங் கிரிசேர்
காதை பைச்சுவைத் தமிழினுற் கழறுகின் றனனூல்

(இ-ள்) சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசினாகிய முனிவர்கள் செவிகளுக்கு அமுதத்தை வார்த்ததுபோலுஞ் சொல்லிய பதினெண் புராணங்களுக்குள் சைவம், காந்தமென்னும் இரண்டு புராணங்களிலடங்கிய திருப்பாங்கிரி மகத்துவமாகிய சரித்திரத்தை நாம் தமிழ்ப்பாவினாலே பாடத்தொடங்கினோம். (ஏ-ம்) (உக)

ப தி க ம் .

வேறு.

குதலைமொழிக் கவுரியுடன் கைலை மீது
 குருத்துமதிச் சடைக்குழக னிருந்த வாறு
 மதாமொழி யுமைனினவுங் குடிலை கூறு
 மந்திரமஞ் செழுத்துபதே சித்த வாறு
 முதிர்மதிசேர் குமரனுமை மடிமேல வைகி
 மொய்த்தமனுத் தகைமுழுது முணர்ந்த வாறுங்
 கதிர்தவமுந் பரங்கிரியின் வரவைச் சூதன்
 கருதியமா தவத்தொகுதிக் குரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) மழலைச்சொற்சொல்லைய உமாதேவியாருடன் இளஞ்சந்திரனைச் சடையலே சரித்த சிவபிரான் திருக்கையிலாசமூகியலெழுந்தருளியிருந்த சரித்திரமும், இனிய வார்த்தைகளைப் பேசும் அவ்வுமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் பிரணவமந்திரப் பொருளாகிய பஞ்சாகூரத்தை யுபதேசித்த சரித்திரமும், அப்பிரணவமந்திரப்பொருளை உமாதேவியார் மடிமேலிருந்து குமாரக்கடவுள் கெட்டுத்தெரிந்துகொண்ட சரித்திரமும், மோகூத்தைக்கொடுக்குந் திருப்பாங்கிரி வாலாற்றைச் சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லிய சரித்திரமும். (ஏ-ம்) (உச)

மனுக்கரத்த பிழையுலகில் வழங்க வேண்டி
 மருவுபரங் கிரியிறைவர் மலர்த்தாட் பூசை
 புனிற்றினைய குமரவேள் புரிந்த வாறும்
 பூதானஞ் சிபிவேந்தன் பொருந்துங் காலைக்
 கனத்தமறையவொருத்தன குறையக் கண்டு
 கண்ணுதல்வந் தேதான மேற்ற வாறு
 மினித்தமொழிக் கலைமகளை முணந்து வேத
 நெழுபிரம கூவத்தை யியற்று மாறும்.

(இ-ள்) மந்திரங்களைக் குரு உபதேசமுறையா லறிந்துகொள்ளாமல் ஒளித்திருந்து கேட்டுக்கொள்வது குற்றமென்று உலகத்தார் அறிந்துகொள்வதற்காக முருகக்கடவுள், உமாதேவியார் மடிமேலொளித்திருந்து பிரணவ மந்திரத்தைக் கேட்ட குற்றம் நீங்கும்படி பரங்குன்றீசரைப் பூசுத்த சரித்திரமும், சிபிச்சக்கரவர்த்தி திருப்பரங்கிரியில் வந்து பூதானஞ்செய்யும்போது குறிக்கப்பட்ட ஐந்துறு பிராமணரில் ஒரு பிராமணர் குறைந்தபோது சக்கரவர்த்தி வருத்தமடைய அதுகண்டு பரங்குன்றீசர் ஒரு பிராமண லடிவங்கொண்டு வந்து பூதானத்தை யேற்றுக்கொண்ட சரித்திரமும், மதுரமான சொற்களையுடைய சரசுவதியைப் பிரமதேவன் விவாகஞ்செய்து பிரமதீர்த்தத்தையுண்டாக்கிய சரித்திரமும். (எ-ம்) (உரு)

கும்பமுனி மாணவனார் சபித்த குட்டம்

கோவிதா ரத்துவசன் கழுவ வேண்டி

நம்பிரம கூவத்திற் குடைந்த வாறும்

நவையில்பரங் கிரிச்சிறப்பு நவீன்ற வாறும்

பம்புதிரைச் சத்தியகூ வத்திற் றேய்ந்து

பாரிலிச் சந்திரவேள் குமாற் கன்பா

யம்புவிமேற் றிருவிழா வியற்று மாறு

மாசனென்றுஞ் சத்தியவாக் கணைந்த வாறும்.

(இ-ள்) அசத்தியமுனிவர் மாணக்கராகிய பிரமிட்ட முனிவர் சாபத்தால் வந்த குட்டவியாநியைக் கோவிதாரத்துவசனென்னும் அரசன் பிரமகூவதீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் போக்கிய சரித்திரமும், பரங்கிரித் தலவிசேடத்தைச் சொல்லிய கதையும், நெருங்கிய அலைகளையுடைய சத்தியகூவத்தில் மூழ்கி அரிச்சந்திர மகாராஜன் முருகக்கடவுளை வணங்கித் திருவிழா நடத்திய சரித்திரமும், அவ்வரசன் முருகக்கடவுள் கருணையால் சத்தியவாக்குப் பெற்றதும். (எ-ம்) (உஉ)

தீர்த்தவகைச் சிறப்பதனை யுரைத்த வாறுஞ்

செய்யதமிழ்க் கீரணவெஞ் சிறையி லாக்கி

பார்த்தசுவைத் தமிழ்மலை கொண்ட வாறு

மவுணர்கீளை தடிந்துபதி யணைந்த வாறும்

பார்த்தமக வான்மகளை மணந்த வாறும்

பணிந்தவர்க்கு காற்பொருளும் பாஸித் தென்றுஞ்

சேர்த்தமணக் கோலமுட னிருந்த வாறுஞ்

செந்தமிழாற் சுவையூறச் செப்பு வாறும்.

(இ-ள்) திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ள தீர்த்தங்களின் மான்மியங்களைச் சொல்லியதும், தமிழர் பெருமானாகிய சக்கிரரைக்குரையிலேயடைந்து, அவர் வாக்கினாலே திருமுருகாற்றுப்படை யென்னும் பிரபந்தத்தைப்பாட முருகக்கடவுள் சேட்டருளியதும், அக்கடவுள் ரூசங்காரஞ்செய்துவிட்டுத் திருப்பரங்கிரியில் வந்திருந்த சரிதமும், அதன்மேல் தெய்வயானையம்மையைத் திருமணஞ்செய்த கதையும், தம்மை வந்து வணங்கினவருக்குக் குமாரக் கடவுளானவர் இட்டசித்திகளைக் கொடுத்தருளித் திருமணக்கோலத்துடனே யெப்பொழுதுமெழுந்தருளியிருந்ததும் செந்தமிழ்ப் பாடல்சொல் இனிமை யுண்டாகச்சொல்லுவோம். (எ-ம்) (உஎ)

இது முதல் எட்டுச் செய்யுள்கள்
நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

வேறு.

வெளிய பானையாம் வேணியி விளம்பிறை ரூபு.
யொளிநு நீறணி மேனியி லுமையெனுங் கொடி தன்
களிக்கொ ளப்படர் கமுக்கெனு மீசன்மா முனிவர்
நளிர்ந்த வத்தினூற் றகையசை கைமிசா ரணியம்.

(இ-ள்) (ஆகாயத்தில் வருபு) இளம்பிறைச் சந்திரனைத்தாங்கிய பானையானது சடையைப்போலவும், நீறுபூத்த மேனியில் சுற்றிப்படர்கின்ற பசுங் கொடி உமாதேவியைப்போலவும் தோன்றுதலால் கமுகமரமானது சிவபிரானைப்போலவும், அம்மரந்தகையசைப்பது அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கின்ற மகாமுனிவர் தவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து சிவபிரான் தகையசைப்பதுபோலவும் தோன்றப்படுவதாகிய இடம் நைமிசாரணியம். (எ-ம்) (உசு)

மேகம் விண்ணிடத் தெழுந்தென விரிந்திடுஞ் சோலைப்
பூக மாதிய நெருங்கிடப் போதினை மறைக்கு
மாக முடெழு மிருளுடல் கிழியமா தவார்முன்
னாக மாமணி யேந்திடு கைமிசா ரணியம்.

(இ-ள்) அந்த நைமிசாரணியத்தில் ஆகாயத்தில் நீருண்டமேகம் பரந்ததுபோலக் கமுகு முதலிய மரங்கள் நெருங்கிய சோகையானது சூரியகிரணத்தை மறைக்கும். ஆகாயத்தினூடே யெழுந்த இருளானது விலக்கும்படி மேற்சொல்லிய முனிவர்களுக்கு முன்னே பாம்புகள் தம்மிடத்துள்ள இரத்தமாகிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும். (எ-ம்) (உக)

வளைகொள் பங்கமுற் றலரென்று மேலிகாண் மருவிக்க
கனிகொள் வண்டலைத் திடக்கணீர் தூற்றியே காட்டுந்
தனைய விழ்ந்திடு கொங்கையிற் றாடன்மா தரைப்போ
னளிர்ம லர்த்தடஞ் சூழ்தரு ரைமிசா ரணியம்.

(இ-ள்) சங்குனையும் சேற்றினையும் பொருந்தி விரிந்த மலர்களை யெக்காலத்துமுடையனவாகி மகிழ்ச்சியுடைய வண்டுகள் வந்தலைக்கும்படி கள்ளாகிய நீரைச்சொரிந்து குளிர்ந்த பூக்களையுடைய தடாகங்கள், தம்மை விட்டு நீங்காத குற்றத்தினையும் பழிமொழிகளையுமுடையவராய்க் கட்ட விழ்ந்த கொங்கையினையுடைய தூர்த்தப்பெண்களை யொப்பாக ரைமிசாரணியத்தைச் சூழ்த்திருக்கும். (எ-ம்) (100)

மரையெ னுங்கதிர் மூழ்கலான் வளையெனு நிலவு
நிரையெ முப்பலாற் செழுந்திருப் பிறக்கலா னெடிய
வரையி றுத்தலான் வரங்கிள ராறுகூ டுதலா
னரலை யொத்திடும் வரவிசூழ் ரைமிசா ரணியம்.

(இ-ள்) தாமரை யென்று சொல்லப்படுஞ் சூரியன் மூழ்குதலாலும், சங்குகளென்று சொல்லப்படும் சந்திரப்பிரகாசங்களைத் தோற்றுவித்தலாலும், வளர்ச்சங்கிய சிறப்பு (இலக்குமி) உண்டாதலாலும், கீண்ட(மைநாக) மலைதங்கு தலாலும், பெரிய வரம்பு தங்குதலாலும், விசேடந்தங்கிய நதிகள் வந்துசேருத லாலும் சமுத்திரத்துக்கு ஒப்பாகத் தடாகங்கள் ரைமிசாரணியத்தைச் சூழ் திருக்கும். (எ-ம்) (101)

திருகு மால்கரி கோட்டி னாற் றினந்தினம் பாய்ந்து
தரையின் மேலெழு கிழங்கினைத் தவஞ்செய்வோர்க் குதவும்
அருகின் மாதவர் வந்திடத் தலைகுனிந் தவரைத்
தருத ருக்கனி யுதிர்ந்திடத் தலைதுளக கிடுமே.

(இ-ள்) ரைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்கின்ற இருபுகளுக்கும் பெரிய யானைகள் வளைந்த கொம்புகளால் தரையினக்குத்தி மேலெழுங் கிழங்குகளை உணவாகக்கொடுக்கும். பக்கத்திலே முனிவர்கள் வந்தால் விருகுகளெல்லாம் தலையசைத்துக் குனிந்து பழங்களை உணவாகக்கொடுக்கும். (எ-ம்) (102)

பொருக்கெ னப்படர் முனிவர்முன் புயங்கமா மணியை
யிருட்பி ழும்பினைத் தகர்த்திட விளக்கமென் றெடுக்கும்
பருக்கை காணுறுத் துவதென வழியினிற் பறவை
நெருக்கி வந்திரு சிறையினாற் றூர்த்துநின் றிடுமால்.

(இ-ள்) இரவில் விரைவாகவந்து நெருங்குகின்ற முனிவர்களுக்குமுன்
 னே அவ்வனத்தில் வசிக்குஞ் சர்ப்பங்கள் இருளினையோட்டுதற்குத் தம்மிடத்
 திலுள்ள மாணிக்கங்கனாகிய இரத்தங்களை வினக்காக எடுத்துக்காட்டி நிற்கும்.
 அம்முனிவர் பாதங்களைத் தன்புறுத்துமென்று வழியிற்சிடக்கும் பரந்தங்களைப்
 பறவைகள் வந்து சிறகுளாலே யொதுக்கித்தள்ளும். (எ-ம்) (கூ)

தண்ப மூத்திட வந்தினங் கால்சரு கரிக்கும்
 னிண்பு யற்குழார் தினமுரீர் கிழவுடல் னிதிர்க்கு
 நண்பு றப்பெறு தத்தமக் கியன்றா ளன்றிப்
 பண்பொ டும்பொழில நாடொறுங் கணிகளைப் பழுக்கும்

(இ-ள்) குளிர்ச்சியுண்டாகும்படி காற்றுவந்து சருகுகளைத்திரட்டி
 யொதுக்கித்தள்ளும். மேகக்கூட்டங்கள் தினந்தோறும் நீர்சொரியும்படி
 யுடைய யசைத்து ஆகாயத்தில் நிற்கும். தங்கள்சங்களுக்குரிய காலமல்லாத எக்
 காலத்திலுஞ் சோலைகள் பழம்பழுத்து நிற்கும். (எ-ம்) (கூச)

சுவைநி னைத்திடு மாமறைச் சமமையுங் கடவுள்
 சிவமெ னக்கிள ராகமந் தெரித்தகம பலையும
 பவம றுத்திடு புராணநூல் பகுத்திடு மொலியு
 நவைய றுங்கட லொலிதரு ரைமிசா ரணியம.

(இ-ள்) சுவையாக அனுபவிக்கப்படும் வேதங்கள் முழக்கமும், சிவபிரா
 னே பரம்பொருளென்று விளங்குகின்ற சிவாம முழக்கமும், சனனத்தைப்
 போக்குகின்ற புராணங்கள் படிக்குமுழக்கமும் குற்றமற்ற கடல் முழக்கத்தை
 யொத்திருக்கப்படுவது ரைமிசாரணியம். (எ-ம்) (கூடு)

இவ்வ னந்தனி லிருந்துமா தவமிழைத் தருள்வோர்
 செவ்வி, சேரமுற் கருமங்க ளியற்றிய திறத்தர்
 பவ்வ மென்றிடும் பிறநிபைச் சுவற்றவே பரணைக்
 கவ்வு நெஞ்சினர் கருணையூ றியகடைக் கண்ணர்.

(இ-ள்) இத்தன்மையுடைய ரைமிசாரணியத்திலிருந்து தவஞ்செய்யு
 முனிவர்கள் யாகாகினி காரியங்கள் செய்யுத்திறமையுடையவர். (ஆதலால்)
 சனனமென்று சொல்லப்படும் சமுத்திரம் வற்றும்படி சிவபெருமானாகிய
 (தோணியை)ப்பற்றிய மனத்தையுடையவர். கருணை சுரங்கின்ற கடைக்கண்
 களையுடையவர். (எ-ம்) (கூசு)

மறைவ டித்திட விளிம்பினிச் வடுச்செயு நாவர்
கறைமி டற்றனை யருச்சனை யிழைத்திடுங் கையர்
பொறைபொ ருந்திய மனத்தினர் புண்டாக் கீற்று
நிறுவு நெற்றிய ரைந்தெழுத் துழுதிடு நெஞ்சர்.

(இ-ள்) வேதங்களை யோதுதலால் நாவிலிம்புகள் தழும்புபெற்றவர். நீல கண்டத்தையுடைய சிவபிரானை யருச்சனைசெய்யும் கையையுடையவர். பொறுமை பொருத்திய மனத்தினையுடையவர். திரிபுண்டாமாச விபூதி தரித்த நெற்றியையுடையவர். பஞ்சாக்ஷாமந்திரத்தை நெஞ்சிலழுத்தியவர். (1)

சுருண்ட பொன்னின்வீழ் வேணியர் கண்டிகை தொடையாத்
திரண்ட முத்திய மார்பினர் சிவன்சின காததை
யுருண்டு ருண்டுதான் வலஞ்செய வுறுத்தியே காய்த்து
முரண்ட ருந்திரு மேனியர் மொய்த்துறை கின்றார்.

(இ-ள்) வளைந்த பொன்போலும் நீண்ட சடையையுடையவர். உருத்தி ராக்ஷமாஸ்யாகத் திரண்டமுத்தப்பட்ட புயங்கனையுடையவர். சிவன்கோயிலை அங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலால் கற்கள் உறுத்தப்பட்ட தழும்புபெற்ற திரு மேனியுடையவராய்த்திரண்டு, (நைமிசாரணியத்தில்) வசிக்கின்றார். (எ-ம்). (10)

இத்தி றம்பெறு கைமிசா ரணியத்தில் வேதந்
தத்த டிக்கொளு நாவினர் சவுனகா திரார
மெய்த்த போதனர் சூதனைப் பணிந்துபின் மிலைந்த
சித்த மேரந்துரை கேட்டியென் றிணையசெப் புவரால்.

(இ-ள்) மேலேசொல்லிய உறுதியாகிய வனம்பெற்ற நைமிசாரணியத் தில் வேதங்கள் ததுப்பி வசிக்கும் நாவினராகிய சவுனகர் முதலிய முனிவர் கள் (அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய) சூதமுனிவரை வணக்கஞ்செய்து அவரது திருவுள்ளக்குறிப்பினையறிந்து சமையம் பார்த்துச் சுவாயி எங்கள் விண்ணப் பத்தைக் கேட்பீராகவேன்று சொல்லத்தொடங்கினார். (எ-ம்) (11)

சுவையொ முக்கிய பழையதூல் சொரிந்திடுங் கலனை
சிவனை யேபொரு ளெனவுறு திப்படுந் தெளிவே
பவம டர்த்திடு மறிவது தேக்கிய கடலே
குவைத ரச்செறிந் தோங்கிய குணப்பெருங் குன்றே.

(இ-ள்) மதுரத்தரும் பழைய வேதங்களாகிய பொருள்களைச்சொரியும் நாவாய் (சப்பல்)போன்றவரே! சிவபிரானை பரம்பொருளென்று தெளிந்திடுந்

தெளிவுள்ளவரே! சனனத்தைப்போக்கும் அறிவுநிறைந்த கடல்போன்றவரே!
எல்லாக் குணங்களும் நெருங்கியுயர்ந்த மலைபோன்றவரே! (எ-ம்) (ச௦)

நின்று னைப்பதத் தேயுரை நிகழ்த்துவங் கேட்டி.
பின்றெ மைத்திரு வுள்ளம திரங்கியே நோக்கித்
தூன்று மண்பினே டுத்தரங் கூறுநி துகளை
வென்ற மாதவ வென்றுபின் விளம்பன்மே யினரால்.

(இ-ள்) உம்முடைய திருவடிகளினிடத்து யாங்கள் சொல்லும் விண்
ணப்பத்தைக் கேட்டருளி இன்றைக்குத் திருவுளமகிழ்த்து, எங்களைப்
பார்த்து நெருங்கிய அன்பினேடு விடைசொல்லவேண்டும். எல்லாக்குற்றங்
களையு நீக்கிய மகத்தாகிய தவசிரேட்டரே! யென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.
(எ-ம்) (சக)

திரைக னோலிட வருகடல் வயிறுநீ மடுப்ப
ஒருநி ருப்பணி விடைபைவேற் குதவிய குமரன்
மருவு தொல்பதிப் பெருமையை மனமகிழ்ந் தெமக்கே
யுரைசெ யென்றுமா முனிவர்க ளுரைத்திடச் சூதன்.

(இ-ள்) அலைகளெல்லாம் பெருமுழக்கஞ்செய்யக் கடல் வயிறு தீப்பற்றி
யெரியும்படி வேலாயுதததுக்குச் சிறந்த வேலையைக் கட்டினாயிட்டருளிய
குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் பழமையாகிய கூந்திரத்தின் மகிமை
யை மனமகிழ்ச்சியோடு சொல்லியருளவேண்டுமென்று சவுனகராதிய முனி
வர் வேண்டிக்கொள்ளச் சூதமுனிவரானவர். (எ-ம்) (சஉ)

களிது ளங்கியே வருசிரக் கம்பிதம் புரிந்து
குளிரு மாமதி முகத்திலே நகைதருங் குமா
ணளி பெறும்பதிக் காதையை வினவினீ ரதனை
வினையு மன்பொடு கூறவே மிகுபயன் விளைக்கும்.

(இ-ள்) சந்தோஷமிகுதியுமுண்டாகத் தலையசைத்து, குளிர்ந்த சந்திரன்
போன்ற முகத்திலே புன்சிரிப்புச் செய்தருளுங் குமாரக்கடவுள் அன்புந்
நெழுந்தருளியிருக்குந் தலமான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்
கள். அந்த மகத்துவமானது மிகுந்த அன்புடனேசொல்லவே அதிகப்பிரயோ
சனத்தைக் கொடுக்கும். (எ-ம்) (சக)

கொள்ளு மாயிரக் குலமறை நாவெனு முறங்கொண்டள்ளி யள்ளியே தெள்ளிநான் மறையென வறைந்த வள்ளல் கூறிய காதையை வகுத்திடுந் தோறு முள்ள மொன்றிடச் செவித்துளை நிரப்புமென்றுரைப்பான்.

(இ-ள்) ஆயிரக்கணக்காகிய நல்லவேதங்களை நாய்க்காகிய சனகால் வாரி வாரிப்புடைத்துத் தெள்ளியெடுத்து நான்காக வகுத்தருளிய வன்னற்றன்மையுடைய வேதவியாச முனிவர் சொல்லி அருளிய புராண சரித்திரத்தை விரித்துச் சொல்லுந்தோறும் காதுகளின் துவாரத்தை நிறைக்குமென்று சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர். (எ-ம்) (சச)

மதிக்கு முந்தையைச் செஞ்சடைக் காட்டினில் வைத்தோ னுதிக்கு மன்பினே நுரைத்திடுந் காதையை யுள்ளம் பதிக்கு நந்தியெய் மடிகளின் பாதங்கள் சூடி விதிர்க்கு மன்பினன் சனற்குமா ரன்சில விளம்பும்.

(இ-ள்) மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனைச் சிவந்த சடையிலேதரித்த சிவ பெருமான் ஆதிகாலத்தில் உண்டாகும் அன்பினெடு சொல்லிய கதையைக் கேட்டுத்தம்முடைய இருதயத்திற் பதித்து வைத்திருக்குந் திருநந்திதேவரது சீப-தங்களைச் சிரசிலேவைத்துவணங்கி, அன்பு ததும்பிய சனற்குமாமுனிவர் சொல்லுவார். (எ-ம்) (சரு)

இருளொ துங்கியூற் றெழுந்திடுந் களத்தன ரின்றோ ருருவு கொண்டுளா யுனதடி பாணவ னடியேன் முருக வேள்பதிப் பெருமையை மூண்டெழு மாசை பெருகு சிந்தையேற் குரையென நந்தியெய் பெருமான்.

(இ-ள்) இருளெல்லாம் திரண்டுவந்திருந்தாற்போலும் நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் இக்காலம் வேற்றுருவங்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தாற்போன்ற குருமூர்த்தியே! உம்முடைய மாணக்கன் ஆகிய அடியேன் (ஆதலால்) முருகக்கடவுளெழுந்தருளியிருக்குந் தலத்தின் மான்மியத்தை அன்புபெருகிய மனத்தையுடைய அடியேனுக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று கேட்க, திருநந்திதேவரானவர். (எ-ம்) (சசு)

ஈங்கு நம்முழை வினையது மதியிளங் குழவி னூங்கும் வேணியான் றுணையெனப் பருத்திறு மாந்து வீங்கு மாமுலை யுமைக்குரை மேன்மையென் றுரைக்க ஊங்கி பேசுனற் குமாஊர் வியாதற்கு வகுத்தார்.

உ-வது குமரன் உபதேசச் சருக்கம். 15

(இ-ள்) இவ்வீடத்திலிருந்து நீங்கள் நம்மிடத்திற் கேட்டகதையானது இனம்பிறைச்சந்திரன் தங்குஞ்சடையையுடைய சிவபெருமான் மனைவியாகப் பக்கத்திலிருக்கும் உமாதேவியாருக்குச் சொல்லியருளிய மேன்மையுடைய தென்று சொல்லுதலும் (திருநந்திதேவர்) அதைக்கேட்டுச் சனற்குமார முனி வருக்குச் சொல்ல, அம்முனிவர் வியாசமுனிவருக்குச் சொல்லியருளினார். (1)

வகுத்த காதையை வியாதரென் செவித்துணை மாந்தப் பகுத்து ரைத்ததீங் காதையாம் பரவையின் முகந்து தொகுத்து ரைப்பனா னென்றுடல் துளக்கியா னந்த முகுத்த கண்மணிச் சூதமா முனிவர னுரைப்பான்.

(இ-ள்) சனற்குமார முனிவரிடந்தெரிந்துகொண்ட வியாச முனிவர் என் காதகன் நிரம்பப் பாசுபாடுசெய்து சொல்லிய கதையாகிய கடலினின் றெடுத்துத்தொகுத்து உங்களுக்கு நான் சொல்வேனென்று, உடல்புணகாங்கி தங்கொன்ன ஆணந்தக்கண்ணீர் பொழியச் சூதமுனிவர் ஈயிசாரணிய முனி வர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார். (எ-ம்) (சஅ)

முதலாவது பாயிரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

குமரன் உபதேசச் சருக்கம்.

—(0)—

இதுமுதல் ஆறுசெய்யுளுந் திருக்கையாயச் சிறப்பு.

போத மாயுரு வெழுதொண்ப் புதுமையா லெவர்க்கு
மாநி தேவனை யுச்சியி லமைத்தலா லென்று
மாத வத்தினோர் கூறலான் மனுவுத னீடலால்
வேத மாமென விளங்கிடும் வெள்ளிமால் வரையே.

(இ-ள்) ஞானமயமாய் உருபம் எழுதமுடியாததாயிருத்தலினாலும், சிவ பெருமானைச் சிரசில் வைத்து இருத்தலினாலும், எக்காலத்தும் முனிவர்க ளெல்லாம் புகழ்தலினாலும், மந்திரங்களை யுதவுதலினாலும், கயிலாசமலை யானது வேதத்தை யொப்பாகப் பிரகாசித்து நிற்கும். (எ-ம்) (ச)

வெங்கொடும்பவத் துடக்கினால் விண்ணவர் மனிதர்
பொங்கு மோர்கடற் பிறவியைப் புலியினிற் கடக்க
வெங்க ளீசன்மீ காமனா யிருந்திட வேங்கும்
வங்க மாமென வைகிடும் வெள்ளிமால் வரையே.

(இ-ள்) மிக்கொடுமையாகிய பாவத் துடக்கினால் மிகுந்த பிறவீக்கடலைத் தேவர்கள் மனிதர்கன்பூமியிற் கடப்பதற்குச் சிவபெருமான் மீகாமன் போலிருத்தலால், கயிலாசமலையானது கப்பலுக்குச் சமானமாக இருக்கும். (எ-ம்)(உ)

நளிப்பொருந்திய காரிசை நவீன்றிடு வண்டாக்
களிகொள் வானவர் முடியடர் முடியுருந் கணகந்
தெளிப ராகமாச் சிவாலயம் பொருட்டதாச் சிறந்த
வெளிய தாமரை யொத்தது விளங்கிய கைலை.

(இ-ள்) குளிர்ச்சி பொருந்திய மேகங்கள் இசை பாடும் உண்டுகளைப் போலவும், அன்பு பொருந்திய தேவர்கள் முடியோடு முடிதாக்கி உதிரும் பொற்பொடிகள் பூந்தாதுக்களைப் போலவும், சிவாலயந் தாமரைப்பூங்கொட்டையைப்போலவும் இருத்தலினால் கயிலாசமலையானது வெண்டாமரைப் பூவைப்போல விளங்கி நிற்கும். (எ-ம்) (ங)

பொறிய ராமணி படிக்கமா அயன்வரும் போது
பறவை யாவையு மன்னமென் றெண்ணவும் பால்போன்
மறையில் யானையா இந்திரன் கரிகள்பால் வரவு
நிறைய ணங்கினர் வாணியா நிறைந்திடுந் கைலை.

(இ-ள்) கயிலாசமலையானது தன்னிடத்துள்ள புள்ளிகளையுடைய நாகரத்தினங்கள் படிக்கமணிகள் (வெண்ணிறமணிகள்) ஆகவும், பிரமன் வரும்போது எவ்வாப் பறவைகளையும் அன்னமென்றெண்ணவும், இந்திரன்-எல்லா யானைகளையும் அயிராவதமென் றெண்ணிவரவும், எல்லாத் தெய்வப்பெண்களையும் சரசுவதியென்றெண்ணும்படியாகவு மிருக்கும். (எ-ம்) (ச)

அண்ண லைத்தொழப் படியுலாய்க் கோயில்*புக கமரர்
தண்ணி ரைத்தமா முடி தடித் தாகவே யதன்மே
வெண்ணி லாதெழு நந்திகைப் பிரமபடி யிடியா
வெண்ணி றத்தவார் முகிலென விளங்கிடுந் கைலை.

* புக்க அமரர் என்பது புக்கமரர் என மரீயிற்று.

(இ-ள்) சிவபெருமானைத் தொழுவதற்குக் கோயிலுள்ள புருந்த தேவர்கள் பொன்முடிகள் மின்னல் போலவும், அம்முடிமேலடிக்கப்பட்ட நத்திபெருமான் பிரம்படி யிடிபோலவு மிருந்ததினால் கயிலாசம் வெள்ளை மேகத்தை யொப்பாயிருக்கும். (எ-ம்) (௫)

ககன மாகிய மாயவன் கடவுளர் துதிசூழ்
நகைதழைந்தபொற் கோயிலா மந்தா நாட்டி
வகிர்ம திச்சடை யானெனு மமுதினை வாங்கத்
தகுப யோதகி யொத்தது கையையாஞ் சைலம்.

(இ-ள்) ஆகாயம் மகாவிஷ்ணுவைப் போலவும், தேவர்கள் துதிக்கும் சிவாலயம் மந்தாகிரியைப் போலவும் பிளவுகொண்ட சந்திரனைச் சடையிலே தரித்த சிவபெருமானாகிய அமுதத்தைக் கடைந்தெடுப்பதற்குக் கயிலாசமலை யானது திருப்பாற்கடலை யொத்திருக்கும். (எ-ம்) (ஈ)

வெளிய பேரொளி துளுப்பிய வெள்ளியக் கிரியிற்
குளிர முந்தபொற் கோயிலிற் கொண்டபி டிகைமே
னளின மேலயன் விண்ணவர் நாரண நேத்த
வொளிபெ றுஞ்சிவன் கோடிசூ ரியனை வுறைந்தான்.

(இ-ள்) வெண்மை பொருந்திய பெருஞ்சோதிமயமாகிய கயிலாசமலையில் குளிர்ச்சி பொருந்திய பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலில் சிங்காதனத்தின் மேல் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் வணங்கிச் சூழ்ந்து நிற்பக் கோடிசூரிய ரொன்றுசேர்த்து இருந்தாற்போலச் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருந்தனர். (எ-ம்) (ஏ)

அருளொ முக்கிய கடைக்கண ளம்பிகை மடிமேற்
பொருவில் சோதிகொண் டமுருகக் குழவிபோற் திருப்ப
விருள்கி ழிற்கிட விமைத்திடு மிளமதிச் சடிவன்
றிருவு ளங்களி துளங்குபல் காதைசெப் பினனாள்.

(இ-ள்) கருணைவெள்ளம் பொழியுங் கண்களையுடையவளாய்ச் சோதிப் பிரகாசமுடைய குழந்தையாகிய குமரக்கடவுளை மடிமேல் வைத்துத் தமது இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் உமாதேவியைப் பார்த்து அவன் மனங்களிகூர்ச் சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அநேக புராண சாஸ்திர மாகிய கதைகளைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். (எ-ம்) (அ)

இரத மூர்திய சொல்லுமை யிறையவ னழகைப்
பருகுங் கண்கள்போற் சங்கரன் பகர்ந்திடுங் கதையைத்
திரைபெ றுங்கட லமுதெனத் திருச்செவி சாத்தி
மருவு பின்சிவ ஞானமேன் மணம்பிடித் தெழுந்தாள்.

(இ-ள்) மதுரமாகிய சொல்லியுடைய உமாதேவி சிவபெருமானழகைக்
கண்களாலருந்தியதுபோல, அவர் சொல்லும் கதைகளைத் தன் திருச்செவிக்கு
அமுதமெனக் கேட்டுச் சிவஞானத்தின்மேல் மணம் பற்றுதலுடையவளா
யினள். (எ-ம்) (க)

ஞா ணங்கினர் கற்பக மலர்மலர் தொடுத்த
தார ணிந்திடு குழல்சிவ னடிமலர் தழுவு
வார்செ றித்திட வளர்முலைக் குடங்கள்குப் புறவே
யாரு மண்பினே டுமைபணிந் தஞ்சலி முகிழ்த்தாள்.

(இ-ள்) தெய்வப்பெண்கள் கொடுத்த கற்பகமலரைத்தரித்த கூந்தல்
சிவபெருமானுடைய பாதமாகிய தாமரை மலர்களைத்தரிக்கவும், தனங்கள் குப்
புறவும் கீழேவிழுந்து உள்ளன்போடு உமாதேவி பணிந்து கரங்களைக் கூப்பி
னாள். (எ-ம்) (க0)

அஞ்ச லித்துகின் றடியனேன் கூறலைக் கேட்டி.
நெஞ்ச யிர்த்திடு புராண நூல் நிகழ்த்திடு மறிவால்
வஞ்ச மாகிய பிறவியை மாற்றிட லரிது
விஞ்சை சேர்சிவ ஞானமே பரகதி விளைக்கும்.

(இ-ள்) கரங்களைக்குவித்து கின்று (சுவாமி) அடியான் சொல்வதைக்
கேட்கவேண்டும். மனத்துக்குச் சந்தேகத்தைத்தரும் புராண கதைகளாலே
பிறவியை நீக்கமுடியாது. சிவஞானத்தினாலேதான் பிறவியை நீக்கி வோகும்
அடையலாகும். (எ-ம்) (க1)

ஆத லாற்சிவ ஞானமே யடைந்திட மாலைப்
போத விழ்த்திட வண்டுகிண் டஞ்சடைப் புனிதா
வேத உச்சியிற் பொருடனை விளக்குமைந் தெழுத்தைக்
கோதி லாதெழு பிரணவ மந்திரங் கூட்டி.

(இ-ள்) ஆகையால் கொன்றைப்பூமாலையில் வண்டுகள் மொய்க்குஞ்சடை
யையுடைய பரம்பொருளே! சிவஞானத்தை அடைதற்கு வேதகிரத்தினிள்

உண்மைப்பொருளை விளக்கும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைப் பிரணவமந்திரத் தோடு சேர்த்து. (எ-ம்) (கஉ)

என்செ வித்துளை குடித்திட வியர்ப்புதி யிதனை
நின்ச ரோருகத் தாளினை பிரிந்திலே னினைந்தே
யுன்செ விக்கிட வறிவிலே னெவ்வகை யுடைத்தேன்
பொன்செய் வார்சடைப் புண்ணிய நின்செயல் புதுமை.

(இ-ள்) என் செயியாலருந்தும்படி சொல்லியருளவேண்டும். உம்முடைய பாததாமரைகளைப் பிரியாதவளாகிய நான் இந்த மந்திரப் பொருளை உம்முடைய காதினிடத்துச் சொல்ல அறிவில்லாதவளானேன். நான் எவ்விதத்திற் சிறந்தவன். பொன்போலும் வாந்தசடையினையுடைய கருணாகிதியே! உம்முடைய செயல்களெல்லாம் அற்புதமாகும். (எ-ம்) (கக)

மன்னு நின்னருட் பார்வையை மருவிய நாளிற்
பன்னு நல்லறி வெய்திடும் பகருவ கால
மின்ன கேள்வியை யெடுத்தநின் செயலினை யெவரே
யுன்ன வல்லவ ரித்திற முரைத்தியென் றுரைத்தாள்.

(இ-ள்) நிலபெற்ற உம்முடைய கிருபா நோக்கத்தைப் பொருந்திய காலத்தில் பக்குவமுதிரந்து ஞானமுண்டாகும். இப்படிப்பட்ட என் கேள்வியை யேற்றுக்கொண்ட உம்முடைய பெருமையை யார் நினைக்கவல்லவர். அந்த மந்திரப்பெருமையைச் சொல்லவேண்டும் என்று உமாதேவி சொல்லி னாள். (எ-ம்) (கச)

என்ற காலையிற் பராபர விளநகை யருமபித்
துன்று வார்சடை வீக்கிய மணிமுடி துளக்கி
நின்ற தேவரைப் போகவிட் டோலகக நிறுத்திக
குன்றி லேவரு கொடிமுகம பார்த்திவை கூறும்.

(இ-ள்) அதுகேட்ட சிவபெருமான் குழறகை செய்து நெருங்கி நீண்ட சடையிலே இரத்த கிரீடந்தரித்த நிலையையசைத்து அங்கிருந்த தேவர்களை அப்புறம் போகச்செய்து சத்தத்தை நிறுத்தி மலையாசன் புதல்வியாகிய உமாதேவியாரைப் பார்த்துச் சொல்லுவாராயினார். (எ-ம்) (கஊ)

மறைக ளாயிரஞ் சிலமபென வடிவெடுத் தலறி
யறைய வேமுடி தந்திடாப் புகழ்பெறு மணங்கே
குறையில் வேதமார் தயிரினைக் குடைந்துடைந் தெடுத்தி
நறிய வெண்ணெய்போன மந்திரம் கேளென நவிலும்.

(இ-ள்) வேதங்கள் ஆயிரம் ஒலி வடிவங்களைக்கொண்டு கதறியும் சொல்லுதற்கரிய புகழைப்பெற்ற தெய்வப் பெண்ணாகிய உமையே! குறைவில்லாத வேதமாகிய தயிரைக்கடைந்தெடுத்த வாசனை பொருந்திய நல்ல வெண்ணெய் உயப்போலுள்ள மந்திரத்தைக்கேளென்று சொல்லுவாராயினார். (எ-ம்) (௪௬)

வேறு.

மாநலங் கிளரு மாறெழுத் தாய
 மந்திரத் தெழுபெறுங் கோடி.
 தானென விரியு மனுக்களு மறையுஞ்
 சடங்கமு மாகம மனைத்தும்
 பூநிறை பதினெண் புராணமு மெண்ணெண்
 கலைகளும் புவனமுந் தோற்றுந்
 தேனொழுக் கெறிந்தூற் றெழுந்ததீங் கிளவிச்
 செய்யவாய் மலர்ப்பசுங் கிளியே.

(இ-ள்) தேன்போலும் தித்திப்பாகிய வார்த்தை பேசும் சிவந்தவாய்வின யுடைய பச்சைக்கிளிபோலும் ஊமாதேவியே! மகத்தாகிய நன்மையெல்லாம் உண்டாகும் சடாகூரத்திலிருந்து சத்தகோடி மகா மந்திரங்களைன்று சொல்லப்படும் ஏழு ஈறுகளையுடைய எல்லா மந்திரங்களும், வேதமும், வேதாங்கம் ஆறும், எல்லா ஆசமங்களும், பதினெண் புராணங்களும், அறுபத்து நான்கு கலைகளும் எல்லாவுலகங்களும் உண்டாகும். (எ-ம்) (௪௭)

பாரெழு துட்பந் தன்னிலே துட்பம்
 பருமையிற் பருமையா லெவருஞ்
 சீர்பெறக கிடையா தரிதிலே யரிதாய்ச்
 சிறத்திடு மந்திரப் பெருமை
 யேர்கொளெம மனையார் கோடியாண் டினிலு
 மெடுத்தெடுத் துரைக்கினு மரிது
 வாரிறுத் திடங்கொண் டெழுந்திறு மாந்து
 மலைபொரு முலைசுமந் தசைந்தோய்.

(இ-ள்) கச்சைக்கிழித்து அடிபார்த்து மேலெழுந்து இறுமாப்படைந்து மலையினை மோதுந்தனங்களைச் சமந்து அசைந்து நடக்கின்ற பார்வதியே! பூமியிலுள்ள சிறியதெல்லாவற்றினுஞ் சிறியதாயும், பெரியதெல்லாவற்றினும் பெரியதாயும் அரியதெல்லாவற்றினு மரியதாயும்விளங்கும் இந்த மந்திரத்தின் பெருமையை எம்போல்வார் கோடிவருடமெடுத்தெடுத்துச் சொல்லினுஞ் சொல்லமுடியாது. (எ-ம்) (௪௮)

இம்மனுப் பெருமை தெரிந்தறி வெய்தி
 லெடுக்குமண் டலங்களில் வழங்குஞ்
 செம்மையின் பொருளைக் கரதலா மலகஞ்
 சிறந்தெனத் தெரிவது மன்றி
 வம்மினென் றிடவே சித்திமங் கையர்போல்
 வந்துகுற் றேவலை யியற்றுங்
 கொம்மைவெம் முலையைக் கொண்டுதள் ளாடிக்
 கொடியென றுடங்கிய ஶிடையாய்.

(இ-ள்) இளமையும் வெப்பமுமுடைய தனங்களைத்தாங்கித் தனர்ச்சி யடைந்து பூங்கொடியைப்போலசைத்து வருகின்ற பெண்ணே! இந்த மந்திரத் தின் பெருமையைத்தெரிந்து, அறிவடைந்தவர் எல்லா வுலகங்களினுமுள்ள ஒழுங்காகிய பொருள்களையெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்களிபோல் அறிவது மல்லாமல், அட்டமாசித்திகளும் அடிமைப்பெண்கள்போல வந்து தங்களுக்கு ஏவல் செய்யவும் பெறுவார்கள். (எ-ம்) (கக)

முதலெழுத் தகரம் உகரமோ டணுகு
 மகரமும் மூன்றெழுத் தடைவே
 யதீர்மறை மூன்றுங் கடவுண்மும் மையரும்
 பற்றிடும் ஶீர்துநா தங்க
 ஶுதிசெய வுரைக்கக் குடிவென் றைவ
 ருரைத்திடு மெழுத்தியோ கத்தே
 யதர்வண மருவு நம்முரு நாத
 மருள்பெறு ஶீர்துநின் னுருவம்.

(இ-ள்) எழுத்துக்களுள்ளே முதலாவதெழுத்தாகிய அகரமும்உகரமும் மகரமும் நெருங்கும் அம்மூன்றெழுத்துக்களும் முறையே பிரமன் விஷ்ணு ருத்திரனென்னு மூன்றுகடவுளரைப்பற்றி நிற்கும். அம்மூன்றெழுத்தோடு ஶீர்துவும் நாதமுஞ்சேர்ந்து ஒன்றாகச்சொல்லுமிடத்துக் குடிவை (பிரணவம்) என்று சொல்லுவர். எழுத்துக்கள் கூடிய முறையே அதர்வண வேதமாகிய மந்திரங்களைப்பொருத்தியிருக்கும் நம்முடைய வடிவம் நாதமென்று சொல்லப் படும். உன்னுடைய வடிவம் வீர்துவென்று சொல்லப்படும். (எ-ம்) இவை களின் உட்பிரிவுகளை ஞானசாரியரிடத்திலே நன்றாக விசாரித்தறிந்து கொள்க. வீர்து என்பது வட்டவடிவம், நாதமென்பது தண்டவடிவம். (உ.௦)

இவண்சிறி துரைத்தேம் பிரணவங் குய்ய

மெய்திடு மந்திர வித்தாம

பவந்தெறித் திடவே யஞ்செழுத் துரைக்க

முன்னிது பகர்ந்திடல் விதியா

முவந்துநம் படிவத் தஞ்செழுத் துறையு

மிடங்களை யுணர்த்துதுங் கேட்டி

சிவந்தசெங் கனிவாய் மிழற்றிய குதலைத்

தேனொழுக் கியபசுங் கினியே.

(இ-ள்) சிவந்த கொவ்வைக்கனி போன்ற வாயினின்று மதுரமாகிய தேன் போன்ற வார்த்தைகளைப் பேசும் பசிய கிளி போன்ற பார்வதியே! இங்கு சுருக்கிச்சொன்னோம். இப்பிரணவ மந்திரம் எல்லா மந்திரங்களும் உண்டாவதற்கு மூலாதாரத்திலே தோன்றுகின்ற மந்திர வித்தாகும். ஆதலால் பிறவி வேறுப்பசற்குப் பஞ்சாகரமந்திர செயம் செய்யும்போது முதலிலே பிரணவத்தைச் சேர்ந்துச் செயம் செய்வதுவே விதியாகும். இனி நம் வடிவமாகிய ஐந்தெழுத்து இருக்குமிடங்களைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. (எ-ம்) (உச)

வேறு.

ஒருபாடுணைப்பானெழுத்துமிசை யுறுமவ்வெழுத்துமெண்முன்று மருவுமெழுத்தின்மிசையெழுத்தும் வள நுமிருபத்தொன்பதின்மேற் செருகு மெழுத்தை யிகரமெனச் செப்பு மெழுத்து நாலேழ்மேற் பொருவிலெழுத்தினெட்டெழுத்து மையைந்ததின்மேற்பொருமெழுத்தும்.

(இ-ள்) வடமொழி மெய்யெழுத்துக்களுள்ளே 20-வது எழுத்தாகிய நகரமும், 25-வது எழுத்தாகிய மகரமும், 30-வது எழுத்தாகிய சகரத்தோடு இகரஞ்சேர்ந்த சி என்பதும், 29-வது எழுத்தாகிய வகர ஆராரமும், அதாவது வா என்பது, 28-வது எழுத்தாகிய யகரமும். (எ-ம்) (உஉ)

கூட்டி யிவையைம் பாடுனென்றிற் குளிர்முண் னீரெண் கழிந்தவிபி முட்டி யுரைக்கத் தார்தமுடன பார்தம் வார்த முழுவார்தங் காட்டும் லார்தம் நவ்வாதி கலந்த மாந்த மஞ்செழுத்து நாட்டு நடுவிற் சேர்வருக்க மூன்று மகர நன்காண்டம்.

(இ-ள்) ஒன்றுசேர்த்து, வடமொழியெழுத்துக்கள் ஐம்பதொன்றி னுள்ளே முதலிலுள்ள பதினொழுத்தைத் தள்ளி மற்றையெழுத்துக்களைக் நன்க்கிட்டுச் சொல்லவேண்டும். நகரத்தின் இறுதியாகிய நகரமும், பகரத்

தினிறுதியாகிய மகாரும், வகரத்தினிறுதியாகிய சகரத்தோடு ஆகாரத்தினிறுதியாகிய இகாரமும் ஒன்றுசேர்ந்த (சி) என்பதும் வகரத்தினிறுதியாகிய வகாரமும் நகரத்தை ஆதியாகவுடைய மகரத்தினிறுதியாகிய யகாரமும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமாகிய அஞ்செழுத்தாக நிலைவிறுத்தப்படும். இவ்வஞ்செழுத்துள்ளே நடுவிலேயிருக்கிற எழுத்துக்கள் மூன்றும் * வருக்க எழுத்துக்களாம். அம் மூன்றினுள்ளே முதலில் நிற்கிற மகரம் எல்லா மந்திரப் பொருள்களையுந் தன்னுள்ளடக்கி வைத்துக்கொள்ளும் நல்ல (ஒரு) பெட்டியாகும். அஃதெப்படியென்றால், மகரத்தின் தெய்வமாகிய உருத்திரானி -த்தில் சருவசங்காரத்திலெல்லாச் சராசரங்களும் ஒடுங்கி மீள அவனிடத்திலே நின்று தோன்றாதல் முறைபற்றி யென்க. இதனுண்மை முழுவதும் ஞானசாரியரையடுத்துக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்க. (எ-ம்) (௨௩)

குய்யம் வீளைக்கு மைந்தெழுத்து நிற்கு முறைமை கூறினமாலைய மணுகா துளந்தெரிந்து பொருளை யுணர்ந்தே யருள்பொங்கவையம் பொலியு மோதாமை பேரதி யறிய வல்லவனே செய்யவகிலந்தொழுஞ்சிவனாந் தெளிதேன்றுளம்புஞ்சொற்குயிலே.

(இ-ள்) தெளிந்த தேன்போலு மதூரம்பெருகிய சொல்லையுடைய பார்வதியே! மூலாதாரத்தினின்றனுண்டாகும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் நிற்கு மொழுங்கைச் சொன்னோம். இதனைச் சந்தேகமில்லாமல் தெளிந்து இதன் பொருளையுணர்ந்து நிருவருளுண்டாகும் வண்ணம் இந்த மந்திரத்தைப் பிறர்செவிகேளாதபடி மனத்தினுள்ளே தியானிக்க உலகவன் எவனோ அவனே உலகமெல்லாம் வணங்குஞ் சிவபிரான் சொருபத்தையடைவன். (எ-ம்) (௨௪)

இந்தத் திருமந்திரவீறு மற்றை மணுக்க ளிடத்தடையா சிந்தித் துவமை யிதற்கிதுவே தெரிக்க லாகு மிமமணுவே யந்த மருவா மந்திரத்துக் கரசாஞ் சதருத் திரத்தினிடை யுந்தி விளங்குங் கருணைகசிந் தூறுங் கடைக்கட் பசுங்கொடியே.

(இ-ள்) கருணை கசிந்தொழுகுங் கடைக்கண்களையுடைய இளம் பூங்கொடிபோன்ற பார்வதியே! இந்த மந்திரத்தின் பெருமை மற்றைய மந்திரங்

* வருக்கம்-வகை; அஃதாவது, ம-உருத்திரன். சி-சிவம். வ-சத்தி என்று கண்டுகொள்க.

† அடையா-மூற்றிறுதி தொக்கது.

களீடத்தினில்லை. இம்மந்திரம் தனக்குத்தானே சமத்துவமுடையது. முடிவில்லாத எல்லாமந்திரங்களுக்குத் தலைமையாயுள்ளது. ஸ்ரீ ருத்திரமந்திரத்தின் நடுவாயுள்ள உயிர்த்தானத்திலே விளங்கி நிற்கும். (எ-ம்) (௨௫)

சுட்டுங் கொடிய பிறவியுட னிறக்குந் தொழிலை மாற்றுகதி
கூட்டு முண்மை தனில்வடித்துக் கொண்ட சார மிம்மணுவே
வேட்ட சதுரர் வடநீழல் கிமல னையார் விளம்பலங்
காட்டு மற்றை யவர்க்கிலெய் கருத்திற் றெவிட்டாப் புத்தமுதே.

(இ-ள்) எம்முடைய மனத்திலே தெவிட்டாத புதிய அமுதம்போன்ற பெண்ணே! சன்ன மரணத்தை மாற்றி மோகூத்திற் சேர்ப்பிக்கும் உண்மைப்பொருள் பலவற்றினுள் செளிந்து எடுத்துக்கொண்ட சாரமாகும். இத்தப் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை விரும்பிய அறிவுடையோர்கள் கல்லால விருகூத்தடியிலெழுந்தருளியிருந்த தட்சிணமூர்த்தியைப் போன்ற ஞானஞ்சாரியரால் உபதேசிக்கப் பெற்றுக்கொள்ளக் கடவர். ஞானஞ்சாரியரல்லாத ஆசிரியர் உபதேசிப்பதற்கு அருகரல்லர். (எ-ம்) (௨௬)

குருவே தினமு மெய்வருந்திக் கொணரு மழியாப் பெருநிதியங்
குருவே யிரவு பகல்பயிற்றிக் கூற வடையும் பெருங்கல்வி
குருவே பரமா னந்தத்தைக் கூட்டு மழியாத் திருவிடு
குருவே மனவா சகங்கடந்து கூற வரிதாம் பரப்பிரமம்.

(இ-ள்) குருவே ஒப்பற்ற செல்வப்பொருளும், அசுனினுஞ் சிறந்த கல்விப்பொருளும், பரமானந்தத்தை விளைவிக்கும் மோட்சவீடும் மனய வாக் குக் கெடாததாகிய பரப்பிரமமுமாவர். (எ-ம்) (௨௭)

இதனைப் பீசாக் கரம்பொருத்தி யிசைக்க வலிதாம் வேறுபட்டால்
முதிர்மந் திரங்கள் வலியின்ற முனையா வித்து முனைத்தாலும்
பொதியும் பைங்கூழ் வினையாதா மதுபோற் புனியிற் பயனிலையா
மதூ மொழுகி யுவட்டுகுகு மழலைச் செழுஞ்சொற் பசுங்கிளியே.

(இ-ள்) தித்திப்பு மிகுந்து பெருக்கெடுத்தோடு மழலைச் சொற்களையுடைய கிளிபோன்ற பார்வதியே! இந்த மந்திரத்தைப் பீஜாகூர மந்திரத்தோடு சேர்த்து உச்சரித்தலே வலிமையுடையதாம். இம்மந்திரத்தை வேறு பிரித்து உச்சரித்தால் யாதொரு வலிமையுமில்லை. முனையாவித்து முனைத்துப் பயிர் வளர்ந்தாலும் வினையமாட்டாது, அதுபோலவே யாதொரு பயனுமில்லை. (எ-ம்) (௨௮)

பொருளில் வளர்மம் திரத்தையுரு வியற்றுங் காலைப் புனிதமுற்று
மருவு மவுனி யாகியென்றுத் தனிமை பெறவே வைகியுளத்
தொருமை பொருந்தி யுருவேற்ற வேண்டுந் தனியே யிருந்துரைக்குந்
திரும் திரமெய் யினைவினைகருஞ் சிலம்போ லிடத்தான் பெயர்த்திடுவோய்.

(இ-ள்) சிலம்பொலி முழங்க நடந்துவரும் பெண்ணே! ஒப்பில்லாத
இந்த மந்திரத்தைச் செயிக்கும்போது பரிசுத்தம் பொருந்தி மௌனியாகித்
தனியேயிருந்து மனம் ஒருப்பாடெய்தி உருவேற்றவேண்டும். தனியே
யிருந்து செயிக்கப்படும் மந்திரம் சீகிரம் பயனை விளைவிக்கும். (எ-ம்)(௨௯)

தொல்லைக் கடவுட் பழம்பாடற் கருகி வகுத்த முறைவழுவா
ரெல்லைக் களவில் பிறவியெடுத் தெச்சு முயன்றோ ரிமமனுவே
யொல்லைப் பயனை யுதவுமென வுறுதி பெறுவ ருயர்ந்தெழுந்து
வல்லைப் பெருது வட்டமிட்டு வளர்ந்த திரண்ட குயிமுலையாய்.

(இ-ள்) விரைந்தெழுந்து சூதாடுகருவியை மோதிவட்டமாகித்திரண்ட
தனங்களை யுடைய பார்வதியே! பழமையாகிய செய்வத்தன்மை பொருந்திய
வேதங்களிலே கூறிய ஒழுங்குதவறாதவரும் அளவில்லாத சன்மங்களையெடுத்து
யாகஞ்செய்ய முயல்பவரும் இம்மந்திரமே சீகிரம் படனைத்தருமென்று திட
மாகக்கொள்வர். (எ-ம்) (௩௦)

புனிதம் புரிவா ரேனுமது புரியா ரேனு மெவ்வளவி
வினிது பிறந்த சுத்திகள்செய் திசையாக் கால மெனவெண்ணூர்
மனதில விழைந்த விருப்பெய்தி யுருவேற் றிடுவோர் வடியாத
சன்னகக் கடலைக் கடந்துகதி சார்வார் மறைகூ விடகுயிலே.

(இ-ள்) வேதங்கள் தேடியதைக்குங் குயில்போன்ற உமாதேவியே!
வீதிப்படி பரிசுத்தஞ்செய்து கொண்டவராயினும், பரிசுத்தஞ் செய்துகொள்
ளாதவராயினும், கூடியமட்டில் பரிசுத்தஞ்செய்து மனஒருப்பாடெய்தி காலத்
தைக்குறிக்காது மனத்திலே ஆகைதோன்றியவப்பொழுதே இந்த மந்திரத்
தை உருவேற்றிடுவோர்கள் வற்றாத சன்னமாகிய கடலைக்கடந்து மோட்ச
மடைவார்கள். (எ-ம்) (௩௧)

நாத மெனது பேருருவ நலஞ்சேர் லீந்து நினதுருவ
மாதி மனுவை யையைந்து பகுதி யாககி யெண்கருமம
போத விசைப்பர் புல்லறிவோர் பொன்னங் கொழுவாற் றினைவிதைத்துத்
கோது படுஞ்சோ றுண்பர்நல்லோர் கதிவேட் டிடுவர் கோகிலமே.

(இ-ள்) குயில்போன்ற பெண்ணை! கம்மிருவருடைய உருவமாகிய இந்த மூலமந்திரத்தை நான்கு பக்கமும் ஐந்தைந்தாக எண்ணும்படி இருபத்தைந்து அறையாக ஒரு சக்கரங்கீறி எழுத்துக்களை மாறிமாறியடைத்து அட்டசுருமஞ் சித்தியாகும் பொருட்டுச் செபஞ்செய்வார்கள் அற்ப அறிவுடையோர், இவர்கள் தந்தக்கொழுவினாலுமுது தினையை யிதைத்து விளையச் செய்து சோறண்பவர்களுக்கு ஒப்பாவர். இவர்களுக்கு மோட்ச சங்கிடையாது. நல்லோர்கள் இதை விரும்பாது முறையாகச் செயித்து மோட்சத்தை விரும்புவார்கள். (எ-ம்) (௩௨)

நெறித்த முலையிற் பால்சொரிந்து நிறையும் பசுவிற் கபிலைன்று கறித்த தசையூன் விலங்கினத்திற் பேழ்வாய்க் கடுங்கோ ளரியதிகந் தெறித்த திவலை யருவிப்பொழி சிலம்பின் மேரு வரையுயர்ச்சி பொறித்த நறிய சுவையதனிற் பொலியு மமுத மிகமேன்மை.

(இ-ள்) மதரமான பால்கொடுக்கும் பசுக்கூட்டங்களுள்ளே காமதேனுவும், விலங்குகளுள்ளே சிங்கமும், மலைகளுள்ளே மகாமேருவும், சுவைப் பொருள்களுள்ளே அமுதமும் உயர்ந்தனவாகும். (எ-ம்) (௩௩)

இருளைக் கிழிக்க நகைத்தவொளி யதனிற் பசுமான் நேர்ப்பரிதி தரையி னூர்சி தனிவியானை தாதுக் களிண்மாற் றிருந்தசெம்பொன் வருண மதனிற் கடவுண்மறை வடித்துத் தெளிந்த நாவுடையோர் விரியுஞ் சோதி மணியதனுள் விளங்குங் கருட மணியதிகம்.

(இ-ள்) ஒளிப்பொருள்களுள்ளே சூரியனும், வாசனங்களுள்ளே யானையும், தாதுக்களுள்ளே செந்தாதாகிய பொன்னும், வருணங்களுள்ளே வேதங்களை ஒதியுணர்ந்த பிராமணர்களும், இரத்தினங்களுள்ளே கருடமணியும் உயர்ந்தனவாகும். (எ-ம்) (௩௪)

திரைக ளுதித்து நடனமிடுந் தெண்ணீ ராற்றிற் பகிரதியே . சுருதி முறையிட் டேத்தியிடுந் தொன்னூற் பொருள்கா யத்திரியே பொருளிறுண்பாத்திரத்துண் மறையிண்குடுமிப்பொருளுணர்ந்தோர் மருவம் பலகோ டிப்பாப்பின் மனுக்க டனிலஞ் செழுத்ததிகம்.

(இ-ள், நதிகளுள்ளே கங்காநதியும், வேதங்கள் முறையிடும் பழைய நூல்களுள்ளே சிவகாயத்திரி மந்திரத்தைச் சொல்லும் நூலும், தான பாத்திரங்களுள்ளே சிவனடியார்களும் உயர்ந்தன. அதுபோல, அகோக கோடி மந்திரங்களுள்ளே பஞ்சாக்கர மந்திரம் உயர்ந்ததாகும். (எ-ம்) (௩௫)

கடவு ஞ்ருவா மைந்தெழுத்தின் பெருமை சுருக்கிக் கழறினமாற்
படருஞ் சுவையூ ரமுதெனவே செவியிற் பருகிப் பதித்து நெஞ்சி
விடையூ றின்றி யாயிரத்தோ டிருநான் குருவை யியற்றுநிபூர்
தொடரின் வரிவண் டடைகிடந்து விளரி தொகுத்த நறுக்குழாய்.

(இ-ள்) பூமாலையில் வண்டுகளடைகிடந்து விளரிஎன்னும் இராகத்தை
மிகுதியாகப்பாடும் நல்லகூந்தலையுடைய பெண்ணே! சிவவடிவமாகிய ஐந்தெழுத்
தின் பெருமையைச் சுருக்கிச் சொன்னோம். இனிய வழமமாகிய தேனைப்
போல் உன் செவியாற்சேட்டு மனத்திற்பதித்து, யாதொரு விக்கினமும் இல்லாம
லாயிரத்தெட்டுருச்செய்ம் செய்வாயாக. (எ-ம்) (௩௬)

பெறுதற் கரிய மந்திரத்தைப் பேரா தரவால் விதித்தபடி
நிறுவி யுருவேற் றிடுஞ்சதூர் நிறையுங் கோடி குலக்களுடன்
மறுவீல் சோதிக் கைகைதனில வாழ்வா ரோதா தோதியிதை
யறைவ ரழியா வருளடைவா ரன்னம வெருவ நடைபெயர்வோய்.

(இ-ள்) அன்னப்பறவை பயப்படும்படி நடக்கின்ற நடையினையுடைய
பார்வதியே! பெறுதற்கரிய இந்த மந்திரத்தை மிகுந்த பேரன்போடு முறை
யாகச்செய்ம் செய்வோர், தங்கள் சுற்றத்தாருடன் கோடி காலந்திருக்கயிலாய
மலையிலே வீற்றிருப்பார்கள். இதனை ஒதாமல செய்ம் செய்வோர்கள் திரு
வருளைப்பெறுவார்கள். (எ-ம்) ஒதாமற்செய்தலாவது பிறர் செவிகளாமல்
மனத்திலே செயஞ்செய்தலாம். (௩௭)

அருளைத் தெழுத்தே பரப்பிரம மைந்து விபியே சிவமெழிகைத்
தருமைந் தெழுத்தே பரமானந் தத்தை விளைத்த நிலம்புனிதம
வருமைந் தெழுத்தே கதியடைய வகுத்த சூட்சி கடவுண்மயம்
பொருளைத் தெழுத்தே யானந்த வருவை விளக்கும் புகழ்த்தீபம்.

(இ-ள்) கருணாசொருபம் ஆகிய இவ்வைந்தெழுத்தே பரப்பிரமமும்,
சிவமும், பரமானந்தத்தை விளைவித்த நிலமும், மோட்சசாதனமாகிய துட்ப
சூட்சியும், சிவமயமும், சச்சிதானந்த சொருபத்தைக்காட்டும் ஒப்பற்ற விளக்
கொளியுமாம். (எ-ம்) (௩௮)

வேறு.

இம்மனு வதற்குத் தெய்வ மிருடிநாஞ் செகத்திற் சந்தஞ்
செம்மைசேர்ந் தழியா வீடு திகழ்வினி யோக மாக்கும்
கொம்மைவெம் முலைபா யென்று குளிர்கிடற் திறைக்கும் கங்கை
சும்மைசெய் திலகும் வேணித் தூயவன் களத்தி னுணை.

(இ-ள்) இந்த மந்திரத்துக்குத் தேவ்வரும் இருடியும் நாமே. சந்தசு மோக்ஷ வீட்டை வினியோகஞ்செய்யும் சந்தி நீயே. உட்டமாகிய தனங்குளையுடைய பார்வதியே! என்று கங்காநதியத்தரித்த சடையை யுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர். (எ-ம்) (௩௬)

கிளத்திய மாற்றங் கேட்டுக் கிஞ்சகக் கனிவாய்க் கிள்ளை யுளத்தினி லுவகை பொங்க மந்திரத் தொருப்பா நற்றூள் வளர்த்திய மடிமேல் வைகு மழலைவாய்க் குழவிச் செவ்வேள் குளத்தெரிவைத்தோன்சொற்றபொருளெலாங்கொள்ளைகொண்டான்

(இ-ள்) அதுகேட்ட உமாதேவி திருவுள்ளத்திலே சந்தோஷமதிகரிக்க அவ்வினிய மந்திரப்பொருளைத் தியனிகூங் கருத்துடையவனாயினான். உமாதேவியின் மடிமேலிருந்த இளமை வாரத்தை பேசும் பிள்ளையாகிய முருகக் கடவுள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அருளிய முறைப்படியே பஞ்சாக்கரமந்திரப்பொருள் முழுதந்தெரிந்துகொண்டார். (எ-ம்) (௪௦)

உரைகொள்மா னுக்க ரெண் *வழ்வுமைக் கறைந்த கேள்வி மருகிய வித்திற் போது வளராதழை சினைபோ லெள்ளிற் புரைதரு தயிலம் போலப் புந்திமான் கல்வி போலத் தரணியிற் பொதிந்த நீர்போற் றழைந்தது குமரன் கேள்வி.

(இ-ள்) அம்முருகக் கடவுளின் கேள்வியானது நுண்ணிய வித்தி லிருந்த கிளை வளார் கொம்பு கவர் முதலியவையுடைய விருட்சந்தோன்று வதுபோலவும், எள்ளில் தயிலம் போலவும், கூரிய அறிவுடையோன் கல்வி போலவும், ஊற்றுநீர்போலவும் மேலும் மேலும் ஒன்றுபத்து தூறு ஆயிரமாக விருத்தியாயிற்று. (எ-ம்) (௪௧)

ஆய்க்குரை கேள்வி நெஞ்சி லமுந்திட வுணர்ந்து கொண்ட சேய்க்கிளம் பருவ மைந்து வயதுபோற் றிகழ நோக்கி வேய்க்கிணை யிருதோள் கொண்ட விமலையுஞ் சிவனு நேசம் வாய்க்கவே யிருவர் கண்கள் கிருந்துண் வாழு நாளில்

(இ-ன்) தாயாகிய உமாதேவி கேள்விப்பட்ட உபதேசமந்திரப்பொருள் நெஞ்சிலே பதியும்படி தெரிந்துகொண்ட குமாரக்கடவுளுக்கு ஐந்தாவது வயது வர மூங்கில்போலும் தோள்களையுடைய உமாதேவியும் சிவபெருமானும் அன்பு நிறைய நோக்கிக் கண்கள் களிகூர்ந்திருக்கும்காலத்தில். (எ-ம்) (சஉ)

காரொளி பெருகி யூறக் கடுவிடங் கிடக்குங் கண்டன்
சோகொளோ லக்கஞ் சேருந் தேவரை விழியா வீக்கி
யேர்ஓசமு பனுவ லாட்டி யிருமுலை முகடு பாபு
மார்பனை நோக்குங் கால மனமெழுங் குறிப்பைக் கண்டான்.

(இ-ன்) நீலகண்டத்தைபுடைய சிவபெருமான் தரிசிக்கவந்த தேவர் களையெல்லாம் திருக்கண்ணாற் பார்த்துக் குறிப்பினுற் போகச்செய்து, சரசு வதி நாயகனாகிய பிரமதேவனை நோக்கினார். அவனும் சிவபெருமான் திரு வள்ளக்குறிப்பை அறிந்தான். (எ-ம்) (சங)

வண்டுமு முறுக்கு விட்டு மலர்ந்தமா விகையான் வேணித்
துண்டவெண் பிறையி னுனைத் தொழுதுவாய் புதைத்து நிற்கக்
கண்டுசெவ் வேளைத் தூய கலைகளை யறிவி யென்று
னெண்டிசை கதைக ளாக வியம்பிடும் பொருட்டி தன்றோ.

(இ-ன்) வண்டுகள் கிண்டதலால் முறுக்குவிட்டு மலருந்தாமரை மாலை யணிந்த பிரமதேவன் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனைச் சடையிலே தரித்த சிவ பெருமானை வணங்கி வாய்புதைத்து நிற்க, சிவபெருமான் அவனைப்பார்த்து நமது குமாரனாகிய முருகனுக்குப் பரிசுத்தமாகிய கலைகளையெல்லாம் உப தேசிப்பாயாகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இது உல்லவா எட்டுத்தொகை லுள்ளாரும் கதைகளாகச்சொல்லும் பெருநூலையுடையது. (எ-ம்) (சச)

செப்பிய மாற்றம வேதன் சிரம்பெறச் சூடி மேனித்
துப்பெழுந் கோடி பாணுச் சோறிகொண் டசைந்து நிற்கு
மொப்பகல் சேசைய வாவென் றுரைத்திட வயன்பின் போந்து
கொப்பென வெருபாற் கோயில் குறுகியே யிருந்தார் மன்னோ.

(இ-ன்) சிவபெருமானிட்ட கட்டளையைப் பிரமதேவன் சிரத்தின்மேற் றுங்கிக்கொண்டு சிவந்த கோடிரூயப் பிரகாசர யகரு நிற்கும் ஒப்பில்லாத முருகக்கடவுளை என்பின்னே வருகவென்றழைக்க, அவரும் அவன் பின்னே விசைவாக வந்து திருக்கோயிலினொருபக்கத்திலிருந்தார். (எ-ம்) (சடு)

கோள்படு கணித நூலின் குலகிய வேரை பார்த்து
வேள்பட விழித்த செந்தி விழிப்பிரான் மூத்த பிள்ளை
தாள்பட வணங்கி வேதன் மருபிர ணவத்தைச் சாற்றத்
தோள்படு கடப்பந் தாரான் கையமைத் திதினைச் சொல்வான்.

(இ-ன்) சோதிட சாத்திரத்தின்படி நல்ல சுபமுகூர்த்தம் பார்த்து மன்
மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபிரான் மூத்த குமாராகிய விரா
யகக்கடவளை வணங்கிப் பிரமதேவன் பிரணவமந்திரத்தை உபதேசிக்க, அத
னைக்கேட்ட கடப்பமாலையணிந்த முருகக்கடவுள் கையமைத்துத்தடுத்து பிரம
தேவனைப் பார்த்துச்சொல்லுவார். (எ-ம்) (சசு)

நான்முகத் தொருவ கேட்டி நவின்மொழிப் பொருளைச் சாற்றில்
யான்முதற் பொருளைக் காண வாசையில் குடையே நீயுந்
தேன்முகந் தூற்றும் வாய்மை தெரிந்திடுங் குருவா மென்ன
வான்முக டளந்த சோதி வள்ளலுக் கயன்சொல் வாளுந்.

(இ-ன்) பிரமதேவனை! நீயுபதேசித்த பிரணவமந்திரத்தில் முதலாவது
பொருளைக்கேட்க ஆசை எனக்கநிகமாயிருக்கிறது. அதைச்சொன்னால் உன்னை
உண்மையுடைய குருவாகக்கொள்ளலாமென்றார். அதுகேட்ட பிரமதேவன்
சோதிசொருபாகிய முருகக்கடவுளைப் பார்த்துச்சொல்லுவான். (எ-ம்) (சஎ)

குளறிய மழலை வாய்மைக் குமாவேள் கேட்டி. சரல
வளமைசேர் கருவி நூலின் வகைகளை யறிந்த பின்ன
ருளமனுப் பொருளைக் காண வுறுதிவாய்த் திடுவ தன்றித்
தளர்தரு சிந்தை யேற்குச் சாற்றரி தென்று சொற்றான்.

(இ-ன்) இளமைப்பிராயத்தையுடைய குமாரக்கடவளே! மிகுதியாகக்
கருவிநூல்கள் பலவற்றையுந்தெரிந்த பின்னர், மந்திரப்பொருளைக் காணலா
கும். அதுவுமல்லாமல் தளர்த்த சிந்தையையுடைய எனக்குச்சொல்லச் சாத்
தியப்படாதென்று சொன்னான். (எ-ம்) கருவிநூல்-இலக்கணநூல். (சஅ)

என்றுசொற் கூற ஞானத் திளங்களி றனையான் கேட்டு
நன்றுநன் மெனச்செவ் வாய்வெண் ணகைநிலாக் கற்றை தூண்ட
வொன்றுநீ யறிகி லாதா யோதிய வேத மென்கொல்
பொன்றிக முண்ட மெல்லாம் பூத்தது மென்கொ லென்றான்.

(இ-ன்) பிரமதேவனவ்வாறுசொல்ல, அதுகேட்ட ஞானமயமாகிய
யானைக்கன்றுபோன்ற குமாரக்கடவுள் பிரமதேவனைப்பார்த்து, உன் வார்த்தை

உ-வது குமரன் உபதேசச் சருக்கம். ௩௫

நன்னூலுக்கின்றதென்று புன்சிரிப்புச்செய்து யாதொன்றுத் தெரியாதவனா
 கிய நீ வேதங்களை எவ்வாறு படித்தாய். எல்லா அண்டங்களையும் எப்படிச்
 சிருட்டித்தாயென்றார். (எ-ம்) (௪௬)

இன்னணம் புருவ நெற்றி யேறிடச் சிவந்து பார்த்துப்
 பன்னிரு விழியான் செய்ய பவளவாய் மலர்ந்து கூறப்
 பொன்னலிர் கமலச் சேக்கை பொலிந்தவன் றுணுக்க மிட்டுத்
 தன்னுடல் நடுங்கி நணைந் தாங்கியே வெருண்டெ முந்தான்.

(இ-ள்) இவ்விதம் முருகக்கடவுள் கண்கள் சிவக்கக் கோபித்துப்பார்த்
 துச்சொல்ல, தாமரையில் வசிக்கும் பிரமதேவன் மனநடுங்கிச் சீரமும்நடுங்கி
 வெட்கத்தைத்தாங்கித் தன் இருப்பிடத்தைவிட்டுப் பயந்தெழுந்திருந்தான். (1)

எழுந்துடன் விரைந்து வந்தே யிரைந்துரீர் துளும்பத் திங்கட்
 கொழுந்தொதுங்கியதோர் வேணிக குழகளைக் கண்டு தாளில்
 விழுந்தெழுந்திருகை கட்டி விழியினீ ரருவி போல
 வழிந்திட நின்ற வேதன் மனக்குறிப் பதனைக் கண்டான்.

(இ-ள்) அப்படி யெழுந்திருந்த பிரமன் விரைவாகவந்து இளஞ்சந்திர
 னைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானைக்கண்டு திருவடிக்கீழ்விழுந்து
 வணங்கிக்கைகட்டிக் கண்ணீர் அருவிபோலச் சொரிய நின்றான். அப்படி
 நின்ற பிரமனுடைய மனக்குறிப்பைச் சிவபெருமான் அறிந்துகொண்டனர்.
 (எ-ம்) (௫௧)

இருள்பழுத் தொழுகுக் கண்ட னீன்றதோர் மகன்மே லாசை
 பெருகிடச் சினந்தான் போலப் பேசியே யயனை நோக்கி
 யருகிலஞ் சலித்து நிற்குக் கணங்களை யழைத்து நீர்போய்
 முருகனை யழையு மென்ற மொழிப்படி யழைத்து வந்தார்.

(இ-ள்) அதன்மேல் இருள்நிறம்போன்ற நீலகண்டத்தையுடைய சிவ
 பெருமான் தம்முடைய மனஞ்சிய குமரக்கடவுள்மே லாசை யுள்ளே யதிகரிக்க
 வெளியே கோபித்தவரைப்போலப் பேசிப் பிரமனைப்பார்த்துப் பக்கத்தில்
 வணங்கிநிற்குந் சிவகணங்களை யழைத்து நீலகன் போய் நமது குமாரஞ்சிய
 முருகனை அழைத்துவாருங்களென்றார். அவர் கட்டளைப்படி கணங்கன்போய்
 முருகக்கடவுளை அழைத்து வந்தார்கள். (எ-ம்) (௫௨)

வந்ததாட் சதங்கை கோடி மறைகள்போல் முறையிட் டார்ப்பச்
கிர்த்தையி லுவகை பொங்கத் திருவடி பெயரா நிற்குங்
கந்தனை வெகுண்டான் போலக் கழறியே கலைக டேருங்
கொந்தவிழ் கமலன் றன்பாற் கொண்டதோர் குறைகூ றென்றான்.

(இ-ள்) பாதத்திலணிந்த சதங்கைகள் வேதங்களொலிப்பதுபோல
முழங்கவந்து தம் முன்னே நிற்கும் முருகக்கடவுளைக் கோபித்தவரைப்போற்
பார்த்து, ஐயா! உனக்கு உபசேசிக்கவந்த கலைகளெல்லாமுணர்ந்த பிரமனிடத்
திலென்ன குறைகண்டாய் சொகலென்றார். (எ-ம்) (௩௬)

என்றபோ தமுதுங் கைகக வினித்திடுங் குதலைச் செந்தேன்
மன்றலம பவளச் செவ்வாய் வழங்குவ தெனவே யையா
நன்றிகொள் கலைகள் கூறும் பிரமனே நனினற வாய்கைக்
கொன்றிய பொருள்கூ றென்ன ஆமர்போ னின்பாஷ வந்தான்.

(இ-ள்) இவ்விதங்கேட்டபோது முருகக்கடவுள் மழலைவார்த்தையாகிய
தேனைச்சிவந்தவாய் அமுதமுங்கைப்பச் சொரிவதுபோலக் கூறுவார். ஐயனே!
பிரமதேவன் சொல்லிய பிரணவ மந்திரத்தின் உண்மைப்பொருளைச்சொல்
லும்படி கேட்டேன். அது சொல்லாததெரியாமல் ஊமையைப்போல் தங்க
ளிடத்திற்கு வந்தான். (எ-ம்) (௩௭)

நிகழ்ந்ததிச் செய்தி யென்ன நிறைவிட மொழுகும் வாய்ப்பன்
னகஞ்சடைக் காட்டில் விட்டோ னலங்கெழு மகவை நோக்கி
யுகந்தபின் கூறும் வேத மோதியே பயிற்ற வல்லா
னகந்தனி லுதித்த வண்ண மியற்றுவ தறனோ சொல்லாய்.

(இ-ள்) இதுதான் நடந்த காரியமென்று சொல்ல, விடமொழுகின்ற
வாயையுடைய பாம்பைச் சடைக்காட்டில் விட்டுவைத்த சிவபெருமான் முரு
கக்கடவுளைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தபின் கூறுவார். வேதங்களையெல்லாம்
நீ ஆராய்ந்த பின்னர்ச்சொல்லக்கூடிய பிரணவமந்திரப்பொருளை உன்னிஷ்ட
டப்படி முன்னர்ச்சொல்லுவது முறையாகுமோ? நீ சொல்லுவாய். (எ-ம்) (௩௮)

ஆங்கதா வன்றி யன்னா னருளிய மொழியைத் தட்டித்
திக்குற வெதிரே செப்ப லாகுமோ வதுவு மன்றி
யோங்கிடு மவற்குத் தானே மடமபகர்ந் திடுத லுண்டோ
தாங்கிய மதியம் போலத் தழைத்தசண் முகனே யென்றார்.

உ-வது குமரன் உபதேசச் சருக்கம். ௩௭

(இ-ன்) அதுவுமல்லாமல் அவனுடைய வார்த்தையைத் தள்ளியெதிர்த்தப் பேசலாகுமா? அதுவுமல்லாமல் அவனை புந் தெரியாதவனென்று நிந்தனை சொல்லத்தகுமோ? இளஞ்சந்திரனைப்போல வளரும் சிறு பிராயத்தையுடைய குமரனே என்றார். (எ-ம்) (௫௬)

எனுமுறை கூற வைவே லீமைத்திடுங் கரத்தோன் சொல்வான்
பனிமகித் குழந்தை தோற்றும் பவளவே னியவே தாவை
வினவிய குழலைக் கொத்த மந்திர மிலை யீதிற்
புணைசரா சரங்க ளியாவும பொலிந்திடுங் கேட்டி யென்றான்.

(இ-ன்) சிவபெருமான் இப்படி உலகநியாயங்களைக்கூறிகூறிய வேலேந்தும் முருகக்கடவுள் குளிர்ச்சியும்ளமைபுமுடைய பிறைச்சந்திரனைக்காட்டும் பவளமபோன்ற சடையையுடைய ஐயா! நான் பிரமதேவனைக்கேட்ட பிரணவ மந்திரத்துக்குச் சமமான மந்திரங்கிடையாது. இந்த மந்திரத்திலிருந்து சகல சராசரங்களும் தோன்றும். நீர் கேட்டால் அவ்வண்மையைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார். (எ-ம்) (௫௭)

அப்பொழு திளைய மூர லரும்பிவெண் ணிலவு காலச்
செப்பிய குழலை மைந்த தெரிந்ததெவ் வண்ணங் கூறென்
றொப்பிலான் சென்னி தாழ்த்தே யுவந்துதன் செவியைக காட்ட
இப்படி வினவச் சொல்ல லெளியதோ வென்று கூறி.

(இ-ன்) அப்போது ஒப்பிலாதவராகிய சிவபெருமான் குறுகைசெய்து முருகக்கடவுளைப்பார்த்து, ஐயா! நீ இந்தப்பிரணவ மந்திரத்தின்பொருளையெவ்வாறு தெரிந்துகொண்டாய்? அதனை நமக்குச்சொல்லென்று செவியாய்த்துக் கேட்க, முருகக்கடவுள் இவ்விதங்கேட்டாலெப்படிச் சொல்லக்கூடும் அது சொல்லுதற்கு இலேசானதோவென்று சொல்லி. (எ-ம்) (௫௮)

எழின்மணி திரண்டு சோதி யெடுத்தெடுத் திறைக்கும் பீடந்
தழைதர நாமே வைகத் தாழ்த்துநின் றெம்மை நோக்கி
வழிபடுங் கரங்கள் கூப்பில வகுக்கலா மெனமால் காணுந்
குழகனு மிழிந்து செவ்வாய் குறுகை யருமபி நின்றான்.

(இ-ன்) இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற சோதிமயமாகிய பீடத்தின் மீதுநாமிருக்க எம்மை நீர் தாழ்த்து நின்று வணங்கிக் கரங்களைக்குவித்துக் கேட்டாற் சொல்லலா மென்றார். அதுகேட்ட சிவபெருமானுந்தாழ்த்து குறுஞ்சிரிப்புக்கொண்டு நின்றார். (எ-ம்) (௫௯)

இளங்கதி ரீனய சேயை பெழின்மணிப் பிடத் தேற்றித்
தளஞ்சத முடுத்த கஞ்சத் தடக்கையைக் கூப்பி யையா
வளங்கெழு பொருள்கூ றென்ன மாதுமைக் கிசைத்த வாறு
விளங்கிய வகங்கை நெல்லிக் கனியென விரிக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) அதன்பின் இளஞ்சூரியனைப்போன்ற முருகக்கடவுளைச் சிவ
பெருமான் இரத்தினங்களிழைத்த ஆசனத்திலே யெழுந்தருள்பண்ணித் தாம
ரை மலர்போலுங் காங்களைக்கூப்பி, ஐயா! பிரணவமந்திரத்தின் பொருளைச்
சொல்லென்று கேட்க, தாம், முன்னர் உமாதேவிக்குபதேசித்த முறைப்படி
யே உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கப் பிரணவப்பொருளை எடுத்து
முருகக்கடவுள் கூறத் தொடங்கினார். (எ-ம்) (௬௦)

துறக்கமா நகரில் வாழ்ஞ் சுரர்பெறு மாண்டி லொன்று
நிறைத்துமூச் செழுப்ப லின்றி நிகழ்த்தியுங் குழலைக் கீற்று
மறைப்பொருண் முடிவு காட்டா வகைதெரிந் தமரர்க் காகக்
கறுத்திடுங் களத்த னோக்கிக் காரிகைக் குரைத்த நாளில்.

(இ-ள்) தேவருடத்தில் ஒருவருடம் மூச்சுவிடாது உபதேசித்தங்
குடியையாகிய பிரணவமந்திரப்பொருளின் எல்லை தெரியவில்லையாக, அது
கண்ட நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் தீமந்திரப்பொருளை நாம்
பார்வதிக்குபதேசம் செய்யுட்போதில். (எ-ம்) (௬௧)

அன்னவள் மடிமேல் வைகி யறிந்தமை யாகு மென்று
முன்னிய குருவைப் பார்த்து முறையுப தேசஞ் செய்யாப்
பன்னுமந் திரங்க னூசம் படுமன்றி யுலகோர் கொள்வர்
பின்னது வேண்டி நம்மைப் பீடிகை யுழைகில் லென்றான்.

(இ-ள்) பார்வதியின் மடியிலிருந்து இவன் தெரிந்துகொண்டானென்று
நினைத்து, குருவை வணங்கி, உபதேசமுறையாகப் பெற்றுக்கொள்ளாத மந்தி
ரம் பிரயோசனப்படாது. அதுவுமல்லாமல் உலகத்தாரு மிய்வாறே உபதேச
மில்லாமலே மந்திரசெய்துச் செய்வார். அதுகூடாது. உபதேச முறையாக
மந்திரங்களைக் கேட்கவேண்டுமென்று கருதி நம்மை ஆசனத்தின் கீழ் நின்று
முறைப்படி கேட்கச்சொல்லினான். (எ-ம்) (௬௨)

எனுமவை நிற்க வென்றே யிருநீழிக் கருணைப் பார்வை
தனையளித் திலகுஞ் செவ்வாய்த் தண்ணிள மூரல் செய்து
கணைகடல் வயிறு தீயக் கதழெரி வைவேல் பாய்ச்சும்
புனிதனைத் தழுவி யுச்சி மோந்திது புகல்வ தானான்.

(இ-ன்) என்று சொல்லப்படும் *அவ்விரண்டும் கிண்கிற்சுவேண்டுமென்று சிவபெருமான் திருபானோக்கஞ்செய்து மனமகிழ்ச்சியடைந்து குறுகைசெய்து கடல்கீர் வற்றும்படி வேலாயுதத்தைவிட்ட பரிசுத்தராகிய முருகக்கடவுளைக் கட்டித்தழுவி உச்சிமோந்து சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (சக)

நின்னுரு நமது கிம்ப மென்னினு முலக நீதி
யுன்னிய குருவா லன்றி யுரைமனுச் சித்தி யாகா
தென்னவே யிணங்கிச் சொவ்வே னெழுந்துதான் சிரத்திற் குடி
முன்னமே நிற்கச் செங்கை முண்டக முடிமேற் சேர்த்து.

(இ-ன்) நின் வடிவம் நமது வடிவத்தின் பிரதிபிம்பமாயிருந்தாலும் உலகவழக்குப்படி குருமூலமாகப்பெறாத மந்திரஞ்சித்தியடையாது. ஆகையால் நீயும் இதனை நம்மிடத்தில் முறைப்படி உபதேச மூலமாய்ப்பெற்றத்கொள்ள நில்லென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். முருகக்கடவுளும் தந்தைக்குச் சம்மதித்து, எழுந்துநின்ற சிவபெருமான் திருவடியைத்தமது தலையிலே தாங்கி நிற்க அவருடைய தலையில் சிவபிரான் தம்முடைய திருக்காதைவைத்து. (எ-ம்) (சச)

சவைபழுத் தொழுநுந் தெய்வச் சருதியா றங்க மாநி
நவையறு கலை ளெல்லா நவினறுசெவ் வேண்முன் னுன்கு
செவியினு ளமுத மென்னத் தெவிட்டிட்- உபதே சித்தான்
கவைதரு நாட்பன் னாக கங்கண மமைத்த கையான்.

(இ-ன்) தெய்வீகம் வாய்ந்த வேதவேதாங்கங்களமுதலிய கலைகளை பெல்லாம், முறைப்படி முருகக்கடவுள் பன்னிரண்டு செவிகளிலும் அமுதத்தைச் சொரிந்தாற்போலப் பாம்பாகிய கங்கணத்தையணிந்து கையையுடைய சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினார். (எ-ம்) (சரு)

பின்னருங் கூறுஞ் செந்தேன் பெருகிய கடப்ப மார்ப்
தொன்மைநூ லெமக்குக கூறுந் தொடர்பினுற் சுவாமி நாத
னென்னவே பெறுவாய் நாமே யிருயுரு வெணக்கொண் டாலும்
பன்னிய வரீதி யாமே பரிசுரித் திடுதல வேண்டும்.

(இ-ன்) கடப்பமாலையணிந்த மாற்பையுடைய கந்தாநீயென்குப்பழைய தூற்பொருளை உபதேசித்தமையால் சுவாமிநாதனென்னும் நாமம் பெறுவாயாக. நாயிருவரும் ஒருவராக விருந்தாலும் உலகநீதிக்கு வியாதமான காரியத்தைச்செய்ததால் அதற்கு நாமே பரிசாரஞ்செய்தவேண்டும். (எ-ம்)(1)

* அவ்விரண்டாவது-குரு உபதேசமில்லாத மந்திரம் பயன்படாதென்பதும்; உபதேசமுறைப்படி மந்திரங் கேட்டுவேண்டுமென்பதும்.

நீகியை யியற்ற வேண்டி நீதவஞ் செய்தல் வேண்டுந்
 தீதறு சோதி மேருத் தெற்குநா வலவர் தீவி
 லேதமில் பாத கண்டத் தெய்துகா வேரித் தென்பாற்
 கோதிகழ் பாண்டி நாட்டிற் குளிர்மணி சிதறும் வையை.

(இ-ள்) நாம் உமாதேவிக்குபதேசித்த மந்திரத்தை மறைத்திருந்து
 கேட்டு வெளிப்படுத்தின குற்றத்தீர நீதவஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குத்
 தக்க இடம், மேருமலைக்குத்தெற்க்க நாவுலந்தீவில் குற்றமற்ற பாதகண்டத்
 தில் காவேரிக்குத்தெற்க்கேபாண்டிநாட்டில் வையைநதியிருக்கிறது. (எ-ம்) (௧௭)
 இன்னதி யுடுத்த கூடற் கெழில்பெறு நிருதி திக்காய்
 மன்னும்யோ சனையிற் பாக மருவிடு நாக வெற்பி
 லுன்னுகாற் காதற் தென்பா லுற்றிடு மதன்பேர் கேட்டிற்
 மன்னுயர் ஞான மாககுஞ் சத்திய கிரியா மன்னே.

(இ-ள்) வையைநதி சூழ்த்தள்ள மதுரை நகரத்திற்குத் தென்மேற்
 கிலே பாதி யோசனை தூரத்தில் நாகமலை யிருக்கிறது. அந்த நாகமலைக்குக்
 கால் யோசனை தூரத்தில் தன் பெயர் கேட்டவர்க்குச் சிவஞானத்தை உண்
 டாக்கும் *சத்தியகிரி என்ற ஒரு மலை இருக்கிறது. (எ-ம்) (௧௮)
 தக்கதோர் பிறவி யாழி தணந்திட வோட மாகு
 மக்கிரி வடபால் மெய்வாக் கருளுஞ்சத் தியகூ வத்திற்
 புக்கமேல் பாலில வையும் புத்திர கூவ மூழ்கில்
 மிக்கசேய் பெறுவர் பாவ வெமபிணி மிடியைத் தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அந்தச் சத்தியகிரியானது பிறவிக்கடலைக் கடப்பதற்குத்
 தோணியாகும். அம்மலையின் வடபக்கத்திலுள்ள சத்தியகூவத்தில் மூழ்கி
 னால் சத்தியவாக்குண்டாகும். மேல் பக்கத்திலுள்ள புத்திரகூவத்தில் மூழ்கி
 னால் புத்திரோற்பத்தி யுண்டாவதுமல்லாமல் பாவமும், நோயும், தரித்திரமும்
 நீங்கும். (எ-ம்) (௧௯)
 சிட்டர்கூழ் வரைக்கீ சானத் திக்கிலோ ரம்பி னெல்லை
 மட்டவிழ் கமல வோடை வளருகின் னாம தீர்த்தம்
 கட்டுணை கொண்டு கண்டோர் கரத்தினுற் றொட்டோர் சிந்தை
 பெட்டிய விருப்ப மீயுற் தீர்த்தம தெய்தி மூழ்கி.

(இ-ள்) ஞானிகள் குழும் அந்தமலைக்கு ஈசான திக்கிலே ஒரு பாணஞ்
 செல்லுந் தூரத்திலேயுள்ள நாமரைத்தடாகம் உன்னுடைய பெயரால் விளம்

* சத்தியகிரி-திருப்பரங்குன்றம்.

கும், அந்தத் தீர்த்தத்தைக் கையால் தீண்டினாலும் கண்டாலும் மனத்தில்
நினைத்த எல்லாப்பொருளுங்கிடும். நீ அந்தத் தீர்த்தத்திற்குப் போய்
ஸ்நானஞ்செய்து. (எ-ம்) (எ0)

தொல்லீரீர்த் தருப்ப னாதி சுருகிமந் திரத்தாற் செய்து
மல்கிய வேத தானம் வழங்கிநம் முருவாம் வெற்பை
வில்லெழு மலர்கொண் டேத்தி வேவினாற் கீண்டு ஞாலத்
தொல்லையி லெழுப்ப நாளு முன்பெயர் மருவுந் தீர்த்தம்.

(இ-ன்) வேத மந்திரத்தினாலே தருப்பண முதலானவைகள் செய்து
வேதியர்க்கு வேதவிதிப்படி தானங்கொடுத்து நமது ரூபமாகிய திருப்பாங்
கிரியைப் பிரகாசம் பொருந்திய மலர்களாலே யருச்சினைசெய்து அந்தத்
தடாகத்தை வேவினாற்கிழித்தால் கிழித்த இடத்திலே தீர்த்தம் பெருகி
மேலெழுந்துவரும். பின்னர் அந்தத்தீர்த்தமானது எந்தக்காலத்தும் சாவணப்
பொய்கையென வழங்கப்படும். (எ-ம்) (எக)

சிறிதுசேர் வாயு கோணத் திசைபெற விலிங்கஞ் சேர்த்து
மறைமனுப் படியீ ரெட்டு வரிசையி னரியற்றிப் பூசை
குறைவற முடித்து ளோன்பு கொண்டிரு வென்று கூறி
நிறைதர வழகு வாய்த்து நின்றகண் மணியே யென்றான்.

(இ-ன்) நிறைந்த அழகுபொருந்திநின்ற என் கண்மணியாகிய கந்தனே!
மேற்கூறிய அந் தீர்த்தத்திற்கு வாயு திசையிலே ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்து
மந்திர விதிப்படி சோடசோபசாரத்தாற் பூசைசெய்து தவஞ் செய்துகொண்
டிருவென்று மனமகிழ்ச்சியடைந்து சிவபெருமானருளிக் செய்தார். ( ) (எஉ)

இருளுடல் கிழிக்குஞ் சோதி யிறைவர்பன் னிருவர் நாப்பண்
பொருமதி யாறென் றோதப் பொலன்குழை வதனங் கொண்டோன்
மருவிய துணைவர் வீர வாகுவா மொன்ப தான
தருமிளங் குமா ரோடுந் தனதெனும் கணங்க ளோடும்.

(இ-ன்) பிரகாசமிருந்த பன்னிரண்டு சூரியர்களமத்தியில் ஆறு சந்திரர்
கள் இருந்ததுபோலப் பொன்மயமாகிய பன்னிரண்டு காதுகளுக்கு நடுவே
ஆறு திரு முகங்களின்கொண்ட முருகக்கடவுள் நவ வீராகிய வீரவாகு முத
லிய தம்பிமார்களுடனுந் தம்மதாகிய இரண்டாயிரம் பூதசேனைகளுடனும். ( ) ( )

பார்கொளுக் கிரளே டண்டா பாணனெ னையருஞ் சூழக்
கார்கொள்வின் முகடு நீண்ட கைலையைத் தணந்து சோதி
யேர்கொழு கதிர்கள் கோடி யெழுந்தெனத் தேர்க டாவிச்
சீர்கொள்வின் படர்ந்தான் வேதச் சிலம்பலம் பியதாட் செவ்வேள்.

(இ-ன்) உக்கிரன், அண்டாபாணன் முதலிய கணநாதர்களும் பிறருந்
தம்மைச் சூழ்ந்துவரக் கயிலாச மலையைவிட்டுப்பிரிந்து சோதிமயமானதேரின்
மேல் எழுந்தருளி ஆகாயமார்க்கமாகத் தென்றிசையைநோக்கி வந்தனர். (எச)

இரண்டாவது குமான் உபதேசச்சுக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சுக்கம் உக்குச் செய்யுள் கடந்.

மூன்றாவது

குமரன் தவசச்சுக்கம்.

—(o)—

தன்ன தாகிய வன்னை கேள்வி
தனைப்பு கன்றிடு துகளறப்
பொன்னின் வார்சடை யண்ணல் சொற்படி.
புரிய வெள்ளி யெனுந்திருத்
தொன்ன கத்தை யகன்று சண்முகன்
மேவு காதை தொகுத்தனம
பின்னர் சத்திய கிரிய ணைந்து
தவஞ்செ யுங்கதை பேசுவாம்.

(இ-ன்) சிவபெருமான் உமாதேவிக்குபதேசித்த மந்திரப்பொருளைத்
தெரிந்து வெளிப்படுத்திய குற்றந் தீரும்பொருட்டுப் பொன்போலும் வார்ந்த
சடையினையுடைய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த கட்டளைப்படி முருகக்கட
வுள் கயிலாச மலையைவிட்டு நீங்கிய விஷயத்தைச் சொன்னோம். இனி, சத்
தியகிரியென்னுந் திருப்பரங்குன்றத்தை யடைந்து அம்முருகக் கடவுள் தவஞ்
செய்திருந்த கதையைச் சொல்லுவோம். (எ-ம்) (க)

தொன்மை நூல்பொதி யுங்க ளஞ்சிய
மென்ற சூதனை யேத்தியே
பொன்ம விந்திடு சவுண கன்சில
புகலும் விண்முடி தடவியே

மின்னு சத்திய கிரியெ னும்பெயர்
மேவு காரண மேதுமுன்
மன்னு ஞால மணைந்த தேதென
மாத வன்சொல்வ குப்பனல்.

(இ-ள்) எல்லா நூற்பொருளுக்கும் இருப்பிடமாகிய சூதமகாமுனிவரைச் சவுனக முனிவர் வணங்கிச் சுவாமி! திருப்பரங்குன்றமானது பூலோகத்தில் வந்த காரணமென்ன? அதற்குச் சத்தியகிரி என்று பெயர் வந்த காரணமென்ன? வென்று கேட்கச் சூதமகாமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (உ)

முன்ன மோர்பக னஞ்சொழுக்கிடு முள்ளெ யிற்றை நிரைத்தவாய்ப்பன்ன கத்தொடு வாயு வேபகை கொண்டு தோள்வளி பாரினி பென்ன வேயிரு வோர்கள் போரை யிழைத்த காலையில் வாயுவு மன்னு பல்லுயி ரீறு சேரு முகாந்த மாருத மானதே.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் ஆதிசேடனும் வாயுதேவனும் விரோதங்கொண்டு புயவலியைப்பாரென்று ஒருவர்க்கொருவர்வாக்குவாதம் செய்து யுத்தம் செய்யும்பொழுது வாயுதேவன் எல்லா உயிரும் நாசமாகும் ஊழிக்காற்று வடிவமானான். (எ-ம்) (க)

ஒளிது னும்பி வளர்ந்து வான்முடி யுடைய நீடிய மேருவின் கிளரு மெய்யி லறைந்து வேரது கெட்ட சைந்திட விசியே வளர்மு டித்திரள் பிட்டெ றிந்திட வரைம ருங்கிடை கல்லதாய் முளைத ர்ப்பெறு கந்த மாதன முடியி லெண்கிக ரம்பெறும்.

(இ-ள்) பிரகாச மிகுந்து வளர்ந்து ஆகாயத்தினுச்சியை யளாவிய மகாமேரு மலையிலே அதன் ஆணியேர் கெட்டு அசையும்படி மோதி அதன் சிகரங்களைப்பிளந்தெறிந்திட அச்சிகரங்கள் அதன் பக்கத்தேயுள்ள கந்தமாதன மலைமேல் எட்டுச் சிகரங்களாயிருந்தன. (எ-ம்) (ச)

அந்த நற்கொடு முடி க ணைப மருஞ்ச ணைபம் விளங்குசீர்
தந்த கந்திரு வஞ்சு கேது தகைத்தி டுங்கதி மந்தர
முந்து சத்யசி ருங்கம் வைனிய மெய்த்த சித்திர நாமமாய்
வந்த வெட்டி னு ளாற தாகி வளர்ந்த சத்ய சிருங்கமே.

(இ-ள்) அந்தச் சிகரங்கள்—கணைபம், சுணைபம், கந்திருவம், சுசேது, மந்தரம், சத்தியசிருங்கம், வைனியம், சித்திரம் என்ற பெயர்கள்பெற்ற எட்டினுள் ஆறாவதாகிய சத்தியசிருங்கமென்னும் முடி வளர்ந்தோங்கியது.(எ-ம்)(இ)

வேறு

செஞ்சொன்மறை கிடந்தலறி முறையிட் டேத்துஞ்
 செங்கமலத் தாண்முருகன் செய்கை தன்னுன்
 மஞ்சுவதழ் கந்தகிரி சிதறத் தாக்கி
 வாயுமிக வெகுண்டுபுய வலியி னாலே
 விஞ்சியசத் தியசிமையம் பறித்து வீச
 மேதினிசெய் தவப்பயனால் விளரி பாடிக்
 கொஞ்சியளி முரன்றபொழிற் பாண்டி நாட்டிற்
 குலவிவிழுந் ததுநிலைமை கொண்ட தம்மா.

(இ-ள்) நேரான வாக்கியங்களையுடைய வேதங்கள் கதறித் துதிக்கும்
 செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய முருகக்கடவுள் திருவருளினால்
 வாயுதேவன் கோபித்துப் பறித்தெறிய சத்தியசிருங்கமென்னும் அம் முடி
 யானது நிலவுலகஞ்செய்க தவப்பயனால் வண்டுகள் இராகம்பாடி வசிக்குஞ்
 சோலைகள் சூழ்ந்த பாண்டி நாட்டில் விழுந்து நில பெற்றிருக்கிறது. (எம்)(சு)

அப்பொழுது வான்வழிக்கொண்டகன்ற காலே
 யமரர்வெருண் டேயரம்பை மாரைத் தேடிக்
 கைப்பதுமல் கொண்டி றுகத் தழுவி யீது
 கருத்தறிந்தே பாயிதென்று கரங்கள் கூப்பத்
 துப்பருவி சிதறியமா மணியைக் கண்டு
 சூர்மகளிர் கையேந்திச் சூழ்ந்து வாங்க
 மைப்புயல்கள் துயிலொழிந்து சிதறி வானில்
 வளர்பெறுகற் பகத்தருவின் மருவ மாதோ.

(இ-ள்) வாயுதேவன் பறித்தெறிந்த சிசரம் ஆகாயவழி வரும்போது
 தேவர்கள் பயந்து அரம்பையரைத் தேடித் தழுவி; உண்மை தெரிந்த பின்
 இது பரமாகிய சிவ சொரூபமென்று கைகளைக் கூப்பவும், செய்வப்பெண்கள்
 சூழ்ந்து அருவியிலே சிதறுகிற மணிகளைக் கையேந்தி வாங்கவும், மேகங்கள்
 நித்திரை நீங்கி யெழுந்து கீர்த்துளியைச் சிந்தி அம் மலையைவிட்டுப் போய்க்
 கற்பக விருட்சத்தில் மருவவும். (எ-ம்) (சு)

கடவருவி சளசொளசச் சிதற லூற்றிக்
 கரும்புயலைப் பாய்ந்துளக்கிக் களித்த யானை
 படர்பெறுகற் பகத்தளிர்க்குத் துதிக்கை நீட்டப்
 பார்த்துவரும் வெள்ளாணைப் பரிய கோட்டி

னிடைபொடியக் கிரிவீரூப் பாயும் காலை

யெண்டிசைவெங் கரிபிளிறி யிரைக்கச் சூழும்

புடமிமுது கறநெளிந்து கம்பஞ் சேரப்

பொருப்பெட்டுந் தலைதுளக்கம் புனைய மண்டோ.

(இ-ள்) மதமாகிய அருவியைப் பொழிந்து நின்ற யானைகள் கற்பக விருட்சத்திலுள்ள தளிர்களுக்குத் துதிக்கையை நீட்டவும், அதைப்பார்த்து வருகிற வென்னாயானது தன் கொம்பு ஓடியும்படி மலை வரும் வேகத்தில் தாக்குங்காலத்தில் அட்ட திக்கிலுள்ள எட்டு யானைகளு மிகுதியாகச் சப்திக்கவும் உலக முழுவதும் பூமி அசையவும், அட்டகுல பருவதங்களுங் குலங்கவும். (எ-ம்) (அ)

கூன்றிரைகள் குதித்துலவுங் கடல்க ளேழும்

கொதித்துவாய் விட்டரற்றக் குன்றின் மீதே

வான்றடவுங் குடும்பெறு மூங்கி லீன்ற

மணிமுத்த முடுப்போல வயங்கிச் சூழத்

தேன்றதமபுஞ் செண்பகப்பூத் தேவர் தூவுந்

திருமலர்போ லேசிதறத் தேன்கள் பாட

நான்றமலர்ச் சோலைதலை துளக்கிக் கார்போ

ன்றவெங்கும் விசுகுளிர் நணுக மாதோ.

(இ-ள்) ஏழு கடல்களும் கொதித்துச் சப்திக்கவும், அந்தச் சத்திய சிருங்கமென்னு மலையின் மேலே மூங்கிலிலிருந்து உண்டான முத்துக்கள் ஈட் சத்திரங்கள் போலப் பிரகாசிக்கவும் தேவர்கள் தூவு மலர்போலச் செண்பக மலர்கள் சிதறவும், வண்டுகள் பாடவும், சோலைகள் தலையசைத்து மேகம் போலத் தேன்களைச் சொரியுங் குளிர்ச்சி பொருந்தவும். (எ-ம்) (க)

பையாவின் சுடிகையின்மேற் கிடந்த ஞாலப்

பல்லுயிர்சேர் தவப்பயனாற் பரமன் வெற்பா

யையமற வருவதெனக் குயில்கள் கூவி

யண்டர்களை யழைப்பதுபோ லாக நீடுந்

தூய்பகிசைக் கின்னார்போல் வண்டு பாடத்

தோகையர்போல் யயிலாடிச் சூழப் பக்கம்

பெய்யருவி சாமரைபோ லசையப் புள்வாய்

பிளந்தகலா வியமெனவே பேசி யார்ப்பு.

(இ-ன்) அம்மலையிலுள்ள ருயில்கள் பரமசிவனே மலையாய்வருகின்றான். தேவர்களே வாருங்களென்றழைப்பது போலக் கூடவும் பரிசுத்தமாகிய இசை பாடுகின்ற கின்னரர்களைப்போல வண்டுகள் பாடவும், தெய்வப்பெண்கள் போல் மயில்களாடவும், அருவிகள் சாமரைபோலசையவும் பறவைகளைல்லாம் வாத்தியங்கள்போல ஒலிக்கவும். (எ-ம்) (௧௦)

அண்டகடா கத்துச்சி வெடித்தாற் போல
வவனிகிடு கிடுகிடென வணந்தன் பாரங்
கொண்டதலை நெருக்கெனவே யுழக்கிச் சேராக்
குவலையத்தில் வீழ்ந்தமிழ்ந்திக் குலவுங் காற்று
மண்டுமனுக் காணவொலி யெதிரே வாங்க
மற்றவரை யொருசாம மறுக ஞானத்
தெண்டகைவிண் ணோர்களுளத் தளவு காணு
மெழிற்சிருங்கஞ் சத்தியவெற் பெண்ணு மன்தோ.

(இ-ன்) அண்டப் பரப்பினுச்சி வெடிச்சதுபோல, உலகம் கிடுகி டென்றதிரவும், ஆகிசேடன் பூமிபாரத் தாங்கமுடியாது தலைகனோடு நெருங்கி வருந்தவும், எல்லாருடறிய உலகமெல்லாம் எதிரொலி உண்டாகவும், மற்றை மலைகளைல்லாம் ஒரு சாமநேரம் வருந்திப் புளவும், பூமியில் வீழ்ந்த அந்தச் சிகரமானது தகுதியுடைய தேவர்களாலளக்கக்கூடிய அமுத வாய்த் சத்திய கிரியென்று சொல்லப்படும். (எ-ம்) (௧௧)

இவ்வகைச்சத் தியகிரியின் வரவு கூறு
மெழிற்குதன் பதம்பரவி யிரண்டு காதிற்
செவ்வியமு தமபொழிந்த தெனவே கொண்டு
தேரிந்தசவு எனமுனிவன் செப்புஞ் செவ்வீவர்
கொவ்வையித முமைபாகன் பூசை செய்யக
குலவுபரங் கிரியதனிற் குறுகி நெஞ்சி
லவ்வியமின் னோன்புசெய்த கதைகூ றென்ன
வருட்குதன் சவைதுளிக்க வறைகின் றானே.

(இ-ன்) இந்தப்படி சூதமுனிவர் சத்தியகிரியின் வரலாற்றைச்சொல்ல, சவுனக முனிவர் இரண்டு செவிகளுக்கும் அமுதமெனக்கேட்டு வணங்கி முரு கக்கடவுள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்தற்காகத் திருப்பரங்குன்றத்துக்கு வந்து தவஞ்செய்த கதையைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (௧௨)

இருட்டிழம்பைத் திரட்டியெடுத்த தருத்துஞ் சோதி
 யிளம்பரிதி தெற்கணைந்த தென்னப் பூக
 நெருக்கமெழுந் தேர்கடவி நடந்து செவ்வே
 ணிறைந்துகரை பொருங்கங்கை நீள்கா ளிந்தி
 விரித்ததிரை நருமதைவாள் சிந்து கோதா
 விரிதுங்க பத்திரிநீள் கண்ண வேணி
 யருட்பொலிந்த பொன்னிமுதற் புனித நன்ன்
 ாடியபின் சிவதலங்க ளடைவி னேத்தி.

(இ-ள்) இளஞ் சூரியனொன்று வடக்கேயிருந்து தெற்கே புறப் பட்டது போல முருகக்கடவுள் திருக்கைலாச மலையினின்றும் எழுந்தருளி வந்து கங்கை, காளிநதி, நருமதை, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, கண்ணவேணி, கா வேரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்ரானஞ்செய்து அங்கங்கேயுள்ள சிவஸ்தலங்களையும் முறையே வணங்கி. (எ-ம்) (௧௩)

வட்டமதிப் பிளவெயிற்றுக் கொடிய காலன்
 மார்பெலும்பு படச்சிவந்த மலர்த்தாள் வள்ளல்
 கட்டுளிக்கு மலர்க்குழலா ஞடன்சேர் தானக்
 கருதியுறை முனிவோர்கள் காணுந் தோறு
 மிட்டசிலம் பாற்றிடுதாட் டுணையைப் பூசிக்
 தேத்தவிழிக கடைக்கருணை யிந்து செவ்வேள்
 முட்டிகழுங் காடுமலை தணந்து வாய்மை
 முதிர்ந்தகவைத் தமிழ்நாட்டின் மொய்த்தான் மன்னோ.

(இ-ள்) முருகக்கடவுளானவர் சிவபிரான் உமாதேவியுடனெழுந்தருளியிருக்கும் அநேக சிவ ஸ்தலங்களிற் சென்று, அங்கங்கே தம்மை யெதிர் கொண்டு வந்து பணியும் முனிவர்களுக்கு, இட்டசித்திகளெல்லா மெய்தும்படி திருவருள் செய்து, மலர்களையும், வணங்களையுங்கடந்து, சத்திவாக்ருமிருந்த இனிமையாகிய தமிழ்நாடு வந்து சேர்ந்தார். (எ-ம்) (௧௪)

வேறு.

வெளிய நீற்றுமெய் யிடத்தினின் மாணவைத் திடுவே
 னளிசெ யும்படி மாலென வருவுகொண் டதுபோற்
 குளிர்கெ ழும்புயல் விண்ணெழுந் தலைகடல் குடித்து
 நளிர் ப முத்தருள் பொழிவதாய் நன்மழை பிளிற்ற.

சு அ

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

(இ-ன்) வெண்ணிறமுள்ள திருமேனியில் உமாதேவியாரை வைத்தருளிய சிவபெருமான் உலகத்தைக் காக்கும்பொருட்டு விஷ்ணு வடிவத்தைக் கொண்டதுபோல வெண்ணிறமுள்ள மேகங்கள் சமுத்திர சலந்தையுண்டு சூல்கொண்டு அருள் பொழிவதுபோல நல்ல மழை பெய்ய. (எ-ம்) (௭௫)

குணப்பெருங்கிரி யன்னவர் கொற்றமா னிடரை
யணைப்ப தென்னவான் நடவிய குன்றமீ தணுகிப்
பணப்பெரும்பணி ஞாலத்திற் பல்லுயிர் பசியா
லுணக்கல் சேர்ந்திடா தளித்திட வுவட்டெழும் வையை.

(இ-ன்) உயர்ந்த உத்தம குணத்தையுடைய அரசாது அரசியல் எல்லா மனிதர்களையும் ஆதரிப்பதுபோல, படத்தையுடைய ஆதிசேடனாலே நாங்கப் பெற்ற உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் பசியால் வருந்தாதவண்ணம் காக்க வையைநீர் பெருக்கெடுத்து வரும். (எ-ம்) (௭௬)

குறிஞ்சி யிற்புகுந் தேமகன் காட்சியாற் குறவ
குறுங்க ளிப்பெழுஞ் சம்பந்த மெனக்கலந் துலவி
வறந்த பாலையின் மாற்றவ ஞ்ருவுகொள் காளி
யுறைந்த வேட்டுவச் சேரியைச் சீறியங் குலைத்து.

(இ-ன்) வையை வெள்ளமாகிய கங்காதேவியானவன் குறிஞ்சி நிலத்திலே புகுந்து தன் மகனாகிய முருகக்கடவுள் சம்பந்திகளான குறவரிருப்பிடமானதால், கலந்து உலாவி பாலைநிலத்திலே புகுந்து மாற்றாகிய உமாதேவியின் கருணை காளியிருப்பிடமானதால் அங்குள்ள வேடர் சேரிகளை யெல்லாம் கோபங்கொண்டு அழித்து. (எ-ம்) (௭௭)

முல்லை யர்தம் பாடியைக் கலைத்திடை மொய்த்துப்
புல்லு மாநிலத் திழிந்துமால் பொன்னடி போற்றிச்
செல்லு யேசிறை கூட்டிய தென்னவ னெதிர்க்க
வல்ல மாமக வான்பெரு மருதமே பதைக்க.

(இ-ன்) முல்லை நிலத்திலே புகுந்து ஆயர் பாடியைக் கலைத்து இடையிலே உள்ள நிலங்களின் வழியாய்ப்போய் விஷ்ணுவை வணங்கி மேகத்தைச் சிறைச்சாலையிற் சேர்த்த தனதரசனாகிய பாண்டியன் பகைவனாகிய தேவேந்திரனுக்குரிய மருதநிலம் நடுங்கும்படி. (எ-ம்) (௭௮)

உற்று மாமணச் சோலையைப் பிடுங்கியே யுதறி
முற்று நெய்தலுள் மூண்டபின் புண்ணிகே தகையைப்
பற்றி நித்திலம் பொற்றக டெனத்திரை பாப்பி
மற்ற வாழிக்குக் காணிக்கை யிட்டுலாம் வையை.

(இ-ள்) மருத நிலத்திலேயுள்ள சோலைகளை வேரோடு சாய்த்துத்தள்ளி
நெய்தனிலத்திலே புருந்து புண்ணை மாங்களிலும், சாஹுமரங்களிலும் பறித்து
அவற்றிலுள்ள அரும்புகளையும், மலர்களையும், மகரந்தங்களையும் அலைகளிலே
முத்தும் பொன்னுமாகப்பரப்பி வையையானது சமுத்திரத்துக்குக்காணிக்கை
செலுத்தும். (எ-ம்) (யக)

கமல மேலியுங் கலைத்திரு மடந்தையைப் பரித்து
மமையு மாமணி யேந்தியும் நான்முக மடைந்தும்
விமல மாயபொன் னிறம்படைத் தும்மறை விளக்கித்
தமர வண்டுறை பங்கயன் றிணப்பொரும வையை.

(இ-ள்) தாமரை மலரைப்பொருந்தியும் சரசுவதியையும் முத்துக்களை
யுந் தாங்கியும், நாலுபக்கமுஞ் சென்றும், சுத்தமான பொன்னிறம் பொருந்
தியும், வையைநதியானது பிரமசேவரை யொப்பாயிருக்கும். (எ-ம்) வையை
சரசுவதியைத் தாங்குதலாவது-நிருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் விடுத்த தேவாரப்
பதிகத்தைத் தாங்குதல். (உ௦)

வளைபொ ருந்திய திகிரியை யேந்தியும் வளர்பொன்
விளைந ருங்கலை தரித்துமா மணியுர மிக்ந்துங்
களிவா ளங்கிடப் பல்லுயி ரோமபியுங் கண்ணிற்
குளிப்பொ ழிந்தருள் கொழித்தமால் நிகர்த்திடும் வையை.

(இ-ள்) சங்கோடுகடிய மூங்கிலைத் தாங்கியும், அழகு நிறைந்த கலை
மான்னைத் தாங்கியும், (பீதாம்பரத்தைத் தரித்தும்) இரதங்களைத் தரித்தும்,
பலவுயிர்களைக் காப்பாற்றியும், வையை நதியானது குளிர்ந்த கருணையைச்
செய்யும் விஷ்ணுவை யொப்பாயிருக்கும். (எ-ம்) (உச)

மாணை யேந்தியு மரவமே புனைந்துவால் வளையாம்
பாணி லாவணிந் தும்புவிப் பாப்பினுற் பாசு
தான ணிந்துவெண் படிக்கமா மொளிப்பறத் தரித்துந்
தேன லம்புகொன் றையையணி சிவன்பொரும் வையை.

(இ-ள்) மாணையும், பாம்பையும், வெள்ளிய சங்காகிய சந்திரினையும் தாங்குதலாலும் விரிந்த உலகத்திலுள்ளாராற் றுதிக்கப்பெற்றுப் படிசு நிறமாயிருத்தலினாலும் வையை நதியானது வண்டுகள் முழங்குகின்ற கொன்றை மாலையணிந்த சிவபெருமானை யொத்திருக்கும். (எ-ம்) (௨௨)

துங்க வெற்பினிற் பிறந்துவே கங்கொளத் தொடர்ந்து சங்க வெண்பிறைக் கோட்டினுற் றடங்கரை முருக்கிப் பொங்கர் சாய்த்தெழு புடவிமேற் றுதிக்கைபெற் றாற்றி வெங்க டம்பொழி கரிபொரும் விளங்கிய வையை.

(இ-ள்) உயர்ந்த மலையிலே பிறந்து வேகமாக வருதலினாலும், சங்கமாகிய வளைந்த கொம்பினாலே விசாலமாகிய கரைகளைச் சாய்த்தலினாலும், மாங்களைச் சாய்த்தலினாலும், பூமியினிடத்துத் தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்றிருத்தலினாலும் வையை நதியானது மதங்கொண்ட யானையை யொப்பாயிருக்கும். (எ-ம்) (௨௩)

இத்த கைத்தமா வியாறுசூழ் கிடத்தமா மதுரை முத்த வாணகை முதல்விசேர் பாகனைப் பரவியத்த லத்தெழு நிருதியிற் குமாவே ளீணையக் கொத்தெ முந்திடு வேதங்கள் பசுகளினி கூறும்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட வையைநதி சூழ்ந்த மதுரைக்கு முருகக்கடவுள் வந்து மீனாகியமமையையுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுளையுந் தரிசித்து மதுரைக்கு மேற்றிசையிற் செல்லும்போது கூட்டமாயெழுக்கின்ற கிளிகள் வேதங்களைச் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்யும். (எ-ம்) (௨௪)

வெளிய வரணிலா விளங்கிய பூதிசேர் மெய்யர் களிது ளங்குதிக் கஞற்றிய தூபமுகம் கழுக்குங் குளிரு மேகமே யொத்ததிற் குலவுவெண் பாளை நளிரி ளம்பிறை போலிரு நாற்றிசை விளங்கும்.

(இ-ள்) மிகுந்த வெண்ணிறமுள்ள விபூதியணிந்த மெய்யினையுடைய பிராமணர்கள் யாகத்தீயிலெழுந்த புகையும், கழுமரமும் மேகத்தையொப்பாகவும், அக் கழுமரத்திலுள்ளபாளை சந்திரனை யொப்பாகவும் எட்டுத்திசையினும் விளங்கும். (எ-ம்) (௨௫)

சூலு னைந்திடு சங்குகள் சொரிமணி நிலவங் கால நீடிய சேல்படுங் காலைமா மதியின் பால்வ னைந்தபாம் பெணுந்தடம் பங்கய மெனுந்தீச் சால வுட்புக மலர்சொரி தாழைகம் மியனும்.

(இ-ள்) சூல்கொண்ட சங்கினங்கள் வயிறொந்து பெற்ற முத்துக்கள் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசிக்க, அதிற்செல்லும் கெண்டைமீன்கள் அச் சந்திரனை வளைந்த பாம்புபோலத் தோன்றப்படுந் தடாகத்தில் செந்தாமரை மலர்கள் தீயைப்போல் விளங்க, அம்மலரில் மகரத்தத்தைச் சொரிகின்ற தாழையானது பொற் கொல்லனைப்போலத் தோன்றும். (எ-ம்) (உச)

சிமைய மார்பொழில் சென்னியில் வேணியா மதன்மேற்
றமா வெண்சுனை கங்கையார் தழைத்தவெண் பாரை
யிமைத நும்பிறை புயல்பொடி யெழுந்தமின் புரிநூ
லமையும் வெள்ளீ ருத்தரீ யங்கிரி யானும்.

(இ-ள்) மலையுச்சியிலிருக்கும் சோலை சடையாகவும், சுனை கங்கையாகவும், வெண்பாரை சந்திரனாகவும், வெண்மேகம் வீழுகியாகவும், அதிலுண்டாகும் மின்னல் மூப்புரி நூலாகவும், மலையருவி உத்தரீயமாகவும், திருப்பரங்கிரி சிவபெருமானாகவும் விளங்கும். (எ-ம்) (உஎ)

கண்ண ராமகிழ் காட்சியெய் துளங்களி துளங்கித்
தண்ண ருவரி தேக்கிய தடவயற் சாஸி
விண்ணு லாங்கதிர் கவரிபோல் விரிபாக் கிரியைத்
தண்ணு லாவி ய மழலைவாய்க் குமரவேள் சார்ந்தான்.

(இ-ள்) கண்ணுக்கடங்காத காட்சியாக மகிழ்ச்சியைச் செய்து, வண்டு கள் தேனை நிறைக்கப்பட்ட வயல்களிடத்து ஆகாயத்தை யளாவிய நெற் கதிர்கள் சாமரம்போல விரிந்து வளையப்பட்ட (சிவசொருபமாகிய) திருப்பரங்கிரியினிடத்துக் குளிர்த்த இளஞ்சொற்கள் பேசும் வாயினையுடைய முருகக் கடவுள் வந்தசேர்ந்தார். (எ-ம்) (உஅ)

வேறு.

இருளுடல் கிழிக்கு மகரகுண் டலங்க
ளொழுங்கதிர் பான்மதி முகஞ்சேர்
முருகவே ளழகை விழிநுந் தருந்த
முனிவர்கள் காண்டல்செய் திருக்கத்
திருவுளம் பற்றுஞ் சதங்கைகொஞ் சியசெஞ்
சீரடிப் பூசனை செலுத்தி
மருவெழும் பதத்தைத் தலையின்மேற் சூடி
வலம்புரிந் தாடினர் துதிப்பார்.

(இ-ள்) மிகுதியாகப் பிரகாசிக்கும் பன்னிரண்டு மகரகுண்டலங்களும் பூரண சந்திரன்போன்ற ஆறு திருமுகங்களுமுடைய முருகக்கடவுள் அழகை அங்குள்ள முனிவர்கள் கூண்டு கண்களால் தரிசிக்க மனமானது பற்றித்தொடரும். அதன்மேற் பாதபூசைசெய்து பாதங்களைச் சிரசின்மேற் சூடிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தோத்திரஞ்செய்வாராயினர். (எ-ம்) (௨௬)

வெங்கொடுஞ் சூரன் காலனே சரண
மேவுபூங் காலனே சரணந்
துங்கரு ஞ்ணரு மெய்யனே சரணஞ்
சோதிசேர் மெய்யனே சரணஞ்
சங்கரி தரும்வாய்ப் பாலனே சரணஞ்
சங்கரன் பாலனே சரணம்
பைங்கடம பொழுது முருகனே சரணம்
பரங்கிரி முருகனே சரணம்.

(இ-ள்) மிகுந்த கொடுமையுடைய சூரனுக்கு யுடன்போன்றவரே! தாமரைமலர்போலும் திருவடியுடையவரே! உயர்ந்த உமதருளாலுணரப்படு மெய்யான கடவுளே! சுயஞ்சோதிமயமாகிய திருமேனியுடையவரே! உமாதேவியார் கொடுத்த பாலருந்திய வாயையுடையவரே! சிவபிரானுடைய புத்திரரே! பசிய தேனையுடைய கடப்பமாகியவனின்த இளைமையுடையவரே! பரங்கிரியில்கழுந்தருளிய முருகக்கடவுளே! யாங்களெல்லாரும் உமக்கு அடைக்கலப்பொருள். (எ-ம்) (௩௦)

அங்கையில் வெண்ணையக் கண்ணனே புகழு
மாறிரு கண்ணனே சரணம்
பொங்கிய நறைசே ரம்புயா சனனும
புகழ்திரு வம்புயா சரணந்
தங்கிய மணிப்பூண் களத்தனே சூரைச்
சயங்கொளுந் களத்தனே சரணம்
பைங்கறை யெழும்வேற் காங்கையா சரணம்
பரங்கிரிக் காங்கையா சரணம்.

(இ-ள்) உள்ளங்கையில் வெண்ணையை வைத்திருக்கும் கண்ணபிரான் புகழப்பட்ட பன்னிரண்டு கண்களையுடையவரே! மிகுந்ததேனிறைந்த தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமாவும் புகழப்பட்ட அழகிய புயங்கலையுடையவரே! இரதநாபரணங்களையணிந்த கண்டத்தையுடையவரே! அசுரரை வெற்றிகொள்

ளும் யுத்தகனத்தையுடையவரே! சிவந்த இரத்தமொழுகும் லேலாயுத்தத்தக்கு
ஆகுந் கையையுடையவரே! பரங்கிரியிலெழுந்தருளிய காங்கையரென்னும்
திருநாமத்தையுடையவரே! யாங்களெல்லாரும் உமக்கு அடைக்கலப்பொருளாம்.
(எ-ம்) (௩௬)

எனமுறை துதித்துப் பணிந்தெழு முனிவர்க்
கெழிலருள் வழங்கியெய் குமரன்
புனிதமால் வரையில் பாங்கர்வந் திறைஞ்சிப்
பொங்குநீர்ச் சத்திய கூவந்
தனையடைந் தெழுதாப் பழமறைப் பொருளாய்த்
தழைந்திடு மந்திர மோதிக்
கனைதரு நீரின் மூழ்கிவே தியர்செய்
கரத்தினிற் பொண்டழை பொழிந்து.

(இ-ள்) இப்படித் துதித்து வணங்கிய முனிவர்களுக்குத் திருவருள்
கரந்து எங்கள் குமரர்கடவுள் திருப்பரங்கிரியை வணங்கி, சத்தியகூவ தீர்த்
தத்தைடைந்து பழையமையாகிய வேசப்பொருளாயுள்ள பஞ்சாகூர செபஞ்
செய்து எங்களுக்கு செய்து பிராயணர்களுக்குத் தானங்கள் கொடுத்தது. ( ) (௩௬)

மதிவிளிம் பிடற வழுகுத் துருண்டு
வழிபடஇப் பரங்கிரிக் கடவு
எதிர்கழற் பரத பூசனை விளைக்க
வரண்டெழு நிறைபெறுந் திறலோர்
முதிர்கறை பூறுந் குடுமிவா னேந்து
முனைவராம் வீரவா குமுதந்
கொதிசெயுந் திறத்த புயத்தரை நோக்கிக்
குளிர் ததும் பியசெவ்வாய் மலரும.

(இ-ள்) முகமெல்லா நிறைய ஆணந்தக்கண்ணீர் சொரிந்து வழிபட்டு
முருகக்கடவுளானவர் திருப்பரங்கிரியாகிய சிவபிரானைப் பூசனைசெய்ய நினை
த்து அவ்விடத் செழுந்துநின்ற பூரண வலிமை யுடையவராகிய இரத்தந்
தோய்ந்த வானாயுத்ததைத்தாங்கிய வீரவாகுதேவர்முதலியவெற்றிபொருந்திய
புயத்தையுடைய கணத்தலைவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (௩௬)

எந்தைதாட் பூசைக் கேற்றது தருமி
 னென்றிட வாங்கவர் விரைந்து
 கொந்தவிழ் கடுக்கை குளிரும்வண் டிரைக்குங்
 கூவினை மாதவி ரீலம்
 பைந்துணர் பூத்த சண்பகம் வெளிய
 பங்கய நறியசெங் குவளை
 நந்துறு தளவ மல்லிகை துளவ
 நாரிடும் போதுகொய் ததன்மேல்.

(இ-ள்) எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யப் பூசைக்கு வேண்டித் திரவியங்களைக் கொண்டுவாருங்கொன்று சொன்னார். அவர்கள் சித்திரம் போய்க் கொன்றை, வில்வம், குருக்கத்தி, கருங்குவளை, சண்பகம், வெண்டாமரை, செங்குவளை, முல்லை, மல்லிகை, துளவம் முதலான புஷ்பங்களைக் கொய்து. (எ-ம்) (௬௪)

நறுந்திர வியஞ்சேர் மஞ்சனந் தயில
 நலம்பெறு பாலனை நறுநெய்
 வெறுந்தவத் தூசு தனில்வடித் தருளி
 விளங்கிய கதவிமாங் கனிநீர்
 குறும்பல வீன்ற முட்புறக் கனிதண்
 குறடுறுஞ் சியநறுஞ் சார்த்தங்
 கறந்ததிக் கன்ன விண்ணை பொருள்கள்
 காமலர் நீட்டிட வுதவி.

(இ-ள்) திருமஞ்சனத்திரவியம், திருமஞ்சனம், தயிலம், பால், தயிர், நெய் சுத்த உஸ்திரத்தில் வடித்தெடுத்த வாழைக்கனிரசம், மாக்கனிரசம், பலாக்கனி, சந்தனம், கருப்பஞ்சாறு ஆகிய இவைகள் முதலான பூசைக்கு வேண்டித் திரவியங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது. (எ-ம்) (௬௫)

கடுவையுண் டருள்வோர்க் குணவென வருக்கை
 கதலியு மனிச்சுமாம் பூகிற்
 படுநறுங் கலையும் பணிகளு மமைத்துப்
 பரிமளப் புகையொடு தீப
 மிடுமெழிற் பசும்பொன் பாத்திர மாதி
 பேந்திட வானவர் மகுடந்
 தடவீடச் சிவந்த தெனச்சிலம் பாற்றத்
 தத்தடி பயின்றதாட் குமான்.

(இ-ன்) விடந்தையுண்ட சிவபிரானுக்கு நல்லுணவாகப் பலாப்பழம், வாழைப்பழம், அணிச்சமலர்போலு மெல்லிய ஆடை, ஆபரணம், தூபம், தீபம் இடும் பொற்பாத்திரங்கள் முதலானவைகளைத் தாக்கிக்கொண்டு நிற்க தேவர்கள் கிரீடம் பட்டுச் சிவந்த திருவடிசையுடைய முருகக்கடவுளானவர். (எ-ம்) (௬௪)

செழுந்திரு வேத மணியினுற் கிரியாஞ்
சிவன்பத பூசனை செலுத்தி
யெழுந்ததி யோம்பி யியற்றியா யிரமா
யெழுந்தமா மந்திர மோதித்
தழைந்திடும் பசிய கூவினை நீலம்
தருமல ரிறைத்தடி போற்றி
யெழுந்தெழுந் தன்போ டிறைஞ்சிமு வலக்கொண்
டேத்தியே யுவகையிற் குளித்தான்.

(இ-ன்) வேதமந்திரங்களாலே திருப்பரங்கிரியாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்து வேதாகம மந்திர விதிப்படி வணங்கித் துதித்து ஆபிரம் நாமமந்திரங்களைச் சொல்லித் திரும்பவும் வில்வ முதலியவைகளால் அருச்சினைசெய்து எழுந்தெழுந்து வணங்கி மும்முறை வலமாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து போரணத்தத்தில் மூழ்கினார். (எ-ம்) (௬௫)

வேறு.

மன்பெரு கிரிக்கு நேரே வடகிழக் கணைந்த பாலிற்
றன்பெய ரிட்ட வோடை வேலினுற் றந்து மூழ்கிப்
பின்பதன் சிறிய வாயுப் பெருந்திசை யிலிங்கஞ் சேர்த்தி
யன்பொடு கண்டோர் வேட்ட லருளுகென் றுவா கித்து.

(இ-ன்) நிலைபெற்ற திருப்பரங்கிரிக்கு நேரே வடகிழக்குப் பக்கத்தில் வேலாயுதத்தாற் பூமியைக் கிழித்துச் சாவணப்பொய்கை யென்னுந் தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கி அதிலே ஸ்நானஞ்செய்து, அதற்குச் சிறிதுதூர வாயு திசையிலே சிவலிங்கத்தாபித்துத் தன்னைத் தரிசித்தவர்கள் இச்சித்த பலனை யருளவேண்டுகமெனச் சிவபெருமானை யாவாகனம் செய்து. (எ-ம்) (௬௬)

மறைமணுக் கொண்டி ரெட்டாம் வரிசையா லருச்சித் தேத்தி
யிறையவர் திருக்கை மீது யானிழைத் தருளும் பூசைக்
குறையிலாப் பயன்கொ ளென்று குளிர்ந்தரீர் பெய்து செவ்வெள்
மறுவது வருட மூன்று மாதவ யிழைத்த காலே.

(இ-ன்) வேதமந்திரங்களால் சோடசோபசாரத்துடன் பூசித்து அப் பூசையின் பயனை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று சிவபெருமான் திருக்கரத்திலே சலத்தை வார்த்துக்கொடுத்த இவ்விதமாக மூன்று வருடம் பெரிய தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில், (எ-ம்) (௬௬)

கரும்புயல் சிவந்த கஞ்சக் காடுபூத் தனைய மாய
 னரும்பவிழ் கமலச் சேக்கை யண்ணலா தியருஞ் சூழ்த்
 தரும்பனி மதிபிட்டென்னத் தவளவா லெயிற்றுப் பேழ்வாய்
 வருங்கணம் வளையத் தாதை மகிழ்த்துமால் விடைமேல் வந்தான்.

(இ-ன்) விஷ்ணு, பிரமா, இத்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக் குளிர்ந்த சந்திரனைப்போல பிரகாசிக்ருந் தந்தபந்திகளும் பினந்த வாயினையுமுடைய, சிவகணங்களும் தம்மைச் சூழ்த்துவரப் பார்வதி சமேதாய்ச் சிவபெருமான் இடபவாகனத்திறோன்றி முருகக்கடவுளுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளினார். (எ-ம்) (௬௦)

வீறுசேர் பாணு கோடி விளங்கருஞ் சோதி தன்னை
 யாறிரட்டித்த கண்ணு லருந்தியே பரவிச் செவ்வேள்
 சீறடி நோவச் சூழ்த்து செய்யவாய் மழலைச் செநதே
 னூறிடக் கணிச்சி தரங்கு முத்தமற் பழிச்சு வானூல்.

(இ-ன்) கோடிசூரியப் பிரகாசமாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியதைக் கண்டு முருகக்கடவுள் பன்னிரு கண்களுக் கண்டுகளிககப் பன்னிரு கரங் களையுக் குவித்து வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து மழலை வார்த்தை தேன்போ லொழுகத் தோத்திரஞ் செய்வாராயினார். (எ-ம்) (௬௧)

வேறு

முகைய விழ்ந்திட விளரி வண்டு முரன்ற பைங்கிணை சிந்துவே
 டகைய விழ்ந்திட துதன் மலர்ந்தவ தகுப மும்பொரு டத்துவ
 பகுற லைப்பணி கக்கு நஞ்சு பதித்தி டுங்கள வெண்பொடி
 நகுமெழிற் பெற வருப ரங்கிரி நாத சேவடி போற்றுவாம்.

(இ-ன்) வண்டுகளொலிக்கும் புட்ப்பாணத்தை யேவிய மன்மதன் னலிக்குணங்கெடும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தவரே, தத்துவப் பழம்பொரு னாயுள்ளவரே, ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆகிசேடன் ககைய விஷத்தையுண்டு கரிய நிறமடைந்த கண்டத்தையுடையவரே, திருமேனியிலே விபூதி அழகு பெறும்படி திருப்பரங்கிரியிலெழுந்தருளியநாதரே! உமது சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவோம். (எ-ம்) (௬௨)

அளிமு ரன்றிடு மிதழி யந்தொடை யணித நும்புய விமலவான்
குளிரி டுக்கிரை நதியு டன்பிறை குலவி டஞ்சடை முடியமா
முளரி யண்ணலொ டரிபு ரந்தார் முடித மும்பிடு பதமுளாய்
நளிர்ஓப றும்பொழில் வளர்ப ரக்கிரி நாத சேவடி போற்றுவாம்

(இ-ள்) வண்டுகள் மூழ்க்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த புயங்களை
யுடையவரே, நிர்மலராயுள்ளவரே, ஆகாயகவகையுடன் பிறைச்சந்திரன் பிரகா
சிக்கின்ற சடைமுடியுடையவரே, பிரமா விஷ்ணு தேவேந்திரன் முதலியவர்
கிரீடங்கள் அழுத்தித் தழும்புபட்ட திருவடியுடையவரே, குளிர்ந்த சோலை
சூழ்ந்த திருப்பரங்கிரியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாதரே! உமது சிவந்த திரு
வடிகளை வணங்குவோம். (ஈ-ம்) (ச௬)

உலக முந்திய வறுகி தமபெற வொழிவி லாதெழு விரிசெய்தே
யலகி லம்புவி பிறகி கொண்டிட வருள ருந்துணை வினைசமன்
மலிவி டும்பொழு தருள்பொ ருந்தினர் மலம கன்றிடு பிறவிதீர்
நலமெ மும்பொருள் வளர்ப ரக்கிரி நாத சேவடி போற்றுவாம்.

(இ-ள்) உலகத்தில் முற்பட்ட ஆறுவித சமயங்கள் ஒழிந்துபோகாமல்
விரிவாக விளங்கும்படிசெய்து, ஆன்மாக்கள் சனைமெடுத்துச் செய்யும் நல்
வினை தீவினை யென்னும் இரண்டுஞ் சமமாக விளங்கும்போது, அருள்
பொருத்தினவராய் ஆணவ மலததைப்போக்கிப் பிறவியை யொழிக்கின்ற
நன்மை மிகும் பொருளாகி வளர்ந்திற திருப்பரங்கிரியி லெழுந்தருளிய
நாதரே! உமது சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவோம். (எ-ம்) (ச௭)

நானு மேசத சத்தெ ணும்படி சத்த றிற்கிட வரியதா
மூன மேயிரு ளாகி மூடிட வுற்ற பாணு மறைத்தகண்
மேனெ டும்பட லந்து டைக்க விளம்பு சற்குரு வுணருமோர்
ஞான மேவடி வமர்ப ரக்கிரி நாத சேவடி போற்றுவாம்.

(இ-ள்) ஆன்மா, சத்துப்பொருளைச் சார்ந்து சத்தாயும், அசத்துப்
பொருளைச்சார்ந்து அசத்தாயும் இருக்குமென்று சொல்லும்படி சத்துப்பொரு
ளாகிய மதியை யறியவொட்டாமல் சூற்றமாகிய ஆணவமலமானது மறைத்
தலும், சூரியனைக் காணவொட்டாமல் மறைக்குங் கண்ணின் படலத்தை நீக்
ருதல் போல அவ்வாணவமலத்தை நீக்க ஞானமாகிய பிரகாசத்தை உபதேசித்
குஞ் சற்குருவை யறியும் ஓர் அறிவே திருவடியாகக் கொண்டருளிய திருப்
பரங்கிரியிலிருக்கும் நாதரே! உமது சிவந்த திருவடிகளைப் பொன்போலப்
போற்றி வணக்கஞ்செய்வோம். (எ-ம்) (ச௮)

வேறு.

இன்னன பழிச்சி யிருபதந் தடவி
 யெழின்முடி புளிதொடப் பரவுந்
 தன்னிளங் குமான் றனையெடுத் திறுகத்
 தழுவி யே யுச்சிமோந் திருத்திப்
 பொன்விழு தனைய கற்றையஞ் சடிலன்
 புகன்றிடுங் கருணையூற் றெழுந்த
 பன்னிரு விழியா யுன்செய லதனாற்
 பரவையி னுவகைமூழ் கினமால்.

(இ-ள்) இவ்வீதமாகத் தோத்திரம் செய்து இரண்டு பாசங்களையுந் தீண்டி அழகுபொருந்திய சிாச பூமியிலே படும்படி வணங்கிய தமது இனைய குமாராகிய முருகக்கடவுளை யெடுத்த மார்போடணைத்துத் தழுவி உச்சிமோந்த தம் பக்கத்திலிருத்திக் குமாரே! உன் தவத்துக்கு மகிழ்ந்தோமென்று பொன் விழுதுபோன்ற சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் சொல்லுவார். (எ-ம்) (௪௬)

தேன்றுளும் பியதோர் தெய்வநூல் வடித்த
 தெளிவெனு மந்திரம பலிக்க
 மாந்தர்கள் வெருவிக் குருமுகத் துணரு
 மாறுணைத் தவம்புரிந் திடவே
 பார்தண்மேற் கிடந்த பூமியி னிழிந்து
 பரங்கிரி மருவுவா யென்றோ
 மேந்தினங் கலசக் கொங்கையாள் பயக்க
 விளமைபொங் கியவடி வெடுத்தோய்.

(இ-ள்) தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நூல்களின் பொருள்களை யெல்லாம் வடித்தெடுத்த சாரமாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைக் குருமுகமாகவே பெறவேண்டுமென்பதை உலகத்தார் அறியும்படி முருகனே! உன்னைத் திருப்பரங்கிரியினிடத்துத் தவஞ்செய்யச் சொன்னோம், (எ-ம்) (௪௭)

இம்மனு மட்டோ வன்றெழு கோடி
 யிசைத்திடு மந்திர மனைத்து
 நம்மையுந் தனையுந் தெரிந்ததோர் குரவ
 னவின்றிட வவன்செவி புசுட்டித்

தம்மனத் தெழுதி யியற்றிடப் பயனைத்
தந்திடுங் கூன்றிரை தவழ்த்து
சம்மைசெய் பரவை வயிறுதிக் கொளுத்தச்
சோதிவேற் பணிகிடை கொடுத்தோய்.

(இ-ன்) இந்த மந்திரத்தை மாந்திரமல்ல, சந்தகோடி மகா மந்திரங்க
னென்று சொல்லப்பட்ட ஏழு நூல்களையுடைய எல்லா மந்திரங்களையுமே
தன்னையுள் தலைவனையுமுணர்ந்த சற்குருவாலேயே உபதேசிக்கத் தெரிந்து
கொண்டாற்றான் அம்மந்திரங்கள் பயன் கொடுக்கும். (எ-ம்) (ச-அ)

எழுதொணு வேத மெடுத்தெடுத் தறையே
ரேனைய நால்வகை வருணம்
பழுதறு நான்கி னுச்சிர மத்தோர்
பார்புக ழிலிங்குக ளுடனே
முழுதுணர் தூய தந்திரத் தோர்க்கு
மொழிந்திடு மைந்தெழுத் துரித்தாம்
விழுதுவிட் டெழுந்து திசையொளி புதைக்க
விளங்குசந் திரோதய முகத்தோய்.

(இ-ன்) இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் வைதிக சைவர்களுக்கும் மற்றைய
நால்வகை வருணத்திலுமுள்ள நான்கு ஆச்சிரமத்தோர்களுக்கும் இலிங்க
தாரண முடையவர்களுக்கும், மற்றச் சிவாகமவழி வந்த எல்லாருக்கும் உரித்
தாகும். பிரகாசிக்கின்ற சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய முருகனே(எ-ம்)(1)

கற்றையங் கிரண மகுடகோ டரக்
கடவுளர் முனிவரே னையர்க்கும்
பற்றிய நெஞ்சம் விளைத்திடு மிந்தப்
பரங்கிரிக் கந்தமா தனத்தின்
முற்றிய தெய்வக் கொடுமுடி யதனின்
முயலுதி யென்றது வழாமை
யுற்றிடு தவத்தான் மகிழ்ந்தனங் கறையூற்
றொழுக்கிய சோதிவேற் கரத்தோய்.

(இ-ன்) தேவர்கள், திரண்டசடையையுடைய முனிவர்கள், மற்றையர்கள்
எல்லாருக்கும் இன்பத்தையே விளைக்கின்ற இந்தச் சிருப்பரங்கிரியாகிய கந்த
மாதன மலையின் கொடுமுடியினிடத்துத் தவஞ்செய்வாயென்று நாம்
சொன்னபடி தவறாமல் சீ செய்த தவத்திற்கு மகிழ்ச்சியடைந்தோம். (எ-ம்) (1)

இன்னன கூறி யிருளெடுத் தண்ணு
 மிளம்பிறைக் குருத்தினைச் செருகும்
 பொன்னவிர் சடையான் வேண்டிய வரத்தைப்
 புகலெனத் தந்தையைப் பரளிப்
 பன்னிரு விழியுங் குளிர்ந்திடப் பார்த்துப்
 பார்த்துநின் றிடுமிளங் குமரன்
 றுன்னமு தொழுகத் துளும்புதிங் கிளவி
 தொகுத்தவாய் மலர்ந்திது கூறும்.

(இ-ன்) இளம் பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த பொன்போலப் பிரகாசிக்
 கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் இந்தப்படிசொல்லி உனக்கு வேண்டும்
 வரங்களைக் கேளென்றருள்செய்ய,பிதாவாகிய அவரை வணங்கிப்பன்னிரண்டு
 கண்களால் களீகூர்ப் பார்த்துப்பார்த்து நிற்கின்ற முருகக்கடவுள் அமுதொழு
 கும்படியான இனிய வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (௫௧)

திருவுளத் தேறுச் செய்கையை யடியேன்
 செலுத்திய பிழைபொறுத் திடுதி
 மருவுளத் தோகை மலர்ந்திடப் பெறுதி
 மழலையுந் தெளிந்திடாச் சிறியேற்
 கருள்விழிப் பார்வை தினந்தினந் தருதி
 யன்பர்கள் விரும்பிய பொருளைத்
 தரவிளம் பசுவின் கன்றினைத் தொடருந்
 தாயென விரங்கிய வுளத்தோய்.

(இ-ன்) மெய்யன்பர்கள் இச்சித்தபொருளை யருளிச்செய்வதற்கு,இளங்
 கன்றினைத் தொடர்ந்துசெல்லந் தாய்ப்பசவைப்போல மனங் கசிந்துருகும்
 கருணாதியே! உம்முடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தாத செய்கையைச்
 செய்த மழலைச்சொல் திருந்தாத அடியேன்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டு
 சந்தோஷிக்கவேண்டும். தினந்தோறு மடியேனைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்துத்
 திருவருள் செய்யவேண்டும். (எ-ம்) (௫௨)

தாரணி தன்னிற் றமுவிடா தவரைத்
 தமுவிய கொடுமையும் வயிற்றி
 லாவல்வெம் பசியா லருந்திடா தவர்பா
 லருந்திய வினைமுதற் பவமுந்

திரவே பாங்குன் மடைந்திருந் திடுவோர்

சிவகதி யடைந்திட வேண்டுஞ்

சூரா மகளிர் கழுத்தணி தாவி

தலங்கிட நஞ்சுவாய் மடுத்தோய்.

(இ-ன்) தெய்வப்பெண்கள் திருமங்கல்யம் சிலபெற்றிருக்க ஆலகால வீடந்தையுண்டருளியவரே! சேராத பெண்களைச் சேர்ந்த பாவமும், பசியினது ஆவலினால் அருந்தாத இடத்தில் அருந்திய பாவமுதலிய தோஷமும் திரும்பொருட்டு இந்தத் திருப்பாங்கினியில் வந்து வசிப்பவர்கள் அந்தப்பாவங்களை நீங்கிச் சிவகதி அடையவும் வேண்டும். (எ-ம்) (106)

அய்யநின் னூருவம் விளங்கிடத் தாபித்

தருச்சுனை செய்திடு மிலிங்கந்

தூய்யகண் குளிரக் கண்டவர் தந்தை

தூய்தாய் குரவரவே தியருக

கையமுற் றிழைத்த பவந்துடைத் தியற்று

மருஞ்செயல் முடித்துவி டருள்வை

பையர விணங்கி யுறவுகொண் டாடப்

பனிமதி சூடுசொஞ் சடையோய்.

(இ-ன்) சர்ப் முஞ் சந்திரானுமுறவுகொண்டு விளையாடும்படிசடையிலே தரித்தருளிய ஐயா! நான் தாபித்தருச்சுனைசெய்க இந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்களுக்கு சந்தை, சாய், குரு, பெரியோர்கள், பிராமணர், சைவர் களுக்குச் செய்த பாவங்களை நீங்கி அவர்கள் செய்த அருமையாகிய தவங்களை முற்றுவித்துக் கதி அடையவும் செய்தருளவேண்டும். (எ-ம்) (107)

என்றியம் பியதோர் குருதியூற் றெழுந்தே

யிலகிய சூடுமீவே லவற்கு

வென்றிவே ஞடலம பொடிபட விழித்த

விமலனு மவ்வா முதலிப்

பின்றன துவகை பெருகிய விருப்பாற்

பிதிர்பட நமனுடல் மிதித்தோ

னன்றென வறிக வரந்தரும பொருட்டு

நகிற்றுவ துளதெனக கிளத்தும.

(இ-ன்) பிரகாசிக்கின்ற கூர்மையுடைய வேலாயுத்தைத் தாங்கிய முருகக்கடவுள் இவ்வீதம் வாங்கேட்க, மன்மத்தை யொரித்தருளிய சிவபெருமான்

அந்தவாங்களைக் கொடுத்து, இன்னும் உனக்கு அதிகவாங் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கிறது, கேட்பாயாவென்று சொல்லுகின்றார், (௫௫)

சாவணப் பொய்கை கண்டவர் தருபஞ்
சாருவர் தொட்டவர் பொருளை
மருவுவ ருள்ளே கொண்டவர் காம
மன்னுவர் மூழ்குவோ ரெவரும்
பரகநி யடைவர் புத்திர கூவம
படிந்தவர் மைந்தரைப் பெறுவர்
திருவரை முளைக்கும் பசுங்கொடி பழுக்கத்
தினந்தினஞ் சுவைதரும் கனியே,

(இ-ள்) சிறப்புத்தங்கிய மலையிலே முளைத்த பசிய வள்ளியாகியகொடி மனமகிழ் நாடோறு மின்பத்தைத்தரு முருகனே! சாவணப்பொய்கையைக் கண்டவர்கள் தருமத்தை அடைவார்கள், தொட்டவர்கள் செல்வத்தை அடைவார்கள், ஆசமனம் செய்தவர்கள் இன்பத்தை அடைவார்கள், ஸ்ராமம் செய்தவர்கள் மோகூத்தை அடைவார்கள், புத்திரகூவத்தில் ஸ்ராமம் செய்தவர்கள் புத்திரப்பேற்றை அடைவார்கள். (எ-ம்) (௫௬)

சத்திய கிரியைச் சேர்ந்தபின் மயிடன்
மலைதனி விருபதஞ் சேப்ப
வைத்தவள் முன்னுந் தேன்குதித் திடவே
மதுகா மிடறிய துளவம
பொத்திய புயத்து நரணன் முன்னும்
புனிதராய் வைகியஞ் செழுத்தைச்
சித்திதந் தருள வியற்றுவோர் பிறவி
திருவர் வேலணி கரத்தோய்,

(இ-ள்) சத்தியகிரியென்று சொல்லப்படும் திருப்பரங்குன்றத்துக்கு வந்து சேர்ந்ததின் பின் மயிடாசரனுடைய கழுத்தை மிதித்து அவனைச் சங்கரித்தவனாகிய தூர்க்கை சங்கிதானத்திலும், துளசி மாலையணிந்த விஷ்ணு சங்கிதானத்திலும் பரிசுத்தர்களாக இருந்து பஞ்சாகூரத்தைச் செயம் செய்தோர்கள் பிறவிலேரையறுப்பார்கள். (எ-ம்) (௫௭)

என்றின வுரைத்துக் குமாணைக் கையா
லெடுத்தனைத் திருத்திமால் விடைமேற்
குன்றினின் முளைத்த கொடியுடன் மகிழ்ந்து
கொண்டல்வண் ணத்தனா தியர்க

ணன்றென முனிவர் கணங்கள்சே றிப்ப
நலங்கிளர் கைலையிற் புக்கான்
மன்றலக் கனக மலர்மழை பொழிந்து
வானவர் களிதூளக் கிணரால்.

(இ-ள்) சிவபெருமான் இவ்விதமருளிச்செய்த முருகக்கடவுளைத் தமது திருக்கரங்களாலெடுத்து மார்போடணைத்துத் தழுவி உட்காரச்செய்து உமா தேவியுடன் மகிழ்ந்து அரிபிரமாதி தேவர்களும், முனிவர்களும், சிவகணங்களும் நல்லதென்று துதிக்கக் கயிலாசமலைக் கெழுந்தருளினார். தேவர்கள் மலர்மழை பொழிந்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். (எ-ம்) (௫௮)

இன்னன புகழ்சேர் பரங்கிரித் தகைமை
யியலறி விண்ணவர் முனிவர்
மன்னிய திருப்பு வளர்ந்திட வருவார்
வந்தபின் பிரிந்திடா திருப்பர்
மின்னிய வடிவேற் குமரன்வாய் மலர்ந்து
கிமலனை யேத்திய பனுவல்
பன்னுவோர் செவிகொண் டமுதமே போலப்
பருகுவோர் பெறும்பயன் கேண்மின்.

(இ-ள்) இந்தத் திருப்பரங்கிரியின் பெருமையையுணர்ந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆசையுடனே தரிசிக்கவருவார்கள். அங்கு உந்தவர்கள் அதை விட்டுப் பிரியாமல் அங்கேயிருப்பார்கள். முருகக்கடவுள் சிவபெருமானைத் துதித்த பாடல்களைச் சொன்னவர்களுக்கேட்டவர்களும் அடையும் பயனைக் கேளுங்கள். (எ-ம்) (௫௯)

அழலைமொண் டிறைத்துப் புழுங்கிய காட்டி
லடுகிலக் குற்றதோர் துணுக்கம்
வழுவுறு கொடுங்கோன் மருதிய பொல்லா
மன்னவர் வகுத்தகண் கலக்கம்
பழுதுற வயிற்றி லெரியிடத் தூத்திப்
பறித்திடுங் கள்வர்செய் நடுக்கம்
கிழுவிய தேனூற் றெழுந்துதித் திக்கு
மெய்த்துதி பழிச்சிட வாழ்வார்.

(இ-ள்) சிவபெருமானே முருகக்கடவுள் பூசித்து இனிமையாகத் துதித்த பாடல்களைப் படித்துவணங்குவோர்கள் வெப்பமிசூந்த காட்டில் கொடியமிரு கங்களால் உண்டாகும் பயமும், கொடுங்கோலரசர் கொடுமைகளால் வருந் துன்பமும், கள்ளர்களாலுண்டாகும் நடுக்கமும் நீங்கி வாழ்ந்திருப்பார்கள். (எ-ம்) (1)

மெய்க்கறை சுவறி நைந்துரைந் துருசி
 விளைந்தநோய் கொண்டிடும பொழுதிற்
 றுய்க்கவு மின்றி வறுமைவந் தடையிற்
 சூன்மழை பிலிற்றிடாக் கொடுமை
 மொய்க்கும்வந் கடத்திற் கையிற்படை வீசி
 மூண்டெழு பூசலி லிருண்ட
 மைக்கறை கிடந்த களத்தரை் துதியை
 வழத்துவோர் மனந்துணுக கடையார்

(இ-ள்) சரீரத்திலுள்ள இரத்தம்வற்றி நோயால் மெலிந்தகாலத்திலும், உணவின்றி வறுமை வந்த காலத்திலும், மழையில்லாத கொடுமையாலுண்டாகும் பஞ்சகாலத்திலும், போர்க்களத்து உயிரிழக்கவரு மனந்துணுக்கம் வந்த காலத்திலும், சிவபெருமானே முருகக்கடவுள் துதித்த பாடலைப் பாடித் துதிப்பவர்கள் துன்பமடையமாட்டார்கள். (எ-ம்) (௬௧)

புணர்ந்திடா மாதர் குடமுலை ஞெழுக்கப்
 புல்லினும் பசுவயிற் றெரியக்
 கொணர்ந்திடா வுணவை யருந்தினும் கொடுமை
 கொண்டபா தங்களை யறுக்கு
 மணந்தபொற் றகட்டில் வெள்ளியந் தகட்டில்
 வளர்பனந் தகட்டினி லெழுதி
 யுணர்ந்தகுஞ் சியினி லணிந்தவர் நெஞ்ச
 முளுககும்வஞ் சகங்களைந் திடுவார்.

(இ-ள்) தங்கத்தகட்டிலாயினும், வெள்ளித்தகட்டிலாயினும், பனை யோலையாயினும் அந்தக் கவினை எழுதிச் சிரசிலே யணிந்துகொள்பவர்கள் கூடாத மாதரைக் கூடிய பாவமும், உண்ணாத இடத்திலுண்ட பாவமும், மணம் பொறுக்கமாட்டாத வஞ்சகமும் போகச்செய்து தாயமனமுடையவர் ளளாவார்கள். (எ-ம்) (௬௨)

மும்மையி னிரட்டி கொண்டமா தத்தின்
 முறைபெறு தத்தமக் கேற்ற
 செம்மைசேர் நியம முடித்துப்பின் புனிதச்
 செல்வரா யித்துதி விரிப்போ
 ரம்மகப் பெறுவர் பிணியினுற் றன்ப
 மடைகில ரொருமதி கூறத்
 தம்மன மகிழ்வார் செய்யவாய் மலர்ந்த
 சண்முகக் குரிசில்சொல் லெளிதோ.

(இ-ள்) ஆறுமாதம் வரை தங்கள் நித்தியகடன்களை யொழுங்காகச் செய்து ஆசாரமுடையவராய் மேலே கூறிய பாடல்களைப்பாடித் துதிப்பவர்கள் புத்திரப்பேறடைவார்கள். பிணியால் வருந்தார்கள். ஒரு மாதம்வரை பாடித்துதித்தவர்கள் துன்பங்களெல்லாம் நீங்கி மகிழ்ச்சியடைவார்கள். ஆறு முகம் படைத்த முருகக்கடவுள் திருவாக்கா லருளிச்செய்த பாடல்கள் சாமாளியமாகுமோ. (எ-ம்) (கூ)

அரியனோன் பிழைத்துக் காண்டக வரிதா
 மறுமுக வேலவற் கருளு
 முரியதோர் தானத் திருவுருக் காட்சி
 புதவுதைப் பூசமாந் தினத்தில்
 வரியளி யிடற மலர்முறுக் குடைந்து
 மதுவொழுக் கியநறங் கடுககைத்
 தெரியலான் செவ்வேள் சிறப்பியற் றிடுவோர்
 சிந்தையில் விரும்பமெய் திடுவார்.

(இ-ள்) அருமையான தவஞ்செய்தாலுங் காணுதற்கு எட்டாதவராகிய ஆறுமுகக் கடவுளுக்குச் சிவபெருமான் திருவுருக்காட்டிய நானென்று சொல்லப்படும் தைப்பூச நாளில் முருகக்கடவுளுக்கும் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானுக்கும் அபிடேக வைவேத்தியஞ் செய்தோர் இட்டகாமிய சித்திகளைப் பெறுவார்கள். (எ-ம்) (கூ)

சிறந்ததைப் பூசத் தினத்துவா னுச்சி
 தினகரன் மருவிய காலே
 பறங்கெழு புனிதச் சத்திய கூவ
 மணிகெழு புத்திர கூவ

நறுந்தொடைக் கடம்பன் சரவணத் தடத்து
 நலம்பெறு மைந்துபச் சறுகு
 பெறுந்தலை மிசைவைத் தாடியஞ் செழுத்தும்
 பேசினர் பெருமையா ருரைப்பார்.

(இ-ள்) தைப்பூசத்தினத்தில் சூரியன் ஆகாயத்தில் உச்சியில் வருந்
 காலத்தில் சந்தியகூவத்திலும், புத்திரகூவத்திலும். சரவணப்பொய்கையிலும்
 ஐந்து பசிய அறுகம்புள்ளைத் தலைமேலே வைத்துக்கொண்டு நீராடிப் பஞ்சா
 ஶா செயம் செய்வோரது பெருமையை எவராலுஞ் சொல்லமுடியாதும். (எ-ம)

மற்றைய தலத்திற் கோடிகள் னியரை
 மறைகொடு விளிமபினில் வடுவைப்
 பெற்றநா வினருக் களித்தபே ரதனைப்
 பெறுகுவார் கிடைத்திட லரிதா
 யுற்றதைப் பூசத் திருவிழாக் காண்போ
 ரும்பரும் புகழுமிப் பதியிற்
 பற்றிவாழ்ந் திடுவோர் பாசுவேர் களைந்து
 பரகதி யெளிதினிற் படைப்பார்.

(இ-ள்) தைப்பூச நாளிலே திருவிழாச் சேவை செய்பவர்கள் வேறு
 தலங்களில் வேதங்களை நார்த்தமும்புற ஒதிய வேதியருக்குச் செய்வீதத கோடி
 கண்ணிகாதானப் பலனை யடைவார்கள். தேவர்கள் துதிக்கும் இரத்தத் திருப்
 பரங்கிரியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாசத்தை முற்றங் களைந்து மோஷுமடை
 வார்கள். (எ-ம) பாசம்-ஆணவமலம். (சுசு)

கங்கைகுழ் கிடந்த காசியா நியதாந்
 கருதிய தலங்களிற் புனிதம்
 பொங்கிய தலமே பரங்கிரி யுண்மை
 புகன்றது சவுனக கேட்டி
 மங்குல்குழ் சிமையப் பரங்கிரித் தலத்தில்
 வந்தரைக் கணமிருந் தேகுந்
 துங்கரைத் தொடர்ந்து புரப்பனே குருதி
 னூற்றிய குடுமியேற் கரத்தான்.

(இ-ள்) காங்காநதி சூழ்ந்த காசி முதலாகிய சிவ ஸ்தலங்களிலெல்லாம்
 இரத்தத்திருப்பரங்கிரியே பரிசுத்தமிருந்த தலமாகும். இரத்தத்தலத்தில் அரைக்
 தணுத்தங்கிப்போகும் பெருமையுள்ளவர்களை வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்

கடவுள் வீடாது அவர்கள் பின்சென்று அவர்களுக்குண்டாகுத் தன்பங்களை
பெய்வாம் நீக்கிச் சாத்தருளுவார். (எ-ம்) (௬௭)

ககணமா முகடு பாய்ந்திடுங் குடுமிக்
கதிர்ப்பரங் கிரிககதை வினவிப்
புகுசெவி யமுத மருந்தல்போற் களிக்கும்
புனிதமார் தவமபெறு முவிவீர்
தகைமைசே ருமது பயனுரைப் பார்யார்
சாற்றலா லெமக்குமப் பயனே
வகைபல கிளத்தி யென்கொலோ வதனில்
வைகிட வாசைமிக் கெமககே.

(இ-ள்) ஆகாயத்தை யளாவிய சிவாத்தையுடைய இந்தத்திருப்பாங்கிரி
யின் கதையாகிய அமுதத்தைக்கேட்கும் பரிசுத்தமாகிய தவஞ்செய்த பெரியீர்
நீக்களித்தலுடையும் பிரயோசனத்தை யெடுத்துச் சொல்லுவார் யாவர்.
இந்தக்கதையை உங்களுக்குச்சொல்லுதலால் எனக்கும் உங்களுக்குக்கிடைத்த
பயன்கிடைக்கும். விரிவாக எடுத்துப்பேசுவானேன். எனக்கும் இந்தத்
தலத்தில் வசிக்கப்பிரியம் அதிகமாயிருக்கிறது. (எ-ம்) (௬௮)

தரணியிற் கிரேதா யுகத்தின்மெய்த் தகைமைச்
சத்திய கிரியதா நீதி
மருவிய திரேதா யுகத்தினிற் சுமந்த
வனமதார் துவாபர மதனி
விலகிய பிரம விட்டுணுத் தருவ
மெனப்பெறுங் கலியுகந் தன்னி
லருள்வளர் குமரா புரியெனு நாம
மடைந்திடும் பாங்கிரி மாதேர.

(இ-ள்) பூலோகத்தில் இந்தத்திருப்பாங்கிரியானது கிரேதாயுகத்தில்
சத்தியகிரியெனவும், திரேதாயுகத்தில் சுமந்தவனமெனவும், துவாபாயுகத்தில்
விட்டுணுத்தருவமெனவும், கலியுகத்தில் குமராபுரி யெனவும் பெயர்பெற்று
விளங்கும். (எ-ம்) (௬௯)

முத்திசேச் பதியை யடைந்திடுஞ் சிபிக்கோன்
முயன்றபூ தானத்தி லுய்யு
மித்தகைப் பதியின் கதையிவிச் சருக்க
மிசைத்துளோர் கேட்டுளோர் கங்கை

வைத்தபுத் தமுத மிறைத்தினங் குழவி
 மதிவினை யாடுசெஞ் சடையோன்
 மெய்த்தரு குமரன் கருணையை யடைந்தே
 மேதினி யுலகின்வாழ்ந் திடுவார்.

(இ-ள்) மோகும் பொருந்திய பதிப்பொருளை யடைந்த சிபியென்னும் அரசன் பூமியைத்தானஞ்செய்து பயனடைந்த கதையை இந்தத்திருப்பரங்கிரிச்சரித்திரத்தில் சொன்னவர்களுங் கேட்டவர்களுங் சங்கையையுஞ் சந்திரனையுந்தரித்த சிவபெருமான் திருக்குமாராகிய முருகக்கடவுளின் அருள் பெற்றுப்பூலோகத்திற் பெருவாழ்வு பெற்றிருப்பார்கள். (எ-ம்) (௭௦)

முற்றுவது குமரன் தவகச்சுருக்கம் முற்றிற்று.
 ஆகச்சுருக்கம் நு-க்கு செய்யுள் கருநு.

நான்காவது

சிபிவேந்தன் பூதானச்சுருக்கம்.

—(௦)—

சுவைகசிந் தூறுஞ் செய்யுட் சூதனை வணங்கி நன்னூ
 விவர்தரும் பொருளை யாய்ந்த சவுணக னியம்புஞ் செங்கோற்
 புவிக்கெழு சிபிக்கோன் விண்ணோர் புகழ்ப்பரங் கிரியிற் போந்து
 நவைதவிர் விடு பெற்ற தென்கொலோ நவிறி யென்றான்.

(இ-ள்) நல்லதூற் பொருள்களை யாராய்ந்த சவுணகமுனிவர் மதராங்கசிந்தூறும் செய்யுள்களைத் தெரிந்த சூதமுனிவரை வணங்கிச் சுவாமீ செங்கோலைத்தரித்த சிபிவேந்தன் தேவர்களாலே புகழ்ப்படுந் திருப்பரங்கிரியிலே வந்து பூதானஞ்செய்து மோகும்டைந்த விவரத்தைச் சொல்வேண்டுமென்று கேட்டனர். (எ-ம்) (௭)

என்றமா ணவனை நோக்கி யிமையவர் மகுடந் தாககித்
 துன்றியே சிவந்து காட்டும் துணைப்பதம படைத்த நந்தி
 தன்றிரு வுளத்தி லோகை தருஞ்சனைற் குமாற் கோதி
 நன்றிசெய் கதையீ தென்று நலம்பெறு சூதன் சொல்வான்.

(இ-ள்) சூதமுனிவர் தமது மாணக்கராகிய சவுணகரைப்பார்த்துத் தேவர்கள் வணங்கும்போது, அவர்கள் மகுடந்தாக்குதலினாலே சிவந்த பாதங்களை யுடைய நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவருக்குச்சொல்லியகதை யிது வென்று சொல்லுவாராயினர். (எ-ம்) (௮)

இருட்பிழம் புடைத்துக் கையா லெடுத்தெடுத்த தருந்தும் பாணத் திருக்குலம் பொலியத் தோன்றித் திரைகடற் றூண லீக்குங் குருக்கிளர் ஞால முற்றுங் குளிர் பொருந் திடவே நீதி பெருக்கவோர் குடையி னீழற் பிறக்கவே யாச செய்வோன்.

(இ-ள்) இருளைப்போக்குகின்ற சூரியனுடைய வம்மிசத்திலே பிறந்து கடல்குழந்த உலகத்தை யெல்லாம் நீதி அதிகரிக்க ஒரு குடை நிழலிலே வைத்து அரசாட்சி செய்பவன். (எ-ம) (௬)

மன்னிருட் பிழம்பை நக்கு மணிச்சுடர் மகுடம் வேய்ந்தோ னின்னமு தெழுந்த நூலி னெலலையி னளவு கண்டோன் மன்னுயர் களிற்றால் மன்னர் தடமுடி யிடறி மந்தை யொன்னவர் துணியச் சோரி யுதறிடுங் குருகி வேலோன்.

(இ-ள்) இருட்கூட்டங்களைத் தரத்துகின்ற பிரகாசம் பொருந்திய ரத் தினங்கள் பதித்த கிரீடத்தை யணிந்தவன். அமுதம் போன்ற நூல்களை யெல் லாம் வரம்புகண்டவன். எதிர்த்த அரசர்களுடைய முடிசூளைத் தன்னுடைய பட்டத்து யானையால் துணித்தவன். யுத்தஞ்செய்து இரத்தஞ்செய்தும் வேலா யுதத்தை யுடையவன். (எ-ம) (௭)

பொன்னொர் முலைப்பொற் கும்பம் பொலிந்துருண் டெதிரே பாயத் துன்னிய களபச் சேறு துளும்பிய மார்பு கொண்டோன் பன்னகம் பரித்த ஞாலப் பல்லுயிர் களிப்பின் முழக்கத் தன்னிள மகப்போ லோம்பித் தழைத்தகாம் பிவி வாழ்வோன்.

(இ-ள்) இலக்குமி போன்ற தூமபெண்கள் குடம்போன்ற கொங்கை கள் பாய்தலாலே கூட்டுவாக்கச் சந்தனம் நிறைந்து துளும்பிய மார்புடைய வன். ஆகிசேடனாலே தாங்கப்பெற்ற உலகத்திலுள்ள உயிர்களுெல்லாம் யாதொரு இடையூறுதில்லாமல் மனங்களிந்து வாழத் தன்னுடைய இளங் குழந்தையைப்போலப் பாதுகாக்கப்பட்டவன். காமபீலி தேசத்தை இராசநா னியாகக்கொண்டு வாழ்பவன். (எ-ம) (௮)

இன்னன தகைமை கொண்ட வெழிற்சிபி வேந்தன் ஞாலத் தன்னதாக் கொண்டு நீதி தழையநீ றுழி வாழ்த்தான் பின்னொரு தினத்து ணீதி பெருகுபுண் ணியநீரே தோய முன்னியாத் திரைகொண் டேக முயற்சிபி னிருந்த காலை.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட பெருந்தகைமை பொருந்திய சிபி யென்னும் அரசன் உலகத்தை யெல்லாம் கெடுதான் அரசு செய்துவந்தான். அப்படி

எய்

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்,

அரசு செய்யுங்காலத்தில் ஒருநாள் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்ரானஞ்செய் வதற்காக யாத்திரைபோக எண்ணி யோசித்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமையத் தில் (எ-ம்) (சு)

வெண்ணிலா வெள்ளம் கால வெண்பொடி துளம்பு மெய்யும் பண்மறை யோதிச் செப்பும் பறிந்தொளி பொருந்து நாவும் வண்மைசேர் கருணை வெள்ள மடைதிறற் தொழுகும் கண்ணும் கண்ணனி நமகு சேருங் கவுதம முனிவன் வந்தான்.

(இ-ள்) தேசமெல்லாம் விபூதிப்பொலிவும், இசைபொருந்திய வேதங் களை மெல்லாம் ஒகியுணர்ந்த நாவும், கருணை வெள்ளம் பொழிகின்ற கண் களும், கண்ணிராணைப்போல் அழகுமுள்ள கவுதமமுனிவர் வந்தனர். (எ-ம்)

போந்தமா தவத்து ஞானப் புராதன முனியைக் காண்பான் வேந்தனு மெதிரே வந்து விளரிபாண் மிழற்றும் வண்டு தேன்றுளும் பிடக்கால் பாயுந் திருமலர் பதத்திற் பெய்து சார்தருக் கியரீர் தூபத் தகைமைகொண் டிறைஞ்சிப் போற்றி.

(இ-ள்) மகத்துவத்தையுடைய ஆசிமுனிவராகிய கவுதம முனிவரை அரசன் எதிர்கொண்டுசென்று வரவேற்று அவருடையதிருவடிகளிலே வண்டுக விசைபாடும் தேனெழுதுகின்ற சகந்த மலர்களைச்சொரிந்து அரக்கிய பாத்திய முதலிய உபசாரங்களைச்செய்து பூசித்து வணங்கித்துதித்து. (எ-ம்) (அ)

மகக்குழா மொருக்கு குழ மணக்களி வடமீன் கற்பின் முகைக்குறு மூரற் செவ்வாய் முலைக்குடஞ் சமந்து வாடித் திகைத்தநுண் மருங்குற் றேவி சிலம்புகல் வெனவோ விட்டுத் தகைத்தகால் பெயர்த்து மேவத் தராபதி வலஞ்செய் தானூல்.

(இ-ள்) கூசி யொதுங்கி சிலம்புகள் முழங்கக் காம்பெயர்த்து வைக்கும் அருந்ததி போன்ற கற்பினையுடைய மனைவியும், புத்திரர்களும், தானும் கவுத முனிவரை வலமாகப் பிரதக்ஷணம் செய்தார்கள். (எ-ம்) (க)

இருளைநக் கியசெஞ் சோதி யெழின்மணிப் பீடத் தேற்றிக் காமலர் தூக்கி நிற்குங் காவலன் றன்னை நோக்கித் தரணியி லொருகோ லோச்சித் தழைந்துவா றியிரோ வென்று பரமனை யுளத்தில் வைத்துப் பதித்திடு முனிவன் கூறும்.

(இ-ள்) அதன்மேல் இரத்தமணி பதித்த ஆசனத்திற் கவுதம முனிவரைப் போந்தருளச்செய்து இரண்டுகரங்களையும் சிரசிலே சூலித்துத் துதித்து

சு-வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சுருக்கம். எக்

நிற்கின்ற அரசனைப்பார்த்த அரசனை! நீ இந்த உலகமெல்லாம் செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சிசெய்து விருத்தியாசி நீடுழிகாலம் வாழ்க்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்துச் சிவபெருமானை மனத்திலே பதித்த கவுதமுனிவர் சொல்லுவார். (எ-ம்) (60)

வருதிநீ பிறந்த நாளின் வலியகோ ளிரவி பாம்பு
தரைமகன் வளைந்தார் நீதித் தருமனா கையினு னீயு
மிரவடர் கதிர்போ லெண்ணா திருந்தனை தெவ்வர்க் கேற்பக்
கருவெடுத் துண்டு வாயிற் கறைதுளித் துதறும் வேலோய்.

(இ-ள்) பகையரசரைச் கருவறுத்து இய்த்தந்தோய்ந்து பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத்தாங்கிய அரசனேவாராய். நீ பிறந்ததினத்திலே சனி, சூரியன், ராகு, கேது, செவ்வாய் ஆகிய கிரகங்கள் ஒழுங்காயிராமல் நிலைதப்பி இருந்தன. அப்படியிருந்தும் நீ நீதியான தருமங்களை யேகைக்கொண்டொழுதும் மேலான உத்தமனானதால் இருளைப்போக்குகின்ற சூரியனைப்போல் அப்பகைகவராமதியாது வாழ்ந்திருந்தாய். (எ-ம்) (61)

தருமமே தனித்த ஞான்று தக்கதோர் துணைய தாகுந்
தருமமே பொருள்க ணுலுந் தந்திடும் வருண நாலுந்
தருமமெய் யாகுச் செய்யுஞ் சமையமா றுடனே மற்றுந்
தருமமே காக்கும வேந்தா தடமுடி யிடறுந் தாளாய்.

(இ-ள்) பகையரசர் கிரீடங்களைத்தாக்கும் காலையுடைய அரசனே! தருமமே தனித்தகாலத்தில் ஒப்பற்றதுணைபாகும். தருமம் ஒன்றே புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் கொடுக்கும். நீதியான தருமமே நான்கு வருணத்தவர்களுடைய சாதியாசாரங்களையும் நிலைவிழத்தும், ஆறுசமயங்களையும், மற்றவற்றையும் அழியாது காக்கும். (எ-ம்) (62)

இளமையர் களை யானே ரெழிலறு விருத்த ரேணும்
வளர்தரு மங்கள் வேண்டு மருவுகண் ணாடி தன்னுள்
வினையுளுந் துருளும் போது மேனிமெய் யன்று காலன்
வளைவது மறியா ரந்தோ மட்டெடுத் திரைக்குந் தாராய்.

(இ-ள்) பூமாலையணிந்த அரசனே! இளமைப்பருவத்தை யுடையவனாயிருந்தாலும்; காளைப் பருவத்தையுடையவனாயிருந்தாலும்; வயோதிகப்பருவத்தை யுடையவனாயிருந்தாலும் மேலும்மேலும் தருமம் வளரச்செய்யவேண்டும்; சரீரமோ நிலையற்றது; கண்ணாடியில் உருந்திருளும் காலத்துக்குள்ளே

இந்தச்சீர்த் தோன்றியழிவது. (இதையுலகத்தாரறியமாட்டார்) யமன் உந்து
தம்மை வளைந்துகொள்வதையும் அறியமாட்டார். (௭-ம்) (௧௩)

காமமே முதலா ருகும் கள்ளர்பின் வழியே போவார்
தாமன மெலியா ரந்தோ தருமமே நினையா ரந்தத்
தீமையி லகப்ப டாத திறத்தினர் தருமஞ் செய்வார்
மாமகத் தவியுண் வானோர் வாய்மடுத் திடப்பா வித்தோய்.

(இ-ன்) பெரிய யாகங்களிலுண்டாகிய அலியுணவைத் தேவர்களுக்குக்
கொடுத்த அரசனே! காம முதலாகிய ஆறு தீக்குணங்களின் வழியே பின்செல்
பவர்கள் பாவச்செய்கைகளுக்கு மனம் அஞ்சமாட்டார்கள். தருமத்தை
நினைக்கவே மாட்டார்கள். அந்தத் தீக்குணங்களிலே செல்லாத வல்லவர்கள்
தருமஞ்செய்வார்கள். (௭-ம்) (௧௪)

சொற்றிடுந் தருமந் தூலஞ் சூக்கும மெனவி ரண்டாம்
பெற்றிமுன் னுரைத்த செய்கை தன்னினும் பின்னர்க் கூறன்
முற்றிட வேண்டு மேற்றோர் நிரையத்தின் மூட்டுந் தூல
மற்றைய நன்று சோதி மணிமுடி சமந்து நின்றோய்.

(இ-ன்) பிரகாசம் பொருந்திய இரதனகிரீடத்தையணிந்த அரசனே!
தருமமாவது, தூலம், சூக்குமம் என இருவகைப்படும். தூலதருமத்தினும் சூக்
குமதருமமே சிறந்ததாகும். தூலதருமம் வாங்குவோரை நாகதலை வீழ்த்தி
வீடும் ஆகையால் சூக்குமதருமமே செய்யவேண்டும். (௭-ம்) தூலதருமமா
வது புண்ணியத்தை யுத்தேசியாமற் புகழையேயுத்தேசித்துச் செய்யுந்தானம்.
(௧௫)

தங்கையிற் பொருளில் லோர்கள் செல்வரைத் தன்முத்தேனும்
பொங்கிய தருமந் தண்ணிப் புகன்றுசெய் விக்க வேண்டு
மிற்கும் மனையார் கூற வெய்திடுந் தருமந் தெவ்வைக
கங்குபேய் விருந்துண் டாடிக் களித்திட வகிரந்த வேலோய்.

(இ-ன்) கழுகும்டேயும் விருந்தாகவுண்ணப்பகவரைப் பிளந்தெரியும்
வேலேந்திய அரசனே! தருமஞ்செய்வதற்குப் பொருளில்லாதவர்கள் பொரு
ளுடையாரை வருத்தப்படுத்திப்பேசியேனும், தருமத்தின் சூகூமங்களை அவர்
களுக்குச் சொல்லித் தருமஞ்செய்யும்படி துண்டவேண்டும். மம்மைப்போ
லொத்த முனிவர்கள் சொன்னாற்றான் தருமத்தின் துட்பம்தெரியும். (௭-ம்) (1)

சு-வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சருக்கம். எங்

சொற்றது றுட்ப மாகு மிருவருந் தூய நன்மை
பற்றிடுந் தானத் துள்ளே பயன்மிகுங் கன்னி தானங்
குற்றமில் கல்வித் தானங் குலவிய பூமி தானங்
கற்றையஞ் சடையார்க் குள்ளக் கமலத்தை யுதவுந் தூயோய்.

(இ-ள்) சிவபெருமானுக்கு இருதய கமலத்தைக்கொடுத்த பரிசுத்தஞ்
சிய அரசனே! கொடுப்போனும் கொள்வோனும் கன்மையடையும் தானங்க
ளுள்ளே கன்னிகாதானம், வித்தியாதானம், பூகானம் ஆகிய இம்மூன்றுஞ்
சிறத்ததாகும். (எ-ம்) (கஎ)

சுடரெழு பணியைப் பூட்டிக் தோகையைத் தானஞ் செய்தோர்
படருமா சையினு லேற்றே ரிருவரும் பதுமன் வாழும்
தடவுல கதிலோர் கற்பந் தங்கநற் சாதி யாகிப்
புடவியில் வாழ்வ ரென்றும் புகழ்திசை யெழுத வல்லோய்.

(இ-ள்) எட்டுத்திசைகளிலும் புகழை நிலைநிறுத்த வல்லமையுடைய
அரசனே! கன்னிகாதானம் செய்தோரும் அதனை யேற்றுக்கொண்டோரும்
பிரமலோகத்தில் ஒரு கற்பகாலம் வாழ்த்திருந்து பூலோகத்திலே உத்தம குலத்
தில் வந்து பிறந்து வாழ்வார்கள். (எ-ம்) இதனால் கல்ல குலத்திற் பிறப்ப
தற்கு உயர்ந்த புண்ணியம் வேண்டுகென்பது கண்டுகொள்க. (கஅ)

கல்வியி னியன்றான் முன்னங் கழறிய தொக்கும் பின்னர்ச்
சொல்லிளங் சியபூ தானந் தூயநற் கால நோக்கி
வில்வரை குனித்தோ னன்பர் வேதியர்க் குதவ வேண்டு
மல்லினைக் குதவு திண்டோண் மலையெனப் பொரும நின்றோய்.

(இ-ள்) போர்செய்கற்குப் பூரித்து நிற்கும் புயத்தையுடைய அரசனே!
கல்வியைத் தானம் செய்தோரும், அதை யேற்றுக்கொண்டோரும், மேற்
சொல்லியபேற்றையே பெறவார். பூதானம் கல்லகாலம் பார்த்துச் சிவபெரு
மானிடத்தன்புள்ள பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். (எ-ம்) (கக)

ஒன்றிய நூற்றுப் பத்தோ டெண்மர்தா னொருநூற் றெண்மர்
நன்றிசே ரெண்ம ராத னலம்பெறு குடும்பி யாகத்
தூன்றுயர் கத்தோ ராற்றுந் தோயமார் பூதா னத்தால்
நன்றிரு கதிற்கும் நாளு நற்புகழ் நிற்கும் வேந்தே.

(இ-ள்) அரசனே! ஆயிரத்தெட்டுப்பிராமணர் அல்லது நூற்றெட்டுப் பிராமணர் அல்லது எட்டுப்பிராமணர்களுக்காவது பூதானங்கொடுக்கவேண்டும். கிருகத்தாச்சிரமத்திலுள்ளவர்களாகவும், யாகஞ் செய்தவர்களாகவும் உன்ன பிராமணர்களுக்குப்பூதானங்கொடுத்தால் சூரியசந்திரர்களுன்ன மட்டும் புகழ்ச்சி செய்து நிற்கும். (எ-ம்) (உ0)

பார்த்தண்மீக் கிடந்த ஞாலப் பரப்பினிற் பூமி தானந்
தேர்ந்திடின் மேன்மை யந்தச் செய்கினை நெல்வி லொன்றற்
கோர்ந்திடு தேவ ராண்டி லொவ்வொராண் டேறி யீச
ஞர்ந்திடுங் கயிலை சேர்வ ரழகினால் மதனை வென்றோய்.

(இ-ள்) அழகினால் மன்மதனைவென்ற அரசனே! ஆகிசேடனால் தாங்கப்பெற்ற உலகத்திலுள்ள தருமங்களிலெல்லாம் பூதானம் மேலானதாகும். தானஞ்செய்யப்பட்ட அந்த நிலத்திலே விளைந்த ஒவ்வொரு நெல்லுக்கு ஒவ்வொரு தேவருடம் ஏற்றமாகத் தானஞ் செய்தவர் கைலாசத்திலே வாழ்ந்திருப்பார்கள். (எ-ம்) (உச)

என்றிஃ தியம்ப ஞாலத் திறையவ னுவகை மேவி
வென்றிசேர் தவக்கோ னுக்கு வேண்டிபு கொடுத்துப் போற்றி
நன்றென முனிவர்ப் போக்கி நயந்தசுந் தத்தார் மைந்தர்
தன்றிருக் குறிப்பைச் செய்யுந் தகைமையி னமைச்சர் சூழ்.

(இ-ள்) இந்தப்படி பூதானத்தின் மகத்துவத்தைக் கவுதமுனிவர் எடுத்துச் சொல்லச் சிபியரசன் கேட்டு மிக்க சந்தோஷம் அடைந்து கவுதமரை வணங்கி அவருக்கு வேண்டுவனகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு மனைவி, மைந்தர்கள், சுற்றத்தார்கள், மந்திரிகள் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவர. (எ-ம்) (உஉ)

வாண்டெழு பசும்பொற் காச வகுத்தசா ளிகைகள் மற்றுங்
கூண்களக் காட்டு வென்சே ரொட்டகம் கொணர்ந்து போற்றத்
தேன்கிளர் வேத மோதுஞ் செழுந்தவ ராசி கூறக்
காண்கிரி பலவுந் தள்ளக் கணகமா லிரத மூர்ந்தான்.

(இ-ள்) பெருமை பொருந்திய பொற்காசப்பைகளையும், மற்றைப் பொருள்களையும், விளைந்த எழுத்தையும் மூரட்டுமுதுகையுமுடைய ஒட்டகைகளின் முதுகுகளிலே யேற்றிக்கொண்டு வேதியர் மங்கல ஆசிகூற மனைகளையும், வணங்கினாய்கடந்து பொன்னுற்செய்த ரதத்தைச் செலுத்தி அரசன் ஊத்தான். (எ-ம்) (உக)

சு-வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சுருக்கம். ௭௫

வெண்ணிலாக் கற்றை தூண்ட வெளியரீ மணிந்த மெய்யும்
கண்ணகண் டிகைத்தார் பொன்னூல் கலந்துகம் பித்த மார்பும்
பண்ணெழு குதலைச் செவ்வாய்ப் பசங்கினி யிருந்த பாகத்
தண்ணலைப் பழிச்சு நாவு மாகிவந் தேகுங் காலை.

(இ-ன்) சிபியரசன் ரதத்தைச் செலுத்தி வரும்போது, வெண்மையா
கிய சந்திரப்பிரகாசம்போல விபூகியணிந்த மெய்யும், பொன்னோடு கலந்த
உருத்திராகுமணிந்த மார்பும், உமாதேவி பாகாகிய சிவபெருமானைத் துதித்
துக்கொண்டு வரும் நாவுமாக வருங்காலத்தில், (எ-ம்) (உச)

வேறு.

கங்கைகும் கிடந்த காசிவான் புகழும்
கயைபிர யாகைதண் சோணை
பொங்குரீர்ச் சிந்து வாகினி வேணி
பொலிந்தகோ தாவிரி புனிதந்
தங்குகோ தமைதூ நருமதை துங்க
பத்திரி தழைதரு குலிங்க
நங்கரு மாற்று ரையிசா ரணியம்
வரநதி சத்தம சங்கம்.

(இ-ன்) கங்காநதி சூழ்ந்த காசி, கயா, பிரயாகை, சோணைநதி, சிந்து
வாகினி, கண்ணவேணி, கோதாவிரி, கோதமை, நருமதை, துங்கபத்திரி,
குலிங்கம், ரையிசாரணியம், வரநதி, சத்தம சங்கம். (எ-ம்) (உடு)

தரைபுகழ் பார்வ தேச்சரம் விசாலேச்
சுரம்விம லேசம்விண் முகடு
மருவுபர்ப் பதஞ்சீர் தருகுரா ரணியம்
வருமயி ராபதேச் சரம்வி
டருளிய பருப்ப தேச்சரம் நீதி
யருடிரி யம்பகங் காஞ்சி
யுரைசெய்கா ளத்தி வேங்கட மோத்தூ
ரொளிதிக முருணையங் கிரியே.

(இ-ன்) பார்வதேச்சரம், விசாலேச்சரம், விமலேசம், பருப்பதம், குரா
ரணியம், அயிராபதேச்சரம், பருப்பதேச்சரம், திரியம்பகம், காஞ்சி, காணத்தி
திருவேங்கடம், திருவோத்தூர், திருவண்ணாமலை. (எ-ம்) (உசு)

சத்தமார் கோதா விரிகொள்காஞ் சியெனத்
 தருவிருத் தாகிரி காழி
 முத்தர்குழ் தில்லை யெழில்லொள்சாய்க் காடு
 மொழிந்தபுள் ளிருக்குவே னூர்சீர்
 தத்துவெண் காடு காவிரி யிருபாற்
 சங்கமத் துறைநன்மாந் துறைசீர்
 வைத்திடும் பொன்னி யந்துறை மத்தி
 யார்ச்சனஞ் சண்பகா டவியே.

(இ-ள்) கோதாவிரி காஞ்சியெனச் சொல்லத்தக்க விருத்தாசலம், கோழி, சிதம்பரம், சாய்க்காடு, புள்ளிருக்குவேனூர், திருவெண்காடு, காவிரி சங்கமத்துறை, திருமாந்துறை, பொன்னியந்துறை, மத்தியார்ச்சனம், சண்பகவனம். (ஏ-ம்) (௨௭)

மருவெழு மாநூர் மறைவன மால
 வனமொடு மாதவி வனம்பூந்
 தருவளர் பஞ்ச நதியுடன் சம்புத்
 தகையிரா மேச்சுர மூதூர்
 திருவளர் பலவாஞ் சிவதலம் பரவித்
 திரைபொரு புனிதரீர் குடைந்தே
 யிருநிலம் பழிச்சுக் கூடலெம் பரனை
 யேத்தியே நிருதியிற் படர்ந்தான்.

(இ-ள்) திருவாநூர், வேதாரணியம், ஆலங்காடு, மாதவிவனம், நிருவை யாறு, சம்புகேசரம், இராமேசரம் முதலிய புண்ணிய சிவஸ்தலங்களெல்லாஞ் சென்று வணங்கித் தீர்த்தமாடி மதுரைக்கு வந்து சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கித் துதித்துத் தென்மேற்குத் திசையை நோக்கிவந்தான். (ஏ-ம்) (௨௮)

கருமுடி றவழ்ந்து வயிறுளைந் தீன்ற
 கதிர்மணி யெடுத்தெடுத்த தருவி
 சொரிதர வோக்குஞ் சுடர்ப்பரங் கிரியைத்
 தூய்விழி குளிர்ந்திட நோக்கி
 யாகர வெணவாய் மிழற்றமா முடிமே
 லக்கையை முகிழ்த்துமே வியகா
 விருசிறைப் பசிய கிளியெடுத்த திசைக்கு
 மிருக்குரை செவிபுகுந் தனவால்.

சு.வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சுருக்கம். ௭௭

(இ-ள்) நீருண்ட மேகங்கள் மழையோடு சொரிகின்ற மணிகளை யெடுத்து அருவிகள் சொரியப் பிரகாசம் பொருந்திய திருப்பாங்கிரியைக் கண்ணு மணமுக்குளிர, உடல் புளகாங்கிதங்கொள்ளக்கண்டு அரகாவென்று இரண்டு கைகளையுந் தலைமேலே குவித்து நிற்கும்போது அம்மலைக்கண்ணே கிளிசனெடுத்துக் கூறும் வேதமுழக்கங்கள் அரசனுடைய இரு செவிகளிலும் வந்து புகுந்தன. (௭-ம்) (௨௧)

வேறு.

இத்தகைய பாங்கிரியிற் போந்து வேந்த
 னிளநிலவு பொழிந்தமுத மெனவே தாவித்
 தத்தலைச் சாரதெறிப்பக குளிர்ந்த பொங்குஞ்
 சாவணப்பூந் தடங்குடைந்து தமிழ்போ லூறி
 மொய்த்தசுவைச் சத்தியகூ வத்தின் மூழ்கி
 முளைத்தகுளிர்ப் புத்திரகூ வத்தி லாடி
 வைத்தபழஞ் சுருதிமணு வுரைத்த வேதர்
 வலக்கரத்திற் பசங்கனக மாரி பெய்து.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட திருப்பாங்கிரிக்குச் சிபிபாசன் வந்து சாவணப் பொய்கையில் ஸ்நானஞ் செய்து உப்பாற்சென்று தமிழ்போலு மதூயிருந்த சத்தியகூவத்தில மூழ்கி, அதன்மேற் புத்திரகூவசுவையடைந்து அசிலே ஸ்நானஞ் செய்து வேதமந்திரங்களை யுச்சரிசுது வேதத்திலே வல்ல வேதியர்களுக் குச் சொன்னதானக்கொடுத்தது. (௭-ம்) (௨௦)

வேறு.

வயின்வயி னுறையு முனிவரைப் பணிந்து
 வழுத்துகா லாசிகள் கூற
 எயில்விசம் பளக்குஞ் சினகரம் புகுந்தெம
 மீசனைக் குமாரைப் போற்றிப்
 பயின்மறைக் கோயிற் புறத்தறக் கோடி.
 மாணவர் பரவுமார்க கண்டன்
 கயிலையெம் பரம னென்றிடப் பரவிக
 கசிந்துநெக் குருகியே துதித்தான்.

(இ-ள்) திருப்பாங்கிரியில் அங்கங்கே தவஞ்செய்யும் முனிவர்களைப் பணிந்து அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று திருமதிலகன் ஆகாயத்தை யளாவி நிற்குங் கோயிலுட் புகுந்து பாங்கிரி நாதரையும், குமரசுகடவுளையும் வணங்

எஅ திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

இத் துதித்த வெளியே வந்து, கோடி மாணுக்கர் சூழநின்று துதிக்க வீற்றிருக்கும் மார்க்கண்ட முனிவரைக் கண்டு பாமசிவனெனவே வணங்கி உந்ருகித் தோத்திரஞ் செய்தான். (எ-ம்) (௬௧)

அப்பொழுது தரிய மாதவ ராசி
 யறைந்திடத் தீர்த்தபாத் திரைசேர்
 துப்புறழ் சடிவ மாதவர் பாதந்
 தொழுதபின் மகதிவீ ணையைக்கொள்
 செப்பருங் காமு மொப்பிலாச் செவ்வேள்
 சிறடி பழிச்சிய நாவு
 மெய்ப்புற மருவு நாராதன் றலத்து
 வீறது வேந்தனுக் குரைப்பான்.

(இ-ன்) மார்க்கண்ட முனிவர் ஆசீர்வாதத்தையும், தீர்த்த யாத்திரையாய் வந்த மற்ற முனிவர்கள் ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்று மகத்தாகிய வீணையைக்கொண்ட கையையும், முருகக்கடவுளைத் துதிக்கும் நாவையுமுடைய நாரதமகாமுனிவரைக் கண்டு வணங்கினான். அவர் அரசனை ஆசீர்வதித்துத் திருப்பரங்கிரியின் மகத்துவத்தைச் சொல்லுவாராயினர். (எ-ம்) (௬௨)

இமிழ்திரைப் பாவை யுடுத்தஞா லத்தி
 வித்தலம் புனிதமா முலகில்
 அமைதரு தீர்த்தந் தன்னிலித் தீர்த்த
 மதிமாமம் விணையைநற் பொருளைத்
 தமையுணர் பெரியோர் கூறிய சிவமே
 சத்தியந் தத்துவம் பாமென்
 றமைதரு பெயரிற் சத்திய கிரிய
 தாமென நாபதி துதிப்பான்.

(இ-ன்) அரசனை! சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்தில் இந்தத் திருப்பரங்கிரி பரிசுத்தமான ஸ்தலம். தீர்த்தங்களில் சாவணப்பொய்கை அதிகம். பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளின் இயல்புணர்ந்த பெரியோர்கள் சிவமே சத்தியமென்றும், உண்மையென்றும், பாமென்றும் கூறுவார்கள். சிவமே இந்த மலைமடிவமாயிருந்தலால் இதற்குச் சத்தியகிரியெனவும், பரங்கிரியெனவும் பெயரானது என்று நாரதர் சொல்ல, அரசன் தோத்திரஞ் செய்தின்றுன். (எ-ம்) (௬௩)

குருநிபொங் கியமுக் குடுமிவேற் கரத்தன்
 குலவுமைந் தொழில்களைக் கதிர்முன்
 வருசெழுந் கமல மெனநிறைந் தியற்றி
 மண்முத லைந்துமோயந் திடினும்
 விரிதருந் கிரணங் குறைபடா தோங்கி
 மேவுமண் டலங்களுக் கப்பாற்
 பரவியே நடுவு மடிமுடி படையாப்
 பரங்கிரிக் கடவுளே சரணம்

(இ-ள்) இரத்தந் கொப்புளிக்கு மூன்று கவர்னையுடைய சூலாயுதத்
 தைத் தாங்கியவராய்ப் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் சூரியனுக்கு முன் மலர்ந்த
 தாமரையைப்போல முகமலர்ச்சியோடு செய்து பிருதவி முதலிய பஞ்சபூதங்
 களு மழிந்து போனாலும் விரிந்த கிரணங்கள் குறைபடாமலோங்கி வளர்ந்
 திருக்கும் சூரியமண்டலத்துக்கப்பால் வியாபித்துநிற்கும் ஆதிமததியாந்தரகித
 ராகிய திருப்பரங்கிரியிலெழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே உமகரு அடியேன்
 அடைக்கலமாகப் புருந்தேன். (௭-ம்) (௩௪)

இன்னன துதிகள் நாவிரிம் பிடற
 வியற்றியே கிரிவலம் புரிநது
 மன்னனோர் காவி லிருந்துதேர்ந் திடுவான்
 மருவுகே தாரமே சேதுப்
 பொன்னவிர் தலத்திற் புனிதமிப் பதியிற்
 பூசா ரொருவரைப் பதித்தாற்
 பன்னுசத் தியலோ கத்தினிற் கோடி
 வேதரைப் பதித்ததென் றுணர்ந்தான்.

(இ-ள்) சிபி அரசன் இவ்விதம் துதித்துத் திருப்பரங்கிரியை வலஞ்
 செய்து, ஒரு பூஞ்சோலையிலிருந்து யோசித்துக் கேதாரம், சேதுஇவைகளைப்
 பார்க்கிலும் புனிதமாகிய இந்தத்தலத்தில் பிராமண ரொருவரைப்பிரதிட்டை
 செய்தால் பிரமலோகத்தில் கோடி பிராமணரைப்பிரதிட்டை செய்த பல
 ணுண்டாகுமென்று அறிந்தான். (௭-ம்) (௩௫)

சுடர்விடு கொடிஞ்சித் தேரிணைக கடவுஞ்
 சூதனை நோக்கியே வேந்தன்
 நடமிடு திரைவான் கங்கைசூழ் கிடந்த
 நலம்பெறு கரசியின் மேவிப்

அய்

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

படருமைஞ் ஹூறு வேதரைத் தெரிந்து
பணிந்துரீ யிப்பதித் தகைமை
மடமற வோதி யழைத்துமான் றேரில
வைத்திவண் கொடுவரு கென்றான்.

(இன்) அரசன் தன் தேர்ச்சாரதியைப்பார்த்துரீ கங்காநதிக்குழ்த காசி
கூத்திரத்திற்குப்போய் ஐநூறு வேதப்பிராமணர்களைத் தெரிந்தெடுத்துத்
திருப்பரங்கிரியின் பெருமைகளை அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லி அவர்களை
வணங்கி அழைத்து ராததில வற்றிக்கொண்டு வாவென்று கட்டளையிட்டான்.
(எ-ம்) (க௬)

அன்னவன் போகி மீண்டிடு பூன்ன
மமரர்கம் மியனறனை யழைத்துப்
பொன்னெழு பதியிற் சகத்திரப பாதி
பூசரா மாளிகை யகரந்
தண்ணைரீ புரிதி யென்னவே யவனுந்
தக்கதோர் சுபதிமை பார்த்து
மன்னுநூற் படியீ ரெட்டென வழிசேர்
மாளிகை பலவிதஞ் சமைத்தான்.

(இ-ன்) பிராமணர்களை அழைத்துவரப்போன சாரதி மீண்டுவருமுன்
தேவகம்மியனை வரவழைத்துத் தேவருலகம்போல ஐநூறு பொன்மாளிகைக
ளமைக்க உத்தரவு செய்தான். அந்தப்படியே தேவதச்சனும் நல்ல சுப
முகூர்த்தத்திலே ஆரம்பித்துச் சிற்பசாஸ்திர விதிப்படி பதினாறு வாயில்களை
புடைய பலவிதமான மாளிகைகளை உண்டாக்கினான். (எ-ம்) (க௭)

வண்டெழுந் கமலை மகிழ்மனை வாழ்வு
மாற்றிடா தென்றுமே பொலியக்
கொண்டதோர் கருவி யில்லிடத் தேற்றிக
கோனெழுந் துலகிய கலை
யெண்டிசை புகழுந் தேரினைக் கண்டா
னிழிந்தவைஞ் ஹூறுவே தியர்கள்
கொண்டமா மகத்து ரீறணி நுகலுந்
குலகிய கண்டிகை மார்பும்.

(இ-ன்) அந்த மாளிகைகளில லக்ஷுமி எப்போதும் நிலையாக வசிக்கும்
படி மந்திரயந்திரங்களையு மமைக்கச்சொல்லி, அரசனானவன் மாளிகைகளைப்

ச -வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சருக்கம். அக

பார்த்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் எட்டுத்திசையுந் துதிக்கும் இரதம் வருவதைக் கண்டான். அதன்மேல் அததேரினின்றிறங்கிய ஐந்துறு பிராமணர் யாகத்திலுண்டான விபூதி அணிந்த நெற்றியையும், உருத்திராக்ஷமாலையணிந்த மாம்பையுமுடையவாய்த தோன்றக்கண்டான். (எ-ம்) (௩௮)

இண்ண மருவுஞ் சோதிமெய் யினரை
 யெதிர்கொடு வந்தனை புரிந்து
 மன்னவ னிருகண் குளிர்ந்திட நேசுகி
 மணிமுடி துளகுகிரீர் மருவ
 முன்னரே யிழைத்த தவமென மறையோர்
 முகமலர்ந் தாசிகு றிடவே
 யன்னவ ரொடுவா னளவிட வேங்கி
 யழகெழுஞ் சினகரம புக்கான்.

(இ-ள்) இரதப் பிரகாரம் வந்து சேர்ந்த பிரகாசமான ஐடிவத்தை யுடைய ஐந்துறு பிராமணர்களையும் அரசன் எதிரொகாண்டு பணிந்து கண்களிகூரப் பார்த்துத் தூயசைத்த, நீங்கள் இங்கு வந்துசேர அடியேன் முன்னென்மத்தில் செய்த தவப்பயனென்று சொல்ல, அப்பிராமணர்கள் மகிழ்ந்து, அரசனை ஆசீர்வதித்தார்கள். அரசனும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு கோயிலினுள்ளே புகுந்தான். (எ-ம்) (௩௯)

புக்கமன் னவனும் வைன்யரீர பரந்து
 புகளசுதா வேதமங் கலமா
 மிக்கநன் னிலத்திற் பாநிகோ யிலுசமு
 விளபிய பாநிலே தருக்கு
 முக்கணன் குமரன் முன்னர்சொரி தான
 முயறசியாற் கடவுளின் காட்சி
 இக்கணம் வேண்டு மெனமறையோர்கை
 யேறமந் திரப்புவல் பெய்தான்.

(இ-ள்) அதன்மேல் அரசன் முருக்ககடவுள் சந்திராவதத்தின் முன்னின்று வையைநீர் பரவீப்பாய்வதும், மிகவும் நல்ல நலங்களென்று போபெற்றதமான சதுர்வேதமங்கலம் என்னுங் பிராமததிலே பாதிப்பாகம் கோயிலுக்கும், பாதிப்பாகம் பிராமணர்களுக்குமாக முருக்ககடவுள் சந்திராவதத்தில்

செய்யும் தானபலனால் இந்த க்ஷணமே பரமேசுவரனுடைய காட்டு கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வேதமந்திரங்களைச் சொல்லிப் பிராமணர்கள் கையில் தாரைவார்த்தான். (எ-ம்) (௪௦)

பெய்துபோந் திடுங்காற் படர்வழி யொழுங்கிற்
பிறங்குமோர் வேதியற் காணான்
வெய்துயிர்த் தழுங்கி யம்மவோ முன்னான்
மேவிய கொடுவினைத் துடக்கோ
எய்துயிப் பிறப்பி விழைத்ததோ யாதோ
வென்செய்கே நே துகா ரணமோ
மெய்தரு வார்போல் விரித்தசங் கற்பம்
விழுந்திட விதித்தவா தேயோ.

(இ-ள்) பிராமணர்கள் ஒவ்வொருவராக நீர் பார்த்துக்கொண்டு வருகையில் ஐந்துறு பேர்களில் ஒருவரைக் காணாதவனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டு வருந்தினான் முன் ஜென்மத்தில் செய்த தீவினையோ தூர்தச் சன்மத்தில் செய்த பாவமோ வேறு யாது காரணமோ என் சங்கற்பங்கெட ஊழ்வினை செய்த விதமோ. (எ-ம்) (௪௧)

ஈங்குறு முனிவோ ரில்லறந் துறந்தோ
ரெழில்பெறு மடவிபுக் கவரென்
ரோங்கிய தோளா னைந்துரைந் திரங்கி
யுருகினான் விம்மிநெட் டுயிர்த்தான்
நேங்கிய விழிநீர் மார்பினிற் பொழிந்தான்
- றிருமுகம் வாடினான் நேமபி
யேங்கினெஞ் சயர்ந்து விழுந்துகண் டுயின்ற
னெழிற்களைக் கண்டுட னெழுந்தான்.

(இ-ள்) இங்கேயுள்ள முனிவர்கள் துறவிகளும், வாணப்பிரத்தர்களும் பிருக்கிறார்களே யென்று நினைத்துத் தளர்ந்து தளர்ந்து மனங்கரைந்து அழுதான். பொருயிப் பெருமூச்சுவிட்டான். ததும்பிய கண்ணீர் மார்பில வடித்தான். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய முகம் வாடினான். ஏக்கமுற்று மனம் சோர்ந்து கீழே விழுந்தான். கொஞ்சம் நித்திரையுற்று நல்ல சொப்பனங்கண்டு ஊடனே யெழுந்திருந்தான் உயர்ந்த தோளையுடைய அரசன். (எ-ம்) (௪௨)

சு-வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சருக்கம். அந்

வரையொழுக் கருவி நான்றெனப் புயத்தில்
 வளைந்தவுத் தரியவெண் பட்டு
 மிருவுரு வெடுத்துத் தக்கன்மா மகத்தி
 விடுக்கண்வந் துற்றிடுங் கதிரோன்
 புரையவல்: லிருகைக் கிழித்தகுண் டலஞ்சேர்
 பொலன்கெழு குழையும்வெண் டகட்டிற்
 கரியமா மணிபொற் கௌவிய சாந்தங்
 உய்த்ததிய நீரணி துதலும்.

(இ-ன்) மலையிலே வீழும் அருவ்போல் வெண்பட்டு உத்தரீயமும்,
 தக்கன் யாகததிற் டெரிய உடிவெடுத்துத் துன்பமுற்ற சூரியப் பிரகாசம்
 போன்ற மகரூண்டலங் ளளிந்த காதுகளும், வெள்ளித்தகட்டில் நீலமணி
 யைப் பதிசத்தபேல் யாடிச்சாதும், வீழியுமணிந்த நெற்றியும் (எ-ம்) (சக)

பணிசெயுங் கூடற பத்திரன் றகைகுப்
 பலகையிட்டி டுவெடுத்த துபோ
 லணிகொள விக்கும் புத்தக மமைத்த
 கவளியை யனைத்தசெந் காமு
 மணிகொள்கண் டிகைத்தார் வைத்தமா முடியு
 மதிபெரு வதனமே லெழுந்து
 தினியிரு ளொதுக்குங் குறநகை நிலவுஞ்
 சிறந்தருள் சிவன்றனைக் கண்டான்.

(இ-ன்) பாண பத்திரற்குக்கொடுக்கப் பலகையை யெடுத்த குபோலப்
 புத்தகக்கட்டைத் தாங்கியகையும், உருத்திராக்ஷ மாலிகளை அணிந்த சிரசும்,
 சந்திரவீம்பம்போன்ற முகத்திலே குறநகையும் சிறப்புற்று விளங்கப் பிராமண
 உடிவமாக வரும் சிவபெருமானைச் சிபியரசன் கண்டான். (எ-ம்) (சச)

போந்தீடுந் தர்தை தாயொடு தமையன்
 பொலன்கெழுப் பின்பதம் பெயர்த்துத்
 தேன்றுளும் பியசொற் செய்யவாய் மலருந்
 திருதுதற் புண்டாக் கீற்று
 மேந்துபொற் புரிதான் மார்பழுங் குளிரை
 யெடுத்திரைத் திடுமதி முகமும்
 வாய்ந்தழ கொழுகப் பாங்கிரிக் குமரன்
 வந்ததுங் காவலன் கண்டான்.

(இ-ள்) இப்படிவருகின்ற சிவபெருமானாகிய தந்தையும், உமாதேவியாகிய தாயும், விராயகாகிய தமையனாரும் அழகுபெற்றுவினங்க அம்மூவர்களுக்கும் பின்னே நடந்து தேனோமுகும்படியான மதராமான வார்த்தைகளைச் சொல்லும் நாவும், திரிபுண்டரமணிந்த விபூதிதரித்த நெற்றியும், மும்புரி நூலணிந்த மாற்பமும், குளிர்ந்த சந்திரனைப்போன்ற முகமுமாக அழகு பொருந்திய பிராமணன் குழந்தைபோல் முருகக்கடவுள் வந்ததையும் சிபியரசன் பார்த்தான். (எ-ம்) (சடு)

கண்டதி சயித்து விழிகுளிர்ந் திடவே
கடவுளர் பதங்களைப் பரவி
விண்டுமென் மயிரின் முடங்கற நடுக்கி
மின்னென மணிமுடி துளக்கி
மண்டல மிழைக்குந் தவப்பெரும் பேரே
மதியிலே னூற்றிய தவமோ
துண்டவெண் பிறையை மிலைந்தவ னையை
ரிந்நாவந் தோற்றுதற் சென்றான்.

(இ-ள்) அரசன் அநிசயத்துக் கண்டுளிர்ப் பார்த்து வணங்கி மயிர்க்குச் செறியத் தலையசைத்து உலகம் செய்ததவமோ! சிறிவில்லாதவனாகிய நான் செய்ததவமோ! முன்றும்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானையொப்பான இரத்தப் பிராமணர் இய்விடத்திலே தோற்றுதற்குக் காரணம் என்று சொன்னான். (எ-ம்) (சக)

என்றபி நெவ்வூ ரெப்பெய ருரைத்தி
யென்றிட வேதனாய் வருவோன்
வென்றிசே ரொண்ணூர் வல்லுயிர் குதட்டி
விழுங்கிட வாள்விதிராத தவகே
ளொன்றிய நம்பெச் பரங்கிரிப் பரம
னுலகினிற் பதியெலாந் திரிவோம்
நன்றிரேர் தலத்துப் புனிதமீ தெவவே
நாமுமில் குறைந்திட வந்தோம்.

(இ-ள்) அரசன் வேகுகரைப் பார்த்துச் சுவாமீ! நீ ரொந்தணர்? உம் முடைய திருகாமம் என்ன? சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, வேதியராய்வந்த சிவபெருமான் பகையரசருயிரைக்கொல்லும் வானாயுதத்தைத் தாங்கிய அரசனே! நம்முடைய பெயர் திருப்பரங்குன்றம், பரமேஸ்வரையர் என்று சொல்லு

சு.வது சிபிவேந்தன் பூதானச்சருக்கம். அந்

வார்கள். சிவதலங்களெல்லாம் யாத்திரையிலேயே சஞ்சரிடபோம். எல்லாத் தலங்களிலும் இது பரிசுத்தமான தலம். ஆணையால் நாமும் இங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்று வந்தோம் என்றார். (எ-ம்) (சஉ)

எனுமுரை செவியிற் புகுநதிடக் களித்தே
 யெழுந்துகாய் பீலிய'ள் வேந்தன்
 பனிமலர் தூவித் தூபநீ பத்தாற்
 பலவகை முகமனுவ் கிழைக்குப்
 புனிதநீர் வரங்கி நமபர னுவகை
 புரிந்திடக் கடவதென் றுரைத்து
 மனமகிழ்ந் திறைவன றிருகசையிற பெய்து
 வணங்கியே யிருகைகூப் பினனூல.

(இ-ள்) வேதியர் சொல்லுகிறபோது அரசன் மனங்களித்து அவருடைய பாதங்களிலே புஷ்டங்களைத் தூவித் தூபம் தீபம் முதலிய சோடசோபசாரங்களால் பாசபூசை செய்து, அநேக விதமான உபசார வார்த்தைகள் சொல்லி இது சிவப்பீர்திடமாகவேன்று பூதானமாக அவர் திருக்கரங்களிலே நீர் வார்த்து வணங்கி இரண்டுகரங்களையும் சிரசின்மேல் குவித்தான். (எ-ம்) (சஅ)

அப்பொழுது தவனு மாசிகள் கூறி
 யணிமதி னுடுத்தமா ளிகையுட்
 டுப்புறு கனிவாய்ப் பணிய ரொடுபுக்
 கிருந்துதொன் மறைவழி நடாத்திப்
 பைப்பணி யணிந்தோன் குபரவேள் கோயிற்
 பதிந்தனன் வேதியர் வாழ்ந்தா
 ரிப்பதி தனிற்பூ தானமேன் பையினு
 லெழில்பெறுஞ் சிபியெனும் வேந்தன்.

(இ-ள்) வணங்கி நின்ற அரசனை வேதியராய் சிவபிரான் பார்த்து அநேக ஆசீர்வாதங்கள் சொல்லி மன்றற்ப பிராமணர்களுடன் சேர்ந்து தானும் ஒருவராகத் தமக்குத் தானஞ்செய்த மாளி கையுள்ளே மனைவி மக்களுடன் புகுந்து வேதாத்தியயனஞ் செய்து வீற்றிருந்து முருகக்கடவுள் ஆலயத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தாரா. மன்றரைய எல்லாப் பிராமணர்களும் தங்கள் தங்கள் மாளிசையில் புகுந்திருந்தார்கள். திருப்பாங்குறைத்திற் பூதானஞ் செய்த பலனிலே அழகு பெற்று விளங்கிய சிபி அரசனானவன். (எ-ம்) (சக)

மிதுலையிற் பிறந்த கிளியொடும் பச்சை
 மேனியான் வழத்திய சேது
 முதலவாம் பதிகள் காண்டக வற்று
 பூனைமதிக் கோட்டினை மழுக்குங்
 கதிரெயி லுடுத்த காப்பிளி நகரங்
 கடிதணைந் தொருகுடை நிழற்கீழ்க்
 குதீர்குதீர்த் திடவே புலியையாண் டுழி
 கோழுறை புரிநதிடு நாளில்.

(இ-ள்) சீதா தேவியுடனே ஸ்ரீராமபிரான் பூசித்த சேது முதலான சிவதலங்களை யெல்லாம் தரிசித்துக்கொண்டு போய்க் காம்பிலிசகராஞ் சோந்த உலகமெல்லாம் ஒரு குடைசீழாகச் செங்கோர்செலுத்தி நீடுழி காலம் மமைகீழ்ச்சீயுடன் அரச ட்சி செய்துந்நான். அப்படி அரசாட்சி செய்து வருங்காலத்தில், (எ-ம்) (100)

கொய்யுளைப் புவி மகங்களை யாற்றிக்
 குலவிய கைகையை யடைந்து
 தய்யநீ டுழி வாழ்த்துநம பாமர் .
 துணைப்பத மலரினிற் கலந்தான்
 வையகம் புகழும் பரங்கிரி யதனின்
 மருவியோர் தினமிருந் தேரர்கள்
 வெய்யவெம் பவத்தைத் துடைப்பரென் றுலவ்
 வேந்தன்வீ டடைகுத லரிதோ.

(இ-ள்) அநேக அசுவமேக யாகங்களைச் செய்து கயிலாசத்தை அடைந்து அங்கே நீடுழிகாலம் சாரூப பசுவியில் வாழ்த்து அப்பால் சிவபெருமானுடைய பாசசனத அடைதலாகிய சாயுச்சிய பதவியடைந்தான். திருப்பரங்கிரியில் ஒருநாள் தங்கினவர்களும் பிறவியை மாற்றி உய்வார்களென்றால் சிபி அரசன் மேகும் அடைவது அரிதோவென்று குதமகாருனிவர் கைமிசாரணிய மூனிவர்கள்க்குத திருநாய் மகர்ந்தருளினார். (எ-ம்) (101)

நான்காவது சிபிவேதன் புதானசீரநுக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ச க்குச் செய்யுள் உசச.

ஐந்தாவது
பிரமகூவச் சருக்கம்.

—(0)—

நூலெனு மளக்கரை யளந்துமகிழ் சூதமுனி
நுண்பொரு ளுணர்ந்த தகைமைக
கேலவளர் சவுனக முனிக்குரை கிளத்தியிடு
மெய்தியத வக்குரிசில் கேள்
காலனுரு ளும்படி சிவந்தபத புண்டரிகர்
கந்தருறை சத்தி யகிரிக்
கோலிடுக தைககுள்வின வககொடிய வல்வினை
யுடைத்தகதை சொற்று னாமரோ.

(இ-ள்) எல்லாநாற்கடல்களையுமளந்து அதன் தாட்பங்களை யெல்லாம் அறிந்த சூதமகாமுனிவா தாம் சொல்லும் பொருள்களைக் கேட்டுணருந் தருதியையுடைய செளனகாதி முனிவர்களைப்பாராதது யானே யுதைத்துச் சிவந்த பாதத்தையுடைய சிவபிரானும், முருகககடவுளும் வசிக்கும் சத்தியகிரி யாகிய திருப்பரங்கிரியின் சரித்திரங்களுள்ளே கேட்டவர்களுடைய கொடிய வினைகளைப்போக்கிய ஒருகதை சொல்லுவோம். கேளுங்கொன்று சொல்லு கின்றார். (எ-ம்) (க)

பண்டெழு திருச்சுருதி யனபொருள வழாதுதொழில்
பற்றிய வறம்பு ரிசுவோன்
மண்டல மெடுத்துரை பழிச்சமனை வாழ்வினில்
வதிந்திரு ளொழுக்க மிகழான்
எண்டகைய வீன்றவர்த மைக்களி துளங்கிட
வியற்றியடி மைசசெயல் கொள்வான்
நெண்டிரை குகித்துலவு கோதமி பெருங்கரை
சிறந்திட வுறைந்து வளர்வோன்.

(இ-ள்) கோதமிநதிதீரத்திலே சிறப்புற்று வாழ்வோனாகிய ஒரு பிராம ணன் வேதவொழுக்கந்தவருது தரும்ஞ்செய்பவனாகி உலகமெல்லாம் புகழ்த்து பேசும்படி இல்லறத்திலிருந்து மாதா பிதா மகிழ்ச்சியுடைய அவர்களுக்கேவல் செய்து வருவான். (எ-ம்) (உ)

கனல்விளை யுந்திரைநீ றைத்துவரு குண்டகழி
 கொண்டதொர் வளாக மதின்மேற்
 றானல மிழைத்துவளர் காலவனெ னும்பெயர்
 சுமந்தவ னிடத்தொருதொல் லோன்
 வானவ ருளஞ்சிறி துளுக்கவுயர் மாதவம்
 வகுத்த தேவத் துதிவரத்
 தேனுள மதச்சிதறு மாமலர் சொரிந்தடி
 சிரங்கொள வணங்கி யறைவான்.

(இ-ள்) சமுத்திரங்குழந்த பூமியில் பரிசுத்தமான ஒழுக்கமுடைய காலவனெனும் மேற்கூறிய பிராமணனிடத்தில் தேவர்கள் மனஞ்சுருங்கப் பெரிய சுவசைச்செய்த தேவத்துதியென்னும் முனிவர் வந்தார். அவரைக் காலவன் எதிர்சென்று வணங்கி வண்டுகள் மொய்க்குந் தேனிறைந்த மலர்களைத் தூவிப் பாசபூசைசெய்து சொல்லுகின்றான். (எ-ம்) (க)

இல்லறம் விளைத்தபய னிருவர வெந்தையினி
 யின்றென தகத்தண வெனுஞ்
 சொல்லறைய வன்னவனு நன்றென ஶீருந் துசவை
 துய்த்தவ னிருந்து மகிழ்காரம்
 பல்லவகை யாமொழி யுரைத்ததி சயம்பெருகு
 பாரிலெழு நீரு ளதில்வீ
 டொல்லையுத வுமபுனித நீர்முழுநி யெங்கணு
 முலாவுதே வத்துதி சொல்வான்.

(இ-ள்) அடியேன் இல்லறம் விளைத்த பயனாகத் தேவரீரிங்கெழுந்தருளப் பெற்றேன். சுவாமிகளின்றையத்தினம் என்வீட்டில் போசனம் செய்தருளவேண்டுமென்று துதிக்க, முனிவர் இசைந்து பூசை போசனஞ் செய்து பலவசையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், உலகத்தில் எளிதிலே மோகூந்தைத் தரத்தக்க பரிசுத்தமானதீர்த்தங்காளிலெல்லாம் ஸ்நானம்செய்து வந்த தேவத்துதி முனிவர் காலவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.(எ-ம்) (ச)

பால்வெளிய நீறுதவழ் நெற்றிபெறு காலவ
 படர்ந்துதிசை யெங்கணு முலாய்ச்
 சிலமெழு நீர்பல குடைந்துள மிகப்புனித
 தீர்த்தமிசை யக்கழறு வோவ்

கோலுகே தாரகிரி யிற் குளிர் துளும்பியெழில்
கொண்டலவு புட்கர முடன்
சாலவுத வும்புனித காசிமணி கர்ணிகை
தடங்கொள்பிர யாகை யதனில்.

(இ-ள்) பாட்போலும் வெண்மை பொருந்திய வீழ்தியை அணிந்த
கெற்றியையுடைய காலவனே! நாம் எல்லாத் திசைகளிலும் யாததிரைசெய்து
அநேக புண்ணிய தீர்த்தங்களில் வளவானந்தசெய்கிருக்கிறோம். மிகவும் பரிசுத்த
மாகிய தீர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோம். கேதாரமலையில் புட்கரதீர்த்தம்,
காசியில் மணிகர்ணிகை, பிரயாகை. அதன்பக்கத்தில் (எ-ம்) (டு)

வேறு.

சேணுதவக் கொடுகினைவேர் தடிநத வேணித்
தீர்த்தமதன பாங்கருள தீர்த்தம் வீடு
காணவனற் குதவுவனனி தீர்த்தம் புத்த
கமலமலர் துன்றுசததர ரணியத் தாதி
மாணெழிலசோ குளிரகிடக்கும் பிரம தீர்த்தம்
வளரால வனங்குகாச் சிரமங் காஞ்சி
நாணுலவும் வேகவதி வளையின் சோதி
நகுமாள் வியத்திரவி நாம தீர்த்தம்.

(இ-ள்) விளைய வேறற்களைந்து மேலாவ பதவியைத் தரத்தக்க
கண்ணவேணி, அரன் பக்கத்திலுள்ள மற்றைத் தீர்த்தம், வன்னிதீர்த்தம்,
சத்தாரணியத்துள்ள பிரம தீர்த்தம், ஆலங்காடு, குடாச்சிரமம், காஞ்சியிலுள்ள
தீர்த்தங்கள், வேகவதி தீர்த்தம், சங்குகள் பிரகாசிகளும் மாளவியத்திரவி
தீர்த்தம். (எ-ம்) (சு)

பைம்பொன்னெழுங் கனகசபை விளங்குந் தில்லைப்
பதியிலெழுஞ் சிவகங்கை பகர்வெண் காட்டிற்
குடிபிதவீர்த் தருள்காயத் திரிநீள் சோலைக்
குளிர்சாயா வனங்குலவு சாயா தீர்த்தஞ்
செம்பதமம் வதிந்தவிடை மருதில் வானோர்
சிரந்துளக்கு முத்தீர்த்தஞ் சென்னி வானோய்
வம்பவிழும் பொழிற்குடந்தை யெதிர்த் பொன்னி
வளர்கன்னி காதிர்த்த மதியோய் கேட்டி,

(இ-ள்) பசிய பொன்னுலாய கணகசபை விளங்குஞ் சிதம்பரத்தில் சிவகங்கை, திருவெண்காட்டில் காயத்திரி தீர்த்தம், சாயாவணத்தில் சாயா தீர்த்தம், திருவீடை மருதூரில் முத்திதீர்த்தம், கும்பகோணத்தில் காவிரி, கண்ணிகா தீர்த்தம். (எ-ம்) (அ)

கடனெயிற்று வாயாக்க னுபிரை மென்று
 குதட்டிவிழுவ் கியகணைக்கைக் குரிசி னு ண்டுந்
 தூனலஞ்சேர் தனுக்கோடி யுடனே சேதாத்
 துலங்குமிலக் குவதீர்த்தஞ் சுடிகைப் பாந்தள்
 காணுலவுஞ் சேககையெனக் கிடந்தோர் சீர்த்தி
 கனிந்துவள ரணந்தபுரங் காணுந் தோறும்
 பூனலமே வியதருமத் தழுவந் தூய
 பொருளையலை மணிசிதறும் பாவ நாசம்.

(இ-ள்) வக்கிரதந்தங்கையுடைய இராவணனுபிரை மென்று அதக்கி விழங்கிய ராம பாணத்தைக் கையிலேயுடைய ஸ்ரீராமனாலே உண்டுபண்ணப் பட்ட சேதவில் தனுக்கோடி தீர்த்தம், லக்ஷுமண தீர்த்தம், அணந்தபுரம் என்னும் அணந்த சயனம். (பொதிசைமலைப் பக்கத்தில்) தாயிரபருணி, பாவநாசம். (எ-ம்) (அ)

இதன்புடையிற் கிடந்தாற்று மத்தி தீர்த்த
 மெழிற்கோளந் தனிப்பாண்டு தீர்த்த மியானை
 மதம்பெருகி யளறுசெய்ய மறுகு தோறும்
 வரிநெடுங்கண் மடந்தையர்கள் மகிழ்ரா தோளிற்
 பதஞ்சிவக்க வைகியப்பாற் படருங் கூடற்
 பதிவளையக் கிடந்திரைத்துப் பாரைக் கீண்டு
 முதிர்ந்தசுவைத் தமிழ்தெரிந்து குடக்க மேறி
 முத்தெடுத்துச் சிதறுதிரை முழங்கும் வையை

(இ-ள்) அதன்பக்கத்தில் அத்திதீர்த்தம், (அதையடுத்த)கோள நாட்டில் பாண்டு தீர்த்தம், யானைகளின் மதநீர்ப்பெருக்கமானது வீதிகளில் சேற்றை உண்டாக்க, மாதர்என் தநகன் கணவர் தோள்களிலேறி அப்பாற்செல்லும், மதுரையைச் சூழ்ந்து தமிழ்ச்சுவை தெரிந்து மேற்கேயேறி நடந்த வையை தீர்த்தம். (எ-ம்) (க)

வேறு.

இப்பதிக்கு நிருதிதிக்காய்ப் பாதியோ சீனமருவி
யிலங்குந் தான
மைப்புனல்கண் டுயில்சோதி யச்சமந்த வனமதனுண்
மருவு பொன்னூற்
றுப்பீனய திருமேனி தடித்துருண்ட செக்கரொனத்
தலங்குஞ் செவ்வேள்
செப்பருமா நெனுந்தலத்துண் முகற்பதியாய்ப் பரங்கிரியின்
சிலமபுண் டாமால்.

(இ-ன்) அந்த மதுரைக்குத் தென்மேற்குத் திசையிலே அரையோசீன
தூரத்திலே மேகங்கள் நிகழிசையெய்யும் அந்தச் * சமந்தவனத்திலே செவ்
வானம்போல விளங்கும் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுதலங்களில்
முதலாவது தலமாகிய திருப்பரங்குன்றமென்னு மலையிருக்கிறது. (எ-ம்) (க0)

விண்ணவர்மா தவர்குடையும் பரங்கிரிக்கு வடபாலாய்
மேவுந் தீர்த்தம்
தண்ணெழுசத் தியகூவம பனியினுமெல வியகூவந்
தனக்குக் கீழ்பா
னண்ணியபூ வின்மெலிய கூவமதன் கிழக்கதாய்
நவீன்ற மும்மை
யெண்மருவு வயித்தியசா ரக்கூவ மென்பதுவிண்
ணெழுந்த திங்கள்.

(இ-ன்) அதற்கு வடபக்கத்திலே தேவர்களும், முனிவர்களும் வந்து
ள்ளானஞ் செய்யும் சத்திய தீர்த்தம், பனியினுமெல்லிய தீர்த்தம், அதற்குக்
கீழ்பக்கத்திலே பூவின மெல்லியதீர்த்தம், அதற்குக் கீழ்பக்கத்தில் மேலே
சொல்லிய மூன்று தீர்த்தங்களையும் அடுத்த வயித்தியசாரக் கூவதீர்த்தம். இது
சந்திரனாவன். (எ-ம்) (கக)

ரைந்துருகுஞ் சயநோயை யகற்றியதிந் நன்னீரை
நண்ணி யாடி
னெந்தெழுந்த பிணியகற்ற வயித்தியதீர்த் தப்பெயரா
னுவன்ற தாகு

* சமந்தவன மென்பது திருப்பரங்கிரித்தலத்தி னொருபெயர்.

மந்தனொழுந் சாவணப்பூம் பொய்கைகண்டோர் பிணிபாவ
மடக்கு நீர்தோய்ந்
தெந்தை தனைப் பரங்கிரிவே லனைக்கண்டு மூன்றுவைக
லிருந்த நாளில்.

(இ-ன்) மிகவும் வருந்தும் கூபரோகத்தை மாற்றியது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களின் நோயை நீக்குந் தன்மையையுடையது. ஆதலால் அத்தீர்த்தமானது வயித்தியசாரக் கூவமென்னும் பெயர் பெற்றது. (இனி) தன்னைக் கண்டவர் நோயையும், பாவச்சையும் போக்குந் சிறப்புவாய்ந்த சாவணப் பொய்கை யொன்றுண்டு. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மூன்று நாள் பரங்குன்றீசரையுந் குமாரச்சுடவாளையுந் தரிசித்தது அங்கேயிருந்தேன். அப்படியிருக்குங்காலத்தில். (எ-ம்) (௧௨)

தென்னவர்தங் குலத்துதித்த கோவிதா ரத்துவசன்
சேண ளாவு வ
கண்ணியெயில புடையுடுத்த விசாலீசகர் வைகடுவேன்
கடவ வ ளாகத்
தின்னல்வளர் குறும்பெறிந்து பைங்குருதி கொப்புளிக்கு
மெஃக வேலோன்
பின்னுதிரைக் கடற்பூமி குளிர் தூங்க வொருகுடைக்கீழ்ப்
பிறங்க வைத்தோன்.

(இ-ன்) விசாலீசகரத்திலே பாண்டியன் குலத்திலே பிறந்த கோவிதாரத்துவசனென்னும் அரசன் பகைவர்களை யெல்லாம் வென்று, உலகமுழுதும் சந்தோஷிக்க ஒரு குடைநிழற்கீழ் வைத்து அரசாட்சி செய்து வந்தான். (எ-ம்) (௧௩)

இன்னவாண் டகைக்குரிசில் கோயில்கடைப் புறத்திலெடுத்த
தெடுத்துத் தூற்றும்
பொன்னிவருந் சோதியொடு வெண்டவளச் சோதிபோற்
பூகி பூத்து
மின்னியெழுந் கண்டி கையாங் கொத்தெழுந்த திருமார்பு
விளங்கப் பூண்டு
தன்னுமியல் மாணவரோ டகத்தியமா முனியெதிரே
தோற்றுங் காலே.

(இ-ள்) இத்தன்மையுடைய அரசனது அரண்மனை வாசலில் வீழுகி
ருத்திராக்ஷ முதலிய சிவசின்னங்களைப் பூண்டு அரோக மாணாக்கர்கள் சூழ
அகத்தியமகாமுனிவர் வந்து அரசனுக்கெதிரே தோற்றுங்காலத்தில், (எ-ம்)

பேர்வேட்டு மெத்தமெத்த வீங்கியெழும் புயநிருபன்

பொலிந்த பீடஞ்

சாவேட்ட செல்வத்தால் விழிபுதைக்கப் பட்டனையான்

நிருப்பா தத்திற்

கார்வேட்ட செங்கைகொடு மலர் தூவான் பழிச்சியிடான்

கையுங் கூப்பான்

பார்வேட்ட புயன்வாளா வைகினனென் றநுண் பூனிவன்

பார்த்த பின்னர்.

(இ-ள்) யுத்தத்தை விரும்பி மிகவும் பூரிக்கின்ற புயன்மையுடைய அரசன்
செல்வச் செருக்கினால் அவர் வரவை எதிர் சென்று ஏற்காமலும், புட்பல்
கந்துவி வணங்காமலும், கைகூப்பாமலும் குருடன் போலிருந்தான். அப்படி
அவனிருந்ததை அருள்வடிவத்தையுடைய அகத்திய முனிவர் பார்த்து, அதன்
மேல், (எ-ம்) (௧௩)

முன்னொருநா எரிந்திரனை விடந்தூவு முள்ளொயிறு

முளைக்கும. பாந்த

ளென்னவுரு வயபெறுநி யெனச்சபித்த திருவாயா

லெழில்மா னைக்கர்

துன்னிடவே முன்படரும பிரமிட்டன் றனையபூ த்துத்

தூரிசு பூத்த

வன்னவனு ளாகந்தைகெடக் குட்டநேரய் பெறச்சபியென்

றறைந்து போனான்.

(இ-ள்) முன்னொரு காலத்திலே தூந்திரனாய் வரும நகுடனென்னும்
ஒருவனைப் பாம்பாகும்படி சபித்த திருவாக்கினால், தம்முடைய மாணாக்கர்
களுக்குள்ளே முந்திச்செல்லும் பிரமிட்ட முனிவரை யழமுது அரசனாகக்
காரம் செடும்படி அவனுக்குக் குட்டநோயுண்டாகச் சாபங்கொடு வென்று
கட்டினாயிட்டுப் போயினர். (எ-ம்) (௧௪)

இருசெவியிற் புத்தமுதம பொலிந்ததென யாவோரு

மிருக்க மாந்தி

யருள்கூர்த குருவுரையை வழா தியற்ற வேண்டுமென

வகத்து னாடி

வருதியொரு பொய்வாழ்வை மதித்திருந்த வகத்தைபெறு
மன்ன கேட்டி

திருவழகு கெடக்குட்டம் கோடியெனச் சபித்திட்டான்
சிறந்த தூயோன்.

(இ-ன்) பிரமிட்ட முனிவர் மாணவர்களெல்லாமிருக்கத் தன்னை யொரு
பொருளாக நினைத்துக் கட்டளைப்பட்டனரென்று குருவாக்கை அமுதமாக
இரண்டு காதுகளாலுமுண்டு அரசனைப் பார்த்து, மாயவாழ்வை மதித்திருந்த
உன் அழகு கெடுப்படி குட்டனோய் அடையக்கடவாய் என்று சபித்தனர்.
(எ-ம்) (கஎ)

அக்கணத்தின் மேனியெல்லாங் குட்டனோய் வளைந்திடவே

யந்த னாளர்

சக்கிலவெண் ணீறணிந்த மெய்யெதிர்க்கச் சாரூபந்

தோன்றல் போலு

மிக்கரசன் வரம்பெற்றே யெந்நாளும் கஞ்சகமாம்

வெண்பட்டாகும்

புக்கதிரு மாமிசிழி பெற்றவற்கு மாமிசிழி

பொதித்தன் மாணர்.

(இ-ன்) அக்கணமே அரசனைக் குட்டனோய் வந்துபிடித்தது. அது எப்
படியிருந்ததென்றால் முனிவர்கள் விபூதியணிந்த மெய்யை யெதிர்ந்ததனால்
வந்த அவர்களுடைய சாரூபத்தைப் போலவும், அரசன் எக்காலத்தும் மேற்
சட்டையாக அணிந்தவொள்ள வரத்தாற்பெற்ற வெண்பட்டைப் போலவும்,
மாமியார் கண்ணுக்கு எதிர்ப்பட்ட மருமகனுக்கு நாணி அம்மாமியார் கண்ணை
மூடிக்கொண்டதபோலும் இருந்தது. (எ-ம்) (கஅ)

கைக்கொடையாற்குன்மேகம் வெருண்டதென வெண்கார்போற்
காட்டல் போலுந்

திக்குலவுந் திருமேனி வற்புறுத்தத் திருமேனி

சேர்தல் போலு

மைக்கருங்கண் மணிமூல் மாதர்மயல் கொண்டிடவே

வருவோன் மேனி

புக்கதொரு வெளியகுட்ட மெங்குமெழுந் ததுபார்த்துப்

புகல்வ தானான்.

(இ-ள்) இன்னும் எப்படியிருந்ததென்றால் அரசன்கொடையைப் பார்த்துச், ரூல்கொண்ட கரிய மேகம் பயந்து உடல் வெளுத்துப் போனதுபோலவும், திசையெல்லாம்பார்த்துதியுந் தன்னுடைய சிறந்தவடிவம் அத்திசையெல்லாம் புகழால் வியாபித்த அரசனுடைய சிறந்த சரீரத்தை அட்கொடையைக் கற்பிக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்க வளைந்துகொண்டதுபோலவு மிருந்தது. அதன்மேல் மாதர்கள் பார்த்து மயங்கொன்றும் அழகு பொருந்திய அரசன் தன்னுடைய மேனியெல்லாம் வெண்குட்ட முண்டானதைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். (எ-ம்) (கக)

என்னையென் னேயிதுநோய் கொள்வதற்கோ வுடலெடுத்தே
விளமைச் சோதிப்

பொன்னேரு முடலழகு போயதுமெவ் கோமற்றைப்
புடவி வேந்தர்

சொன்னோப் பழிமொழிகள் கூறுவோ நகையருப்பித்
தொண்டை வாயார்

கொன்னேரும் வாள்விழியின் பார்வைவெறுத் தேயிகழ்ச்சி
கொண்டி டாரோ.

(இ-ள்) இது என்ன ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! இந்த வெண்குட்டம் பெறுவதற்கோ சரீரமெடுத்தேன். என்னுடைய சரீத்திழைகு எங்கே போனதோ. மற்ற அரசர்கள் பார்த்து வசைச்சொற்கள் சொல்லுவார்களே. என்னைப் பார்த்த இளம்பருவப் பெண்கள் வெறுத்து இழ்ச்சி செய்வார்களே. (எ-ம்) (உ௦)

உயிரிருந்து மிறந்தவன்போ லாயினேன் மன்ன ரெல்லா
முவந்து நிற்கச்

செயிரறுபொற் பிடிக்கேமே விருந்திடுகோ நாணது
திரிகோ வந்தோ

எயிலுடுத்த விசாலேபுரி யினிதாள வொருமகவு
மிலையே யென்று

வெயில்விடுமா மணிக்கலன்சேர் மார்புருளக கண்பனித்து
வேந்தன் பின்னர்.

(இ-ள்) உயிரிருந்தும் இறந்தவனே யானேன். இனி எவ்வாறு அர்சர்களெல்லாம் கைகுவித்து நிற்க, ரதன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பேன். அர்சான்வதற்குச் சந்தியுயில்லையே யென்று மார்பு நிறையக் கண்ணீர் சொரிந்து கின்றான். பிற்பாடு அரசன், (எ-ம்) (உ௧)

திரையதிருங் கடலேழு முழுந்தமிழுத் தனியாங்கிச்
 செவ்வாய்க் கிட்ட
 குரவண்ச்சேர் மாணவனும் பிரமிட்ட முனியிரக்கங்
 கொணரக் கூறி
 யிருபதத்தைப் பிடித்தழுது நைந்துநைந்து கொந்திரங்கு
 மெல்லே யந்த
 வரமுனிவ னருள்சுரந்து மனமிரங்கிப் பொறைமருவி
 வாய்மை கூறும்.

(இ-ள்) அலைகள் சப்திக்காவின்ற வரு கடல்களையும் உழுந்தளவு தளீ யாங்கி ஆசமித்த அகத்திய மகாமுனிவருடைய மாணக்கராகிய பிரமிட்ட முனிவர் உள்ளத்திலே இரக்கம் வரும்படி துதித்து அவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு அழுது சளர்ந்து சளர்ந்து வருந்திய காலத்தில் அந்தப் பிரமிட்ட முனிவர் கருணை கூர்ந்து மனமிரங்கிப் பொறுமை யடைந்து சொல்லுவார். (எ-ம்) (உஉ)

கிதவண்டு கிண்டியதார்க் கோவிதா ரத்தரச
 கேட்டி யாலுன்
 மீதுவெகுண் டிடுகோபந் தணிந்ததினியுன துகுட்ட
 வினைக டரக
 கோதகன்ற புகியோம்பி யரசரிமை செயநாமே
 கூறு முண்மை
 நீதிறக்கொண் டிருசெவியிற் புகட்டுதியென் றருண்முனிவ
 னிசழ்த்து வானால்.

(இ-ள்) பூமாலையணிந்த கோவிதார நகரத்துக்கு அரசனே! உன்மீது கொண்டிருந்த கோபந்தணிந்தது. இனி உன் குட்டகோய் நீகி முன்போ லரசாட்சி செய்யவேண்டுமானால் நாம் சொல்லும் உண்மையைக் கைக்கொள் ளென்று சொல்லுவார். (எ-ம்) (உக)

வேறு.

கன்கிடக்கு முதுகுடைய மதியை வேய்த்தோன்
 கூடலுக்கு நிருதிநிசை கொண்டு நீடுந்
 தேன்கிடக்குஞ் சோலைவளர் பரமர் வெற்புத்
 திசழ்மறையோர் பூதானஞ் சிபிக்கோன் கண்ட

வாங்கிடக்குங் கம்மியனார் வகுத்த வீதி
மாதான புரம்பரம வரைக்கு வாயுத்
தாங்கிடக்குந் திசையில்லு நானூ றுகத்
தரைகிடக்கு மெல்லையன் றத்த தீர்த்தம்.

(இ-ள்) வளைந்த மூன்றும்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சோமசுந்தரக்
கடவு னெழுந்தருளியிருக்கும் மதுரை நகரத்திற்குத் தென்மேற்குத் திசையில்
சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பாங்கிரியானது சிபிவேந்தன் பூதானஞ்செய்யத்
தேவதச்சனாலே செய்யப்பட்ட வீதிகளையுடைய மாதானபுரமாம். அந்த
மேலான மலைக்கு வாயுதிசையிலே நானூறு விற்க்கிட தூரத்திலே ஒருதீர்த்த
மிருக்கிறது. அதன்பெயர் பிரம கூவம். (எ-ம்) (௨௫)

வெண்டவளச் சோதிபெறும் பெருநோய் தீர
வீதிவகுத்த தொக்குமதி விளையுந் தென்னூல்
கொண்டெடுத்துக் கூறுவது மாகுஞ் சிந்தை
குழைந்துவந்து நீராடும் பிரம கூவம்
வண்டடைந்து குமுறுமிதழ் வெளிய கஞ்ச
மாளிகையாண் மணம்புரிய மலரோன் செய்த
வெண்டகையாற் கலியாண கூவ மென்று
முரைப்பாதிசை புதைத்தபுலா லுலவும் வேலோய்.

(இ-ள்) வேலாயுதத்தை யேந்திய தாசனே! வெண்குட்டநோய் தீர்ப்
பதற்காகப் பிரமதேவராலே உண்டுபண்ணப்பட்டதுபோலும். அதுவல்லாமல்
அறிவு விருத்தியாகின்ற பழைய தூங்களிலே சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய பிரம
கூவ தீர்த்தமானது பிரமதேவர் அதில் மூழ்கிச் சாசுவதியை மணஞ்செய்ததி
னாலே கல்யாண கூவமென்றும் பெயர்பெறும். (எ-ம்) (௨௬)

வேறு.

முளரியான் நிருமண முயல வெய்தியே
கனிபெறு பாங்கிரிக் கற்ப கப்பெயர்
விளைகொளைக் கரன்றனை வேத மந்திரத்
தனியுழு மலர்பொழிந் தருள்பெற் றுனரோ.

(இ-ள்) தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் தன்க்குக் கல்யாணஞ்
செய்ய நினைத்ததத் திருப்பாங்கிரியிலே கற்பக விநாயகரை வேத மந்திரத்தால்
மலர்களைத் தூவிப்பூசித்து அவரது திருவருள் பெற்றான். (எ-ம்) (௨௭)

மலர்திகழ் சேக்கையான் மலர்க ழுகியே
பலர்புகழ் குடதிசை பார்த்து மாதுட
னிலகியைத் திகிரிசக் கேந்து மாயனைக்
குலவுபூ சனை துதி கொண்டு போற்றினான்.

(இ-ள்) தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரமதேவன் அதன்பின் மேற்றிசையைப் பார்த்து உமாதேவியாரோடிருக்கும் சிவபிரானையும் சங்கு சக்கரத்தரித்த வீட்டுணுவையும் மலர்களைத் தாவி பூசைசெய்து தோத்திரஞ் செய்தான்.

(எ-ம்)

(உஎ)

நீலொளி துளும்பிட நின்ற தூர்க்கைதான்
வாலெயி றதுக்கிய வாய்கி சாசரா
சாலவுந் துதித்திடு மயிடம் சாய்க்கவே
கோலவொண் பாங்கிரிக் குழுகற் போற்றியே.

(இ-ள்) நீலநிறம் பொருந்திய தூர்க்கையானவன் அசுரர்களெல்லாந் துதிக்குந் தலைவனாகிய மகிடாசானைச் சங்கராஞ்செய்யவதற்காகத் திருப்பரங் கிரியிலே பெழுந்தருளியிருக்கும் பரங்குன்றீசரை உணங்கி. (எ-ம்) (உ௮)

கற்பக நாட்டினிற் கழறு மும்மைசேர்
சொற்புரி வருடமுந் தூய நோன்பினை
யற்பக லிழைத்திட வாநி நாயகன்
மற்பொலி விடையின்மேல் வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்) திருப்பரங்குன்றத்திலே தேவ வருடத்தில் மூன்று வருடம் இரவும் பகலும் பரிசுத்தமாகிய தவஞ்செய்யச் சிவபெருமான் இடபாருடராய் எழுந்தருளி அவன் முன்பு நின்ற காட்சி தந்தருளினார். (எ-ம்) (உ௯)

வரம்பல கேளொன மருவு தூர்க்கைதான்
விரும்பிய துரைத்திட வேத நாயக
னிரம்பவஞ் செழுத்துப தேசம நீலிக் குத்
தரும்படி செய்துபின் மகிழ்ந்து சாற்றுவான்.

(இ-ள்) அதன்மேல் சிவபெருமான் உனக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்பாயென்று திருவாய் மலர்த்தருளுதலும் தூர்க்காதேவி தான் விரும்பிய வரத்தைக்கேட்ட அவனுக்குச் சிவபெருமான் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை யுபதே சித்தருளிப் பின்னுஞ் சொல்லுவார். (எ-ம்) (௩௦)

பற்றிய குகன்முதற் பதிய தாகியே
யுற்றவித் தலத்திடை யூறு தீர்த்தாரீ
நற்றவர் புகழ்நடு நாய கம்பெறக்
கொற்றவேற் குமாவேள் கோயில் சேரென்றான்.

(இ-ள்) நமது குமாரசைய முருகன் இருக்கும் தலங்களுக்கும்
இந்தத்தலம் முதன்மையுடையது ஆதலால் இப்பாங்கிரியில்வந்து தரிசிப்
போரது இடையூறுகளை யெல்லாம் நீக்கி நமது குமான் கோயிலில் தவசிகள்
புகழ்ப்படும் நடுநாயகமாயிருவென்றருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். (எ-ம்) (கூக)

அத்தகை வலியினு லவனை வீட்டியே
மெய்த்தகு மவன்றலை மிதித்து நாப்பறைய்
வைத்தருள் வடநிசை நோக்கி வைகிய
வித்தகி பூசையை வேதன் முற்றினான்.

(இ-ள்) பாங்குன்றீசரது திருவருட் பலத்தால் மகிடாகாரினை யுத்த
கனத்தில்வென்று, அவன் தலையை மிதித்துக்கொண்டு குமாரக்கடவுளுக்கும்
பாங்குன்றீசருக்கும் இடையிலே நடுநாயகமாக வடநிசையை நோக்கி யிருக்
கின்ற தூர்க்காதேவியைப் பிரமதேவன் பூசித்தான். (எ-ம்) (கூஉ)

வேறு.

பிறைதவழ் சடையான் பூசனை புரிந்து
பெரும்புகழ் வேலவன் பதத்தி
சிறுகிய முறுக்கு நெகிழ்ந்துகிண் கிணிவா
யெனவரும் பவிழ்ந்தபூத் தூவி
மறுவிலீ ரெட்டாம் வரிசைகொண் டேத்தி
மருவுசெவ் வேள்விடை கொண்டு
குறுநகைச் செவ்வாய் வாணியை மணந்து
குறைவிலா வுலகையிற் குளித்தான்.

(இ-ள்) சந்திர ஜடாதாராகிய பாங்குன்றீசரைப் பூசைசெய்து முருகக்
கடவுளுடைய பாதங்களிலே மலர்களைத் தூவிச் சோடசோபசாரத்துடன்
பூசைசெய்து துதித்து விடைபெற்றுச் சாசுவதியை மணந்து மகிழ்ச்சியடைந்
திருந்தான். (எ-ம்) (கூக)

தூயதண் டுளிசேர் பிரமகூ வத்தைத்
தொட்டதின் மாதா னாடி
மேயரீர் கொண்டு தருப்பண விதிகள்
விருப்புட னியற்றியே பிரமன்

சேயிதழ்த் கனிவாய் வெண்கிளி யுடனே
 திருப்பரக் கிரிவலம் படர்ந்து
 பாய்பசுக் கணகத் தேரினைக் கடவிப்
 பண்டுறை யுலகமெய் தினனூல்.

(இ-ள்) அசன்மேற் பிரமதேவன் பிரமகூவத்திலே வெண்கிளியைப் போலும் மனைவியாகிய சாசுவதியுடனே ஸ்நானஞ்செய்து தருப்பண முதவியவைகளை விதிப்படி செய்து திருப்பாங்கிரியைப் பிரசுஷணம் வந்து, ரதத்திலேறித் தனது சத்தியவுலகம் போய்ச் சேர்ந்தான். (எ-ம்) (௧௪)

இத்திறம் பொலிந்து மூழ்குவோர் வாழ்வு
 மிறதியில் வீடுமே யுதவு
 மெய்த்தகு பிரம தீர்த்தமுற் றுடிண்
 மேனிவெண் குட்டனோ யகன்று
 கத்தரீ ராழிக் காசினி புர்ப்பை
 காவல கேண்மதி யென்றே
 மொய்த்தமர ணவர்குழ் தருபிர மிட்டன்
 முயன்றுதன் விருப்பிலெய் தினனூல்.

(இ-ள்) இவ்வாறு சிறப்போடு விளங்கித், தன்னிடத்தில் வந்து மூழ்குவோர்க்கு இம்மையிலே வாழ்வும், மறுமையிலே மோக்யமும் கொடுக்கும், பிரமதீர்த்தத்தில் நீ போய் ஸ்நானஞ் செய்தால் வெண்குட்டம் நீக்கப்பெற்றுப் புனிதனாய் முன்போ லரசாட்சி செய்வா டென்று சொல்லிப் பிரமிட்ட முனிவர் தமகிடத்துக்குச் சென்றார். (எ-ம்) (௧௫)

வாய்ந்தவப் பொழுதே வேந்தனு மேகி
 வளர்பரக் கிரியடைந் தந்ரீர்
 தோய்ந்தபின் பண்டை யதனிலும் விளங்கு
 சோதிபெற் றுளங்களி கூர்ந்து
 பாய்ந்தநீர்ச் சடிவ சேகர னுடனே
 பவளவாய்க் குமாணைப் போற்றி
 யாய்ந்தசீர் பெருகும் விசாலைபுக் கிருந்தே
 யவனியை யோம்பிவாழ்ந் தனனூல்.

(இ-ள்) அசன்மேல் கோவிதாரத்துவசனாகிய அரசனும் எழுந்து திருப்பாங்கிரியை யடைந்து பிரமகூவத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெண்குட்டம் நீக்கி முன்னையினும் பிரகாசமுடைய மேனியனாகிச் சிவபெருமாளையும், முரு

கக்கடவுளையும் பணித்த துதித்தக் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்த தன்னுடைய
நரமாயிய விசாலமாநகரத்துக்குச் சென்று, அரசாட்சி செய்த வாழ்த்திடுங்
தான். (ஏ-ம்) (க௦க)

வேறு.

இன்னணிய பயன்வினைக்கும் பிரம கூவ

மெழும்புனித நீர்குடைந்தே யாமுஞ் சோதி
பொன்விழுது விழுந்தணைய வேணி யானைப்
புங்கவர்மா முடித்தழும்பு பொலிந்த தாளும்
கொன்னவிலு நெட்டிலைவேற் கையுங் கொண்ட
குமரணப்போற் றிப்பரம குவட்டைச் சூழ்ந்த
மன்னியகன் றனமெனக்கா லவற்கு நீதி
வளர்தேவத் துதிபகுத்து வகுத்துப் போனான்.

(இ-ள்) இந்தப் பிரகாரம் சிறந்த பயனை விளைவிக்கும் பிரமகூவத்திலே
முழுகிச் சிவபெருமானையும், முருகக்கடவுளையும் வணங்கித் திருப்பாக்கிரியை
வலம்புரிந்து இவ்விடத்திற்கு வந்தோமென்று காலவெண்ணும் வேதியனுக்
குத் தேவத்துதிமுனிவர் சொல்லியருளிப்போயினர். (ஏ-ம்) (க௦க)

தண்பொழிநீர் பெருகியிடும் பிரம கூவத்

தகைமையது கேட்டிடுவோர் தழைந்து நேயம்
பண்பெருகக் கூறிடுவோர் சாப மேற்ற
பவந்துடைப்பர் மணக்கோலம் பரிப்ப ரென்று
நண்பெழுந்தே வத்துதிகா லவற்குச் சொற்ற
நற்கதையா மென்றுசவு னகர்க்குத் தொன்னூ
லெண்பெருகக் கருந்தழும்பே றியசொன் னுவா
லியப்பினன்மா தவளவெண்ணீ றிலங்குஞ் சூதன்.

(இ-ள்) குளிர்ந்த நீர்பெருகுதன்ற இந்தப் பிரமகூவ தீர்த்தத்தின்
பெருமையைச் சொன்னவர்களும், கேட்டவர்களும் தங்களுக்குச் சாபத்தால்
வந்த பாவத்தை நீக்கிச் சுகமாக வாழ்வார்கள், மணக்கோலமும் பெறுவார்களென்று
தேவத்துதி முனிவர், காலவனுக்குச் சொன்ன கதையிதுவென்று
சூதமுனிவர் சொன்காதி முனிவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்களை மகிழ்வித்
தார் (ஏ-ம்) (க௦க)

ஐந்தாவது பிரம கூவச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ஔக்குச் செய்யுள் உடிஉ.

ஆரவது தலவிசேடச் சருக்கம்.

—(0)—

வண்ட லம்பிய கஞ்ச மாளிகை வான வன்றிரு மன்ற்செய்
தண்டர் கூறிய வேத கூவம தாடல் செய்தத நைந்தபின்
விண்ட லம்புக மும்ப ரங்கிரி வீறு மன்பொடு னாயரீ
ரெண்ட ருந்தகை சவுண கற்கரு ளெய்து சூத னியம்புவான்.

(இ-ள்) தாமரை மலரை யிடமாகவுடைய பிரமதேவன் சாசவதியை
மணந்து, பிரமகூவத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லியபின்
தேவர்கள் புசமுந் திருப்பரங்கிரித்தலத்தின் மகத்துவத்தையும், பரிசுத்த
முடைய செனனகமுனிவர்களுக்குச் சூசமகாமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (1) (8)
ஊறல் பொங்கி யுவட்டெ மும்புனி தத்த ரீரீகிசு ழொன்பதில்
வீறு தங்கு மிண்டு ரீரீமிக மேன்மை யீரகும் தேதெனின்
மாறி ருக்கு முருக்கு சண்முக வாசி யொன்றின் முழுகுவோ
ரீறி லன்பு பொருந்த நம்பொரு ளின்ப வீடடை வாரரோ.

(இ-ள்) திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒன்பது தீர்த்தங்க ளிருக்கின்றன.
அவற்றில் இரண்டு தீர்த்தங்கள் மிக மேன்மையுள்ளன, ஒன்று மயக்கத்தையும்
வஞ்சகத்தையும் கெடுக்கின்ற சரவணப்பொய்கை. அதில் ஸ்நானஞ் செய்த
வர்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் சதூர்வீத புருடார்த்தம்
களையும் பெறுவார்கள். (எ-ம்) (2)

முன்பு கன்று தெரிந்து சத்திய கூவ மொன்றின் முழுகவே
வன்பெ முந்தவி னைப்பொ ருப்பைமு ருக்கு மன்றி மழுக்கையான்
றன்ப தந்தொழு மன்பு மேவரிச் சந்தி ரன்புனி யாளுமோர்
மன்பு லிக்கொரு வாச கத்தவ னென்றெ லோரும் வகுக்கவே.

(இ-ள்) மற்றொன்று சத்தியகூவம். அதில் முழுகினவர்கள் சகல பாலக்
களும் தீர்வார்கள். சிவபெருமானுடைய பாதத்திலே மிகுந்த அன்பு பூண்டவ
ளுதலால் இவ்வலகத்தையாளும் அரசனாகிய அரிச்சந்திரன் சத்தியவாங்
குடையவனென்று உலகமெல்லாம் புசமுட்படி. (எ-ம்) (3)

மெய்யெ னுந்திரு விரத பங்கம்வி னோந்தி டாவகை யித்தலத்
தெய்தி யூற லுவட்டெ முங்குளி ரோறு சத்திய கூவரீ
ருய்யுமாறு குடைந்த ருந்தவ முற்றும் வாய்மை வழானென
வைய மேத்து மிருஞ்ச டர்த்தனை வானு லாவிய வைகலும்.

(இ-ள்) சத்திய விரதத்துக்குப் பங்கம் வராதவிதம் இந்தத்தலத்தில் வந்து சத்திய தீர்த்தத்தில் மூழ்கிச் சத்தியவாக்குடையவனென்று உலகமெல்லாம் சந்திரசூரியர்களுள்வரை துதிக்க அரிய தவத்தைச்செய்து முடித்தான். (எ-ம்) (ச)

பாண்ம திப்பின விட்ட வேணியர் பாலர் வைசிய சோலைகுழ்
கூண்ம வித்தப ரங்கி ரிக்கொணர் கணம ரைக்கண மாயினு
மேன்மை யன்பொடு வைகு வோர்வினை வேர றுத்து நலமபெறு
மாண்ம முக்கைய னுருவு கொண்டு வயங்கு வாருரை நிண்ணமே.

(இ-ள்) மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலேதரித்த சிவபெருமானுடைய குமாராகிய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்தத்தலத்திலே ஒருகணம் அல்லது அரைக்கணம் உள்ளன்போடு வசிப்பவர்கள் தீவினையை வேரோடறுத்துச் சிவசாரூப்பிய பதவியை அடைவார்கள். இது சத்தியமே. (எ-ம்) (சு)

மஞ்சு றங்கு தலைப்ப ரங்கிரி வைசு மாதவ மெய்திவாழ்
விஞ்சு மாமுனி வோர ளப்பிலர் சிலர்ப குத்துவி ளமபிலோ
அஞ்சு கம்பகர் தற்கி யாமள விட்டி லேமரி தமமவோ
செஞ்சொல் வேத முழங்கு வாய்மைபர் சிலரை யாமுர்வி ளம்புவாம்.

(இ-ள்) மேகங்கள் படியுஞ் சிகரத்தையுடைய திருப்பாங்குன்றிலே யிருந்து தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள் அனந்தர். அவர்களுக்குள் சிலர் பெருமையை யெடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அஞ்சு யுகங்களானாலும் முடியாது. அவர்களுக்குள் நேரான வாக்கியங்களுடைய வேதங்களை யுணர்ந்த சில முனிவர்களை எடுத்துச் சொல்லுவோம். (எ-ம்) (சு)

கதிர்பொ ருந்திய நீற்று மேனியர் கபில ரத்திரி கண்ணுவர்
முதிர்செ முத்தவர் சவுண பாற்கர முனிம ரீசிவ சிட்டர்மெய்
குதிர்கு தித்திடு மங்கி ராமுனி. பிருகு கோகிலர் தூமிராச்
சதிர்கொள் சங்கிர தித்த மாமுனி யேனை யோர்பலர் சாருவார்.

(இ-ள்) பிரகாசம் பொருந்திய விபூதி யணிந்த மேனியையுடைய சபிலர், அத்திரி, கண்ணுவர், சவுணபாற்கரர், மரீசி, வசிட்டர், அக்கிரா, பிருகு, கோகிலர், தூமிரா, சங்கிரதித்தர் முதலிய முனிவர்கள் அசேகர் வருவார்கள். (எ-ம்) (சு)

வெண்ணி லாவு தருந்தி ருப்பொடி மெய்யர் கண்டுகை மன்னுதா
ருண்ணி றைந்த வுரத்தர் நீள்மர வுரியை விக்கு குறுக்கினர்
தண்ணி றைந்திடு. தத்த மக்குள தயவு மிக்கெழு நட்பினர்
மண்ணொ டும்பர் பழிச்சு திவ்வியம் வைத்த மாவுரு வத்தரே.

(இ-ள்) இன்னுமவர்கள் வெண்மை பொருத்திய நிலாவைப் போன்ற
திருநீற்றை யணிந்த மெய்யையுடையவர்கள், ருத்திராகுத்தை அணிந்த
மார்பையுடையவர்கள், மனத்தினுள்ளே நிறைந்த ஞானமுடையவர்கள், மா
வுரியைத் தரிந்த இடையையுடையவர்கள், அவாவர்கள் தகுதிக்குத் தகுந்த
கருணையுள்ளவர்கள், பூவுலகமும் மேலே உள்ள உலகங்களும் துதிக்கத்தக்க
தெய்வீகமான சரீரத்தையுடையவர்கள். (எ-ம்) (அ)

பைத்த லைப்பணி யின்ம ருத்தொடு பயமு லர்த்துநீர் சருகுணும்
பித்த லைந்த கருத்த ரிற்பிற முத்தி றத்தர் முரண்டருங்
கொத்தெ முந்தன கூனெ முந்தன கோடு கொண்ட லிலங்குபோல்
வைத்த மெய்யினர் பக்க மேற்சிறை மன்னு புள்வடி வத்தரே.

(இ-ள்) படத்தையுடைய சர்ப்பங்களைப்போல வாயுபட்சணம் செய்
வதிலும், காய்த்துநீர்ந்த சருகுபட்சணம் செய்வதிலும், பித்தேறின கருத்
துடையவர்போலப் பிறழ்ந்து பேசும் வலிமையுடையவர் கூட்டமாகவும் வளை
வாசவுமுள்ள கொம்புகளையுடைய மிருகங்களைப் போலவும், இரண்டு பக்கத்தி
லும் இறகுகளையுடைய பட்சிகளைப் போலவும், வேண்டிய உருவங்களை
யெடுத்தக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். (எ-ம்) (ஆ)

விண்டொ டுங்குடு மிப்ப ரங்கிரி விமல லைக்கறை யுதறுவேல்
கொண்ட சேவக லைப்ப ராகிய கொள்கை முப்பொழு தெய்தியே
வண்டு கிண்டிட மதுவொ முக்கிய மலர்சொ ரிந்துவ திந்தகை
கண்ட னாமல கம்மெ னப்பொருள் கண்டு ளங்களி கூருவார்.

(இ-ள்) (இவ்வீதம் அவரவர்களுடைய தவமுயற்சிக்கு வேண்டிய வடி
வத்தை யெடுத்தக்கொண்டு) பரங்குன்றேசவாரையும், முருகக்கடவுளையும்
மூக்காலமும் மலர் தாவி அருச்சித்த வணங்கிப் பரம்பொருளை உள்ளங்கை
கொல்லிக்களிபோற் கண்டு மணங்களித்தின்றவர்கள். (எ-ம்) (அ)

இத்த கைத்தவ ராசர் வைகு மெழிற்ப ரங்கிரி தன்னிலே
கொத்தெ முத்திடு கற்ப கத்தரு நீழல் கொண்டவ னாதியோர்
மெய்த்தி சைப்பதி காவ லோர்வரை கூப்பி டெல்லி விளங்குபே
ரொத்த லிங்க மமைத்த ருச்சினை யோகை யிற்புரி வாரோ.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட பெருக்கைமயினையுடைய தவமுதல்வர்க னாகிய முனிவர்கள் வசிக்கும் திருப்பாங்கிரிக்குக் கூப்பிடுதாரம் வரை காற் புறமும் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களும் திக்குப்பாலர்களும் வந்து சந் தோஷத்துடன் சிவலிங்கத்தாபித்துப் பூசை செய்வார்கள். (எ-ம்) (கக)

எண்ணி மந்திடு பாவ வேரை யெடுத் தெடுத்து முருக்கியே புண்ணி யம்பல செய்த மாந்தர் பொருந்து போகமு நல்கியே கண்ணி றைந்திடு நெற்றி யார்கை லைக்கி ரிக்க னிநத்தியே யண்ண லார்வடி வாக்கி யேயா னை வுஞ்செயு மத்தலம்.

(இ-ள்) இய்வாறு பூசைசெய்பவர்களுக்குப் பாவத்தை வேரோடறுத்து விரும்பு மிக்பட காமாதிகளை யளித்துச் சிவசாரூப்பியத்தையுங் கொடுத்துக் கைலாச மலையிலே யிருக்கச்செய்து மோட்சத்தையுந் தரவல்லது அந் திருப் பாங்கிரி. (எ-ம்) (கஉ)

வண்ப ரங்கிரி யம்ப திக்கண் வடித்த வேதியர் கைக்கொளப் பண்பு டன்பசு வைச்சி மக்கவளித்து ளார்பய னைச்சொலி னெண்பி மந்த மயிர்க்கொர் கற்ப மிருக்கு லத்தொடு கைலையில் நண்பு டன்களி கூர மேவி நயந்து நானம விளங்குவார்.

(இ-ள்) இந்த உளத்தங்கிய பாங்கிரித் தலத்திலிருந்து வேதியருக்குப் பசுவைத் தானல்கொடுத்தவர், அப் பசுவின் ஒவ்வொரு உரோமத்திற்கு மொவ்வொரு கற்பகாலம் கயிலாச மலையை யடைந்து தங்கள் குலத்தினுள்ளவ ரோடு மகா சந்தோஷத்துடனே தினந்தோறு மிருந்து வாழ்ந்து விளங்கு வார். (எ-ம்) (கங)

வேறு.

பொங்க ருடுத்த பாங்கிரியிற் பூஞ்சோ லைலைப் பொலியித்தோர் கொங்கு விசிறந் திருமலை குமரன் புயத்தி லணியித்தோர் கங்குல் கிழியத் திருவிளக்கு கடம்பன் கோயி லியற்றுவித்தோர் துங்கம் விளைத்த பயனசியனே சொல்வா னெய்யாற சொலவரிதே.

(இ-ள்) சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பாங்கிரியில் நந்தவணம் வைக்கச் செய்தவர்களும், முருகக் கடவுளுக்குப் புஷ்பமலை சாத்தச்சொன்னவர்களும், அஹுத கோயிலில் திருவிளக்கிடச் சொன்னவர்களும் அடையும் பிரயோச னத்தை எம்போலிய ரெடுத்துச்சொல்ல முடியாது. சிவபெருமானே சொல்ல வல்லவர். (எ-ம்) (கச)

திங்க டோறும் வருஞ்சோம வாரர் தனிலே தேயத்தோர்
மங்கை பாகன் குமரனையே வந்து வழத்திப் பரங்கிரியிற்
பொங்கு சிறப்பு மிகவிடுத்து விரதம் பூண்டோர் மறுதலங்க
ளெங்குந் திரிந்து கோடிநோன் பியற்றும் பயனை யடைவாரே

(இ-ள்) மாதந்தோறுஞ் சோமவாரங்களில் திருப்பரங்கிரியில் வந்து
சிவபெருமானுக்கும், முருகக்கடவுளுக்கும் அபிடேக வைத்திய முகலியன
செய்வித்துத் துதித்து, சேவைசெய்து விரதமிருப்பவர்கள், வேறு தலங்களிற்
கோடி விரதங்களைச் செய்தவர்கள் பெறும்பயனைப் பெறுவார்கள். (எ-ம்)(௧௫)

எற்றுந் திரைநீர்ப் பரங்கிரியி னெந்த விரத நோற்றுவ
மற்றைப் பதியிற் பலகோடி விரத மிழைத்த பயன்மலிந்து
பற்றும் பாவ வினையறுத்துப் படருஞ் செல்வம் பொலிந்தோங்கிச்
சுற்ற முடனே வெள்ளிபொளி துளும்பும் கைலைப் பொருப்பனைவார்.

(இ-ள்) புண்ணிய தீர்த்தங்கள் வாய்த்த திருப்பரங்கிரியில் யாரொருவர்
எத்தகைய விரதத்தைச் செய்தாலும், பிறதலங்களில் பலகோடி விரதஞ்
செய்து பெறும்பயனைப் பெறுவர். அதுவும்ல்லாமல் பாவங்களைத்தையும்
முற்றுங்கோந்து புனிதராய்ச் செல்வமெல்லாம் பெற்றுச் சுகமடைந்து முடி
விலே தஞ் சுற்றத்தாருடனே கயிலாசமையை அடைவர். (எ-ம்) (௧௬)

தெய்வ நிகழ்ச்சொல் லுமைகூடச் சிவனு முறையிற் சோமனெனுந்
தாய் திருப்பேர் பெறுஞ்சோம தினத்திற் சுரந்த விரொளதுக்கு
மைபொண் களத்தர் பரங்கிரியில் வளருங் குமா லுந்நிடுநாட்
கொய்யு மலர்மா லைகள்சாத்தக் குறைவி லாத பேறடைவார்.

(இ-ள்) தெய்வத்தன்மை நிகழ்கின்ற சொல்வடிவமாகிய உமாதேவிய
யுடன் பொருள் வடிவமான சிவனிருந்தால் அவனுக்குச் சோமனென்று
பெயர் கூறலாம். அத்தகைய சிவபெருமானுக்குரிய சோமவாரத்தினும், முரு
கக்கடவுளுக்குரிய விசாக நாளிலும், அவ் விருவருக்கும் வாசனைபொருத்திய
புஷ்பமாலை தொடுத்துச் சாத்துவோர்கள் குறைவற்ற நற்பலன்களை யெல்லாம்
பெறுவார்கள். (எ-ம்) (௧௭)

கூற்றின் முதுகு படச்சிவந்து குலவும் பதத்த சிவன்பூசை
தோற்றும் பயனை யளப்பவார தூய தந்தை தாளெறிந்தோர்
மாற்ற மறியா தருள்பூசை வளரும் பரங்குன் மதிவ்வுகுப்பேர்
தோற்றுங் கதிசே ருவர்நிண்ண மிர்தப் பதிக்கோ ருவமையுண்டோ,

(இ-ள்) யமனை யுரைத்தலால் மிகவுஞ் சிவந்த திருவடியுடைய சிவ பூசையின் பயனையனந்து சொல்ல யாரே வல்லமையுடையார். சண்டேசா நாயனார் மாறுபாடில்லாம லருன்செய்கின்ற பூசை செய்வோர் உயர்ந்த மோட்சத்தையடைவர். இரத்த திருப்பாங்கிரித் தலத்திற்கு ஒப்பு வேறில்லை. (எ-ம்) (க௮)

மருவும் புனித கார்த்திகையா மாத மருவுங் கார்த்திகைநாட் பொருளில் பயன்சேர் சரவணப்பூம் பொய்கை படிந்து சண்முகனைப் பெருகும் பசும்பா லைந்தமுதம் பெறுகவ் வியந்தேன் கதலியொடு தருவின் பழச்சா ரூட்டுவித்துத் தண்ணூர் புழுஞ்சுஞ் சாத்துவித்து.

(இ-ள்) கார்த்திகை மாதத்தில் வருங் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் ஒப்பில்லாத பயனைக் கொடுத்தருளுஞ் சரவணப் பொய்கையில் ஸ்ரானஞ்செய்து, முருகக்கடவுளுக்குப் பால், பஞ்சாயிர்தம், பஞ்சகொளவியம், தேன், வாழைப் பழச்சாறு முதலியவைகளா லுடிகொடுஞ் செய்வித்துப் புழுஞ்சுபுஞ் சாத்து வித்து, (எ-ம்) (க௯)

குமரன் விரும்புந் திருநீலோற் பலமாங் குளிர்ந்தார் சாத்தியே யமுது நிகரு நிவேதனங்க ளாறு வதனத் தூட்டுவித்தோர் குமுறு திரைவாழ் கங்கையைப்போற் குலவுஞ் செய்யுள் வடகலையுந் தமிழுந் தொடுக்க வல்லவாய்த் தரணி யாளு மிறையாவார்.

(இ-ள்) முருகக்கடவுளுக்கு விருப்பமாகிய நீலோற்பலமலர் மாலே புனை வித்து, ஆறு திருமுகங்களினும், அமிர்தத்தினுமினிய பலவித நிவேதனங்களை நிவேதிக்கச்செய்தவர் கங்காநதிப் பிரவாகம்போல வடமொழியிலும், தமிழ் மொழியிலும் பாட்டுப்பாட வல்லவராகி, உலகத்தையாளும் அரசராகி யிருந்து வாழ்வார்கள். (எ-ம்) (௨௦)

தருவெங்கொடுமையஞ்செனும்பா தகத்தையறுக்குபஞ்செழுத்தைக் குருதி யொழுதும் வேலுடைய குமரன் திருமுன் னயிரத்தெட் டருவின் நெணினூற்றெட்டெனினு முருவையியற்றிற் றாய்வயிற்றிற் கருவையகழ்ந்து பாழ்படுத்திக் கடவுள் சாளு பயபெறுவார்.

(இ-ள்) பஞ்சமா பாதகங்களைக் கெடுத்தருளும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷா மந்திரத்தை, வேலாயுதத்தை யேற்கிய முருகக்கடவுள் சந்தித்திக்கு முன் ஆயிரத் தெட்டு, அல்லது நூற்றெட்டு உருச் செபித்தோர் இனிமேல் வரும் பிரவியை யறுத்துச் சிவசாரூபமடைவர். (எ-ம்) (௨௧)

செல்வம் பெருகும் பரங்கிரியாக் தெய்வப் பதியைப் குரோசமெனும் எல்லை தனில்மாண் டவர்கதியி் செய்து வர்கள் திவ்வியங்கள் வல்ல தலத்தி லுடலெரியக் கிடைத்த லெளிதோ சயம்புவளர் தொல்லைப் பதியி் விருந்திடவே கிடையா துலகந் தோன்றினர்க்கே.

(இ-ள்) செல்வம் பெருகி வளரும் திருப்பரங்கிரியின் ஐந்து கூப்பிடு தூ எல்லைக்குள் இறத்தவர்களைல்லோரும் சிவகதி சேருவர். நன்மை யிருந்த இத்தலத்திலே மாணங்கிடைப்பது எளிதல்ல. மாயாவுலகத்தை மெய் யென்று நம்பியழியு மாந்தர்களுக்குச் சயம்புத்தலமாகிய பழைய தலங்களில் வாசஞ்செய்யும் புண்ணியங் கிடைப்பது அரிது. (எ-ம்) (உஉ)

விழைந்து மனிதர் வகுத்தலிங்க மதனின் முனிவர் மேவியுளங் குழைந்து பதித்த குறியதிக மதனிற் சித்தர் குலவியிடத் தழைந்த இலிங்க மதிகம அநிற் றகுவிண் ணவர்தா பண்ப்பூசை யிழைந்த இலிங்க மதிகமதிற் சயம்பு லிங்க மினிதுயரும்.

(இ-ள்) மனிதர் தாபித்த லிங்கத்தினு முனிவர் தாபித்த லிங்கம் உயர்ந்தது. அதனினுஞ் சித்தர்தாபித்த லிங்கம் உயர்ந்தது. அநினினுந் தேவர்கள் தாபித்த லிங்கம் உயர்ந்தது. அதினினுஞ் சயம்புலிங்கம் உயர்ந்தது. (எ-ம்) (உ௩)

தெய்வச் சயம்பு கொழுந்துவிட்டுச் சிறந்த தலத்திற் புராதனதூ லைய மகல வுரைத்தபதி யதிக மதனி் விருந்திடவே பெய்யும் விருப்பம் பெற்றாலும பெறுதற் கரிய கவியுகத்தி லுய்யும் வகைக்கோ ரிடையூற்றை யெய்தி மனித ருறுகிபெறார்.

(இ-ள்) இத்தகைய சயம்புலிங்கமுள்ள சிவதலங்களுக்குள்ளே புராணக் களாற் சந்தேகமின்றி எழுத்துச் சொல்லப்பட்ட தலமே மிகவும் மேலானது. அந்தத் தலங்களில் இருக்க ஆசையுண்டானாலும், இக்கவியுகத்தில் அதற் கிடையூறு பல ஏற்பட்டு மனிதர்கள் உறுதியைப் பெறாதுபோவர். (எ-ம்) பெறுதற்கரிய கவியுகமென்றது தவந்தானங்கள் சிறிது காலத்திற் பயன் கொடுத்தலாலென்க. (உ௪)

பன்னூல் புகழும் பரங்கிரியின் பான்மை யறிந்தே யிடையூறு முன்னூ றணுகிற் பின்னூறு முயன்று புத்தி தனைத்தேர்ந்து தொன்னூற் கையம் வினைந்தகவி யுகத்திற் றேன்று மனிதருக்குட் டன்னூ ரெனவே யுறையுமவன் றரையூர் நாகூர் தனைச்சாரான.

(இ-ள்) முன்பு எவ்வகையூற்றில் தூறு வந்தாலும் பின்பு கெட்டுப் போம். பல தூல்களால்புகழப்படும் திருப்பரங்கிரியின் மகத்துவத்தை யறிந்து

அவற்றிற் கெல்லாந் கலங்காது மணத்தைத் தேற்றிப் பழைய தூற்பொருள்
களிலே சந்தேகம் உண்டாரும் இந்தக் கலியுகத்தில் பிறந்த மனிதருக்குள்ளே
தன்னுடைய ஊரைப்போல் நினைத்துத் திருப்பரங்கிரியில் வசிப்பவன் இந்தப்
பூவுலகத்தையும், ஈரகத்தையும் அடையமாட்டான். எனவே மேலுலகங்களை
அடைவான் என்பதாயிற்று. (எ-ம்) (உரு)

மதிதோய் சிமையப் பரங்கிரியில் வாழ்வோ ரயலார் மனைவிழைந்தும்
விதிதோய் தமக்கு விதித்திடுமு ணல்லா துணை விரும்பியுண்டுங்
கதிர்தோய் முப்பான் பணவெடையாக் கனகக் காந்து மிவ்வகையா
முதிர்தோர் கொடுமை யெண்ணடுங்கா முற்றும புரியுந் தீவினையோர்.

(இ-ள்) சந்திரன் தவமும்படியான குடுமியினையுடைய திருப்பரங்
கிரியில் வசிப்பவர்கள், பிறர்மனைவியை விரும்பியும், உண்ணாத உணவை
விரும்பியுண்டும், முப்பதுபண ஏடை தங்கத்தைக் களவுசெய்தும் இப்படிப்
பட்ட பாவங்களை முழுவதும் கொடுமையென்று அஞ்சாது செய்வார்களானால்
அந்தத் தீவினையுடையவர்கள். (எ-ம்) (உசு)

கும்பி தனிலே கிடந்தலறக் குளியா ரெனினு மவர்முரிந்த
வெம்பு கொடிய தீவினையை வீட்டுஞ் செயலே தெனில்வடுகன்
பம்பு குருதி யலையெறிந்து பதைத்துத் துடிக்கத் திரிசூலத்
தம்ப துனியி லேற்றினீனை தணித்தாங் குதற வீடடைவார்.

(இ-ள்) கும்பிபாக நாகத்தை அடையமாட்டார்கள். அடையாவிட்டா
லும் அவர்கள் செய்த கொடிய பாவம் எப்படி நீங்குமெனில், வயிரவர்கடவுள்
தம்முடைய சூலத்தினாலே அவர்களைக் குதறித்துடித்துக்க இராசம் ஒழுமும்
படி செய்து தீவினையை நீக்க அதன்மேல் மோட்சத்தை உடையார். (எ-ம்) ( )

இக்கா தையினை யெழுதரியா இருக்கில் வடித்த சாரமெனப்
புக்கா ரமுத மெனக்கேட்போர் புகலு மவரை நஞ்சுநினைங்
கக்கா ரமுற்பாம் பிணையணிந்த கடவு ளெனப்பா வித்தேத்துந்
தக்கார் கதியி லடைந்திடுவார் சாற்றுந் தகைமை சத்தியமே

(இ-ள்) இந்தத் திருப்பரங்கிரி மகததுவத்தை யேதசாரமென்றும்,
அமுதமென்றும் கேட்போரும் இதைச் சொல்பவரை விஷத்தைக் கக்கும்
சர்ப்பாபாணத்தை யணிந்த சிவபிரானாகப் பாவித்துத் துதிக்கும் உத்தமரும்
நல்ல கதியை அடைவர். நாம் சொல்லும் இது சத்தியம். (எ-ம்) (உஅ)

ஆறாவது தலவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூக்குச் செய்யுள் நு க0.

ஏழாவது அரிச்சந்திரச் சருக்கம்.

மன்ற லேறுதண் பொங்கர் சூழ்தரும் வண்பரங்கிரி மன்னியே
நன்றி வீடுப விக்கு மந்தரீர் மூழ்கு நாளைஞ் சொல்வழா
வென்றி சேரரிச் சந்தி என்பெறு வீறு மந்தணர் வினவவே
கொன்றை வேணி யான்ப தந்தொழு சூத மாமுனி கூறுவான்.

(இ-ள்) வாசனை மிகுந்த குளிர்ச்சியுடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த வளந்
தங்கிய திருப்பரங்கிரியிலுள்ள மோகூத்தைக் கொடுக்கும் சத்தியகூவ தீர்த்
தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்யும் புண்ணிய காலமும், வாக்குத் தவறாத அரிச்சந்
திரன் மூழ்கிச் சொல்லுறுதியும், மிக்க மேம்பாடும் புகழும் பெற்ற தன்மையும்,
சௌனகாதிமுனிவர் கேட்கச் சூசமுனிவர் சொல்லுவாராயினர். (ஏ-ம்) (க)

வேனில் வேள்களி கொண்ட மேடமா தத்தி விற்படர் சித்திரை
தான ணைந்திடு பூர ணைத்திதி தன்னில் வல்லி ருள் சாயவே
வானெ முங்கதிர் மேவு காலையின் மன்னு தங்கரு மம்புரிந்
தான சத்திய கூவ ளீரின டைந்து செய்வன கூறுவாம்.

(இ-ள்) மன்மதன் திருவிழாக்கொள்ளும் சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை
நகூத்திரமும், பெளர்ணமியும் கூடிய தினத்தில் சூரியோதயத்தில் நித்திய
கர்ம முடித்துச் சத்தியகூவ தீர்த்தத்தை அடைந்து செய்யவேண்டிய விதி
யைச் சொல்லுவோம். (ஏ-ம்) (உ)

ஆய நீரெனுந் தேவ தைத்திரு வுண்ணி னைந்துபின் சூழ்ந்துதன்
னைய மோடெதிர் மேவி யெண்வகை யைவ கைச்செய விறையவே
யாய வந்தனை செய்து சொல்வழுத் திக்கி ளத்திடு மாணர்க்
கேய பூசனை செய்து முண்பன வினித ளித்தபின் நவர்களால்.

(இ-ள்) பரிசுத்தமுள்ள சலதேவதையாகிய கங்காதேவியைத் தியானஞ்
செய்து, தீர்த்தத்தைப் பிரதட்சணம் வந்து நேரே நின்று புருடர்கள் அட்
டாங்கமாகவும், பெண்கள் பஞ்சாங்கமாகவும் நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்
செய்து வேதாந்தியுயனஞ் செய்கின்ற பிராமணர்களுக்குத் தன்னாற்கூடிய
மட்டும் ஆன்னதானங்கொடுத்து, அவர்களால் (ஏ-ம்) (ஈ)

குளிர் பொருந்தவே யாசி பெற்றபின் கோம யந்திலத் தண்டில
நளிர் பொருந்துபச் சறுகு கூடவே கொண்டு நற்றலை நிறுவிநீர்த்
துளிகள் கூடவோ ராமெ னும்படி காளி லேறியே தொல்லைபா
யொளிசெ யும்பவ மிபாவை யும்வெளிப் படசி னைந்தபி னேதியே.

(இ-ள்) நல்ல ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கோமயம், என்னு, பச்சரிசி, பச்சையறகம்புல் இவைகளைத் தலையில் தரித்துக்கொண்டு நீர்த்துளிகள் கூடி ஆறானதுபோல் காளுக்குகான் ஏறி நிறைந்த பாவங்களை யெல்லாம் நினைந்து ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி, (எ-ம்) (ச)

இக்கொடும்பவந்திர்த்தி யென்றி னெதிரி றைஞ்சிரீர் மூழ்குவோர்
தக்க நாமெனும் வயதி லேகிதித் தகைமை சேவொரு ஞானறுதான்
மிக்க சத்திய கூவ மாடிட வேண்டு மாலது பெற்றிலா
ரொக்க மாண்ட ரிகழ வேடட மாடி டும்பிண மொப்பரே.

(இ-ள்) இந்தக் கொடிய பாவங்களை யெல்லாம் நீக்கென்று பிரார்த்தித்து எதிரே வணங்கித்திர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்பவர்கள், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நூறுவயதுக்குள்ளே ஒருநாளாயினும் இப்படிச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்யாதவர்கள் மனிதர்களெல்லாம் இசுழ்ந்துபேசும் நடமாடுபிணத்தை யொப்பாவார்கள். (எ-ம்) (இ)

வாங்கி னைத்திடு பரங்கி ரித்தல மருவி வேதருக் கோர்பிடி
காம்பி டித்திடு மன்ன மிட்டவர் களிது ளாகிவாழ் வெய்தியே
சிரங்கி னைத்திடுங் கிளைகள் கூடுவர் தினக ரன்குளிர் திங்களும்
பொருந்து நாளவர் கால்வ ழித்திரள் பூமி யெய்தியே ஸ்ரமே.

(இ-ள்) மேன்மை நிறைந்த திருப்பரங்கிரித்தலத்துக்கு வந்து வேதமோதிய பிராமணருக்கு ஒருகைப் பிடியளவு துன்னங்கொடுத்தவர்கள், அவர்கள் நெடுங்காலஞ் சுற்றத்தோடு சந்தோஷமான வாழ்வை யடைவார்கள். அம்மட்டோ குரியசந்திரச்சுன்னமட்டும் அவர்கள்சத்தி பரம்பரைதழைத்து இந்நிலவுலகத்தில் கீடித்தோவகி வளர்ந்துவரும். (எ-ம்) (சு)

திருப்பரங்கிரி வேலர் சங்கரர் தேம வித்தபா லன்னமேல்
விரும்பெ முந்திட ளூட்டு வார்வினை வீடி நற்பய னடைவா
சீருக்கு ரைத்தவர்க் கினிய பாலுட னெய்தி யேசமைக் கின்றசீர்
மருத்து வார்வினை யாவை யுந்துடைத் தலகில் பேறடை வாரரே.

(இ-ள்) திருப்பரங்கிரியிலே முருகக்கடவுளுக்கும், சிவபெருமானுக்கும் பாற்பொங்கல் செய்து நிவேதித்தவர்கள் பாவத்தைப் போக்கி ரல்லபலனை

அடைவார்கள். வேதங்களை யருளிச்செய்த அச்சிவபிரானுக்காகச் செய்த நிவேதித்த அந்தப் பிரசாதத்தைப் பிறர் புரிக்கச் செய்தவர்களும் மேலே சொல்லிய பயனை அடைவார்கள். (எ-ம்) (ஏ)

திரும விந்தவை காசி மாதமே திங்கள் கேட்டைநாட் புனிதமே மருவு சத்திய கூவ மடியே மருவு தந்தைமார் மந்திரர் தருத ருப்பணஞ் செய்ய வேயவர் தந்தை மார்நா கெய்தினு நாகை விட்டவர் வெள்ளி யங்கிரி நண்ணி யேகனி கூருவார்.

(இ-ள்) வைகாசி மாதத்தில் சோமவாரத்தோடு கூடிய கேட்டை நகரத் திரத்திலே சத்தியகூவ தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிதர்களுக்கு மந்திர விதிப்படி தர்ப்பணஞ் செய்தால் செய்தவர்களின் பிதர்க்கள் நாகத்திற்கிடந் தாலும் அதினின்று நீங்கிக் கயிலாசத்தை யடைந்து மகிழ்ச்சி மிகுத்திருப்பார்கள். (எ-ம்) (அ)

பின்னர் நற்குலத் தன்னின் மேலியே பெருகு செல்வரா யீற்றிலே மன்னர் தம்பத நண்ணு வாராநுள் மருவு சத்திய கூவரீர் தன்னின் மூழ்குவர் முயல கத்தொடு குட்ட மீனேநோய் சடியே இன்னல் செய்தவே தாள மாதீசே ரின்னல் விட்டரு ளெய்துவார்.

(இ-ள்) அப்பால் நல்லகுலத்திலே பிறந்து செல்வத்தை யடைந்து முடிவிலே அரசராய் வந்து பிறப்பார்கள். சத்தியகூவ தீர்த்தத்தில் மூழ்கு பவர்கள் முயலநோய், குட்டநோய், ஈனநோய், பூதங்களாலும் பேய்களாலு முண்டாகுந் துன்பமாகிய இவற்றினின்றும்நீங்கித் திருவருளைப்பெறுவார்கள். (எ-ம்) (ஆ)

வேறு.

இக்கதை நிறுத்தி யயோத்தியாள் வேந்த
 வினிதொடு சத்திய வாய்மை
 மிக்கதொல் வரத்தைப் பெற்றிடுங் காளை
 விளம்புவந் திரைகுதித் துலவு
 மைக்கடற் புயியி லெண்டிசை விளங்க
 வளர்ந்திடுங் குலகிரி யெட்டுந்
 திக்கினி லெல்லைக் கல்லென நிறுவித்
 தெவ்வரை விருப்பிய தோளான்.

(இ-ள்) இந்தக்கதையை இந்தமட்டோடு நிறுத்தி அயோத்திக்கு அரசு ளாகிய அரிச்சந்திரன் தன்னுடைய சத்தியவிரதம் நிறுநிற்க வரம்பெற்ற ந்தையைச் சொல்லுகிறோம். கடல்குழர்ந்த புயியில் எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள

அட்டரூல பருவதங்களையே தன்னுடைய எல்லைக் கற்கனாகத் தாபித்து யுத்தத்தை விரும்பிய புயவலியை யுடையவன். (எ-ம்) (80)

குரைகட லுடுத்த விருகில வாராகம்
குளிர்மலிந் திடக்குடை நிழற்றித்
திரள்பட மேவு மலகைபேழ் வயிறு
தேக்கிட வேப்பநிட் டுலவ
மருவல ரென்ற மானிடர் கிடுக்கண்
வகுத்தவெவ் கொடியவர் தலைகள்
தரைதனி லுருள்கப் பரையெனக் கிடக்கத்
தாளுதைத் திடறுவெவ் களிற்றான்.

(9-ன்) கடல்குழ்த் உலகமெல்லாம் தன்னுடைய ஆணை செல்லும்படி ஒரு குடைக்கீழ் அரசாட்சிசெய்து யுத்தகளத்தில் வந்து பேய்கள் பிளந்த வாய்கள் நிறைய மாமிசத்தையுண்டு வப்பமிட்டுத்திரியப் பகைவர்களுடைய தலைகளும் அடைக்கலம் புத்த சனங்களுக்குத் துன்பமுண்டுபண்ணினவர்களுடைய தலைகளும், சுப்பரைபோலத் தரையிலுருளும்படி மிதித்து இடறும் படியான யானைகளை யுடையவன். (எ-ம்) (81)

இறைவனைப் பரவுவ் கருந்தழும் பதனி
னிலங்கிய நீறணி நுதலா
னிறைதரு மலரோன் மாலளந் தறியா
நீட்சிபைக் குறுக்கிய வுளத்தான்
மறுவறு வேந்தர் நெருக்கமுற் றுலவ
மகுடமு மகுடமு முரிஞிக்
குறைவறு கணகப் பொடிமலை யெனவே
குவித்திடு கடைத்தலை யுடையான்.

(10-ன்) சிவபெருமானை, பூரியிலமுற்றும்படி உணக்குதலால் உண்டா கிய கருத்தழும்பில் விபூதியை அணிந்த நெற்றியை யுடையவன். பிரம வீட்டுணுக்களால் அனந்தறிய முடியாத சிவபெருமானுடைய நீண்ட வடிவத் தைத் துறுக்கி இடைவிடாது தியானிக்குஞ் சிந்தையை யுடையவன். அரசர் கள் முடிகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிப் பொற்பொடிகளை மலைபோலக் குவித் தும்படியான அரண்மனை வாயிலை யுடையவன். (எ-ம்) (82)

வரைந்திடா மாதர் குடமுலை தன்வாய்
 மடுத்தபான் முலையெனத் தெரிந்தோன்
 திருந்திய செங்கோன் மன்னரும் புகழூர்
 திகழிச் சந்திர னென்போன்,
 புரந்துபல் லுயிருந் தம்மகப் போலப்
 புடவியை யாண்டநா டனக்குச்
 சிரந்தொழும் குருவாம் வசிட்டனை நீதித்
 திறங்களை னினவிய காலே.

(இ-ள்) தன் மனைவி நீங்கலாக உலகத்திலுள்ள மற்ற எல்லாப் பெண் களையும், தன் தாயைப் பார்ப்பதுபோல் பார்க்கப்பட்டவன். தேர்ந்த நீதியை யுடைய அரசர்களும் புகழும்படியான நீதியையுடைய அரிச்சந்திரனென்னும் பெயரையுடைய அரசன் உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களையும், தன்னுடைய குழந்தைகளைப்போலப் பாதுகாத்து அரசாட்சிசெய்துவரும் காலத்தில் ஒரு நாள் தன்னுடைய குலகுருவாகிய வசிட்ட மகாமுனிவரை உணங்கி நீதியின் உறுதிகளைக் கேட்டபோது. (எ-ம்) (கக)

பற்பல செய்கை யுரைத்தபின் னவையிற்
 பாரினி லுத்தமச் செயலாஞ்
 சொற்பிழை யுரையாச் சத்திய கிரதந்
 தூயபே றிதுவழு வாதே
 பற்புதம் விளைக்கு மைம்புலன் வழியை
 யடைத்துளந் தன்வச மாக்கித்
 தற்பகை யாக்கும் பொய்யிலா மெய்யே
 தனக்குத் துறுதியென் றுணர்நி.

(இ-ள்) அம்முனிவர் பல நீதிகளையும் எடுத்துச்சொல்லி 'அரசனே! எல்லா நீதிகளிலும் சொற்றவருந் சத்தியவிரதம் ஒன்றே பரிசுத்தமுள்ள பிரயோசனமாகும். இது தவறாமல் ஆச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணும். ஐம் புலன்களின் வழியே செல்லும் மனத்தை அதன்வழிச் செல்லவொட்டாது தன் வசமாகச்செய்து, தனக்குப் பகையை உண்டுபண்ணும் பொய்யை இல் லாது அற்றுப்போகும்படி செய்துஞ் சத்திய விரதமே, தனக்கு உதவும் ஈடியான உறுதியென்று நீ அறிவாயாக.' (எ-ம்) (கச)

என்றிது கூறத் திருமுடி தளக்கி
 யெழிலரிச் சந்திரன் வாய்மை
 யொன்மெறு முறுதி யாவதே விரத
 மென்றுளம் கொண்டபி னுறக்கந்
 தன்றகை யறியாச் சொப்பனந் தனிநூஞ்
 சபையெழுந் திசையினு மனிதர்
 கன்றியே கூறும் வழக்கினுஞ் சிரமந்
 காட்டிய போர்புரி பொழுதும்.

(இ-ன்) என்று வசிட்ட மகாமுனிவா சொல்ல, அரிச்சந்திரன் தலை
 யசைத்துக்கேட்டு மகிழ்ந்து சத்தியத்தையே விரதமாகப் பூண்டு, சொப்பனந்
 திலும், ராஜசபை கூடிய இடத்திலும், மனிதர்கள் அனுபவத்தோடு பேசும்
 வழக்குகளிலும், யுத்தம் செய்யுங் காலத்திலும். (எ-ம்) (கடு)

பாங்கர்க்கு ழிருந்த வாசர்கா னையர்கள்
 பவளவாய் நகைவினைர் திடவே
 தேங்கிய வினோதந் தன்னிலு மொருசொற்
 செப்புவ தன்றியே யுரையான்
 விங்குரீ ஶாழி யுலகினின் மெய்மை
 விளம்பிடாப் பெய்யரைக் காண்கி
 னெங்கியே நடுங்கிக் காலனைப் போல
 வெண்ணியே வுளந்திடுக் கிடுவான்.

(இ-ன்) பக்கத்திலே ராசகுமாரர்கள் சூழ்ந்திருக்கச் செய்யும் நிறைந்த
 வினோதந் காட்சிகளிலும், ஒரேவிதமாகப் பேசுகிறதேயல்லாமல், வேறு வார்த்
 தை பேசமாட்டான். கடல்கூழ்ந்த உலகத்தில் பொய் சொல்வோரையும்,
 சொல்லொன்று செயலொன்றுயிருப்பவரையும் கண்டால் நடுநடுங்கிவெறுந்து
 எமனைப்போல அவர்களை நினைத்து மனவருத்தப் படுவான். (எ-ம்) (கஊ)

இன்னண ரீதி மன்னவ னையோத்தி
 யிருந்திடு நாளினெம் முருகன்
 பொன்னைடிச் சீர்த்தி மகதிவீ னையினிற்
 பொருத்திய நாராதன் வாவே
 மன்னவ னெழுந்தே யருக்கியம் பிளிற்றி
 வழத்திகின் றிடப்பாங் கிரியின்
 மின்னிய புகழுஞ் சத்திய தீர்த்த
 மேன்மையும் விரித்துரை செய்தான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு சத்தியவிரதனாகி அரசாட்சிசெய்து வருகாளில், ஒரு நாள் முருகக்கடவுளது திருவடிப்பெருமைகளை மகத்துவமுடைய வீணையி லிசைத்துப் பாடும் பெருமைவாய்ந்த நாரத மகாமுனிவர் வந்தார். அவரை யெதிர்த்தென்று அரிச்சந்திரன் வரவேற்று அருக்கிய பாத்நிய முதலிய உபசா ரங்களுடன் பூசித்து வணங்கிநிற்க, நாரதர் திருப்பரங்கிரியின் மகத்துவத் தையும், சத்திய தீர்த்தத்தின் சிரப்பையு மெடுத்து விரித்துக்கூறினார். (எ-ம்)()

சத்திய வாய்மை நோன்பினி லுறுதி
தழைந்தசங் கற்பமிட் டிருந்தோன்
மெய்த்திரு வுதவுஞ் சத்திய கிரியின்
வீறுளம் பிடிபட விரும்பி
முத்திதந் தருளுந் தீர்த்தயாத் திரையின்
முயற்சியா லமைச்சரை யழைத்துக்
கத்துதெண் டிரைரீர் நிலவாரா கத்தின்
கருமங்க ளியற்றுமென் றறைந்தான்.

(இ-ள்) சத்திய விரதத்தையே உறுதியாகக்கொண்ட அரிச்சந்திரன் கேட்டுச் சத்தியமாகிய செல்வத்தை நிலைபெறத்தரும் திருப்பரங்கிரியின் பெருமையானது மனத்தைக் கவர்ந்துகொள்ள, உடனே மோகூத்ததைக் கொடுக்குந் தீர்த்தயாத்திரையில் விருப்பங்கொண்டு, மந்திரிமார்களை அழைத்து, ராச காரியங்களைச் சரியாகப் பார்த்துக்கொள்ளுக்கொன்று கட்டினாயிட்டான். (எ-ம்) (க-அ)

கணிதம் பயின்ற வேதியர்கள் காலக் குறிக்கப் பொற்காச மணியின் குவையுந் தாளைகளின் வகையு மிருளைக் கிழித்தொடூக்கும் பணியின் நிரளு மாணியினும் பரியின் மேலுங் கூனெழுந்த திணியு முதுகொட் டகமீதுஞ் செல்லச் சிலர்மா னிடர்போத,

(இ-ள்) கணிதநூற் பயற்சியுள்ள வேதியர்கள் குறிப்பிட்ட சுபவேளை யில் பொற்காசகளையும், இரத்தினங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங் களையும், யானை குதிரை ஒட்டகைகளின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு சில மனிதர் கள் ருன்னே செல்ல. (எ-ம்) (கக)

முதிர்ந்த கனகத் தேர்கடவி மொய்க்கு மினத்தார் சிவிகைவரப் பொதும்ப ரெழுஞ்சத் தியசயிலம் பொருவி லயோத்தி நடுவாக வதிந்த தலங்கள் புண்ணியரீர் மருவிக குடைந்தந் தணர்வறுமை வெதும்பும் படிபொன் மழைபொழிந்து விமலர்ப் பழிச்சி யினிதகன்றான்.

(இ-ன்) ரெருங்கிய சுற்றத்தார்கள் பல்லக்கிலேறிவா, அரிச்சந்திரன் மாற்றயர்ந்த பொன்றாச்செய்த இரத்ததைச் செலுத்திச் சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பாங்கிரிக்கும் ஒப்பில்லாத அபோத்திக்கும் மத்தியிலுள்ள தலங்கோயும், தீர்த்தங்களையும் தரிசித்து மூழ்கி, அவ்வேயுள்ள வேதியர்களுக்குச் சொர்ண தானல் கொடுத்து நிர்மலராகிய கடவுளரைப் பணிந்து நீக்கினான். (எ-ம்) (௨௦)

அரிய கடவு ளினைவருக்கு மறியாச் சயம்பு வாகிவிடம்
பருகி யவியா விருத்தனெனும் பரம னிருந்த விருத்தகிரி
மருவி யிருபா லெழுந்தகரை வளைத்துக் கரைத்து வருஞ்சங்கக்
திரைக ளெடுத்தம் மனையாடுந் திருமா மணிமுத் தாறடைந்தான்.

(இ-ன்) சகல தேவர்களும் அறிதற்கரிய சயம்புவாகிய ஆலாகல விஷத் தையுண்டும் இறவாதிருக்கின்ற விருத்தகிரிநாதர் எழுந்தரளியிருக்கும் விருத் தாசலத்துக்குவந்து, இருகரையும் பெருகிவரும் அலைகள் சங்கங்களை யெடுத்தெறிந்து அம்மனையாடும் மணிமுத்தாங்கதியை அடைந்தான். (எ-ம்) (௨௧)

புனிதத் திருநீ ராடிமன்னன் பூகி யணியு நியாமமுற்றிக்
கனிதுய்த் திடுந்தீம பசங்குதலைக் கொளி தலைவன் றிருக்கோயி
வினிதிற் போதச் சந்திதியி லெழுந்த வன்னி மரத்தினகீழ்
முனிவர்க் குபதே சங்கள்பல மொழியுந் தவரோ மசமுனிவன்.

(இ-ன்) பரிசுத்தமான அந்தத் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதி தரித்து நித்தியசன்ம முடிசுது உமாபதியாகிய பழமலைநாதர் திருக்கோயிலி னுள்ளே வருபபோது அவனே சந்திதியிலே முளைத்தெழுந்த வன்னி மரத்தின் கீழிருந்து முனிவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்யும் உரோமச முனிவரைக் கண்டு. (எ-ம்) (௨௨)

செய்ய பதத்தை யெடுத்தெடுத்துச் சிரத்திற் சூடிக் கண்ணிலொற்றி யைய மறவே பழிச்சிந்திற் கு மவனை நோக்கி யருட்பார்வை யெய்தி யுரைப்ப னிலமேழு மெடுக்கும் பொருளையெடுப்பதுண்டோ மெய்யே மெய்யா தாரமெனும் வேதப் பொருண்மற் றோரறியார்.

(இ-ன்) அவருடைய பாதங்களைச் சிரமேற்குடிக் கண்ணிலே யொற்றித் துதித்து நின்றான். அப்படித் துதித்ததிலிற் அரிச்சந்திரனை உரோமச முனிவர் கிருபையுடன் பார்த்து, ஏழலகங்களிலுமுள்ள எலலாப் பொருள் களையும் விலையாகுகொள்ளும் இரத்தினத்தை விலைக்கு வாங்குவாருண்டோ? அதுபோலச் சந்தியமே உறுதிவிலையென்னும் வேதப்பொருளை அனுபவித்து அறிந்தவர்களன்றி மற்றவர்க ளறியமாட்டார்கள். (எ-ம்) (௨௩)

மெய்யை யகன்று தனக்குறுதி கிரும்புந் துணைவர் வேறில்லை
 மெய்யைக் கெடுத்து நாடோறும் வினைக்குந் தருமம் பயனில்லை
 மெய்யைத் தவிர்த்து புவிசூழ்ந்து மெலிந்து தேடு நிதியமிலை
 மெய்யை யகற்றி யுடல்வருந்தி விதிக்குந் தவங்கள் வேறில்லை.

(இ-ள்) சத்தியத்தைத் தவிரத் தனக்குறுதிதருந் துணைவேறில்லை, ஒருவன் சத்தியத்தைக் கெடுத்துத் தினந்தினம் எவ்வளவு உயர்ந்த புண்ணியத்தைச் செய்தாலும் ஒருபயனையு மடையமாட்டான். ஒருவன் சம்பாதிக்கக் கூடிய பொருள் சத்தியமே யல்லாமல் வேறுபொருளில்லை. சத்தியத்தை நீக்கிச் சீரத்தை வருத்திச் செய்யப்பட்ட தவகளும் வேறில்லை. (எ-ம்)(உச) பகர்சத்தியத்தை விட்டுண்மைப் படுத்துக் கேள்வி யாதூலந் தொகுசத்தியத்தை விட்டுமுன்று தோயும் புனித நீர்யாது தகுசத்தியத்தை விட்டுநின்று தழலை வளர்க்கு மகம்பாது திகழ்சத்தியத்தை விட்டவர்க்குத் தெரிசற் குணங்கள் யாதாமன்றா.

(இ-ள்) அரசனே! ஒருவன் சத்தியத்தை விட்டுவிட்டு எவ்வளவு உண்மையான பொருள்களைக் கேட்டாலும் அது கேள்வியாக மாட்டாது. எத்தனை புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்தாலும் அது ஸ்நானம் ஆகமாட்டாது. எத்தனை யாகங்களைச் செய்தாலும் அது யாகமாகமாட்டாது. எத்தனை குணமிருந்தாலும் அது உத்தமகுண மாகமாட்டாது. (எ-ம்) (உடு)

மேலாய் விளங்குந் தருமத்தள் வேள்வி மெய்யுட் கேட்டியொன்று மேலா தாயின் வரும்பலருக் குபகா ரத்தைத் தராசிலிட்டுக் கோலா னிறுக்கச் சமனாகுக் குற்ற மிலைச் செயலிரண்டும் வேலா வலையத் தேபுரிதி வேந்தர் மகுடம் பொருந்தாளாய்.

(இ-ள்) அரசனே! கேட்பாய். தருமங்களுக்குள் யாகமுஞ் சத்தியமு மேலாகப் பிரகாசிக்கும். உன்னிடத்து நாம் சொல்வது ஒன்றும் பொருந்தா தானால் பலருக்கும் வரும் பயன்களை மனமாகிய தராசிலிட்டு நீதியாகிய கோலால் கிறுத்தால், மேற்கூறிய இரண்டுஞ் சமமாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகலால் இவ்விரண்டு செயல்களையும், கடல்கூழ்ந்த உலகத் திலே நீ செய்யவேண்டும். (எ-ம்) (உச)

குலவுக் கடவுட் பழம்பாடல் கூப்பிட் டாற்றுஞ் செயலிரண்டு முலகிற் கொண்டாய் நினக்குவமை யுரைக்கந் பாற்றோ விதுவன்றி யிலகுஞ் செயலொன் றுத்தமமா மிையோர் முதலா மாலயனு மலரிட் டிறைஞ்சுஞ் சிவபூசை வழுவா தியற்றி வழுத்துதியால்.

(இ-ள்) வீனங்காநின்ற வேதங்கனெல்லாம் பெருமுழக்கமிட்டுச்சொல்லு மிவ்விரண்டு தருமங்கடையு மிவ்வுலகில் நீ கைக்கொண்டாய். ஆனால் உனக்குச் சமத்துவமுடையவர் இல்லை. இதுவல்லாமல் இன்னுமொரு செயலு முயர்ந் தது. அதாவது: பிரமவிஷ்ணுமுதலியவர் அருச்சுனைசெய்து வணங்குஞ் சிவ பூசையாம். அந்தப் பூசையும் நீ வழுவாது செய்தல் வேண்டும். (எ-ம்) (உஎ)

கண்ணீ ரெழுந்த நிருமலையிற் காண வுபநுஞ் சிமயவரை
தண்ணீர் குணையிற் நிவ்விபமார் தலத்தி லுலகிற் புராதனமா
நண்ணீ ராற்றங்க கரையின்று வணத்தின் முனிவர் நண்ணிடத்தின்
முன்னீ ருடுத்த சிலம்பினாந்து முனைக்கு மிவிங்க நறுந்தொடையாய்.

(இ-ள்) அரசனே! கல்வின் குணமுடைய கயிலாசமூலினுள்ள ஒப்பற்ற குணையிலும், செய்வதன்மை பொருந்திய இடங்களிலும், உலகத்திற் பழ மையாகிய பரிசுத்தமான ஆற்றங்கரையிலும், நல்ல வணத்திலும், முனிவர்கள் இருக்கு மிடத்தினிலும் பூமியைப் பிளநது சுயம்புலிங்கம் உண்டாகும். (எ-ம்)()

புனிதக் கடவுட் சுயம்புலிங்கம் பூசைப் பயனை மிகவுதவு
மினிநிற் செறியுஞ் சுயம்புடனே யிலங்குஞ் செவ்வே றுவந்தருளுந்
தனிபெற் றகிலம் புகழுமொரு தலங்கூ றுதுங்கேண் மதியினிமை
கணியப் பழுத்த மதுப்பிலிற்றிக் காட்டுஞ் சுவையேர் தமிழ்க்கூடல்.

(இ-ள்) சுயம்புலிங்க பூசை மிக்கபயனையுண்டாக்கும். சுயம்புலிங்கத் துடனே முருகக்கடவுளும் விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும் ஓ ப்பற்ற தலமிருக் கிறது. அதைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. முதிரப்பழுத்தத் தேன் சொரிகின்ற தமிழ்ச்சுவையை யெடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அறிவுடையோர்க ளிருக்கின்ற மதுரைக்கு. (எ-ம்) (உக)

நிருதித் திசைகா லோசனையி னிகழ்ச்சத் தியனா னச்சயில
மருவு வாயு வெருகாலம் வளருங் கந்த மாதனத்துத்
தருமச் சிமையம் பறித்தெறியத் தரையில் விழுந்திக் குமரன்கிழ்
புரியு முதன்மைப் பரங்கிரியின் புகழை யாமோ புகழ்வோமே.

(இ-ள்) நிருதி (மேற்கு) திசையிலே கால்யோசனை தூரத்துக்கப்பால் சத்திய ஞானகிரி யென்னும் மலையொன்றிருக்கிறது. அந்தமலை வாயுவினால் ஒருகாலத்தில் கந்தமாதனமூலினின்று பறித்தெறிந்த சிகர்மாகிய நிருப்பரங் கிரியாகும். அதிலே முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அதன் பெரு மையை அளவீட்டுச்சொல்ல முடியாது. (எ-ம்) (கூ)

சுவட்டின் குடுமி யிடத்தூறிக் குலவும் வடபா ஹற்றெழுத்தே
யுவட்ட வருசத் தியகூவ முற்றுக் குடைத்தீ சீனோக்கர்
தெவிட்டத் தாரா வழகுடைய செவ்வீவர் பதத்தைப் பவச்சலதி
துவட்டப்பணியேவார்முனிவருக்குத் தோன்றவரிதாங்கதியடைவார்.

(இ-ள்) அம்மகியின் உச்சியின் வடபக்கத்தில் ஹற்றெடுத்து கீர் நிறையப் பெருகுஞ் சத்தியகூவ மென்னுமொரு தீர்த்தமிருக்கிறது. அநிலை ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கர்மங்களாகிய நியதிகளைமுடித்து, அவகே சயம்பு வாகிய சிவலிங்கப்பெருமானையும், கண்ணுச்சடங்காத அழகுடைய முருகக் கடவுளையும் பூசைசெய்து தோத்திரஞ் செய்வோர் சன்னமாகிய கடவுள்க் கடந்து முனிவர்களும் எய்துதற்கரிய மோகூத்தையடைவர். (எ-ம்) (கஉ)

குளிரும் புயல்குழ் பரங்கிரியைக் குறித்து விரைகிற போர்தறிவு
தெளியும் படிநா ரதனிசைக்குஞ் செயன்மா ருது சத்தியகீ
ரொளிருந் தீர்த்த மாடியுரை யொன்றுத் தவஞ்செய் குவைநாளு
களிர்சேர் மாசி மகத்தாட வருது மென்ற னாபதியும்.

(இ-ள்) ஆதலால் நாரதமுனிவர் சொல்லியபடி குளிர்ச்சியைச் செய்யு
மேகங்கள் சூழ்த்திருக்கின்ற திருப்பரங்கிரிக்குச்சென்று சத்தியகூவ தீர்த்த
மாடி, மௌனமாயிருந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருப்பாய். நாமும் குளிர்
மிகுந்த மாசி மகத்துக்கு கீராட அங்கு வருகிறேமென்று உரோமச முனிவர்
சொன்னார். அதைக்கேட்ட அரிச்சந்திரமாராஜன். (எ-ம்) (கஉ)

இமிழுந் திரைக்கக் காதாணெய் பென்றும் பெரிய பிராட்டியுடன்
குடியிறுந் துதைய முறுக்கவிழ்த்து நிறைதேன் குதிக்கு மலர் தூவி
யமுதம் பொலியுந் தனதுபெய ரணியா பாணத் தெழுதிநீர்
குமுறப் பணிமுடிச் செறிந்தசடைக் குழை னணியச் சாத்துவித்தான்.

(இ-ள்) விருத்தாசலத்துக்கு வந்து முழங்குகின்ற கீர்நிறைந்த கங்காதரி
நாகிய பழமலைநாதரையும், பெரிய நாயகியம்மையையும், வண்டுகளும் நெருங்க
வாய்விரிந்து தேனிறைந்த மலர்களா வருச்சீனெய்து வணங்கித் துதித்துத்
தன் பெயரெழுதிய பொன்மாலையைக் கங்காநதி பெருமுழக்கஞ்செய்ய மூச்சு
வீடும் சர்ப்பாபரணத்தரித்த சண்டையையுடைய பழமலைநாதருக்குச் சாத்து
வித்து, அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி. (எ-ம்) (கஉ)

அடிக்கைப் புலியம் பதஞ்சலியஞ் சலிக்க வொலிக்கப் பதஞ்சலிக்க
நடிக்குஞ் சிவனைத் தனுமாத நாளா திரையிற் போற்றியே
யிடிக்கொத்திரைக்குக் கரியுரிபை யிறுக்கும்போர்வைச் சிவதலங்கள்
படிக்கட் பலவுந் தொழுதரசன் படர்ந்து பரங்குன் றனுசினலை.

(இ-ள்) சிதம்பரத்துக்கு வந்து, வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலி
முனிவரும் வணங்கி நிற்பப் பெருமுழக்கத்தோடு திருவடி சலிக்கும் பஞ்ச
கிருத்திய நடனஞ்செய்யும் நடராசப்பெருமானை மார்கழி மாதம்வருந் திருவா
திரை நகூத்திரத்தன்று தரிசனஞ்செய்து திரும்பி இடிபோல் முழங்கும்
யானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்ட சிவபிரான் வசிக்கும் பற்பல சிவ
ஸ்தலங்களை ஆங்காங்கே தரிசித்து அரிச்சந்திரன் திருப்பரங்கிரிக்கு வந்து
சேர்ந்தான். (எ-ம்) (கூச)

கமஞ்சு லுளைந்து வயிறுடையக் கார்மே கங்கள் கிழிதுயிலச்
சுமந்த குடுமிக் கூண்கிடக்குங் கரும்பு நெரிந்து சொரிதளஞ்
சமஞ்சேர் காமன் கிடுமுல்லை தைக்க வெருவி யொதுங்குயின்னார்
அமைந்தமுலைபிற்பு புண்டுவே யழுவின் பொறியென் றகற்றிடுவார்.

(இ-ள்) நிறைந்தகுல் கொண்ட மேகங்கள் வயிறுடையத் தவழ்ந்து நித்
திரைசெய்ய அம்மேகங்களைத் தாங்கிய மலையுச்சியில் வீளைந்துகிடக்கும் கரும்
புகள் நொறுங்கிச் சொரிசின்ற முத்துச்சன் மன்மதனுடைய கரும்பு வில்விவி
ருந்து தொடுக்கப்பட்ட முல்லை மலராகிய பாணத்துக்குப்பயர்ந்து ஒதுங்கும்
பெண்களுடைய மார்பில்வந்து புரள அம் முத்துக்களைக் காமவெப்பத்தால்
தீப்பொறி யென்று எறிவார்கள். (எ-ம்) (கூடு)

முகைவிண்டலர்ந்த முண்டகத்தீ முளைத்தபொகுட்டுப் பசங்கனகந்
தொகைகொண்ட தன்சூழ் கிடந்தவண்டு சூழும் கரியா மதன்மீது
புகுதுஞ் சோலை நெட்டையின்வால் பொருக்கிற் பிடித்து நக்கியவாய்
தருமம் கடங்கம் மியருதுங் குழல்போற் கரைசூழ் தடம்பலவே.

(இ-ள்) மொட்டலர்ந்த செந்தாமரை மலர்கள் தீப்போலவும், அதன்
பூக்கொட்டைகள் நங்கம் போலவும், அதைச்சூழ்ந்து கிடக்கும் வண்டுகள் கரி
போலவும், நீண்ட வாலோடுபோய் விரைவிற்பிடித்து, அத்தாமரையிலுள்ள
தேனை கக்கும் குரங்குகள் குழல்வைத்துதம் பொற் கொல்லர்களைப் போல
வும் சிறந்த பல தடாகங்கள் கிளங்கும். (எ-ம்) (கூசு)

வேறு.

இத்தகை பொலிந்து சீத மெடுத்தெடுத்த தருவி தூற்ற முத்தருள் பரங்குன் றெய்தி மொய்த்தபொன் னிரத மோர்சார் வைத்தவ ணிழிந்து கேளிர் மானிட ருடுத்து லாவச் சத்திய தீர்த்தம் போற்றித் தருவிருப் புடனே தோய்ந்தான்.

(இ-ள்) இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்து குளிர்ச்சியைச் செய்யும் அருவிமுத் துக்களை வாரி யிறைக்குந் திருப்பரங்கிரிக்கு வந்து தன்னுடைய ரதத்தையும், சேனைகளையும் ஒருபக்கத்தில் நிறுத்திச் சுற்றத்தாரும், மற்றைமனிதரும் சூழச் சென்று, சத்திய தீர்த்தத்தைத் துதித்து மிகுந்த விருப்பத்தோடு ஸ்நானம் செய்தான். (எ-ம்) (க௭)

பசுங்கன கந்தம் கந்தம் பாய்தரு மார மாரம் பொசிந்தொளி யறாத கையாற் பூசார் தமக்கு நல்கிக் கசிந்திடு நீல கண்டன் கந்தவேள் கோயிற் போத வசைந்தசைச் * துகண்ட வேணி யருட்கவு தமனைக் கண்டான்.

(இ-ள்) பசுமையான சொன்னங்களையும், வாசனை வீசுகின்ற சந்தனங் களையும், முத்துக்களையும் கசிந்து பிரகாசம் நிரம்பியகையால் வேதியர்களுக் குத் தானங்கொடுத்து நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானையும், முருகக்கட ளையும் தெரிசிசக்கக் கோயிலினுள்ளேவரும்போது அசைந்தசைந்து துள்ளிய சடையினையுடைய திருவருட் செல்வராகிய கௌதம மகாமுனிவரைச் சந்தித் தான். (எ-ம்) (க௮)

செங்கையக் கஞ்சக் கஞ்சக் கடவுளின் சென்னி யேந்து மங்கையா கனைப்போ லுற்ற மாதவன் பாதம் போற்றி யங்குமா ணவரை நோக்கி யஞ்சலித் தவனை நோக்கி மங்கல முடனே வாழி யென்றமா தவன்பின் சொல்வான்.

(இ-ள்) செந்தாமரை மலர்போன்ற தமது திருக்கரத்திலே பிரமகபா லத்தைத் தாங்கும் உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் பிரசன்னமானது போல் வந்த அக் கௌதம மகாமுனிவருடைய பா த ங் க ளி லே விழந்து வணங்கி, அவர் சீடர்களையுங் கைகூப்பித் தொழுது நின்றான். அப்படித் தொழுதுகின்ற அரிச்சந்திரனைக் கௌதம மகாமுனிவர் பார்த்து அரசனே! நீயெக்காலமும் மங்கலமாக வாழ்க்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்துப் பின்னும் சொல்லுகின்றார். (எ-ம்) (க௯)

* உகண்ட—துள்ளிய.

இன்னிசை மகதி யாழ்க்கை யிருந்தவன் பிருந்த வன்சொன்
முன்னிமுன் செய்த நோன்பு மூட்டிய பயனால் வந்தாய்
மன்னுசத் தியரீர் தோய்ந்து வந்தரு மிறையைப் போற்றிப்
பொன்னெழுங் கோயில் செய்து விழாவையும் புரிதி யென்றான்.

(இ-ன்) இனிய இசைகளைப் பாடும் ஒருவகை வீணையாகிய மகதியா
ழைச் சையிலே தாங்கிய அன்புருவத்தைப் பெற்ற பெருந்தவத்தினையுடைய
நாரத மகாமுனிவர் சொற்படி பூர்வ தவப்பயனால் நீ இங்குவந்தாய். சத்திய
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து சிவபெருமானையும், முருகக்கடவுளையும்
துதித்துக் கோயிலுஞ் செய்து திருவிழாவும் நடத்தித் தரிசனஞ் செய்
யென்று, கௌதம மகாமுனிவர் சொன்னார். (எ-ம்) (சய)

அந்தவாய் மொழிகொண் டொட்டாயதோர் வரிசை யேத்தி
யெந்தையாஞ் சிவனைச் செவ்வே ளடியிரு போதை மும்போ
துந்தன துளத்து நீங்கா துவகையிற் பூசை செய்தே
கொந்தவிழ் மயனைக் கூவிக் கோயிலைக் கிளத்தி யென்றான்.

(இ-ன்) அரசன் அப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு சோடசோபசாரம்
களுடன் சிவபெருமானையும், முருகக்கடவுளையும் முக்காலமும் இடைவிடாத
அன்போடு பூசைசெய்து தேவகம்மியனை அழைத்துச் சிற்பநூல் விதிப்படி
ஆலயஞ் செய்யும்படி உத்தரவு செய்தான். (எ-ம்) (சக)

ஏழாவது அரிச்சந்திரர் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் எக்குக் கூடிய செய்யுள் நூறு.

எட்டாவது

திருவிழாச் சருக்கம்.

தரணியாண் டருளச் சந்தி ரன்பணி
சிரமிசைச் சேரவே தேவர் கம்மியன்
பரமன்வே லவனுட னாகிப் பண்ணவர்
குருவுமிழ் சினகரங் குயிற்று வானரோ,

(இ-ள்) உலகத்தை யாசாட்சி செய்து காக்கின்ற அரிச்சந்திர மகாராசன் உத்தரவைச் சிரமேற்றாங்கிச் கொண்டு தேவதர்சனாவன் திருப்பரங் குன்றத்தினிடத்துச் சிவபெருமானுக்கும், முருகக்கடவுளுக்கும், மற்றைத் தேவர்களுக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய கோயில் செய்யத்தொடங்கினான் (எ-ம்) (க)

வண்டுளர் முகையவிழ் மாலித் தேவியைத்
தண்டுண ரிதழியான் சார்ந்து மாமணங்
கொண்டநா ளியற்றிய கோல மென்னவே
விண்டொடு மண்டபம் பலவி யற்றினான்.

(இ-ள்) வண்டுகள் முழங்க அரும்புவிளிகின்ற பூமலையணிந்த பார்வதி தேவியைக் குளிர்ந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமலை யணிந்த சிவ பெருமான் மணக்கோலஞ் செய்துகொண்ட மண்டபம்போல ஆராயத்தை யனாவிய பல மண்டபங்களை யுண்டாக்கினான். (எ-ம்) (உ)

தரைவிசும் பளவிடச் சமைத்தல் போனடுப்
பெருகுபொற் குளிகை பெரிய செங்கதிர்
மருவுநாற் கோணமாய் வகுத்துப் பார்த்தென
விருபரி வேடத்தின் மதிளி யற்றினான்.

(இ-ள்) அந்த மண்டபங்களுக்கு நடுவே மண்ணுலகத்தினின்றும் விண்ணுலகத்தினுயரம் இவ்வளவென்று உளப்பதற்குச் செய்ததபோல, குளிகை மண்டபத்தைச் சிவந்த கிரணங்களுடைய பொன்னுலே நாற்கோணமாகச் சிருட்டித்து, அதன்மேல் சூரிய சந்திரர்களைச் சூழ்கத பரிவேடம் போல் நான்கு பக்கத்தினும் திருமதிசையுண்டாக்கினான். (எ-ம்) (ங)

தோடவிழ் கடம்பனைத் துதிக்க வந்திடும்
பிடுசேர் கதிர்ப்பரி பிணித்து வைத்திட
நாடியே பழுவமார் தறியை நட்ென
நீடிய கொடிக்கம்ப நிறுவி னானரே.

(இ-ள்) கடப்பமாலையணிந்த முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்க வரும்போது சூரியன் தன்னுடைய குதிரையைக் கட்டிவைக்க ஏற்படுத்திய பழுக்கள் நிறைந்த நீண்ட கட்டுத்தறிபோலத் துஜஸ்தம்பத்தை யுண்டாக்கினான். (எ-ம்)

பிங்கலன் புட்பகம் மகவன் பேரொளி
பொங்கிய விமானங்கள் பொலிய வைத்தென
இங்கெழு குமாவே ளிமைய வர்க்கெலாஞ்
செங்கதிர்ச் சிகரிகள் செலுத்தி னானரே.

(இ-ள்) குபேரனுடைய புட்பக விமானத்தையும், இத்திரனுடைய பிரகாசம் பொருந்திய விமானத்தையும் கொண்டு வந்து வைத்தாற்போல முருகக் கடவுளுக்கும், மற்றப்பரிவார தேவதைகளுக்கும் செவ்வீதாகிய விமானங்களை யுண்டாக்கினான். (எ-ம்) (௫)

பரன்றிகழ் குமரனைப் பணிந்து ளோர்சிவ
புரம்பெற வழிசமைத் தெனப்பொற் கோபுர
முரங்கொள்விண் முகட்டினை யுடைத்து மப்புற
நிரம்பிட வேணியை நிகர்த்து நின்றவே.

(இ-ள்) சிவபெருமானையும், முருகக்கடவுளையும் உணங்கினவர்கள் சிவபுரத்திற்கேக ஏற்படுத்திய வழியைப்போலச்செய்த அழகிய கோபுரங்கள் வலிமைச்செய ஆகாயத்தினுச்சிமைப்பினுடும் அதன்மேலுஞ் செல்லாநின்ற வணியை யொப்பாக நின்றன. (எ-ம்) (ஈ)

வாலொளி தருமபிய வெள்ளி மால்வரை
மேலெழு தந்தையை கோககி வேலவன்
சாலவழ் தென்கிரிச் சமைத்த கோயிலைக்
கோலவெக் கரிப்பழுத் திடக்கு யிற்றினான்.

(இ-ன்) வெள்ளியங்கிரியிலிருக்குஞ் சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டு வடக்கு முகமாக இருக்கும் முருகக்கடவனது அழகிய திருப்பாங்கிரியினிடத்துச்செய்த கோயிலை முழுமையும் பொன்மயமாசச் செய்தான். (எ-ம்)

எயிற்று வெண் குடுநிதைய் தேன நாணுறக்
குயிற்றுதாட் டாமரைப் பரமன் கோயிலைக்
கயிற்செறி வேலுடை மகனைக் காண்குற
எயிற்செறி கீட்டிசை யிலங்கச் செய்தனன்.

(இ-ன்) விஷ்ணுவாகிய பன்றியின் பல்லினது உச்சிநாணி தேய்ந்து நாணமடையச் செய்த பாதநாமரைகளையுடைய சிவபெருமான் கீழ்த்திசையில் வேலாயுதத்தைக் கையிலவைத்திருக்குந் தன் குமாரனாகிய முருகக் கடவுளைக் கிழக்கு கோக்கிப் பார்ப்பதற்காக மேற்குப்புறத்தில் அச்சிவபெருமானுக்கு ஆலயஞ்செய்தான். (எ-ம்) (அ)

பனிவரை யின்றிடுங் குதலைப் பைக்கிரி
யினிதொடு திகிரிசகக் கேந்து வோன்குகன்
றணியெழில் கண்டிடச் சார்ந்த தேவர்க
ளினிதறச் சினகா மியற்றி னுனரோ,

(இ-ள்) அதற்குப்பக்கத்தில் இமையமலையாசன் பெற்ற பார்வதி தேவியாரும், இனிமையாகச் சங்குசக்கரத்தை யேந்திய மகாவிஷ்ணுவும், முருகக் கடவுள் தழுவைத் தரிசிக்கவந்த மற்றைப்பரிவார தேவதைகளும் மகிழ்ச்சியோடிருக்க ஆங்காங்கு விதிப்படி கோயிலுண்டாக்கினான். (எ-ம்) (க)

வேறு.

இவ்வகையியற்ற ஞாலத் திறைபவன் களிப்பு மேகிக் கொவ்வைவா யுகமயாள் பாகன் குமரவேள் விழாவின் வீதி செவ்வீதிற் புரிதி யென்னத் தேர்பல மேருச் சோதி வவ்விடப் பந்தர் குழ மயன்றிரு வீதி செய்தான்.

(இ-ள்) இந்தவீதமாகச் செய்த சிற்பவன்மையைக் கண்டு உலகத்துக்கு ராஜாவாகிய அரிச்சந்திரன் களிப்படைந்து சிவபிரான் உமாதேவி முருகக்கடவுள் ஆசைய மூவருக்குத் திருவிழா வியற்றதற்குத் தெருக்கள் முதலியவற்றை நிறுமிக்கக் கட்டினாயிட்டான். உடனே மயனும் மேருகிரி போலும், பொன்மயமாகிய இராதங்கள் பட்டினத்தைச் சூழ்ந்துவர நான்கு பக்கமும் பத்தல்கள் சூழத் திருவீதிகளை உண்டாக்கினான். (எ-ம்) (ஐ)

கானொழு மாலை நாற்றிக் கதிர்பொலி யாடி சூட்டி வானொளி பெருக வோங்கு மண்டப விதானஞ் செய்து தேனொழு மாலை வீக்கு மாவணஞ் சிறந்த வீதி தானழ காகச் செய்து திருவிழாத் தயங்கச் செய்தான்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய நறமலர் மாலைகளையுக் கண்ணாடி முதலிய வற்றையுக் கோத்துத்தொங்கவிட்டு மிகுந்த பிரகாசம் நிறைய உயர்ந்த மண்டபங்களில் மேற்கட்டி கட்டிப் பூமாலைகளுக்கும் கடைவீதி முதலியவீதிகளும் அவ்வகாரம்பெறச்செய்து திருவிழா நடாத்தும்படி செய்தான். (எ-ம்) (ஐக)

தொல்லையக் கடவுட் பாடற் சருதியா கமநூல் கூறும் எல்லகிர் குடுமிச் செந்தீ யியற்றிய வேள்வி யாவும் புல்லுவோ ராதி சைவர் புகன்றசின் தியமென் றுண்மை சொல்லுமா கமத்து நீதி தொகுத்திடும் விதிவித் தாக.

(இ-ள்) (அதுகண்ட அரசன் மகிழ்ந்து) பழமையாகிய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய வேதசிவாகமங்களிலே கூறப்பட்ட ஓமாக்கினியோடு கூடிய பல பல யாகவகைகளைச் செய்துமுடித்த ஆதிசைவர்களைக் கொண்டு சிந்தியும் எண்ணும் சிவாகமத்திற் சொல்லும் விதியே யாதாரமாக, (எ-ம்) (ஐஉ)

ஈற்றுநா ளடுத்த நாளி னெழிற்கொடி யேற்றிச் சோதி
தோற்றுபா லிகைவித் தேற்றி முளைதாத் தூற்றி வேதம்
போற்றிய கடவுள் வாழ்த்துப் பூசையை யிப்பற்றிப் பின்ன
ராற்றல்சேர் விதிய தாக வணிகிழா நடத்துங் காலே.

(இ-ள்) உத்திராட்டாதி நட்சத்திரத்திலே முருகக்கடவுளுக்குத் திருவி
ழாத் தொடங்கிக் கொடியேற்றுவித்துப் பிரகாசம்பொருத்திய பாலிகையிலே
முளைதெளிப்பித்து வேதங்கனெல்லாம் வணங்கும் விநாயகரை வாழ்த்திப்
பூசை செய்வித்து முருகக்கடவுளை வீதியிலே யெழுந்தருளுவித்த
காலே. (எ-ம்) (யக)

சல்லரி திமிலை பேரி தக்கைமத் தளஞ்சே கண்டி
சொல்லெழு தடாரி மிக்க தூந்துமி தவண்டை யோடு
புல்லுமல் லாரி யோசைக் கிடுபிடி தவில்சுள் போர்மா
வல்லிசை டமாரம் வாசி மூக்கிவை மணியீ ராணம்.

(இ-ள்) சல்லரி, திமிலை, பேரி, தக்கை, மத்தளம், சேகண்டி, தடாரி,
தூந்துமி, தவண்டை, பம்பை, கிடுபிடி, தவில், பொருசென்ற பெரியவல்லோசை
யுடைய டமாரம், வாசிமூக்கு வீராணம். (எ-ம்) (யச)

இன்னபல் லியங்க ளாழி யெனக்கிடந் தொலிக்கச் சோதி
மன்னுசெங் குடுமிச் சேவல் வளர்கொடி வலநிற் போத
மின்னனை யார்கள் கொடி விதம்பெற நடித்துச் சூழப்
பொன்னணி மார்பன் வேதன் புங்கவர் போற்றி னூரல்.

(இ-ள்) இவை முதலான பல வாத்தியங்கள் கடலொலிபோல் முழங்கச்
சிவந்த உச்சியையுடைய செவ்விய கோழிக் கொடி வலப்பக்கத்திலேவா மின்
னல் போலும், பெண்கள் பலர் பக்கத்திற் சூழ்த்து நடனஞ் செய்துவா,
வீஷ்ணு மூர்த்தியும், பிரமதேவரும், தேவர்சனும் துதித்தார்கள் (எ-ம்) (யக)

மூவிரகு நாள்விழாவின் முருகவே னுடனே யீசன்
வாகிய விடையி லேறி வந்திட வீதி யெல்லா
மோவியங் குயிற்ற முன்றி லொளியினக் குடனே கும்ப
மேவமர் முனிவர் விண்ணோர் மேதினி போர்கள் சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்) ஆறாம்நாள் உற்சவத்தில் முருகக்கடவுளுடனே சிவபெருமர்
ஊம், உமாதேவியும், ரிஷபாருடராய் எழுந்தருளி வா வீதிகனெல்லாம் சித்
திரப் பதுமைகளால் அலங்காரம் செய்திருப்ப ஒவ்வொரு வீட்டு வாசல்களி

லும் தீபமும் பூரணதும்பமும் விளங்கின. அப்போது தேவரும், முனிவரும்,
மனிதரும் சூழ்த்து துதித்து வந்தார்கள். (எ-ம்) (யச)

வேறு.

எரிபொங்கிய வெயிலைச்சுடு மிளமூலை யுடையோய்
வரிதங்கிய சுடர்முத்தலை வடிவேல்வல னணிவோய்
கரியின்றிரு வுரிபோர்த்தொளி களு ஊந்தழ லுருவோ
யரிதங்கிய கணையாயென வறைவாரொரு கோடி.

(இ-ள்) பிரகாசம்பெருந்திய திரிபுரங்களைச் சுடுகின்ற புன்சிரிப்புடை
யவனே! வண்டுகள் தங்கிய ஒளியுடைய மூன்று கவருள்ள சூலாயுதத்தை
வலப்பக்கம் தரித்தவனே! யானைத்தோலைப்போர்த்த பிரகாசம்பெருங்கும் அக்
கினி சொருபமுடையவனே! விஷ்ணுவாகிய பாணத்தையுடையவனே! என்று
அநேகர் தோத்திரஞ்செய்வார். (எ-ம்) (யஎ)

குளிருங்கடல் சுவறும்படி கூர்வேல்விடு முரவோய்
பினிரும்படி வருகுருயிர் பிதிருஞ்சமர் புவோய்
வெளிருந்தமிழ் தெரிவோனொரு விளப்புந்துதி புனைவோய்
நளிர்பொங்கிய விழியாயென நவில்வா ரொருகோடி.

(இ-ள்) குளிர்ச்சி தங்கிய சமுத்திரம் வற்றும்படி வேலாயுதத்தை வலிய
வலியுடையவனே! ஆரவாரஞ்செய்து வருகின்ற குரபன்மனுடைய உயிர் உடை
படும்படி யுத்தஞ்செய்யவனே! சுத்தமாகிய தம்மொழியைத் தெளிந்த புலவ
ராகிய அருணகிரிநாதர் சொல்லுந் திருப்புதழ் மாகையை யணிந்தவனே!
குளிர்ச்சி தங்கிய கருணைக் கண்களையுடையவனே! யென்று அநேகர் தோத்
திரஞ் செய்வார்கள். (எ-ம்) (யஅ)

தொழுவார்சிவ யோகத்தவர் சுடர்வேலை யெதிர்த்தே
மழுவார்கான் மதலாயருள் வழங்காயெனப் பதமேல்
வீழுவார்பா வசமாயுடல் விதிர்த்தேமொழி குளறி
யழுவார்குரு பாவென்றிசை யருள்வார்மணந் தெருள்வார்.

(இ-ள்) காந்திதங்கிய வேலாயுதக்கடவுளெதிர் கின்று சிவயோகிகள்
வணங்கி மழவாயுத்தரித்த சிவபிரானுடைய ழைந்தனே! கருணை செய்வா
யென்று திருவடியினிடத்துத் தீழே விழுந்து நமஸ்காஞ்செய்து பாவசமாகி
யுடல் நடுங்கி வாய்குளறி யானந்தக்கண்ணிர் சொரிந்து ஞானதேசிகளே!
யென்று இசைப்பாட்டுகள் பாடி மணத்தெளிவடைவார்கள். (எ-ம்) (யக)

பணிவார்விசும் புறையேவார்மணப் படியக்குக னிருதா
ளணிவார்புல னைந்தின்வழி யடுவார்பிடைந் தனுகத்
துணிவாரருள் வினாவானது தோற்றிக்களி துளங்கித்
தணிவார்மனை மேலாயையைத் தடுப்பார்வினை கடுப்பார்.

(இ-ள்) தேவர்கள் முருகக்கடவுளுடைய இரண்டு பாத தாமரைகளை
யும் மனங்கசிய வணங்கித் தலையிலே தரித்துக்கொள்வார். பஞ்சேந்திரியங்
களின் வழியைக் கடுப்பார். குமாரக்கடவுளை நெருங்கியனாகத் துணிந்து
போவார் திருவருள் விளைவு சோற்றப்பட்டுச் சந்தோஷத்துத் தாழ்த்துநீற்
பார். மனைவிமக்கவ்மே லாயையைத் தடுப்பார். திவினைகளைக் கெடுப்பார்.
(எ-ம்) (உ0)

சூழ்வார்தவ ராசகத்தவர் தூரத்திடு தருப்போற்
றூழ்வாருநு பானொழில தங்கண்கிருந் தருந்தி
வாழ்வார்கிவ ஞானமுத மாந்திக்களிக் கடவி
லாழ்வார்தம தராதைக்கட லகல்வார்துதி புகல்வார்.

(இ-ள்) தவசிகளுக்குள் உயர்ந்த தவசிகள் குமாரக்கடவுளைப் பிரசக்ஷ
ணஞ்செய்து அடியறற மரமபோல் விழுந்து வணங்குவார். அக்குமாரக்கடவுள்
திருவழிகைத் தமது கண்களிகூரப்பார்சதுப் பெருவாழ்வடைவார். சிவஞான
மாகிய சமுதந்தையுண்டு சந்தோஷக் கடலிலழுந்தி ஆனந்த வாழ்வடைவார்.
துன்பக் கடலைவிட்டு நீங்குவார். தோத்திரஞ்செய்வார். (எ-ம்) (உ1)

பைவாளர வணிகதானுள் பாலாவநு ளென்றே
ரைவார்வரு தொண்டத்தொகை ஞானாபகம் விழிக்கச்
செய்வார்தம துயிருக்கிடர் சேர்கூற்றினை லீதியை
வைவாரினி யுய்த்தோமென வகுப்பார்வினை செகுப்பார்.

(இ-ள்) படந்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபிரான் திருச்
குமாரனே! கருணை செய்வாயென்று மனமுருகுவாராகிய அடியார் கூட்டங்கள்
ஞானக்கண் திறக்கும்படி செய்வார். தமது உயிருக்குத் துன்பஞ்செய்யும் யம
னையும் விதியையும் வெறுப்பார். இனிப் பிழைத் தோமென்று தங்களைப் பிறர்
கூட்டத்தினின்றி பிரித்துக் கொள்வார். ஊழ்வினையைக் கெடுப்பார். (எ-ம்) ( )

இவ்வாறு வருந்துந்தவ ரெகிரேமிடைந் துவளி
நவ்வாநிய சவ்வாநி நலஞ்சேரொழுத் தோநி
யெவ்வாறருள் பெற்றோரென வியமபேமதன் முடிவை
லவ்வாநி தருங்காங்கையன் மகிழ்ந்திரு நாளே.

(இ-ன்) வகாமாகிய சத்திக்கு ஆதியாகிய சிவபிரானுற் பெறப்பட்ட குமா
ரக்கடவுள் மகிழ்ந்தெழுந்தருளும் திருநாளில் மேற்கூறியவிதம் வருத்தித் திரு
வருள்பெற்ற தவசிகள் அச் குமாரக்கடவுளுக்கு நேரே நெருங்கியுலாவி நக
ரத்தை ஆதியாகவுடைய பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும் சகரத்தை யாதியாகவு
டைய சடாக்ஷரமந்திரத்தையும் ஒதி எந்தவிதம் திருவருள் பெற்றாரென
அதன் முடிவை யெம்மாலே சொல்லமுடியாது. (எ-ம்) (உ௬)

பூசத்தெழு முன்னொளமும் பொற்றேர்கட விப்பின்
பேசப்படு நாளிற்குளிர பெருகுஞ்சர வணரீர்
நேசத்தெழு நின்றாட்டவு நிலமேற்கட லெண்ச்கூழ்ந்
தோசைக்கடல் பெருகத்திரு நாட்கண்டநிவ் வுலகே.

(இ-ன்) இவ்விதமாகத் திருவிழா வியற்றி ஒன்பதா நாளாகிய புனர்பூச
நஷத்திரத்தில் இரதோற்சவத்தையும் நடப்பித்துப் பத்தாவது நாளாகிய பூச
நஷத்திரத்தில் குளிர்ச்சி பொருந்திய சரவணப் பொய்கையில் தீர்த்தோற்ச
வம் நடத்தவும் பூமியைக்கடல்கூழ்ந்தது போலச் சகல சனங்களுஞ் சூழ்ந்து
திருவிழாச் சேவைசெய்து கடலோசை போலத்துதித்துத் தரிசித்தார்கள்.
(எ-ம்) (உ௭)

வேறு.

பிட்ட மதிய முழுதசடைப் பெருமான் குமரன் விழாவியற்றி
வட்ட வுலக மினிதளிக்கும் வள்ள லரிச்ச்சந் திரக்குரிசில்
சிட்டர் புகழும் பாங்கிரியிற் செய்யுந் தவத்தாற் குமான்விழி [தான்
கொட்டுங் கருணை பெற்றுமெய்யிற் குலவி யுலகைக் கடல்குளித்

(இ-ன்) மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலே தரித்த சிவபெருமா
னுடைய திருக்குமாராகிய முருகக்கடவுள் திருவிழாவை இவ்விதம் செய்து
முடித்து வட்டமாகிய உலகத்தை யினிமையாகக் காக்கும் வள்ளலாகிய அரிச்
சந்திரமகாராஜன் சிவஞானிகள் புழ்ந்து பேசுந் திருப்பரங்குன்றத்திற் செய்
யுந் தவத்தால் முருகக் கடவுளுடைய திருவளைப் பெற்றுச் சந்தியவிரதந்
தவருத நிலபெற்றுப் பேராணந்தக்கடலில் மூழ்கினான். (எ-ம்) (உ௮)

சேது முதலாம் பதியடைந்து தீர்த்தங் குடைந்து நீதிமன்னன்
கோநி லொருவா சகம்பெற்றுக் குலவி வளஞ்சே ராயோத்திரநகர்
போத வமைச்ச ரெதிர்கொண்டு பொற்பீ டத்தி விருத்தவமுறைந்
தோத வுலரி யுலகளித்தே யூழி வாழ்ந்து கதியடைந்தான்.

(இ-ள்) அதன்மேல் அரிச்சந்திரன் திருப்பாங்கிரியை விட்டுப் பிரிந்து, சேது முதலாகிய தலங்களை யடைந்து புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்ரானஞ் செய்து குற்றமில்லாத சத்திய வாக்கைப்பெற்றுவிளங்கி எல்லாவனங்களு நிறைந்த அயோத்திக்கு வந்துசேர்ந்து, மந்திரிமார்க் னெதிர்கொன்னச் சென்று சிம்மாசனத்திலேறி நெடுநாளாசாட்சி செய்துகொண்டிருந்து முடி விலே மோட்சமடைந்தான். (எ-ம்) (உ௧)

இத்தத் தகைமை பொலிந்தபரங் கிரியின் சீர்த்தி யியம்புவாரர் கந்தித் துலவுஞ் சத்தியகூ வத்திற் கடவுண் மாமகத்திற் பந்தப் பிறவி யறமூழ்கப் பாரின மாசி மகங்கோடி யுத்தும் புனித நீரோடும் பயனை யொருநா ஞுதவிடுமே.

(இ-ள்) இத்தத் தகுதியாகிய மான்மியம் விளங்கிய திருப்பாங்கிரியின் பெருமையை யாரே சொல்லவல்லவர். வாசனைசெய்து விளங்கும் சத்தியதீர்த் தத்தில் செய்வதன்மை பொருந்திய மகா மகமாகிய ஒருதினத்தில் மூழ்கி னால், மூழ்கினவர்க்கு கோடி மாசிமகதினத்தில் வேறுபுண்ணிய தீர்த்தங் களிலே நீராடின பலனை அந்தத் தீர்த்தங்கொடுக்கும். (எ-ம்) (உ௨)

வரையிற் சிமையத் தென்பாலின் மருவுங் கங்கா குண்டமெனுந் தருநீர் தன்னிற் கார்த்திகையிற் சேர்கார்த் திகையம் மனுக்கூறி யொருபத் தெழுநா ழிகைதன்னி லுவந்து மூழ்கிச் சிறப்பியற்றிப் பரமர் பாதம் போற்றிடுவோர் கோடி கிளைகள் கதிபடைக்கும்.

(இ-ள்) திருப்பாங்கிரியின் உச்சியில் தென்பக்கத்திலே யிருக்கிற கங்கா குண்ட மென்னுந் தீர்த்தத்திலே கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகையிலே, கார்த் திகைய மந்திரத்தைச் சொல்லிச் சூரியோதயத் தொடங்கிப் பத்துநாழிகை யெழுமனவிலே மூழ்கி, அபிடேக முதலியவற்றற் சிறப்புச்செய்து சிவபிரா னைப் பூசித்துத் தரிசித்தோர்கள் சுற்றத்தாரோடும் மோட்சமடைவார்கள். (எ-ம்) (உ௩)

மருவுந் திருக்கார்த் திகைமாதம்
வருகார்த் திகைநாள் வளர்கரையைப்

பொருநீர்த் தரங்கச் சரவணப்பூம்
பொய்கை மருவி நால்வேதம்

பெருகுந் திருக்கார்த் திகைமனுவைப்
பேசி மூழ்கிச் சிறப்புமிட்டு

முருகன் பாத மேத்திடுவோர்
முறைசேர் கலைப் பொருப்படைவார்.

(இ-ன்) மேலே சொல்லியபடி கார்த்திகைமாதம் வருங் கார்த்திகை நட்சத்ரிரத்தில் அலைகளெல்லாம் கரையைய மோதுகின்ற சரவணப் பொய்கையிலே கார்த்திகேயநம வென்று மந்திரத்தைச் சொல்லித் திர்த்தமடி முருகக் கடவுளைத் தரிசித்து அபிடேக முதலியவற்றும் சிறப்புச்செய்து துதித்து விராமிருந்தோர் திருக்கயிலாசத்தை அடைவார்கள். (எ-ம்) (உ.க)

திங்க டோறுங் கார்த்திகையாந்
தெய்வத் தினத்திற் குலவுதிரை
பொங்கிக் கொழிக்குஞ் சரவணப்பூம்
பொய்கை படிந்து தெய்வமின்னூர்
தங்கள் கழுத்தத் திருத்தாலி
தந்த குமான் சிறப்பிடுவோர்
நங்கள் கமலை யருள் பெற்று
நாலு கவிக்குடி புலமைசெய்வார்.

(இ-ன்) மாதந்தோறுப் வருகிற கார்த்திகை நக்சத்ரிரத்தில் அலைகள் பொங்கியெழுந்து மணிகளைத் திரட்டியொதுக்கும் சரவணப் பொய்கையில் மூழ்கி, தெய்வப்பெண்கள் + முத்திலாணிந்த திருமங்கையத்தைக் காத்தருளிய முருகக்கடவுளுக்கு அபிடேக முதலிய சிறப்புச்செய்து லணவகுவோ சரசுவதியினருளைப்பெற்று ஆசை மறாஞ் சித்திரம் வித்தாரமென்னும் நாடூகவியும் பாடும் புலவராவர். (எ-ம்) (க.உ)

மாசி மருவுக் *கெழுமதியின்
மதியத் திலின்முள் சொன்னமணுப்
பேசுதித் திருப்பாற் குண்டரீர்
குடைந்தோர் பிறரை யணைந்ததவுங்
காசற் றெழுமு ணுண்டதுவுங்
கழல்வார் பாலிற் பிரியரெனு
மீசற் கான்பா வாட்டுகித்தோ
ரொளிதிற் கைலை யேறிடுவார்.

(இ-ன்) மாசிமாதஞ் சோமவாரத்தில் மத்தியானநேரத்திலே கார்த்திகேய மந்திரத்தைச் சொல்லித் திருப்பாற்குண்ட மென்னுந் திர்த்தத்திலே மூழ்கினவர், அன்னிய மாதரைப் புணர்ந்ததோஷமுடி, மாயிசம் புசித்த

* கெழு-பிரகாசம். † திருப்பாற்குண்டம்-பாற்கிணறு, அது பரங்கிரிக்குத் தென்பக்கமுள்ளது.

குற்றமும் கீங்கப்பெற்றுப் புதிதராவர், அம்மட்டோ! பாலிற் பிரியமுடையவராகிய சிவபெருமானுக்குப் பாலபிடேகம் செய்தவர்களும் எளிதிலே கயிலாசமையை அடைவார்கள். (எ-ம்) (க௬)

நாசற் காறு முகற்காட்டி
 யெழும்பாற் துண்ட மெனச்சேரு
 நேசத் தநீர் திருக்கங்கை
 நீரிற் கோடி பயனாகவும்
 பேசப் படுமந் தாலினியும்
 பெருமான டுளித்த நீரன்றோ
 மாசற் றிடவே விடுதவு
 மிதுவே யல்லான் மற்றுளவோ.

(இ-ள்) சிவபெருமானுக்கு, முருகக்கடவுளுக்கும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு வரும் பாற்குண்டமென்றுத் தீர்த்தமானது கங்கையை பார்க்கினுங் கோடிமடங் கதிகமாகப் பிரயாசை நத்தைத் தரும. கங்கையுஞ் சிவபெருமானுடைய தீர்த்தமல்லவா? குற்றமற மோகூங்கொடுப்பதற்குக் கங்கை; தியல்லாமல் வேறு தீர்த்தங்களிருக்கின்றனவோ? (எ-ம்) (க௭)

வேறு.

தெளிநமிழ்ப் பரங்குள் றுடற் சிவன்றீனப் பால்கொண் டாட்டி
 யளிப்பறு மன்பி னுலே யரு சனை யிழைக்க விசன்
 களிதூந் கியபின் டெனேவன களித்திடப் பககம் வைத்துக்
 குளிப்பெறச் சாமி நாத நெடும்பெயர் கொடுத்தான் மன்றோ.

(இ-ள்) முருகக்கடவுள் டுளித்த தமிழ் நிறைந்த பரங்கிரி படிவாகிய சிவபெருமானுக்குப் பாலபிடேகஞ் செய்வித்து, அன்பினிலே யருச்சனை செய்தலால் மகிழ்ச்சியடைந்த அச்சிவபிரான் முருகக்கடவுளாய் பககத்திலே வைத்துச் சாமிநாதனென்றும் பெயரைக் கொடுத்தருளினார். (எ-ம்) (க௮)

கவியுகந் தன்னிற் செவ்வேள் கருதிய திருநா ளென்றும்
 பொலிதர நடக்க ஞாலம புதழ்பாந் கிரியே செவ்வே
 டலபென வேங்க விசன் சணமுகற் கன்பி லாதார்
 மலிதரு சிவனுக் கரபு மாற்றின ரெனவி னசத்தான்.

(இ-ள்) கவியுகத்தில் எக்கக்காலத்தும் முருகக்கடவுள் திருவிழா நடந்து வரவேண்டும். திருப்ப. கிரி உலகமெல்லாம் புழப்பட்ட முருகக்கடவுள் தலமென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருக்கவேண்டும். முருகனிடத் தன்பில்லாதவர் சிவனாகிய என்னிடத் தன்பில்லாதவராவரென்று சிவபெருமானுளரிச் செய்தனர். (எ-ம்) (க௯)

எனுமுறை வாங்கள் பெற்றே யெழிற்பரங் கிரியிற் செவ்வெண்
மனமகிழ் முதன்மை யாக மருவிர யகமாய்த் தானே
புனிதமா யுறைந்தான் சாமி புமெனக் கதிர்வெண் டிங்க
ளிணிதொடு வழங்கு நாளு மேழுல கங்கள் போற்றும்.

(இ-ள்) மேற்சொன்ன மூறைப்படி வாங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு
அழகு தங்கிய திருப்பரங்கிரியில் முருகக்கடவுளானவர் பிரதான தேவதையா
யெழுந்தருளி யிருந்தார். சூரிய சந்திரர்க ளுள்ளமட்டும் சுவாய்நாதபுர
மென்று திருப்பரங்கிரியை யெல்லா வுலகங்களுந் துதித்து உணங்கும்.
(எ-ம்) (௭௫)

வாலொளி துளும்புங் கீர குண்டத்தை மருவி மூழ்கி
யேலுமோர் கனகத் தூளை யெழின்மறை யாளர்க் கீந்தோர்
சாலவுங் கனக மேருச் சைலதர னத்தை மாணுங்
கோலுநற் றுன மெல்லா மப்பயன் கொடுக்கு மாதோ.

(இ-ள்) வெண்ணிற மிதந்த பாற்குண்டமென்னுந் தீர்த்தத்தை
யடைந்து விதிப்படி ஸ்கானஞ்செய்து, வேதியர் கையில் ஒரு சிறு சொன்னப்
பொடியைத் தானஞ்செய்தோர் (சானமானது) பிறதலங்களில் மகாமேரு மலை
யளவு சொன்னதானஞ் செய்தோர் தானத்துக்குச் சமானமாகும். மற்றைத்
தானங்களிலாகும் எல்லாப் பயனையும் அந்தச் சொன்னதானத்தின் பய
னென்றே கொடுக்கும். (எ-ம்) (௭௬)

தென்பரங் கிரியின் மேலித் திருமறை யோர்க்குத் தானம்
பொன்பெறு கோதா னங்கள் புகழ்பெறு கன்னி தான
மன்புடன் கலை ளாரங் கம்பள மருள்வோர் ஞாலத்
தின்புறு வேந்த ராகி யீற்றினில் வீடு சேர்வார்.

(இ-ள்) அழகு தங்கிய இத்திருப்பரங்கிரியை யடைந்து வேதியருக்குத்
தானமாக விஷயுயர்ந்த கோதானம், கன்னிகாதானம், வித்தியாதானம், உள்
திராதானம், ஆபாணதானம், இரத்தனகம்பளதானம் கொடுப்பவர் பூவுலகிலே
அரசராகி முடிவிலே மோட்சத்தை யடைவர். (எ-ம்) (௭௭)

தென்றல்வர் துலவு னீதித் தென்பரங் கிரிவே லற்கே
யொன்றுபொன் வெள்ளி செம்பா லொளிபெறு தீப தூப
நன்றியி னமுது கூட்ட நவையின்பாத் திரத்தை யீந்தோர்
வென்றிழக் குடுமி வேலோன் விழைந்துறை கைலை சேர்வார்.

(இ-ள்) தென்றல்காற்று வீசுந்திருவிதிகளையுடைய திருப்பரங்கிரியிலே
முந்தருளிய முருகக்கடவுளுக்குப் பொன், வெள்ளி, செப்புமுதலிய வற்றால்

நூபம், தீபம், நிவேதன பாத்நிரமுதலியவை செய்து கொடுத்தவர்கள் மூன்று தலையுடைய சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய சிவபிரானெழுந்தருளி யிருக்கும் கயிலாசத்தை அடைவார்கள். (எ-ம்) (௧௮)

கொங்கலிழ் மலைத் தேவர் கோடுண்டு திசைகாப் பாளர் தங்கிய சித்தர் சீலந் தழைந்திடு தவத்தின் மிக்கார் திங்கள்சேர் கதிரோன் வாய்மை திகழரிச் சந்தர் நெண்போன் பொங்கெழிற் பரங்குன் றீசன் பூசைசெய் தருள்வீ டற்றார்.

(இ-ள்) வாசனை விரிந்த பூமாலையணிந்த இத்திரன் முதலிய திக்குப் பாலகர்கள், சித்தர்கள், நல்லொழுக்கம் நிறைந்த முனிவர்கள், சந்திரசூரியர்கள், சத்தியவாக்குத் தவறாத அரிச்சந்திரன் முதலியவர்கள் திருப்பாங்கிரியில்வந்து பரங்குன்றீசரைப் பூசித்து வணங்கி மோட்சமடைந்தார்கள். (எ-ம்) (௧௯)

பொத்தியே முலகந் கொள்ளப் பொங்கிய கடைவெள் ளத்தி னித்தகை பொலிந்த தெய்வப் பாங்கிரி யழியா திந்த மெய்த்தலத் தெல்லி பைந்து குரோசமாய் விளங்கு மென்றால் முத்திசேர் பதியின் சீர்த்தி யெவர்களான் மொழிய லாமே.

(இ-ள்) ஏழுலகத்தையுமுடி மேலே யெழுந்த யுகாந்த காலவெள்ளத்தில் மேற்கூறிய தருதிவினங்கிய தெய்வத்தன்மையுடைய திருப்பாங்குன்றம் அழியமாட்டாது. இந்த மெய்த்தலத்தினெலையை யளவிட்டுச் சொல்லுங்கால் நான்குபக்கமும் ஐந்துகூப்பிழ் தூராமூலம் முத்திகேசுத்திரமாகிய திருப்பாங்கிரியின் கீர்த்தியானது யாராலே சொல்லமுடியும். (எ-ம்) (௨௦)

திருப்பரந் கிரியில் வீர்தோர் திருச்செவி யுபதே சத்தை விருப்பொடு கௌரி பங்கண் மேனியஞ் செழுத்துக் கூறக் கருப்பழித் தண்ணை தன்குந் வயிறுபாழ் படவே மேலா மருட்பொலிந் தமருஞ் சேரதி யணிகெழு கைலை சேர்வார்.

(இ-ள்) திருப்பாங்குன்றத்திலே யிறந்தவர்களுடைய காதகளில் ஆசையோடு உமாதேவிபாகாகிய சிவபிரான் பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசத்தைச் சொல்ல, அவர்கள் மாதாவின் வயிறு சூல்கொள்ளாமற் பாழ்பட்டுப்போகக் கருப்பாசயப் பைக்குட் கட்டுப்படாமல் அருண்மயமாயிருக்கும் பிரகாசத் தங்கிய கயிலாசமையை யடைவார்கள். (எ-ம்) (௨௧)

எட்டாவது திருவிழாச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் அ-க்குக் கூடிய செய்யுள் ௩௬௨.

ஒன்பதாவது

நற்கீரச்சூகம்.

பற்பல தமிழ்களில் வழங்கும் பாண்மையும்
பொற்பாக் கிரிக்குகன் புரிந்த லீலையு
நற்புவி வழங்கிய நலமும் கொண்டியா
மற்புத மெழுங்கதை யறைகு வாமரோ.

(இ-ள்) அநேகந் தமிழ்நூல்களிலே வழங்குந் தன்மையுடைய கதைகளையும் அழகிய திருப்பரங்கிரி முருகக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும் உலகத்தாராற் பேசப்படும் நலங்களையுந் பெரிந்துகொண்டு, ஆச்சரியமுண்டாகுந் கதையொன்று சொல்லுவோம். (எ-ம்) (க)

வேறு.

ஊற்றிருந்த தேனருவி யொழுக்கியபூந் துணர்ச்சேசலை
யுடுத்த கூடல்
விற்றிருந்தோர் நாற்பதுட னொன்பதெனும் புலவருக்குள்
விமலன் சேச
வாற்றல்பெறு நற்கீன் தமிழ்க்கடலை யளர்த்துகொண்ட
வறியின் மிக்கான்
கீற்றெழுந்த மதிச்சடைபா னுடர்வாழ நூறியருங்
கீர்த்தி கொண்டான்.

(இ-ள்) அருவிபோல, தேனைச்சொரியும் புஞ்சேசலைகள் சூழ்ந்த மதுராகரத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்த நாற்பத்தொன்பதின்ம ரென்னும் புலவருக்குள் சோமசுந்தரக் கடவுளும் ஒருபுலவராயிருக்க, தமிழ் நூல்களெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தறிந்த அறிவாலுயர்ந்த வலிமைபெற்ற நற்கீரென்னும் புலவன் மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளோடு தமிழிற் வாசம்பேசி உயர்ந்தபுகழை யடைந்தான். (எ-ம்) (உ)

பின்னமல னுபதேசஞ் செனிபுகட்டி யறிவுமிகப்
பெருகிச் சீர்த்தி
பன்னியிறைக் கன்புபுரி சீலமுளான் டரங்கிரியிற்
படர்ந்து நித்தந்

தன்னிகரி லெழுந்ததொரு சாவணப்பூர் தடங்குடைந்து
தனது நீதி
மன்னியமக் கடன்கழித்தே யஞ்செழுத்தை யேற்றியபின்
மதுரை சேர்வான்.

(இன்) அதன்மேல் நற்கீரன் சோமசுந்தரக் கடவுளாலுபதேசம் பெற்றுப் போறிவுடையவனாகி அவ்வெம்பிரானிடத்துப் பத்திசெய்யும் ஒழுக்கமுன்னவனாய்த் திருப்பாங்கிரியை யடைந்து தனக்குத் தானே சமமாகிய சாவணப் பொய்யையிலே தினந்தோறும் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கன்மமுடித்துச் சிவபூசைசெய்து பஞ்சாட்சர செபஞ்செய்து மதுரைக்குவருவானுயினன். (எ-ம்) நற்கீரர் பஞ்சாட்சர செபஞ்செய்த இடம் இக்காலத்திற் பஞ்சாட்சரப் பாறை யென்று வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. (க)

புங்கவர்க்கு ளிருள்கிழித்த மணிபதித்த கோபுரங்கள்
பொலிந்த கூட
லங்கயற்கண் பாகனன்றி மாலிடரில் மாறனன்றி
யகிலந் தன்னுட்
டுக்கெழுமுற் தமிழ்மலை தொடுப்பதிலை பென்றுகொண்டான்
றாய ரேணும்
வெங்கொடுமை வருங்கால மறிசுவரோ குமரனருள்
மேளி லார்கள்.

(இன்) தேவர்களுக்குள்ளே இரத்தம்பலிப்பிக்கப்பட்ட கோபுரங்கள் வினங்கும் மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளையும், மனிதருக்குள்ளே பாண்டியனையும் உயாநத தமிழாற் பாடுவதல்லாமல் வேறொருவரையும் பாடுவதில்லை யென்னும் விரதத்தை நற்கீரன் கைக்கொண்டிருந்தான். குமாரக்கடவுள் திருவருள் பெறாதவர்கள் பரிசுத்தமுடையவரானால் கேடு வருங்காலத்தை யறியமாட்டார்கள். (எ-ம்) (ஈ)

இத்தகைய கீரனிகைத் தமிழ்மலை செய்திலனென்
றிதயத் தெண்ணிக்
கொத்திருந்த கடம்பணிந்தோன் பக்கமுறை நாரதனைக்
குறித்து நோக்க
அத்தகைமை யறிந்தவனு நற்கீரன் வருசமைய
மறையச் செவ்வெண்
மொய்த்தவிற லுக்கிரணன் டரபரணன் றனை யழைத்து
மொழிவ தானான்.

(இ-ள்) இத்தன்மையுடைய நற்கீரன் நமக்குத் தமிழ்ப்பாமாலை செய்து புனைந்தானில்லை யென்று கடப்பமாலை புனைந்த முருகக்கடவுள் திருவுளத்திலே நினைத்து நாரதமுனிவரைப் பார்க்க, அதைத்தெரிந்த நாரதமுனிவரும் நற்கீரன் வருஞ் சமையத்தையறிந்து முருகக்கடவுளுக்குத் தெரிவித்தனர். அதன்மேல் முருகக்கடவுள் வாயில் காப்பவராகிய மிகுந்த வெற்றியுடைய உக்கிரன், அண்டாபரணன் என்னும் பூதவீரரிருவரையழைத்துச் சொல்லுவார். (எ-ம்) (இ)

நம்படையா யெழுங்குருதி கொப்புளிக்கும் வடிவேலை
 நாமே யூன்றி
 யம்புதியி லமைத்தசர வணப்பொய்கை கலியுகத்தி
 லவனி காணச்
 செம்பதம மாயிரத்தோ டுத்திலகும் புனிதரீர்
 சேர்வான் கீரன்
 வெம்புமொரு குறையேற்றி மாமலையிற் சிறைபுகுத்தி
 மேவு கென்றான்.

(இ-ள்) நமது ஆயுதமாக வருக் கூரிய வேலாயுதத்தைப் பூமியிலே பதித்து நாமே உண்டாக்கிய சரவணப்பொய்கையானது கலியுகத்திலே யுலகத்தாரெல்லாரும்றிய அநேகந் தாமரைமலர்களோடு தோன்றிப் பிரகாசிக்கும். அத்தன்மையுடைய பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தக்கரையில் நற்கீரன் வருவான். அவன்பேரில் கொடுமையாகிய ஒரு குற்றத்தை யேற்றி, அவனை இந்தப்பரங்கிரியிலுள்ள குகையிலே சிறைப்படுத்தி வாருங்கென்று கட்டளையிட்டருளினார். (எ-ம்) (ஈ)

அப்பணிதஞ் சிரத்தேந்தி யப்பணியோ னருள்குமா
 னருளை யெண்ணைச்
 செப்பரிய நற்கீரன் சரவணப்பூத் தடங்குடைந்து
 திருநீ றிட்டடுக்
 கப்பெழுந்த திருவாசி னீழலிலே மருவுபஞ்சாக்
 காவெண் பாறை
 யொப்பரிய தலனிருந்தே யஞ்செழுத்தை யுருவியற்றி
 யுறைந்த காலே.

(இ-ள்) அக்கட்டளையைப் பூதவீரர்கள் தலையிலே தாங்கிக்கொண்டு வந்த முருகக்கடவுளைமதியாத நற்கீரன் சரவணப்பொய்கையிலே தீர்த்தமாகி

வீழ்வி தரித்த தீர்த்தக்கரையிலே நிற்கும் அரசமர்தினிழவிலே யிருக்கும்
பஞ்சாக்கரப் பாறையிலிருந்து பஞ்சாக்கரசெபஞ் செய்தொண்டிருக்கும்
காலத்தில். (எ-ம்) (ஏ)

திருவாரி னிலைச்சருகு தெண்ணீரில் வீழும்பொழுது
சேல தாகும்
பொருகரையில் வீழும்பொழுது பறவையா மென்றுவரும்
பூதர் தேர்ந்து
மாமுடியிற் சருகதனைக் கிள்ளியிட வழங்குமிங்கு
மருவி வீழப் ..
பரியகய லொருபுறமும் பறவையுரு லொருபுறமும்
பதைப்பக் கண்டான்.

(இ-ள்) அவ்வரசமர்தின் சருகு நீரிலே வீழும்போது சேல்மீனாக
மென்றும், தரையிலே வீழும்போது பறவையாகமென்றும் தெரிந்து மரத்தி
னுச்சியிலுள்ள ஒரு சருகைக் கிள்ளிக் கீழேதள்ள அச்சருகு நீரிலே பாதியும்
நிலத்திலே பாதியுமாக வீழ்ந்து பாதி சேல்மீன் வடிவோடும் பாதி பறவைவடி
வோடுவீழ்ந்து வருந்துவதை நற்கீரன் கண்டான். (எ-ம்) (அ)

. அன்றுசிறி தஃறிணைகள் பட்டபெரும் பாடுகண்டே
யகத்துண் முன்னிக்
கன்றிமிக னைந்திரங்கிக் கையுகிராற் கிள்ளியிடக்
கயலும் புள்ளுந்
குன்றியுடல் புரண்டுபுரண் டங்காந்து வாய்பிளந்து
குருநி கக்கிப்
பொன்றிடுங்காற் கண்முடித் துடித்தயர்ந்து குப்புறவே
புலர்ந்த வம்மா.

(இ-ள்) அப்பொழுது அஃறிணைப்பொருள்களாகிய மீனும் பறவையும்
பட்ட துன்பத்தைக் கண்டு மனஞ்சகியாமல் னைந்து னைந்து வருந்தி நற்கீரர்
தமது நகத்தினாலே மீன்வேறு பறவைவேறுகக் கிள்ளுதலும், அவ்விரண்டும்
உடல் குறைந்து பூயிமீலே புரண்டு புரண்டு வாயைத்திறந்து பிளந்து, இரத்
தங்கக்கி யுயிரீங்குஞ் சமையத்தில் கண்ணை மூடித் துடிதுடித்துச் சோர்ந்து
குப்புற வீழ்ந்து வாடினது. (எ-ம்) (ஆ)

அக்கணத்தி லுக்கிரணன் டாபாணன் பற்கடித்தே

யழன்று சீறிக்

கக்குறா வருவிதவழ் கடம்பனுறை பரங்கிரியிற்

கடிய பாவ

மிக்கொலையாம் பாதகஞ்செய் தனையென்று வெந்நறைந்து

வெருவப் பற்றிப்

புக்கபெரு மலையின்மேற் குகையடைத்துப் பாறைகொண்டு

புதைத்தார் மன்னே.

(இ-ள்) அரைக்கண்டு, அந்தக்ஷணத்திலே உக்கிரன், அண்டாபாணன் என்னும் பூதவீரர்கள் பற்களைக் கடித்துக் கண்கள் சிவக்கக் கோபங்கொண்டு, அருவிபோலத் தேனைச்சொரியுங்கடப்பமாலையணிந்த குமாரக்கடவுளது பரங்கிரியில்திக்கொலையானது கொடியபாவமென்று நற்கீரரை முதுகிலேயறைந்து பயப்படும்படி பிடித்து மலைமேலுள்ள பெரிய குகையினிலடைத்துப் பாறைக் கல்லால் வாசலையடைத்து மூடினார். (எ-ம்) (10)

அந்தநா ளரியதமிழ் தெரிபுலவ னெட்டுயிர்த்தே

யயர்ந்து விம்மிச்

சின்தைமிக நைந்துரைந்து முகஞ்சுளித்துக் கண்பனித்துத்

தேம்பித் தேம்பி

வந்துசில நாள் கழிய மனத்துறுநி படநீனைத்தான்

மயிலி லேறங்

கந்தனுக்குத் தமிழ்கூட்டாக் காரணமீ தென்றுமனக்

கருத்துட் கொண்டான்.

(இ-ள்) தமிழ் நூற்கடலைக் கரைகண்ட நற்கீரன் அன்றையத்தினம் பெருமூச்சுவிட்டுச் சோர்ந்து விம்மி மனங்கரைந்து கரைந்து முகத்தைச் சுளித்துக் கண்ணீர் துளிசிதறி வாடிவாடிச் சிலநினைஞ் சென்றபின் ஆராய்ச்சி செய்து மயில்வாகனக் கடவுளாகிய முருகனுக்குத் தமிழ்ப்பாமாலை சாத்தாத காரணத்தாலிந்தத் துன்பம் வந்ததென்று நினைத்தான். (எ-ம்) (11)

சுவையூறுந் தமிழ்மலை யுலகமென வெடுத்தோறித்

தொன்னூ லீற்றி

ஹவலியது கிழவோனே யெனக்கூற நெடுங்கால

நோன்பு கோடி.

புயியிலிளைத் தறிவரிய குமாவே ளவன்னைவு
 பொருந்தத் தோன்றி
 யவனிதனிற் கிழவனென வாச்சிறிது நாளாமென்
 மறைந்து போனான்.

(இ-ள்) மதாம் பொருந்திய தமிழ்மாலையாகிய திருமுருகாற்றுப்படை
 யை உலகமென முதலிலே தொடங்கி இறுதியிலே கிழவனென்று பாடிமுடித்
 துக் குமாரக்கடவுளுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தலும், கெடுங்காலம் உலகத்தில்
 கோடி தவங்களைச் செய்தாலும் அறிதற்கரிய முருகக்கடவுள் நற்கீரனது
 சொப்பனத்திலெழுந்து காட்சிகொடுத்தருளி நாம் பூலோகத்தில் கிழவனாக
 வாச்சிலகாலமாகுமென்று சொல்லி மறைந்தனார். (ஏ-ம்) (௩௨)

அப்பொழுது நற்கீரன் தமிழ்மலை யினையோனென்
 மறைந்து சூட்டச்
 செப்பரிய குடமுனிவாக் குபதேசஞ் செலுத்துமொரு
 செஞ்சொ ளாளி
 யிப்பொருப்பி லடையாளங் கலியுகத்தோர் கண்டிடவே
 லெறியப் பாரை
 யொப்பறநே ரேகிழித்தங் கிருபிளவாய்ப் பிளந்திடவே
 யுவப்பின் வந்தான்.

(இ-ள்) அத்தக்ஷணமே நற்கீரன் தான்பாடிய தமிழ்மலையில் இளையோ
 னென்றொரு பாடலையும் பாடி முருகனறிருவடியிற் சூட்டினன். (அதுகண்டு)
 அகத்தியமாமுனிவருக்கு உபதேசஞ்செய்யுந் தமிழ்ப்புலவராகிய முருகக்கடவுள்
 திருப்பார்க்குன்றில் கலியுகத்திலுள்ளார் வந்து காணும்படி அடையாளமாக
 வாயிலையடைத்த பாரையை நேரே தமது வேலாயுதத்தாற் கீறி இரண்டு பிள
 வாசப்பிளந்தவிடுதலும் நற்கீரன் மனமகிழ்ச்சியோடு குகையைவிட்டு வெளி
 யேறி வந்தான். (ஏ-ம்) தென்பார்க்குன்றத்தின் பக்கத்திலே இப்பொழுதும்
 அந்த அடையாளத்தைப் பார்க்கலாம். (௩௧)

அந்தாதுந் துபியொலிக்க மன்றலம்பூ மழைபொழிய
 வயனே னோர்கள்
 வந்துவந்து காங்குப்பி யிருபாலும் வளைந்துடுப்ப
 மகிழ்ந்து தெய்வத்

தந்தியொரு பாரிருப்ப வுக்கிரணன் டாபரணன்

சார்த்து லாவக்

கொந்தவிழ்தாரக் குகன்வீரர் சூழ்த்தவா மயிலிவ்ருங்

கோலம் கண்டான்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் துந்துபிவாத்தியமுழங்கப் புட்பமாரி பொழியப் பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் வந்து வந்து கைகளைக்குவித்து, இரண்டு பக்கத்திலுஞ் சூழ்த்து நிழ்கத் தெய்வயானையம்மை மகிழ்ச்சியுடனொருபக்கத் திவிருக்க, உக்கிரன், அண்டாபரணன் என்னும் பூதவீரர் பக்கத்திலுலாவித் கொண்டுவர நவவீரர் சூழ்த்தவா கொத்தலர் பூமாயணிந்து குமாரக்கடவுள் மயில்வாகனத்திலெழுந்தவருந் திருக்காட்சியை நற்றீரன் தரிசித்தான். (எ-ம்) (யச)

குதலைமொழி யினித்தினித்துப் புறப்படுத்த குறுமூரல்

கொண்ட வாயு

மதியமென வழுதொழுகு மலர்முகமு மருளொழுகி

வழிந்த கண்ணுஞ்

சததளமொத் திமையவர்கண் முடிபுழுத சமூம்பிருந்த

தண்டைக் காலும்

பதியவரு வடிவழகை யிருவிழிக்கு விருந்தளித்துப்

பணிந்து நின்றான்.

(இ-ள்) மறலைச்சொற்கள் இனித்தினித்து லெளிப்படச்செய்த புன் சிரிப்புடைய திருவாயும் சந்திரனைப்போலத் தேனாகிய அமுதமொழுகுகின்ற தாமரை மலர்போன்ற திருமுகமும் கருணை கசிந்து வழிந்த திருக்கண்ணும், தேவர்கள் உணங்கும்போது கிரீடங்கள் பட்டமுந்திய சமூம்பிருந்த தாமரை மலர்போன்ற தண்டையணிந்த திருவடியும் பொதியவருகின்ற புதிதாகிய திரு மேனியினழகை நற்றீரர் தனதிரண்டு கண்களுக்கும் விருந்தாகக் கொடுத்து வணங்கி நின்றார். (எ-ம்) (யடு)

அக்கணத்து நற்றீர னநிசயித்துத் தலைதுளக்கி

யருளா னந்தங்

கக்கியகண் பணிக்கவுடல் மயிர்க்குச்சுப் புளகமொடு

கம்பஞ் சேர

மிக்ககதிர் கோடியர்க ளொளியிரித்த மதிக்குளிர்மெய்
 விளங்குஞ் செவ்வேள்
 தக்கவிரு பதம்பணிந்து மும்மைவலஞ் சூழ்த்தபுகழ்
 சாற்று வானல்.

(இ-ள்) நின்ற அந்தக்ஷணத்தில் நற்கீர் ஆச்சரியமடைந்து நிலையசைத்து, ஆணர்தக் கண்ணீர் சொரிய உடல் மயிர்க்குச்செறியப் புனகாங்கி தத்தோடு நடுங்கக் கோடிசூரியப் பிரகாசத்தைச் செய்து சந்திரிணப் போலக் குளிர்ச்சியைச் செய்யுந் திருமேனியுடைய முருகக் கடவுளது திருவடிகளை வணங்கி மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்செய்து முருகக்கடவுள் சீர்த்தியைச் சொல்லுவாராயினார். (எ-ம்.) (கசு)

பனிவரையின் மகளுதவ வுண்டருளுஞ் செக்களிவாய்ப்
 பாலா போற்றி
 குனிசிலவேண் மிகநாண வடிவழகு கொண்டருளுங்
 குமரா போற்றி
 வினையமெழுஞ் சூர்ணையை வேறுக்க வுளத்தில்வைத்த
 விருத்தா போற்றி
 முனிவருளங் கனியமிக வரங்குலவு பாங்கிரியின்
 முருகா போற்றி.

(இ-ள்) இமைய வரசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியார் கொண்டருளிய அமுதத்தையுண்ட சிவந்த கனிவாயையுடைய பாலனே! நமஸ்காரம்; வளைந்த விலையுடைய மன்மதன் வெட்கமடையத் திருமேனி கொண்டருளிய குமரனே! நமஸ்காரம்; வஞ்சகமுடைய சூரன் கிளையை வேரோடறுக்கத் திருவுளத்திலெண்ணிய பெரியவனே! நமஸ்காரம்; முனிவர் மனமகிழ விசேடமாக அடங்கும் திருப்பாங்கிரி முருகனே நமஸ்காரம். (எ-ம்) (48)

கருதரிய வரறுமுதங் கொண்டருள நினைத்தவருட்
 கடலே போற்றி
 திரைமருவு நிலவங்கஞ் சேரவுயிர்ச் சரக்கைபிடுஞ்
 செட்டி போற்றி
 விரிதருவான் குஞ்சரத்தைக் கண்ணியிட்டுப் பிடித்தவெழில்
 வேடா போற்றி
 குருதியெழும் வேலேந்தி வரங்குலவு பாங்கிரியின்
 குமரா போற்றி.

(இ-ன்) நினைத்தற்கரிய ஆறுதிருமுருகங்களைக்கொண்டு நிறைந்தகருணைக் கடல்போன்றவனே நமஸ்காரம், கடல்கூழ்ந்த உலகமாகிய கப்பலில் உயிர்களாகிய சாக்கையேற்றிய வணிகனே நமஸ்காரம், விரிந்த வளத்தங்கிய செய்வயானையை மாணியீட்டுக் கைப்பிடித்த மணக்கோலத்தையுடையவனே நமஸ்காரம், இரத்தமொழுகும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கி விசேடமாக விளங்கும் பரங்கிரியிலெழுந்தருளிய குமாரக்கடவுளே நமஸ்காரம், (எ-ம்) (யஅ)

வேறு.

மஞ்சு போலெழு நமன்வரு மந்தநா ஞன்மன்
கஞ்ச மாம்பத மிரண்டுமுன் றியகருத் தேனே
லஞ்சு மாறுசெய் யாவகை யேழையை யளிப்பாய்
மஞ்சு மெட்டிட வளர்பரங் கிரிக்குக போற்றி.

(இ-ன்) ஆலகாலவிடம்போலத் தோன்றும் யமன் வரும் அற்றைத்தினம் உன்னுடைய தாமரைபோலுந் திருவடிகளை யெண்ணப்பட்ட மனமுடையேன் ஆதலால் பயப்படுகின்ற மாரக்கத்தைச் செய்யாவிதங் காத்தருள வேண்டும், மேகங்களைட்டித் தொடரச் சிந்துசிந்தாக வளர்கின்ற திருப்பரங்கிரிக்குமாரனே நமஸ்காரம், (எ-ம்) (யக)

வேறு.

அப்பொழுது கூறுமிரும் பனாவலுக்கு மகிழ்ந்தன்மென்
றருளிச் செவ்வேள்
செப்புவாந் கேண்மதியென் றுரைத்திடவே யஞ்சலித்துத்
திருந்து ஞால
மொப்பினினை யோனெனவே யுணையுரைக்க வேண்டியிர
ணுரைத்த மாலை
தப்பறவே துதித்திடுவோர் விருப்புதவ வேண்டுமெனத்
தாழ்ந்து நின்றான்.

(இ-ன்) இவ்வீதமாக அந்தக்காலம் நற்கிரன் சொல்லும் பெருமை பொருத்திய பாடலுக்கு முருகக்கடவுள் மகிழ்ச்சியடைந்தோமென்று நற்கிரனை கோக்கி உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலர்ந்து சொல்ல நற்கிரன் அஞ்சலிசெய்து, இரத்தவுலகம் உன்னை இளையோனென்று சொல்ல வேண்டும், அதுவல்லாமல் அடியேன் கூறிய திருமுருகாற்றுப்படையாகிய மாணியைச் சூற்றயில்லாமற் படித்திடுவோர் ஆகைப்படுஞ் செவ்வங்களைல்லாந் தந்தருளவேண்டுமென்று வணங்கி நின்றான், (எ-ம்) (உப)

அவ்வார்த்தத் தருளியபின் வெண்டிவலை கொழித்ததிரை
யதிருக் கங்கை
யுய்வகையான் போய்முழுக விடைதருதி யெனக்குமா
ணவப்பி னேக்கி
யிவ்வசலக் கொடுமுடித்தென் பார்சங்கை யழைப்பமென
யியம்பி நோக்கிற்
செவ்வியலற் புதம்விளைக்கப் பஞ்சவண்ணத் தேளியுலாத்
திரியு மென்றான்.

(இ-ள்) அந்த வரங்களைக் குமாரக்கடவுள் கொடுத்தருளியதன்மேல்
வெள்ளியதளிகளை அலைகொடுத்தெறியுங் கங்காநதியிலே போய் அடியேன்
ஸ்நானஞ்செய்வதற்கு விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று நற்கீரன் கேட்க,
குமாரக்கடவுள் மனமசுழ்த்து இரத்தப் பரங்கிரியினுச்சியிலே தென்பக்கத்திற்
கங்காநதியை வரவழைப்போம். அதைப்பார்த்தாலு பஞ்சவண்ணமுடைய தேளி
யின் (திரளியின்) உலாவததிரியுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர் (எ-ம்)(உக)

அக்காலையெனையாண்ட வண்ணல்மறைத் திடலுமவ
னருளை முன்னி

மிக்காய வரைக்குடையிடத்தொருசார் கங்கைவா
விளைந்த தெண்ணீர்

ரெக்காலும் கலியுகத்து மற்புதமாத் தேளியுலா
மெழிலை நோக்கிப்

பொய்க்கான பவந்தெறுகீர் குடைந்துமுரு கினைப்போற்றிப்
புலவன் போனான்.

(இ-ள்) அசன்மேல் குமாரக்கடவுள் தமது திருவுருவத்தை மறைத்துத்
தமதிருப்பிடத்துக் கெழுந்தருளினார். அவரது திருவருளைக் கங்கைநதி
யானது நினைத்து உயர்ந்த சிகரத்தையுடைய பரங்கிரியின் தென்பக்கத்தில்
வருதலும் அதனிடத்துப் பெருகிய நீரில் கலியுகத்திலெந்தக்காலத்தும் ஆச்
சரியமாகத் தேளிநீரூலாவிக்கொண்டு திரியும் அழகைப்பார்த்துப் பொய்யா
கிய சனைநதைப் போக்கும் அந்த நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து முருக்கடவுளை
வணங்கி நற்கீரனாகிய புலவன் தனதிருப்பிடத்துக்குச் சென்றான்.(எ-ம்)(உஉ)

ரித்தகைய புலவனென்றுஞ் சரவணப்பூந் தடங்குடைந்து
மெழித்தெவ வேளாம

வித்தகன்பா தம்பணிந்துங் கூடல்வதிந் தீற்றிலே
விடு பெற்றா

னத்தகைமை யருள்வரத்தாற் குமரனினி யோனெனவே
 யறையு ஞாலம்
 புத்தமுத மெனப்பழிச்சம் புலவணிநுந் தகைமையெம்மாற்
 புகலற் பாற்றோ.

(இ-ள்) இத்தத்தருதியுடைய நற்கீரன் எந்தநாளஞ் சரவணப்பொய்
 கையிலே தீர்த்தமாடி முருகக்கடவுளது திருவடியை வணங்கிப்போய் மதுரை
 யில் வசித்திருந்து முடிவிலே மோகமடைந்தான். நற்கீரனுக்குக் கொடுத்த
 தருதியாகிய வரத்தால் முருகப்பெருமானே யுலகமெல்லாம் இனையோனென்று
 சொல்லித் தோத்திரஞ்செய்யும் புதிய அமுதம்போலத் தமிழ்ப்பாடலால் முரு
 கப்பெருமானே வணங்கும் நற்கீரன் பெருமை யெம்மாற் சொல்லும் பகுப்
 புகையதோ. (எ-ம்) (உக)

வேறு.

மட்டு விரியும் குழலுமையை வள்ளன் மணக்க வருவித்தும்
 குட்டி விநியைச் சிறைபுகுத்தி யகிலம் பயக்கக் கொளுவித்தும்
 பிட்ட மதிபோ லெயிறுடைய பெருஞ்சு ருடன்கே ளவிர்துவிட
 நடவ வினம்போற் கலந்தவுண் ருண்மை பலவு நன்குரைத்தும்.

(இ-ள்) தேனொழுதும் கூந்தலையுடைய உமாதேவியை விவாகஞ் செய்
 யச் சிவபெருமானே இமையமலைக்கு வரவழைத்தும், பிரமதேவனைத் தலை
 யிலே குட்டிச் சிறையில் வைத்து (முருகக்கடவுள்) உலகத்தைச் சிருட்டிக்கும்
 படி தந்திரஞ்செய்தும், மூன்றம்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளைந்த வக்கிர
 தந்தங்கையுடைய ஞான சிறத்தாரூடன் கெட்டொழிந்துபோக அவனோடு
 அவனினத்தார்போலக் கலந்து அசாரூடைய உன்னளவுகளை யெல்லாம் முரு
 கக்கடவுளுக்கு நன்றாகத் தெரியப்படுத்தியும். (எ-ம்) (உச)

கட்டுக் கடம்பன் மனக்குறிப்பைக் கண்டு முயன்று வருவித்துஞ்
 சீட்டர் பரவும் பரங்கிரியின் சிறப்பு மொழிந்தெண் டிசைவிரித்து
 மெட்டு மகதி யிசையமுத மிட்டுச் செவியைக் குளிர்த்தும்
 வட்ட வுலகிற் கணத்தவர்போன் மகிழும் தொண்டு பலவிளைத்தும்.

(இ-ள்) கட்டப்பட்ட கடம்பமாயணிர்த முருகக்கடவுளப்பிராயத்
 தைத் தெரிந்து, அதற்குச்சக்க முயற்சி செய்து, அவரைத் (திண்ப்புணத்த
 ள்கு) வரும்படி செய்தும், மெய்ஞ்ஞானிகள் துதிக்கும் பரங்கிரியின் சிறப்பை
 யெட்டுத் திசைகளிலு மெடுத்துச்சொல்லி மகதியாமூகிய வீணையிணையா
 கிய அமுதத்தை முருகக்கடவுள் திருச்செவியில் வார்த்துக் குளிரும்படி செய்

தம், விரைந்த வலகத்தில் அகத்தியர் முதலிய பெரியாரைப்போல, முருகக்கடவுள் மகிழ்கின்ற பலவிதமாகிய அடிமைத்தொழில் செய்தம். (எ-ம்) (௨௫)

இணைய பலவாஞ்செயன்முடித்தேர னிருநாண்மலரென் முடிசுமக்கப் புணையுந் திருநா ரதனைமகிழ் பொங்கி விழியின் கருணைதந்து தனது பக்கத் திருக்கவரந் தந்தா னடியார்க் கெனியசெவ்வே [மேர ணினையுந் தொறுமற் புதமெனக்கே நிறைக்கு முலகோர்க் கெதுவா

(இ-ன்) இத்தன்மையவாகிய அநேகஞ்செயல்களைச் செய்தோனாகி இரண்டு பாதங்களையு மென்னுடைய தலை சுமக்கச்சூட்டும் நாராதமுனிவனை மிக மகிழ்ந்து கருணாகடாகூஞ்செய்து அடியார்க்கெனியவராகிய முருகக்கடவுள் தனது பக்கத்திலேயிருக்க வரந்தந்தருளினார். இவைகளையெல்லாம் நினைஞ்ஞந்தோறு மெனக்கே ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும். உலகத்திலுள்ளாருக்கு யாதாருமோ. (எ-ம்) (௨௬)

யி-வது நற்புரீச் சருக்கம் டுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூக்குச் செய்யுள் சுகபு.

பத்தாவது

சூரசங்காரச் சருக்கம்.

அஞ்சொ லான்சைவ புராணத்து ளாறநி கத்தைச் செஞ்சொ லூறிய தமிழ்ப்படுத் தினசெழுங் கீர னஞ்சல் செய்தபின் செய்யுள்கண் டிடுங்கதை யறைந்தாம் விஞ்சு காரந்தஞ்சொல் சூரசங் காரத்தை விரிப்பாம்.

(இ-ன்) அழகிய சொற்களையுடைய தமிழ் வித்துவானும், சிவபுராணம் பத்தினுள்ளே யதிகமாகிய ஆறு புராணங்களை வடமொழியினின்றும் தமிழ் நூலாகச் செய்தவனுமாகிய நற்கீரன் (முருகக்கடவுள்) பயப்படுத்தியபின்னர் அவரைத் திருமுருகாற்றப்படை யென்னும் நூலப்பாடித் துகித்த கதையைச் சொன்னோம். இனி, உயர்ந்த கந்தபுராணத்துள்ளே சொல்லப்பட்ட சூரசங்காரமாகிய கதையைச் சொல்லுவோம். (எ-ம்) (௨)

முன்ன மோர்பகற் குமாவேள் சூர்தனை முடிக்கப் பன்னு மாலயன் முதலியோர் கணத்தொடு படர மின்னு தேரினைக் கடாபியே வெய்யகான் ரணந்து மன்னு வேளையின் முகிரு மகார்களும் வந்தார்.

(இ-ள்) முன்னொரு காலத்தில் ஆறுமுடிப்பெருமான் ரூசங்காள் செய்யும்பொருட்டுப் பிரமன் விஷ்ணு முதலான பூதகணங்கள் சூழத் தொடர்ந்துவரப் பிரகாசம் பொருந்திய தேரைச் செலுத்திக் கொடிய காடுகளைக் கடந்து திருப்பரங்கிரிக்குப் பக்கத்தில் வரும்போது (அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பராசாமகாருஷி புத்திரராகிய ஆறு முனிவர்களும் அவ்வாறுமுடிப் பெருமானே யெதிர்கொண்டு வணக்க வந்தனர். (எ-ம்) (உ)

நீணி லத்தறு தத்தனே நிகணந்தி பரிதி
பாணி யேசனு முகன்றவ மாலியாம் பணவர்
மாணி ரைத்தவர் வந்துசெவ் வேளடி வணங்கப்
பூணி றைத்திடு மகபதி யவர்செயல் புகல்வான்.

(இ-ள்) அப்படி வந்த சத்தன், நந்தி, பரிதி, பாணி, சனுமுகன், தவமாலி யென்னும் மாட்சிமை நிரம்பிய தவசிகள் குமாரக்கடவுளது சிவந்த திருவடிகளை உணக்கஞ் செய்தனர். (பக்கத்தில் நின்ற) இரத்தாபாணங்க ளாணிந்த தேவேந்திரன் அம்முனிபுத்திரர்களுடைய செய்கைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான். (எ-ம்) (ஈ)

அருந்த வம்பெறு பராசான் சிறூர்களா மறுவர்
திருந்தி ளம்பரு வத்தினிற் சரவணத் திருநீ
ரிருந்த மீனுகண் டிருந்திட மூழ்கியே வினோதம்
புரிந்து மீன்பிடித் துணங்கிடப் பாறையிற் பொழிந்தார்.

(இ-ள்) (இங்கே நின்ற தவசிகளாவரும்) அருமையாகிய தவசிரேட்ட ராகிய பராசா முனிவருடைய புத்திரர்கள்; இவர்கள் இளைமைப் பருவத்திற் சரவணப்பொய்கையிலே தெளிந்த நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து, அங்கே துள்ளி விளையாடிக்கொண்டிருந்த மீன்களைக்கண்டு வேடிக்கை செய்து பிடித்துச் சூடுகின்ற பாறையிலே அம்மீன்கள் துடித்து வாடும்படி போட்டார்கள். (எ-ம்) (ச)

பசும்ப ரித்தொகை கடவுதேர்ப் பண்ணவ னுச்சி
விசும்ப டைத்திடப் பராசான் கடன்செயன் மேவா
விசைந்த தீவினை புரிந்திடு குமாரை யெதிர்கண்
டசைந்த வேணிகொண் டடைந்தவன் சாபமிட் டருள்வான்.

(இ-ள்) பச்சைச் குதிரைகள் கட்டிய தேரைச்செலுத்திய சூரியன் ஆகாயத்தில் வரும் மத்தியான வேளையில் பராசா முனிவன் நித்திய கன்மா துட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வரும்போது மனம்போன போக்கில்

கொடிய தொழில்களைச் செய்தகொண்டு நின்ற அப்புத்திராறுவர்க்கையும்து பார்த்துத் தமது சடைகளைசுந்து கீழே விழும்படி நெருங்கிவந்து, அவர் களுக்குச் சாபங்கொடுப்பாராயினர். (எ-ம்) (க)

தடித்து லாங்கய லாகிரீர் சலவுதி ரென்ன
அடித்த லம்பணிந் தெங்குறை யகலுநா ளேதென்
றுடைத்த நெஞ்சினர் புலம்பிட வுவப்பொடு முனிவன்
வடித்த செந்தமிழ்க் குமாவேள் மருவுமித் தடத்தில்த்.

(இ-ன்) (சாவணப்பொய்கையிலே விளையாடிக்கொண்டுதிரியு மீன் களைப் பிடித்துப் பாறையிலே போட்டு வாட்டியதனால்) நீங்கள் மீன் வடிவம் கொண்டு தடித்துடித்து இந்தப் பொய்கையிலே திரியக்கடவீரென்று பராசரா முனிவர் சாபங்கொடுக்க அப்பிள்ளைக ளறுவரும் அவருடைய பாதங்களை வணங்கி இந்தச் சாபமெந்தக்காலத்து நீங்குமென்று, உடைபட்ட மன முடையவராய்ப் புலம்பி யழுதனர். (அதைக்கேட்டு) பராசரமுனிவர் தெளிந்த செந்தமிழ்ப் புலவராகிய முருகக்கடவுளித்தச் சாவணப் பொய்கைக் குச் சந்தோஷத்துடனே (குழந்தைகளாய்) வருவார். (எ-ம்) (க)

அந்த நாள்வருங் குதலைவா யம்பிகை மகவைக்
கந்த மேனிய கைக்கொளக் கனமுலை சொரிபால்
சிந்த வேதிவ லைத்துளி யருந்தியே நீவி
ரிந்த மாவினை தடிதிரென் றேகினன் பாலர்.

(இ-ன்) அந்தக்காலத்தில் அங்கே யெழுந்தருளும் உமாதேவியானவள் மழுவச் சொற்கள் பேசும் வாயையுடைய பிள்ளையாகிய குமாரக்கடவுளை வாசனைதங்கிய கைகளாலெடுக்க அவன் கணத்தங்கிய தனங்களினின்றிஞ் சார் தொழுது பால்வெள்ளதின்றளிகள் சிதறியீழ அத்தளிகளை நீங்களுண்டு இந்தக்கொடிய பாவவிமோசனமடைவீரென்று சொல்வித் தமதிடத்துக்குச் சென்றார். (எ-ம்) (எ)

அத்த டத்தினிற் சேலுரு வணைந்துலாக் காலே
தத்த மக்கெழு நன்மைசேர் காலங்கள் சார்ந்து
மெய்த்த வத்தின ராகினர் விமலநிற் கண்டோர்
முத்த ராவர்கள் வினைவிட லரியதோ மொழியில்.

(இ-ன்) அந்தச் சாவணப்பொய்கையில் மீன்வடிவம் பெற்றுச் சுழன்று திரியுங்காலத்தில் தங்கள் தங்களுக்குண்டாகும் நல்வினைப்பயனடையும் காலத் தைச் சார்ந்து சாபவிமோசனம் பெற்று, உண்மைத்தவமுடையவராயினர்,

எங்கள் பிதாவாகிய குமாரக்கடவுளை நின்மலசொருபாகிய உம்மைத் தரிசித் தவர்கள் சிவன்முத்தராவார். (என்றால்) அவர்கள் தீவினையை நீக்குதலொரு பெரியதோ. (எ-ம்) (அ)

அந்த மேன்மைகொண் டிவர்களு மருளடைந் தவரா யிந்து புத்தமு தொழுகிய பாங்கிரி யிடத்திற் கந்த வேளூனை நோக்கியே தவம்பல கண்டா ரொந்தை கேளென வறுவரும் பின்வர விசைத்தார்.

(இ-ன்) உமாதேவியாரது ஞானப்பாலுண்ட மகத்துவத்தால் இந்த அறுவருந் திருவருளடைந்தவராகி, (சந்திரன் செல்லும்போது அவனுடம்பு உரிஞ்சுதலால்வுடம்பினின்றும்) புதிய அமுதொழுக்கப்பட்ட திருப்பாங்கிரி யினிடத்துக் கந்தசுவாமியே! உம்முடைய வரவை யெதிர்நோக்கி அநேகதவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். எங்கள் பிதாவாகிய நீர் கேட்டருளுமென்று, இந்திரன் சொல்ல, அதன்மேல் அம்முனிவர்களுந் தங்கள் வரலாற்றைச் சொல்லி இட்டசித்தியடைந்தார்கள். (அதன்மீன் திருப்பாங்கிரியிற் குமாரக் கடவுளெழுந்தருளியிருந்தனர்.) (எ-ம்) (க)

இமிழ்தி ரைக்கட லேத்தல்போ லிரைத்தலைக் காத்தா லுமிழு முத்தமா மணியல ரிறைத்துவந் திறைஞ்சுந் தமிழ்ம ணத்திடுஞ் சீரலை வாயெனுந் தலத்தி லமிழ்தெ முத்திடு குதலைவா யமலன்வந் தடைந்தான்.

(இ-ன்) (அதன்மேல் சிலதினஞ் சென்றபின் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டு) முழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலானது பூசித்தல்போலத் தன்னிடத் துள்ள இரத்தங்களாகிய மலர்களைச் சொரிந்து வணக்கப்படுந் தமிழ்மணம் கமழந் திருச்செந்தானென்னுந் தலத்திற் அமுதமுண்டாகு மழலைச்சொற் களையுடைய நின்மலராகிய அக்குமாரக்கடவுள் வந்து சேர்ந்தனர். (எ-ம்) (ஃ)

பிட்ட மாமதிப் பிளவுபோ லெயிறெழுஞ் சூ னட்ட கேளொடு யமரிழைத் திடநகை யரும்பித் தொட்ட வாழியி னடந்தவை தொலைத்துவெங் கணத்தோர் வட்ட ஞாலத்தி லதிர்தாக் குமாவேண் மகிழ்ந்தான்.

(இ-ன்) அது தெரிந்து மூன்றும்பிறைச் சந்திரன்போலெழுந்த வக்கிர தந்தங்களையுடைய சூன் தனக்குக் சிகேகராகிய சுற்றத்தாரோடு வந்து யுத் தஞ்செய்தனன். அதைப்பார்த்துப் புன்சிரிப்புச்செய்து, தோண்டப்பட்ட சமுத்திரத்தினடுவே நடந்துபோய் அந்த யுத்தங்களையெல்லாங் கெடுத்துத்

தம்முடைய பூதவீரர்கள் வட்டமாகிய பூமியிற் பெருமுழக்கஞ்செய்யும்படி முருகக்கடவுள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். (எ-ம்) (௧௧)

சூருநி கக்கிய குடுமியேற் கொருபணி கொடுக்கச்
சாரா டுத்தவாய் சேரரியு மம்மண மடுக்க
வரும ணங்கரை தழுவுகை வளர்பிணந் தழுவ
வெரிம ணித்திரண் முடித்தலை யெ லும்புகொண் டுருள.

(இ-ள்) இரத்தங்கக்கிய உச்சியையுடைய வேலாயுகத்தாக்கு (சூரனைச் சங்காரஞ்செய்துவரும்) ஒப்பற்ற வேலைய (முருகக்கடவுள்) கட்டினாயிடுத லும் அதுபோய்ச் செய்ததென்னவென்றால், சூரன் பக்கத்தில் தேவர்களுத்த இடமெல்லாம் இரத்தமும் இரத்தமணமுமே நெருங்கவும் சூரனைத் தழுவ வருந் தெய்வப்பெண்கள்போன்ற பெண்களுடைய கைகள் பிணத்தைத் தழு வவும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தகிரீடம் புனைத்த தலைஎலும்பாகியருளவும்.

சந்து குங்குமந் தக்கிய மார்புசெந் சூருநி
வந்து சேரர மாதர்கை புடைத்திடு துடையி
லந்த ரத்தெழு பருந்துவாய் வழவுமு னடுக்கக்
கொந்தெ முந்தபூ வணையெனக் குஞ்சிமேற் கிடப்ப.

(இ-ள்) சந்தனமும் குங்குமமும் பூசிய மார்பு சிவந்த இரத்தமொழுநி யது. தேவப்பெண்கள் கையால் குத்தப்பட்ட தொடையில் ஆராயத்திற் பறக் கின்ற பருந்தின் வாயினின்றுந் தவறிவிழுகின்ற மாமிசங்களுக்காவும், கட்டட மாய் நிறைந்த பூமலர் மெத்தைபோலத் தலையுரோமங்கள் கிடக்கவும். ( ) ( )

வென்றி வாகையம் புயங்குடர் மாலைகள் மிலையத்
துன்று முத்தணி மார்புபல் லெலும்பொடு துதைய
மின்றி றந்தவர ரங்களாய் மென்கொழுப் பணியக்
குன்ற மென்றசூர் கேளொடு குவலையத் துருள.

(இ-ள்) வெற்றிமாலையணிதின்ற தோள்கள் குடங்களாகிய மால்கள் குடவும் நெருங்கிய முத்தாரணியப்பட்ட மார்பினிடத்தப் பல்லு மெலும்பு களும் நெருங்கவும்யிருதுவானகொழுப்புடன் பிரகாசம்பெளிப்பட்ட சொன்ன மால்களாகப்புணையவும் பருவதம்போன்ற சூரன் சுற்றந்தாரோடு பூமியிற் கிடந்துருளவும். (எ-ம்) (௧௪)

ஶீழ்த்தி டும்படி யவருயிர் ஶிருந்தருந் தியவே
லாழ்ந்த வெண்டிரை யாழிதீ ரருந்தியெய் குகனைச்
சூழ்த்தி றைஞ்சியே சூரியர் கோடிபொற் சுடர்போல்
வாழ்ந்த சண்முகன் கையினில் வளர்ந்தது மண்டூ

(இ-ள்) கீழே விழும்படி அச்சூன் முதலிய அசாரூயிரா விருத்தாக வுண்ட வேலாயுதமானது ஆழமாகிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திலே போய் முழுகி வந்து, எங்களுடைய முருகக்கடவுளைப் பிரதக்ஷணமாகச் சுற்றி வந்து கோடிகூரியப் பிரகாசம்போ லெழுந்தருளியிருந்த அவருடைய திருக்கரத்தில் வளர்ந்திருந்தது. (எ-ம்) (கடு)

சூரை யட்டபின் மாலயன் றுசிமழை பொழிந்து
சீர்கொள் பூசனை செலுத்தினார் குகன்மொழிப் படியே
பார்க்கெ மும்பாங் கிரிசெல வுந்தியிற் படர்ந்தா
ரேர்கெ முங்குகன் மாமயி லேறியே கிணலை.

(இ-ள்) இவ்விதம் சூரசங்கராஞ் செய்ததன்பின் பிரம விஷ்ணுக்கள் மிகுந்த தோத்திரங்கள் செய்து முருகக்கடவுளைப் பூசனை செய்தார்கள். அதன்பின் அவருடைய ஆக்கினைப்படியே பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலிய சகல தேவர்களும் உலகத்திற் பெருமைபெற்ற திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அவாவர்கள் வாசனத்திலேறிச் சென்றார்கள். அழகு நிறைந்த ஆறுமுகப்பெருமானும் மகத்தாகிய மயில்வாசனத்திலேறிப் புறப்பட்டார். (எ-ம்) (கக)

தேன லம்பிய கடம்பணி சிற்பரன் வந்தா
னூனை மங்கையை மணஞ்செயு மறுமுகன் வந்தான்
காண வேதனைச் சிறையிடுங் காரணன் வந்தான்
வாண மங்கையர் தாளியைத் தந்தவன் வந்தான்.

(இ-ள்) வண்டுகள் முழங்கப்பட்ட கடம்பமாகியணிந்த ஞானமூர்த்தி வந்தார். தெய்வயானையை விவாகஞ் செய்யும் ஆறுமுகக்கடவுள் வந்தார். தேவர்களையுடைய வேதனாகிய பிரமனைச்சிறைப்படுத்தும் பூலகாரணர் வந்தார். தேவப்பெண்கள் திருமங்கல்யத்தைக் காத்தருளியவர் வந்தார். (எ-ம்) (கங)

செருவில் வெங்கொடுஞ் சூரனைச் செகுத்தவன் வந்தான்
கருது மன்பருக் கூறிய கருணையான் வந்தான்
காரர்கள் மாமுடி தழும்பிடுந் துணைப்பதன் வந்தான்
வாதன் வந்தன னென்றுசின் னம்பணி மாற.

(இ-ள்) யுத்தகளத்தில் மிகக்கொடியவனாகிய சூரனைக் கொன்றருளியவர் வந்தார். நினைக்கின்ற தொண்டருக்கு நிறைந்த கருணை செய்பவர் வந்தார். தேவர்கள் வணங்கும்போது, அவர்கள் கீரிடம் பட்டுத் தழும்பு செய்யும் இரண்டு பாதங்களையுடையவர் வந்தார். (எல்லாருக்கும்) வாங்கொடுப்பவர் வந்தாரென்று சின்னங்கள் முழங்க, (எ-ம்) (கச)

பவன னஞ்சிட மயிலெனும் பரிதனை நடத்தி
நவையி கந்தகா வதம்பல தணந்துநம் முருகன்
சிவமெ னும்பரங் கிரிவிழி கண்டிடச் சிந்தை
புவகை பொங்கினன் புங்கவ ருவந்திறைஞ் சினரால்.

(இன்) வாயுதேவனும் பயப்படும்படி மயிலாகிய வாசனத்தை வேகமாகச் செலுத்திக் குற்றமில்லாத அநேக காத தூவழியைக் கடந்து நம் முருகக்கடவுள் சிவசொருபமாகிய பரங்கிரி தமது திருக்கண்களுக்குப் புலப்பட மனமகிழ்ச்சியடைந்தனர். அப்பொழுது தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்து வணங்கினார்கள். (எ-ம்) (10க)

திருவு ளங்களி பொருந்திய திருப்பதி யாறுள்
வருமு தற்பதி பரங்கிரி யடைந்தவண் வதிர்தான்
சுரர்கள் கமமியன் சுந்தரம் பழுத்தபொற் கோயின்
மருவு தேவருக் கியற்றினன மனமகிழ்ச்சி திருந்தார்.

(இன்) (முருகக்கடவுள் தமது) திருவுள்ளம் களிப்படையும் தலங்கள் ஆறினுள்ளே முசற்பதியாகிய திருப்பரங்குன்றத்தையடைந்து, அங்கே எழுந்தருளியிருந்தனர். அவருடன் கூடவந்த மற்றைத் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவதர்சன் அழகு நிரம்பிய பொன்மயமாகிய கோயில்களைச் செய்ய அவர்களும் மனமகிழ்ச்சியடைந்திருந்தார்கள். (எ-ம்) (10உ)

இருந்த நாளினில் வேலனைக காணவா யிரங்கண்
பொருந்து மிந்திரன் புதல்வியை யாறுமா முகற்குத்
திருந்து மாமணஞ் செய்துகைகம் மாறெனச் செலுத்தப்
பெருந்த யாவொடு மாலுடன் விதிக்குரை பேச.

(இன்) இப்படியிருந்த தினத்தில் வேலாயுதக்கடவுளைத் தரிசிப்பதற்காக ஆயிரங்கண்கள் பொருந்தியிருக்கும் தேவேந்திரன் பிரம் விஷ்ணுக்களிடஞ் சென்று, என்னுடைய புத்திரியாகிய தெய்வயானையை ஆறுமுசுப்பெருமாலுக்கு விவாகஞ்செய்து பிரதியுபகாரமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று போன்போடு சொல்லினான். (எ-ம்) (10ச)

அந்த வாசகக் கேட்டுமா லயன்முடி துளக்கிக்
கொந்து லாவிய கடம்பணி காணன் கோயி
லுத்தி னூடி யிறைஞ்சியே சூழவந் துவந்த
தந்தை யேயெமக் கொருவார் தருகெனப் பணிந்தார்.

(இ-ள்) அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு விஷ்ணுவும், பிரமனும் தலையசைத்துக் கொத்துக்கொத்தாய் விளங்கிய கடப்பமாலையணிந்த முருகக்கடவுள் ஆலயத்துக்குச்சென்று அவரது திருவடிகளை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த மகிழ்ந்து, எங்களுக்குப் பிதாவாயுள்ளவரே! ஒரு வார்த்தாவென்றுமென்று மீண்டும் வணங்கினோர்கள். (எ-ம்) (௨௨)

பணிந்த காலையி லெழுமெழு மென்றுரை பகர்ந்து
தணிந்தி லாவிருப் பாகியே சாற்றிய வார்த்தை
யணந்து கூறுமுன் னுணர்ந்தன மெனநகை யரும்பித்
துணிந்து ரைத்தவா னவர்க்கருள் வழங்கினன் தூயேயன்.

(இ-ள்) அப்படி வணங்கியபோது பரிசுத்தராகிய குமாரக்கடவுள் எழும் திருமெழும் திருமென்று, உபசாரஞ்சொல்லி (கீங்கன்) பூரணமாகிய அன்போடு சொல்லிய வார்த்தையை நம்மிடத்தில் வந்து சொல்லுமுன்னமே யறிந்து கொண்டோமென்று புன்சிரிப்புச்செய்து துணிவாகச்சொல்லிய அவருக்குத் திருவருள் சார்தளித்தனர். (எ-ம்) (௨௩)

அக்க ணத்தினிற் புறம்புபோ யமரர்கோ மானு
மிக்க வொற்றரைக் கூவியே யண்டங்கண் மேவித்
தக்க வானவர் மாதவர் தமைப்பாங் கிரியா
மிக்க லெய்திடக் கூறுமென் றேயிசைத் திட்டான்.

(இ-ள்) (அதைப் பக்கத்திற் கேட்டுகின்ற) தேவேந்திரன் லெளரியே வந்து அந்தக்ஷணத்திலே தகுதியுடைய தூதர்களை யழைத்து, எல்லா அண்டங்களிடத்துஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள தேவர் முனிவர்களைத் திருப்பாங்குன்றமாகிய இந்த மலையினிடத்து (செய்வயானை திருமணக்கோலங்காண்பதற்கு) உரும்படி சொல்லுமென்று, உத்தரவுசெய்தான். (எ-ம்) (௨௪)

உண்மை யாகிய தேவரு ளொருவனை யழைத்து
வண்மை சேர்மகள் மனைவியைக் கொடுவரு ளெணப்போய்
விண்ம கிழ்ந்திட வருதெய்வ யானையார் மேருத்
தண்ம விந்திடு பொய்கையிற் துவயிழைத் தருளார்.

(இ-ள்) தேவருக்குள் உண்மையுடைய வொருவனையழைத்து ஊர்த்தங்கிய மகளாகிய செய்வயானையையும் மனைவியாகிய இரத்திரானியையும் அழைத்துக்கொண்டு வருகவென்று இரத்திரன்சொல்ல, அவன் போய் விண்ணுலகத்தார் மகிழும்படி தேரற்றிய செய்வயானையம்மையார் மகாமேருப் பக்கத்தில் சூளிர்ச்சி நிறைந்த ஒரு தடாகத்தில் தவஞ்செய்தா. (எ-ம்) (௨௫)

எந்த நாளெனைக் குமரவேண் மணஞ்செயு மென்று
சிந்தை செய்திடு சமையத்திற் செவிசூளிர்ந் திடவே
வந்த தூதுவன் சோபனங் கூறிட மகிழ்ச்சி
யுந்து வேலையின் மூழ்கினள் தாயுட னுவந்து.

(இ-ன்) எந்தக்காலம் என்னைக் குமார்க்கடவுள் விவாகஞ்செய்வாரென்
றெண்ணிக்கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் இரண்டு காதசுரங் குளிரும்
படி தூதாக வந்த தேவன் திருமணச்செய்தியைச் சொல்லுதலும் செய்வ
யானையம்மையார் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கித் தாயாகிய இந்
திராணியுடனுங் சலந்து மகிழ்ந்து. (எ-உ) (௨௬)

வெண்மு கிற்படர் மின்னென வெண்கரி கடவித்
தண்ம விந்திடு பொய்கைசூழ் பாங்கிரி சார்ந்து
பண்ம விந்திடு பவளவாய்க் குயிலவரப் பதுமை
யெண்மி சூந்திடு மணங்கின ரெதிர்தழீஇக் கொண்டார்.

(இ-ன்) வெள்ளமேகத்திற் செல்கின்ற மின்னலைப்போல வெள்ளை
யானையின் மேலேறி வந்து, குளிர்ச்சி கிறைந்த தடாகங்கள் சூழ்ந்த திருப்
பரங்கிரியைச் சார்ந்து பவளப்போலும் வாயினையுடைய குயில்போலுந் தெய்
வயானையம்மையார் வர (அதைக்கண்ட) இலககுமி முதலிய எண்ணில்லாத
தேவப்பெண்கள் எதிர்தென்று தெய்வயானையம்மையாரைத் தழுவிக்கொண்
டார்கள். (எ-ம்) (௨௭)

வாழி யென்றுவிண் ணவர்குழா மாதர்க ளொலிக்க
ஆழி ரும்பய நென்றுகோன் கம்மியற் குரைத்துச்
சூழும் வீதிகள் புறஞ்சமை யென்றிடத் துய்ய
வேழ மேறுவான் களித்திட வியன்றெருச் சமைப்பான்.

(இ-ன்) அதன்மேல் கூட்டமாகிய தெய்வப்பெண்கள் மங்கன வாழ்த்து
மிகுதியாகச் சொல்ல, இது ஊழினது பெரும்பயனென்று, இத்திரன் தேவ
தச்சனுக்குச்சொல்லி, இந்நகரத்தைச் சூழும்பக்கத்தில் தெருக்கள் உண்டாக்
குவாயென்று கட்டளையிட (அவனப்பொழுதே) இத்திரன் மனமகிழும்படி
பெருமைபொருந்திய தெருக்களைச் சிருட்டிப்பானாயினான். (எ-ம்) (௨௮)

தணிவீ லாமறை சாற்றுவோர் வீதிமா முடியின்
மணியி ருட்குழாங் கிழித்திடு மன்னவர் வீதி
யணிபெ ருந்திரு வணிகர்கள் வீதிவே ளாண்மை
திணிநி லம்பிளந் தியற்றுவோர் வீதிசெய் தனனூல்.

(இ-ள்) பூரணமாகிய வேதங்கையோதும் பிராமணர் வீதியும், கிரீடத் திற்பதித்த இரத்னங்கள் இருட்கூட்டத்தையோட்டும் அரசர் வீதியும், சமூகு தங்கிய பெருஞ்செல்வமுடைய வியாபாரிகள் வீதியும், * திட்பமாகியநிலத்தை யுழுது வேளாண்மை செய்யும் வேளாளர் வீதியும் (தேவதர்சன்) உண்டாக் கினான். (ஏ-ம்) (௨௬)

வேறு.

இமைத்தமா மணிய முத்து மெழின்மணி மாடச் சுண்ணத் தமைத்தபொற் சிகரக் கும்ப மணுகுபாற் கடவி னுப்பண் கமைத்திருள் கிழித்த பாணுக் கடுககும் ம மாட மீது சுமத்திய மேக மாயன் றுணைநிழி முடிழிப்ப தொக்கும்.

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய மாணிக்கங்கள் பதித்த அழகுதங்கிய மாடத்தின்மேற் சுண்ணத்தாற்செய்த பொன்மயமாகிய தூவியின்மேல் வைத்த பொற்கும்பமானது பாற்கடலின் மத்தியில் பொறுக்கப்பட்ட இரு னைக் கெடுக்குஞ் சூரியனுக்குச் சமானமாகும், அந்தமாடமானது மேலே சுமக்கப்பட்ட மேகம் திருமால் நிகரரை செய்துகொண்டிருப்பது போலும் (ஏ-ம்) (௨௭)

பொங்கழ கெழுந்த வாயில் பொலிந்தகோ புரத்து நெற்றி தங்குசெம் மணியின் பாங்கர் தாளபவச் சிரமே கண்க ளங்குறு வெள்ளை மேக மடகையங் கவையின் சென்னி தங்கிட மதியங் கங்கை தழுவிடப் பரமன் போன்ற.

(இ-ள்) மிகுந்த சமூகு தோன்றிய கோபுரத்து நெற்றியில் பதிக்கப் பட்ட மாணிக்கமணியின் பக்கத்தில் முத்தும் வச்சிரமும் தேத்திரங்களாகவும், அவ்விடத்து வந்து தங்கும் வெண்ணிறமேகம் விபூதியாகவும், அவ்விரண் டினைப்போலக் கோபுரத்தினுச்சியில் தங்குகின்ற சந்திரன் கங்கையாகவும் பொருந்த (கோபுரமானது) பரமேசுரனைப்போலிருந்தது. (ஏ-ம்) (௨௮)

மகாதோ ரணத்து நெற்றி வயங்குகண் னாடி பாணு நகுவெயில் விரிக்குஞ் சோதி நாற்றுநித் திலத்தின் கோவை தருநிலாப் பொங்கு மந்தத் தயங்கொளி யொன்றோ டொன்று பகைபெறு மன்றி மற்றைப் பகையிலை நகரின் மன்றோ.

(இ-ள்) மகாதோரணத்தின் உச்சியில் விளங்குங் கண்ணாடியாகிய சூரியனாவன் விளங்குகின்ற வெயிலை விரிக்கும் பிரகாசமும் (அதன் கீழே) தொங்கவிட்டிருக்கிற முத்துமாலையின் தருதியாகிய கிரணம் பொங்கும் அந்த

* திட்பமாகிய நிலம்சொழுத்த பூமி.

ஒளியும் ஒன்றோடொன்று பகை செய்யுமல்லாமல் திருப்பாங்கிரி யென்னும் நகரில் வேறு பகையிலில். (எ-ம்) (௩௨)

கொடிக்கழைக் கரங்க ளாட்டிக் குளிர்முக முடைய மாதர் நடித்தல்போன் மணித்தேர் சூழ நாயே தம்ப மாக்கள் கடிக்கமழ் சென்னி மீது கொடியெனக் கலையை வேய்ந்தோர் துடித்தெழு பார்வை போலத் தோணக் கயிறு நீடும்.

(இ-ள்) குளிர்ந்த முடிமுடைய பெண்கள் கடனஞ்செய்தல் போலக் கழையிலேகட்டிய கொடிக்களையினை கைகளையசைத்து, அழகிய தேர்கள் சுற்றி வர(தோரணங்க்கட்டிய) சண்டங்களைப் பிடித்துவரும் மனிதராகிய, வாசனை வீசுகின்ற தலைமேலே கொடியெழுதிய சேலையைத் தரித்தோரது துடித்தெழுதின்ற கண்களைப்போல தோரணமாகிய கயிறு நீட்டம் பெற்றிருக்கும். (எ-ம்) (௩௩)

தரைதனில் வைக்க வோங்குந் தம்பமான் முதலி னோர்கை மருவுதோ ரணப்பன் னாகம விக்கிய மணித்தேர் வெற்பைச் சுருதிவாய் மிழற்று மோசைத் தொன்னகர்க் கடலீற் பாய்ச்சித் திருவிழா வமுதம் காண்சி செய்தனன் போலு மன்றே.

(இ-ள்) பூமியிலே நடுகற்காக உயருந் துசத்தம்பத்தோடு, விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் கையின்பொருந்திய வாசுகி யென்னும் பாம்புபோலுந் தோரணங்கட்டிய அழகிய தோரண மந்தாமலையை வேதங்கனொலிக்கும் ஒலியிருந்த பழைய பாங்கிரி நகரமாகிய கடலினுள்ளே புருத்தித் திருவிழாவாகிய அமுதத்தை யெல்லாருந் காணத் தேவதச்சன் செய்தான். (எ-ம்) (௩௪)

மாளிகை முன்றில் வேகி வகுத்ததி னடுவே வைத்த நீரூரீர்க் குடங்கண் மீது நிறைதழை தழலா மீசன் முனுவெங் காற்ற சைக்க மொழிந்தரீள் வரத்தைத் தந்து வாளிருஞ் சோதி கான்று வளர்குவான் போலு மன்றே.

(இ-ள்) மாடங்களின் முற்றத்தோறும் திண்ணைகள் வகை வகையாகச் செய்து அவற்றின் மேல் உயர்ந்திருக்கும் பூரண கும்பங்களின்மேல் நிறைந்து (உயர்ந்த) மாந்தழை (நிற்றலானது) அக்கினி வடிவமாகிய பரமேசுவரன் வாயு வானவன் வந்தசைத்துக்கேட்க அவன் கேட்டவரத்தைக் கொடுத்து மிகுந்த பிரகாசத்தை வெளிப்படுத்தி வளர்ந்து நிற்றல் போலும். (எ-ம்) (௩௫)

நிறைகுடம் பாங்கா வைக்கு நிரைமணி விளக்கின் சென்னி யறைதரு காற்றாற் கம்ப மணுகிவெங் கொழுந்து தாவல் கறைககிந் தூறும வேலோன் கருதியே யுறையு மூரி லுறைவரை யணுகொ ணுதென் றும்பர்போங் கேதுப் போன்ற,

(இ-ள்) பூரணகும்பத்தின் பக்கத்திற்றங்கும் வரிசையாகிய அழகிய தீபங்களின் பிரகாசம் மோதப்பட்ட காற்றால் நடுக்கமூற்ற ருடுள்ள துளிச் சுடர் மேலே யெழுந்து தாவுதலானது இரத்தக் கசிந்துறும் வேலாயுதக் கடவுள் வீருப்பமுற்றதுத் தங்கு நாளினிடத்து வசிக்கின்றவரைப் பிடிக்க முடியாதென்று (நவக்கிரகங்களுளொன்றாகிய) கேதுவிண்ணுலகத்துக்குச்செல்லுதல் போலும். (எ-ம்) கேது நிறஞ்சிவப்பா தலால் வீளக்கின் சுடருக்கு உவமான மாயிற்று. (௧௬)

சேண்முக டணுகுந் தேரில வீக்கிய மாலைத் தேனை
யோணமீன் பக்க மேலி யொளிப்பிறை நெற்றி யென்று
நான்மதி முகவின் மாத ரமுதினு நலத்த தென்று
மாணுறக் கொள்வ தாக வளர்ந்தன வீதி யெல்லாம்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தினுச்சியில் நெருங்குந் தேரினிடத்தைக் கட்டிய பூமாவியிலுள்ள தேனைத் திருவோண நகைத்திரத்தின் பக்கத்திற் பொருத்திப் பிரகாசிக்கும் பிறைச்சந்திரனே நெற்றியென்று சொல்லப்படும் புதிய சந்திரன் போலுமுதத்தையுடைய தேவப்பெண்கள் அமுதத்தைப் பார்க்கினும் நன்மையுடையதென்று மாட்சிமை பொருந்த (எடுத்துக்) கொண்டதாக வீதிதோறும் அத் தேர்கள் வளர்ந்தோங்கின. (எ-ம்) (௧௭)

அறைகுதற் கரிய தான வழகிய குமான் மன்றல்
பெறுவதற் கெழிலின் வீதி போழ கியற்றுங் காலே
மறுவறு திசையில் வாணோர் வளர்முசு குந்த னுதி
குறையிலா முனிவ ரோனோர் குறுகியே பாக்குன் றற்றார்.

(இ-ள்) சொல்லுதற்கு முடியாத அழகிய முருகக்கடவுள் திருக்கலியாணஞ் செய்வதற்கு அழகினையுடைய (திருப்பரங்கிரியின்) தெருக்கள் மேலே சொல்லியபடி போழகு செய்யுங்காலத்தில் குற்றமற்ற திக்குப்பாலகர் முதலானவர்களும் முசுக்குத்தச் சக்கரவர்த்தி முதலாகிய அரசர்களும் குற்றமில்லாத தேவர் முனிவர்களும் டனிதர்களும் திருப்பரங்குன்றத்தில் நெருங்கிவந்து சேர்த்தார்கள். (எ-ம்) (௧௮)

பத்தாவது தூசங்காரச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகச்சருக்கம் ௧௦-க்குக் கூடிய செய்யுள் ௪௫௬.

பதினொன்றாவது

திருக்கலியாணச் சருக்கம்.

தேந்தும் பியசொற் குமாவேள் ரூரைச்
செருத்தபின் பரங்கிரி யடைந்து
வேந்தர்கோன் மருவும் வரமளித் திடுங்கால்
விண்ணவர் மண்ணவர் விரைந்து
போந்ததும் புரத்தி னணிமையும் புகன்றோம்
புலங்கெழு முருகவேள் தெய்வக்
கூந்தலம் பிடிபை மணம்புரிந் துவகை
குலவிய காதையை யுரைப்பாம்.

(இ-ள்) தேன் ததும்பிய சொற்களையுடைய குமாரக்கடவுள் ரூராவா
ரஞ் செய்தபின்னர் திருப்பாங்கிரியினிடத் தெழுந்தருளித் தேவேந்திரன்
பொருந்தும் வரத்தைக் கொடுத்தருளும்போது தேவர்களும் மனிதர்களும்
அவசரப்பட்டு வந்ததும் பரங்கிரியை யலங்காரஞ் செய்ததும் சொன்னோம்.
(இனி) அம்முருகக்கடவுள் கூந்தலையுடைய பெண் யானை போன்ற தெய்வ
யானை யம்மையை விவாகஞ்செய்து மனமகிழ்ந்து விளங்கிய கதையைச்
சொல்லுவோம். (எ-ம்) (8)

வண்டுகின் டியதண்டுள்வனுங் கடவுண்
மன்னனுங் கூறவே மயனு
மெண்டிசை புகழ மாமணக் கோயி
வியற்றினுன் கனகமால் வரையுங்
கண்டுநா னுறவே மண்டப முகட்டிற்
கதிர்பல கோடியர் போன்றே
யண்டரண் டங்க ளிருளெடுத்த துண்ண
வருண்மணிக் குடம்பநித் தனனூல்.

(இ-ள்) வண்டுகள் கிண்டுகின்ற தளவமாயினின்ற விஷ்ணுவும் இந்
திரானும் உத்தரவுசெய்ய, தேவதச்சனும் எட்டுத்திக்கும் புசமும்படி திருக்கலி
யாண மண்டபத்தைச் செய்தான். மகாமேருமையுட்கண்டு வெட்கமடையும்
படி மண்டபத்தினுச்சீயில் கோடிருரியர்களை யொத்து தேவர்கள் விரிஞ்சும்

அண்டங்களிலுள்ள இருட்கூட்டங்களைக் கெடுத்துச் சிவந்த மாணிக்கங்கள் பதித்த ஒரு கலசத்தைப் பதித்துவைத்தான். (எ-ம்) (உ)

நவமணி யிழைத்த கோபுர மேரு
 நரற்றிசை வாயிலிற் செறியக்
 குவைசெய்மண் டபத்து நாகமா மணிகள்
 குலவுமுத் திடையிடை வீக்கி
 வயிரவெள் ளாடி யிட்டிமைத் திடவே
 வல்விருள் சுருட்டியே விழுங்குந்
 தவனகோ டியர்போற் பீடிகை நடுவே
 தகுமணிப் பீடமவைத் தனனூல்.

(இ-ள்) நவரத்தங்கள் பதித்த மகாமேருவை யொத்த கோபுரங்களில் நாலு திசைகளிலும் வாயில்கள் நெருங்க்கூட்டமாகச் செய்யப்பட்ட (திருக்கவியாண) மண்டபத்தில் நாகரத்தங்களையும் விளங்குகின்ற முத்துக்களையும் இடையிடையே கட்டி வயிரத்தாலாகிய வெள்ளிய கண்ணாடிகளைத் தூக்கவே வலிய இருட்கூட்டங்களை யெல்லாம் அவ்விரண்டும் ஒதுக்கிப் பிரகாசிக்கும். (அவ்விடத்து) கோடிரூரியரைப்போல மணவறைத் திண்ணையிடுப்பக்கத் தில் தருந்த மணிகள் பதித்த ஆசனமொன்று செய்தான். (எ-ம்) (க)

வயின்வயிற் செய்த வகைகளிற் பீடம்
 வகுத்துவெண் சாமரை தூக்கி
 வெயில்விடு நவமா மணியைநாற் றியபின்
 விளங்குதூ ணிரைத்தன முழுதங்
 குயிலுடன் பசிய கிளிகள்சேர் கமுகுங்
 கூட்டிய வாழைபுங் கரும்புஞ்
 செயிரறு சூழ்ச்சிப் பொம்மையோ வியமுந்
 திசைதிசை பெங்கணு மியற்றி.

(இ-ள்) இடம் இடந்தோறஞ் செய்த மலைபோன்ற மண்டபங்களில் ஆசனங்கள் வகைவகையாகச் செய்து வெண்சாமரை தூக்கிச் சூரியகாந்தி யைச் செய்யும் நவரத்தங்களாற் செய்த மாலைகள் தூக்கியபின் விளங்குகின்ற தூண்கள் முழுவதங் குயிலும் பசிய கிளிகளுஞ் சேரப்பட்ட கமுகும் வாழை புங்கரும்புகளும் வரிசையாகக் கட்டப்பட்டன. குற்றமற்ற ஆராய்ச்சியுடைய சித்திரம் போன்ற பொம்மைகளும் செய்து நாலு திசைகளிலும் வைக்கப்பட்டன. (எ-ம்) (ச)

பாதர டகத்தைத் தருஞ்சில பொம்மை
 பாண்மிழற் றிடுஞ்சில பொம்மை
 யிருகையாற் றுளம் புடைக்குமோர் பொம்மை
 யிலாகுபாய்ந் திடுஞ்சில பொம்மை
 சுருதியை யிசையாச் சொலுஞ்சில பொம்மை
 துடையறைத் தசையுமோர் பொம்மை
 வரிசையாக் கதைசொல் வகுக்குமோர் பொம்மை
 வட்டமிட் டாடுமோர் பொம்மை.

(இ-ள்) சில பொம்மைகள் காட்டிய மாடும். சில பொம்மை (அதற்கிசைய) பாட்டுகள் பாடும். ஒரு பொம்மை இரண்டு கைகளாலும் தாளமடிக்கும். சில பொம்மை இலாகு பாய்ந்திடும். சில பொம்மை வேதங்ளை இசையாகப் பாடும்; (அதைக் கண்டு கேட்டு) ஒரு பொம்மை தொடையைத் தட்டி மகிழ்த்து நடக்கும். ஒரு பொம்மை (முருகக்கடவுள் சரிதமாகிய) கதையை வரிசையாக வகுத்துச் சொல்லும். ஒரு பொம்மை வட்டமாகச் சுற்றி விளையாடும். (எ-ம்) (டு)

கின்னர மெடுத்துத் தெரிக்குமோர் பதுமை
 கேடகஞ் சுழற்றுமோர் பதுமை
 மன்னிய கதிர்வாள் விதிர்க்குமோர் பதுமை
 வலியகட் டியஞ்சொலும் பதுமை
 தன்னிலே குகன்சீர் சாற்றுமோர் பதுமை
 தலையசைத் துலவுமோர் பதுமை
 பொன்னணி கவரி யிரட்டுமோர் பதுமை
 புதுமையாய் விசிறுமோர் பதுமை.

(இ-ள்) ஒரு பொம்மை விளையெடுத்து வாசிக்கும். ஒரு பொம்மை கேடகமென்றும் ஆயுதத்தைச் சுற்றி விளையாடும். ஒரு பொம்மை நிலைபெற்ற ஒளியையுடைய வானாயுதத்தை யெடுத்தசைத்துவிளையாடும். (ஒரு) பொம்மை எட்டியங் கூறி நிற்கும். ஒரு பொம்மை தன்னுள்ளே முருகக்கடவுள் கீர்த்தியை யெடுத்துச் சொல்விக்கொண்டிருக்கும். ஒரு பொம்மை (அதைக் கேட்டுத்) தலையசைத்து உலாவிக்கொண்டு நிற்கும். ஒரு பொம்மை பொற்பூண் பிடித்து தாமரமெடுத்து விசிக்கொண்டு நிற்கும். ஒரு பொம்மை புதுமையாகி விசிறி விசிறிக்கொண்டு நிற்கும். (எ-ம்) (சு)

மண்டப முகட்டி னூற்றிய மாலை
 மதுவொழு கியவொழுக் குடனே
 யண்டர்மா மகுடக் கற்பக மாலை
 யணிநறை விழுந்தசே நெழுப்பத்
 தொண்டைவாய் மூல் வானமங் கையர்க்
 டுணைமுலை யணிந்தகுங் குமத்துள்
 விண்டுக விறுகி நடைபெயர்த் திடுவோர்
 விரைமலர்த் தாளடி பதியா.

(இ-ள்) மண்டபத்தினுச்சியிற் றெங்கவிட்ட பூமாலையினொழுகிய தேனுடனே தேவர்கள் கிரீடத்திலணிந்த கற்பகப் பூமாலையின் தேன் கலந்து விழுந்து பூமியிற் சேற்றையுண்டுபண்ண (அச்சேறு) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிற் புன்சிரிப்புடைய தேவப்பெண்கள் இரண்டு தனங்களிலுமணிந்த குங் கும்பொடி யுகிர்த்தவிழ இறுதி (வீடலாலங்கே) நடப்பவர் மலர்போன்ற பாதங்கள் பதியமாட்டா. (எ-ம்) (எ)

செவ்வரி யெழுந்தோட் டாயிரங் கதவற்
 திறந்துபுக் கிருந்தபொன் கோடி
 மௌவல்வெண் ணகைய வாணியுங் கோடி
 வானமங் கையர்களுங் கோடி
 *யவ்விய மகன்ற முளைத்தபா லிகைக
 ளாதிய மணத்தொழி லியற்றப்
 பெளவமே முடுத்த பாரொலாம் பயந்த
 பதுமநா பியன்முத லானோர்.

(இ-ள்) செந்நிறமெழுந் தாமரையின் ஆயிரமிதழுகிய கதவுகளைத் திறந்து புளுந்திருந்த இலக்குமிகள் கோடி, முல்லையரும்புபோலும் பற்களை யுடைய சாசவதிகள்கோடி, தெய்வப்பெண்கள் கோடி, குற்ற நீங்கிய முளைப் பாலிகை முதலிய வைக்கும் கலியாணவேலைசெய்யச், சந்தசமுத்திராஞ்சுழந்த உலகமெல்லாம் படைத்த பிரமதேவன் முதலியவர்கள். (எ-ம்) (அ)

மன்றலுக் குரிய வகையியற் றியயின்
 வானவர் தமதெனக் கொண்டு
 துன்றிடத் திங்கள் பன்னிரு பதங்கர்
 சோதிசெய் விளக்கிட இயக்கர்

* அவ்வியம்-குற்றம், இதுதாற்பரியம்.

நன்றென இசையை மிழற்றலின் மடவார்
 நாடகந் திசைதிசை குணிக்கத்
 தென்றலங் குழவி தத்தடி யிட்டுத்
 திருமணப் பந்தரி னுலவ.

(இ-ள்) விவாகத்துக்குரிய எல்லாக் கிரியைகளுஞ்செய்து முடித்தபின் தேவர்களெல்லாம். தமது சொந்தக்காரியமென்றெண்ணி வந்து நெருங்கச் சந்திரனும் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் பிராசமிக்க விளக்குகளை யேந்திக் கொண்டு நிற்க இயக்கராகிய இசைப்புலவர் நன்றென்று சொல்ல இசைப் பாட்டுகள் பாடத் தெய்வப்பெண்கள் நடனஞ்செய்யத் தென்றற் காற்று அசைந்தசைந்து கலியாணப்பந்தரினுள்ளே வா. (ஏ-ம்) (க)

பாசடையுடுத்த வரசுவைத் திடுவார்
 பாஸிகை நிரம்பவைத் திடுவார்
 மூசொளி கிளக்கு மணியிளக் கேற்றி
 மூலைக டோறும்வைத் திடுவார்
 வாசமார் களபக் குங்குமச் சேறு
 மருவுபொற் கிண்ணம்வைத் திடுவார்
 தேசவிர செய்பொற் குடத்துரீர் வார்த்து
 மாந்தழை செயியவைத் திடுவார்.

(இ-ள்) பசிய அரசிலை கொண்டுவந்து வைப்பார். மூளைப்பாலிகைகள் நிறையவைப்பார். மொய்க்கின்ற ஒளியை யெழுப்பும் இரத்திபங்கையுயர்த்தி மூலைகளெல்லாம்வைப்பார். வாசனை நிறைந்த குங்குமங்கலந்த சந்தனக்குழம்பு பொருந்திய பொற்கிண்ணம் வைப்பார். ஆழகு பிரகாசிக்குந் தங்கக்குடங்களில் நீரை வார்த்து நெருங்கும்படி மாந்தழை வைப்பார். (ஏ-ம்) (ஐ)

பல்லியங் கறங்கக் கிளத்துவார் சிலர்கள்
 பங்கயன் பக்கவி லோரை
 சொல்லெனத் திரண்டு வினவுவார் சிலர்கள்
 சொல்லிய முகூர்த்தமீ தெனவே
 பெல்லவியர் பணியை யிருவர்க்கு மணிய
 வெழுமெனச் செப்புவார் சிலர்க
 ளொல்லையிற் கருமங் கிளத்துவார் பிளிற
 லுவரியொத் ததுமணப் பந்தர்.

(இ-ள்) சிலர் பல வாத்நியங்களை யு முழங்க அவைகளை முழக்கச் சொல்லுவார். சிலர் கூடிப் பிரமணிடத்தில் வந்து முகூர்த்த லக்கினத்தைச் சொல்லென்று கேட்பார். முகூர்த்தயிதவென்று, அவன் சொல்லவே, மாப்பின்னைக்கும் பெண்ணுக்கும் பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரணங்களையிச் சொல்லுங்களென்று சிலர் சொல்லுவார். (இவ்வீதமாகக் கலியாண) காரியங்களைப் பேசவாருடைய சத்தம் கலியாணப் பந்தரினிடத்துச் சமுத்திர முழக்கத்தைப் போன்றிருந்தது. (எ-ம்) (௫௧)

செய்வகை யியற்றித் தேவகுஞ் சரிபைச்

சேர்ந்துபூ மகண்முத லானோர்

துய்யவெண் கலையில் வடித்தெடுத்த தரிய

தூயகக் கையைமணங் காட்டிப்

பையவே யம்மை குழல்வகுந் தாட்டிப்

பரிவொடு தடித்தையே வெளிய

மைவளைந் தெனவொற் றுடையா லொற்றி

வண்டிரு மேனிரீர் சுவற்றி.

(இ-ள்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்து செய்வயானையம்மையைச் சேர்ந்து, இலக்குமி முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மிக்க வெள்ளை வஸ்திரத்தில் வடித்தெடுத்த அருமையாகிய சத்த கங்கையை வாசனைப்பொருள் சேர்த்து மிருதுவாகக் கூந்தலை விரித்து ஸ்நானஞ்செய்வித்து, அன்போடு மின்னலை வெள்ளைமேகம் வளைந்தாற்போல வெள்ளை வஸ்திரத்தால் சரீரமெங்கும் ஒற்றியிரத்தைப்போக்கி. (எ-ம்) (௫௨)

இலங்குமின் னரைக்கீழ் வாலகு ரியன்போ

லிமைத்தசெம் பட்டினை வீக்கித்

துலங்குபொன் சிவிரிக் காற்றினூற் குழலைத்

தூற்றியே வகுந்துபின் னுணக்கிப்

பொலங்கெழு மகிலா தியபுகை யூட்டிப்

புதுமணச் சாந்தினூற் கோதி

யிலங்குகா ருடுக்கள் சேர்ந்தெனக் குழன்மே

லிமைத்ததித் திலங்கள் கோத் திணக்கி.

(இ-ள்) இலங்காவின்ற மின்னலைப்போலும் இடைக்குக் கீழே இளஞ் சூரியன்போற்பிரகாசித்தபீதாம்பரத்தையுடுத்தி விளங்குகின்ற பொன்கட்டிய விவிரிக்காற்றினூற் கூந்தலை வகுத்து பின்புறத்திலீரத்தைப் போக்கிப் பொன்

கக-வது திருக்கலியாணச் சருக்கம். ௧௬௫

னிறமுள்ள அறிபுகை முதலிய வாசனைப் புகைகளையூட்டிப் புதிய மணமுள்ள மயிர்ச்சாந்து தடவி, கரிய மேகத்தில் கடிந்திரங்கள் கடியிருந்தாற்போலக் கூந்தலின்மேலே பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களைக் கோத்துப் புணர்து. (எ-ம்) (௧௬)

தந்தையைச் சுமந்த நீலமே கத்தைத்
தாண்சுமந் தனையபூக் குழலிற்
சுந்தர விரவி யெனுந்தலைப் பணிகள்
சுமந்திடக் கூந்தலை முடித்தே
யிந்துவை யிளமை தனிற்பணி தீண்டிற்
றெனறுதற் சாந்தமுஞ் சாத்தி
யந்திலப் போதிற் பணிப்பருந் துளிபோ
லாடக நாசுமுத் தணிந்து.

(இ-ள்) தன் பிதாவாகிய தேவந்திரனை வாகனமாகிச் சுமந்த கரிய மேகத்தைத் தான் சுமந்தாற்போலும் பூக்கூந்தலினிடத்து, அழகிய சூரியன் போலும் நெற்றிச்சட்டிகள் முதலிய ஆபரணங்களைத் தாங்கும்படி யணிந்து, அக்கூந்தலை முடித்து, இளஞ் சந்திரனைப் பாம்பு தீண்டினற்போல நெற்றியிலே கன்னாரிப் பொட்டணிந்து, அப்போதே பனியின் பெரிய துளிபோலும் வெள்ளிய முத்து மூக்குத்தியணிந்து. (எ-ம்) (௧௭)

கருவளை புகும்பான் மிதந்தரீ லம்போற்
கண்பெற வஞ்சனந் தீட்டித்
திருமுக மதிமேற் பவளமே போலுஞ்
சேயிதழ் மணிநகை பாய
வருமுக மலரில் வண்டுமொய்த் ததுபோன்
மருவுகண் ணேற்று மறுவை
யருள்கபோ லத்தில் வைத்துமங் கையர்கண்
றையையே யேந்தினின் றனரால்.

(இ-ள்) சூல்கொண்ட சங்கு புகுந்த பாற்கடலில் மிதந்த நீலரத்தம் போலக் கண்களலங்காரம்பெற மைதீட்டிச் சிறந்த முகமாகிய சந்திரனிடத்துப் பவளந் தோன்றுதல்போலச் சிவந்த அதரத்தினுள்ளே யிருகரும் முத்துப்போலும் பற்றிவெளியானது பாய்த்துசெல்ல வருகின்ற அம் முகமாகிய நாடிரை மலரில் வண்டு மொய்த்ததுபோலக் கண்திட்டி படாவிதமாகக் கண்

னத்தில் மறுவாகிய சரியசார்ரைச் சிறுகத்தொட்டு வைத்துத் தெய்வப்பெண்
கன் கண்ணாடியை யேந்திக் காண்பித்து நின்றார்கன். (எ-ம்) (யடு)

வட்டமா மதிக்கீழ்ச் சூரியன் வரல்போல்
வாளியுங் கொப்புநற் சூடு
மிட்டுநற் கழுதை மின்னுடுத் ததுபோற்
கழுத்தெழு மங்கலக் காறை
தொட்டிட வணிந்து தோற்றிய கிரியே
யடைந்திடுந் தொல்வரை யிருபாற்
கிட்டிட நடுவே கிடந்தசூ ரியன்போற்
கிளர்முலை நடுப்பணி சாத்தி.

(இ-ன்) வட்டமாகிய சந்திரனுக்குக் கீழே சூரியன் வருதல்போல
(காதுகளில்) வாளி, கொப்பு, தோடு என்ற மூன்று ஆபாணங்களை யுமணிந்து,
கழுதமரத்தை மின்னல்வந்து உலர்ந்தது போலக் கழுத்திலே மங்கலமுடைய
பொற்காறை புனைந்து உதயகிரி, அஸ்தமனகிரி என்னுமிரண்டு மலைகளுக்கு
நடுவேயிருந்த சூரியன்போல விளங்கா நின்ற இரண்டு தனங்களுக்கு நடுவே
இரத்தப்பதக்கம் அணிந்து. (எ-ம்) (யசு)

வாணியின் மடவார் சரிவளை யாகி
மருவலர்த் துணித்திட வுரையென்
றுணியே கையைப் பிடித்துரைப் பதுபோ
லொலிவளை பொற்சரி சாத்தி
மாணெழுங் கையின் மார்பினிற் பலவா
மணிக்கல னிமைத்திடச் சாத்திக்
கோணிடைக் கூறை யுறுதிநன் றெனவே
கூறிய மேகலை சாத்தி.

(இ-ம்) சாசவதியும் தெய்வப்பெண்களும் சரியும் உளையலுமாகி, எங்கன்
பகைவராகிய அசாரைக் கொல்லும்படி (உன்னாய்கனுக்கு) சொல்லென்று
தெய்வயானையம்மை கைகளை யிறுக்கப்பிடித்துச் சொல்லுதல்போல முழங்கு
கின்ற வளையலும் பொன்னாலாகிய சரியும் அணிந்து, (பின்னும்) மாட்சிமை
தங்கிய அக்கைகளிடத்தும் மார்பினிடத்தும் பலவாகிய இரத்தநாபாணங்கள்
பிரகாசிக்கும்படி யணிந்து, வளர்ந்த இடையிலுள்ள சேலை (வருவாமல்) உறுதி
பிக்கதென்று சொல்ல மேகலாபாணயணிந்து. (எ-ம்) (யஎ)

சுமையைமர் நிடுவோன் தேவியென் றாகஞ்
சுடர்மணி யேந்தியே பொன்னு
லமைசெய்பா டகமா மெனப்பதஞ் சாத்தி
யன்னங்கள் பொம்மென வஞ்ச
இமைசெயும் தண்டை தூபுரஞ் சாத்தி
யிருபத நகமெனு மதியைத்
தமாவெண் கதிரோன் சிற்றுருப் படைத்துத்
தணிதல்போல் விரற்பணி யமைத்தார்.

(இன்) அசுராகிய பாரத்தை நீங்கிய முருகக்கடவுள் தேவியென்று ஆதிசேடன் இரத்தங்களைப் பதித்துப் பொன்னுமைத்துச் செய்த பாடசமா மென்று (பாடகங்களைப்) பாதங்களிலேயணிகது, அன்னப்பறவைகள் விரை வாகப் பயப்படுமபடி பிரகாசிக்கும் தண்டையும் பாதசாங்களும் புனைந்து இரண்டு காலிறுமுள்ள நகமாகிய சந்திரனை முழக்கத்தையுடைய சந்திரன் சிறிய வடிவங்கொண்டுவந்து தாழ்த்தல்போலக் கால்விரல்களிலணியும் ஆபர ணங்களை யணிந்தார். (எ-ம) (104)

செய்வவாய்க் கிளியாந் தெய்வயா னைக்குத்
திருக்கலன் சாத்திமற் றவையு
மொய்யென னியற்ற மாலயன் முதலோ
ருடையவன் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
யையரீ வருக வேண்டுமென் றியம்ப
வதற்குரன் றெனத்தலை துளக்கப்
பையரா வணியான் மாமணி யிழைத்த
பணியெடுத்த தணிகுவான் மன்தே.

(இன்) சிவந்த வாநினையுடைய கிளிபோலுந் தெய்வயாணியம்மைக்கு (இவ்வீதமாகச்) சிறப்புத் தங்கிய ஆபரண மணிந்தபின் பூமாலை முதலியவை களையுஞ் சாத்த (அதுகண்டு) பிரம விஷ்ணுகளின் முதலிய தேவர்கள் குமாரக் கடவுளெழுந்தருளியிருக்கும் மண்டபத்துக்கு வந்து வணங்கிச் சுவாமீ நீர் மணக்கோலங்கொள்வதற்கெழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு அவர் நல்லதென்று தலையசைக்க, விஷ்ணுவானவர் இரத்தாபரணங் களை யெடுத்துத் தரித்துத் திருமணக்கோலஞ்செய்யத் தொடங்கினார். (எ-ம்) (105)

தந்தைமா மதியைச் சூடினா னெனவே
 தவனா மணிமுடி சாத்தி
 யந்தர வானோர் பகையெரித் திடவே
 யழலெனத் திலதமுஞ் சாத்தி
 யிந்துமா முகஞ்சேர் பன்னிரு கதிர்போ
 விழைத்திடு மணிக்குழை சாத்தி
 வந்திடும் புகழ்போ லணைவருங் காண
 மணித்தொடை நித்திலஞ் சாத்தி.

(இ-ள்) குமார்கடவுள் பிதாவாகிய சிவபிரான் சந்திரனைத் தலையிலே
 தரித்தார். இவர் சூரியனைத் தரித்தாரென்று சொல்ல இரத்த கிரீடந்தரித்து,
 தேவர்களுடைய பகையாகிய அசுரர்களை யெரிப்பதற்கு அக்கினி யென்று
 சொல்லும்படி (சிவந்த) சந்தனப்பொட்டுமணிந்து, சந்திரன் போன்ற முகத்
 திற்சேர்ந்த (பன்னிரண்டு காதுகளிலும்) பன்னிரண்டு சூரியர்போலவிளங்கு
 மாணிக்கம்பதித்த குண்டலங்கனையணிந்து, குமார்கடவுளிடத்திலுண்டாகும்
 புகழைப்போல எல்லாருங்காண முத்தாரங்களை யணிந்து. (எ-ம்) (உஃ)

தந்திடுஞ் சமையாற் றினையெனச் சேடன்
 தழீஇயெனத் தோட்பணி சாத்தி
 யுந்திய வெள்ளி கிஞ்சதா னவரை
 யுவந்திடப் பொன்னுருப் படைத்து
 வந்தெனக் கடக முன்கையிற் சாத்தி
 வலியதா ருகணூரத் தாழி
 முந்துறிப் பணித்த கரத்தினால் மற்றை
 மொய்த்தபூ ணிலகிடச் சாத்தி.

(இ-ள்) (எனக்குக்) கொடுக்கப்பட்ட (அசுராகிய) பாரத்தை நீக்கி
 யென்று, ஆகிசேடன் (வந்து) தழுவிக்கொண்டாற்போலவாகுமையணிந்து,
 சுக்கிராசாரியன் மிகுதியாகிய அசுரை மிகுச்செய்யும் பொருட்டுப் பொன்
 வடிவமாகி வந்தாற்போலப் பொன்னாற்செய்த கங்கணத்தை முன்கையிலே
 புனைந்து, வலிமையுடைய தாரகாசுரன் மார்பில் முன்னஞ் சக்கரத்தையேவிய
 கையினால் கங்கணத்தைச் சேர்ந்த மற்றைத்திரண்ட ஆபரணங்களையுந்தரித்து
 (எ-ம்) திருமால் தாரகன்மார்பிற் சக்கரத்தை யேவிய கதையைக் கந்தபுரா
 ணத்திற் காண்க. (உஃ)

மாமடி யெனவே பொற்கலை சாத்தி
 மாமறை பாயிரம் தீரண்டு
 தாமுறை யிடுவா புரம்பதஞ் சாத்தித்
 தண்கதிர் பழுத்தவா பரணம்
 பூமகள் மணுளன் முருகவேள் மேனி
 புனைந்தன னந்தநாள் முருகன்
 காமர்சே வடியைக் கண்டிட விமையாக
 கண்பெறு வரனவர் களித்தார்.

(இ-ன்) உயர்ந்த கலை யென்று சொல்லப் பொன்னுலாகிய வஸ்திரந்த
 ரித்து அநேக வேதங்கள் முறைபீட்டொவிக்குத் திருவடிகளிலே பாதசாம்
 புனைந்து (இவ்விதமாக) குளிர்ந்த பிரகாசம் பொருந்திய திருவாபரணங்களை
 யெல்லாம் விஷ்ணுமூர்த்தி முருகக்கடவுளுடைய திருமேனியிலேபுனைந்தனர்.
 அந்தத்தினத்தில் முருகக்கடவுளது அழகிய திருவடிகளைத் தரிசிக்க இமையா
 நாட்டம்பெற்ற தேவர்களெல்லாம் சந்தோஷமடைந்தனர். (எ-ம்) (உஉ)

சுலதியே முடுத்த புசிமக ளிழைக்குந்
 தவப்பயன் பரங்கிரக குமான்
 மலரடி யேத்தி வேதனா தியர்கள்
 வாய்புதைத் தெழுந்தரு ளென்னப்
 பலமணி குயிற்றும் பீடிகை யிழிந்து
 பக்கையன் செங்கையைப் பற்றி
 நிலமிசைப் போத மாபவன் முதலோர்
 நெருங்கியே யாரப்பரித் தனரால்.

(இ-ன்) சத்தசாகராஞ் சூழ்ந்த பூமிதேவி செய்த தவப்பிரயோசனைத்
 தால் (வந்த) பரங்கிரியிலெழுந்தருளிய குமரக்கடவுளது தாமரைமலர்போன்ற
 திருவடிகளைத் துதித்துப் பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் வாயைப் பொத்தி
 வின்று மணவறைக்கெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க இரத்த சிங்காசனத்தை
 விட்டுத் தீழேயிறங்கிப் பிரமதேவன் னையைப்பிடித்துப் பூமியில் முருகக்
 கடவுள் நடந்தவா விஷ்ணு முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் நெருங்கிவந்து
 மங்கல வாழ்த்துக்கறி ஆரவார முழக்கமிட்டார்கள். (எ-ம்) (உ௩)

பணிமுடி நெளிய நடஞ்செயு மயூரப்
 பரிமுது கேறியூர் திடுங்கா
 லணிமலர் பொழியத் துந்துடி பிளிற்
 வண்டக டாகமு நெளியத்

தணிவில திமிலை சல்லரி பம்பை

படக்கைபே ரியமொடு படக

மணிகொள்வீ ராணந் திண்டிமம் டமார

வாச்சியந் தமுக்கிவை சுறங்க.

(இ-ன்) (அதன்மேல்) ஆதிசேடன் தலைகள் நெளியும்படி நடனஞ்செயு மயில்வாகனத்தின்மேலே குமாரக்கடவுளேறி வரும்போது தேவர்கள் புட்ப மாரி பெய்யத் தேவதந்துபி முழங்க அண்டங்களினுச்சிகள் நெரியக் குறை வில்லாத திமிலை சல்லரி பம்பை படக்கை முதலிய வாத்தியங்களோடு படகம் வீராணம் திண்டிமம் டமாரம் தமுக்கு ஆடிய சிறிய வாத்தியங்களும் முழங் கின. (எ-ம்) (உச)

வளர்பிறை யெயிற்றுப் பூதர்கூத் தரட

மங்கையர் மங்கள மியம்ப

முளரியங் கண்ண னாசிய ருடுத்து

முன்வரு மூர்கிழிற் படர

விளையுடுப் பெறியிற் கொறிக்கவங் காந்து

வியந்தருக் குடக்கொடி படரத்

தளரிடை யரம்பை மார்டடம் புரியத்

தண்மணச் சினகரம் புக்கான்.

(இ-ன்) மூன்றும்பிறைபோலும் பற்றையுடைய பூதவீரர் நடனஞ் செய்யப் பெண்கள் மங்களவாழ்த்துந் கூற விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தங் கள் தங்கள் வாகனத்திலேறி மயில்வாகனத்தைச் சூழ்ந்து முன்வர நட்சத்தி ரங்களை நெற்பொரியைப்போலக் கொறிக்க வாயைப்பிளந்து மகிழ்ந்த கோழிக் கொடி முன்னேவரச் சிற்றிடையுடைய தெய்வப் பெண்கள் நாட்டியமாடக் குளிர்ச்சியுடைய திருக்கவியாணமண்டபத்துள் குமாரக்கடவுள் புகுந்தனர். (எ-ம்) (உடு)

போர்தபின் மயில்விட் டிழிந்தசெவ் வேளைப்

புலோமசை யேத்தியே வாணி

தேன்றுளும் பியபால் கொடுத்திட வாங்கி

மருகனார் திருவடி விளக்கி

யார்த்தவெண் கலைபா லொற்றிமா மாலை

யணிந்தபின் மணப்புதை காட்டிச்

சாந்ததி பத்துத் தட்டது சுற்றித்

தனதுள நாணியே கிணளால்.

கக-வது திருக்கலியாணச் சருக்கம். கஎக

(இ-ள்) அதன்மேல் மயில்வாசனத்தை விட்டிறங்கிய குமாரக்கடவுளை இத்திராணி துதித்துச் சரசுவதி இனிமை கிரம்பிய பால் கொண்டுவந்து கொடுக்க வாங்கி மருமகனார் திருவடியில் அபிஷேகஞ்செய்து வெள்ளியவஸ்திரத்தால் சுரம்புலர்ந்திப் பூமாலைகள் புனைந்து வாசனைதங்கியனபதீபங்காட்டிச் சந்தனக்குழம்பிலே வைத்த தீபத்தினால் ஆலத்திசுற்றித் தன் மனத்துள்ளே வெட்சப்பட்டிச் சென்றனன். (எ-ம்) (உ௬)

மருக்கினர் மாலை நாற்றிய தெரியல்
 மாபணக் கோயிலி னடுவே
 யிருட்பிழம் புடைய விமைத்திடுஞ் சோதி
 யெழின்மணிப் பிடமேல் வைகித்
 திருக்கினர் மார்பன் முதலினோ ரிருக்கச்
 செப்பிய மாமணிப் பிடம்
 பொருக்கென விருந்தார் மற்றைவா னவர்கள்
 பூங்கர முகிழ்த்துநின் றனரால்.

(இ-ள்) வாசனை வீசுகின்ற பூமாலைதாங்கிய கலியாண மண்டபத்தின் றடுவே இருக்கூட்டங்கள் கெடும்படி பிரகாசிக்கும் ஓளியுள்ள மணிகன்பஜித்த ஆசனத்தின்மேல் இலக்குமியை மார்பில் வைத்திருக்கும் விஷ்ணு முதலிய தேவர்முனிவ ரிருக்கும்படி முருகக்கடவுள் கட்டளையிட்டு முருகக்கடவுளும் இரத்தசிம்மாசனத்தி லெழுந்தருளியிருந்தனர். மற்றைத் தேவர்களெல்லாங் கைகளைக்குவித்து வணங்கி நின்றனர். (எ-ம்) (உ௭)

இப்படி நிகழ்ந் திருமணம் காண
 விளம்பிறை கங்கையா லொதுங்குந்
 துப்பெழுஞ் சடையான் மலையினிற் பிறந்த
 தேரகையை வருகென விரைந்தே
 யொப்பரி தான கணங்கள்சே விப்ப
 வெள்ளிர்மணித் தேரினைக் கடவிச்
 செப்பருஞ் சீர்த்திப் பரங்கிரி யணைந்தான்
 தேவர்கள் கூடியார்ப் பரித்தார்.

(இ-ள்) இந்தப்படி நடக்குந் திருமணக்காட்சியைக் காணுதற்கு, மூன்றும்பிறைச் சந்திரன் கங்கையினால்கனா லொதுங்கியிருக்கும் பவனம்போன்ற சடையினையுடைய சிவபிரான் பார்வதி தேவியாரைச் சீக்கிரம் வரும்படியழைத்துச் சிவகணங்கள் சேவை செய்துவர, இரத்தம்பதிந்த பொற்றேரி

ளைச் செலுத்திச் சொல்லுதற்கரிய சீர்ததியுடைய திருப்பாங்குன்றத்தின்கண் வந்து சேர்ந்தனர். அப்போது தேவர்களுள்லார் திரண்டு (அரசாவென்று) ஆரவாரமுழக்கஞ் செய்தனர். (எ-ம்) (௨௮)

வண்டுழ நறவு கொடுத்தழுவ் கடம்ப
 மாலையா னளவிலா வுவகை
 கொண்டுதாய் தந்தை யவரெழிர் குறுகிக்
 குலவுபன் னிருவிழி தேனை
 யுண்டிடக் களிக்கும் வண்டென நோக்கி
 புபயதா ளருச்சனை யிழைத்துத்
 தண்டளி சேற்ற வெடுத்தனைத் திறுகத்
 தழுவிடைய யுச்சிமோந் தனாரல்.

(இ-ள்) வண்டுகள் கிண்டத் தேனைத் தந்துதவ்வ் கடம்பமாலை யணிந்த குமாரக்கடவுள் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து மாதாபிதாவாகிய சத்திசிவத்தை நெருங்கித் தம்முடைய பன்னிரண்டு கண்களாலும் தேனை யுண்ணுதற்கு மகிழும் வண்டுகளைப்போலப் பார்த்து அவர்களுடைய இரண்டு பாதங்களையும் அருச்சனைசெய்து குளிர்த ஆசனத்திலெழுந்தருளச் செய்த தலும் முருகக்கடவுளைத் தாய்தந்தையராகிய இருவரும் இறுகத்தழுவி யுச்சி மோந்தனர். (எ-ம்) (௨௯)

உலகமீன் நெடுத்த கன்னியோ டமல
 னுவப்பொடு மகன்கரம் பற்றி
 நலமெழுத் தவிசி லிருத்திட வைக
 நனிநமா ளிகையுறை கடவு
 ளைகடற் றுயின்றோ னாகிண ணவரு
 மடிபணிந் தருச்சனை யிழைத்து
 மலைபெறு மகளார் முகைமுக டமுந்து
 மார்பனை யேத்திதின் றனாரல்.

(இ-ள்) எல்லா வுலகத்தையும் பெற்ற பார்வதி தேவியாருடனே நின்மலவடிவாகிய சிவபிரான் குமாரக்கடவுள் கையைப்பிடித்து மணஞ்செய்யும் சிங்காசனத்திலிருத்திவைக்கக் குமாரக்கடவுளிருந்தபின் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய மற்றைத் தேவர்களுள் திருவடிகளை உணங்கி யருச்சனைசெய்து பார்வதியார் கலந்த மார்பையுடைய பரமேசுரனைத் தோத்திரஞ்செய்து நின் றார்கண், (எ-ம்) (௩௦)

கன்பிறைக் கோட்டுக் கரிமுகன் பெருத்த
 குடவயி மெழுந்துபூ ரிக்கத்
 தேன்பிலிற் றியபூந் கோயிலான் மெங்கம்
 பழங்களை யுடைத்தருச் சித்து
 வான்பெறு கழலை யோம்பினால் வேதம்
 வடித்தெடுத் திடுமணுக் கூறி
 யான்பெரு கியரெய் சமித்தொடு தருப்பை
 யனைத்தையு மிருபுறத் தமைத்த.

(இ-ள்) உளைந்த ஒற்றைக்கொம்புடைய யானைமுக விராயகக்கடவுளது குடம்போலும் உயிறு நிரம்பத் தேங்காயுடைத்துப் படைத்து நிவேதித்துப் பூசித்துப் பெருமைபெற்ற அவரது திருவடிசருக்கு உபசாரஞ்செய்த பிரம தேவன் நான்குவேதங்களின் சாரமாகிய மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பசுவினெய் சமித்துத் தருப்பை முதலிய திரவியங்களையும் இரண்டு பக்கத்திலும் வரவழைத்து வைத்துக்கொண்டு (எ-ம்) (௭௧)

அங்கியின் கருமத் தேத்திய பொருளா
 லாகுதி பலபல வியற்றிப்
 பங்கையன் விதித்த வோரைவர் தனுநூப்
 பல்லியக் கடலெகை கறங்கக்
 கொங்கனிழ் சூளவன் குலிசனை நோக்கிக்
 குளிரகிடந் திறைத்த சொற் குயிலை
 யிங்நனம் விரைந்து கொடுவரு கென்ன
 விர்திர நெழுத்துபோ யினலை.

(இ-ள்) ஒமாக்கினி காரியங்கள் செய்து, உயர்ந்த நெய் பஞ்சாயிர்தக் கனால் ஆகுதிசெய்து பிரமதேவன் சொல்லிய திருக்கலியாண முகூர்த்தம் வந்து சேர்ந்தவுடனே பலவித வாத்தியங்கள் கடல்போல் முழங்க விஷ்ணுவானவர் தேவேந்திரனைப் பார்த்துக் குளிர்ச்சியிருந்து வெளிப்படுஞ் சொற்களையுடைய குயில்போன்ற செய்வயானையம்மைகய யிவ்விடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்லத் தேவேந்திரனைழுந்து சென்றான். (எ-ம்) (௭௨)

அடைந்துதன் மகள்பா லெய்தியக் கண்ணே
 யாசின வன்னமே யமுதே
 தொடர்ந்துசேர் தவமே தவப்பெரும் பேறே
 சோதியின் கொழுந்துவிட் டெழுந்து

படர்ந்தபைங் கொடியே பச்சிளங் கிளியே
 பார்த்திடுந் தொறுந்தொறு மினிக்க
 நடந்தசித் திரமே நங்குல விளக்கே
 நன்மணஞ் செயவரு கென்றான்.

(இ-ள்) தன் மகளாகிய தெய்வயானையம்மையிடம் போய் அழகிய கண்ணை! அரச அன்னமே! அமுதமே! என்னை விடாது பற்றிய தவமே! அத்தவத்தின் பெரிய பயனே! இளம்பிரகாசங் கொழுந்துவிட்டெழுந்த பசங் கொடியே! இளம்பசங்கிளியே! பார்ச்சுந்தோறு மினிமைசெய்ய நடந்த சித்திரமே! நமதுகுலதீபமே! திருமங்கல்யந்தரிப்பதற்கெழுந்து வருவாயாகவென்று சொன்னான். (எ-ம்) (௭௩)

வரைந்திடர வேத மிசைத்திடுங் கணிதம்
 வடித்தெடுத் திற்பிழிந் தெடுத்தப்
 பொருந்திய வேரை வழாதெழுங் காலைப்
 பொருப்பெனப் பிணைத்திற்று மாந்த
 பெருந்தன பாரக் குடச்சமைக் கிளைத்தேன்
 பிழைக்கரி தெனவிடை றுடங்கி
 நெரிந்திடப் புனைமே கலைகிடந் தரற்ற
 நிலத்தின்மெல் லெனவடி பெயர்த்தாள்.

(இ-ள்) எழுதமுடியாத வேதங்கள் சொல்லுஞ்சாரமாக, எடுத்துப்பொருந்திய வக்கினம் தவறாமல் (தெய்வயானையம்மை) எழுந்துவரும்போது மலை போலப் பருத்துத்திரண்டு இறுமாந்த பெரிய தனபாரங்களைச் சமக்கமாட்டா மலினைத்துப் போனேன். இனிப் பிழைக்கமாட்டேனென்று, இடையான தசைய, மேகலாபரணங் கிடந்துமுழங்கப் பூமியிலே பாதங்களை மிருதுவாக எடுத்துவைத்தாள். (எ-ம்) (௭௪)

வெளியபட் டாடை முன்கையிற் பொதித்து
 விதியுல கோர்கரங் கொடுப்ப
 முளரியங் கண்ண னுலகமா மடவார்
 முன்னராய் மங்கல மிசைப்பக்
 களிபெறு மியக்க நாரியர் குளிர்ந்த
 காற்றெழுங் கவரியை யிரட்டக்
 குளிர்மதி யிரவி யுலகமா மடவார்
 கோடியர் சக்கிர நிழற்ற.

கக்-வது திருக்கலியாணச் சருக்கம். கட்டு

(இ-ள்) சத்தியவுலகத்துப் பெண்கள் வெள்ளிய பட்டுவஸ்திரங்களைச் சருட்டிக்கொய்து னையிலே கொடுக்கவும் வைகுந்தலோகத்துப் பெண்கள் முற்பட்டு மங்கலவாழ்த்துக் கூறவும் சந்தோஷமடையும் இயக்கலோகத்துப் பெண்கள் குளிர்ந்தகாற்று வரும்படி சாமரங்கீளாயசத்துவரவும் குளிர்ந்தசந்திர லோகத்துப்பெண்களும் சூரிய லோகத்துப்பெண்களும் கோடிக்கணக்காயுள்ளவர்கள் பூச்சக்கிரவானக்குடை பிடித்துவரவும் (எ-ம்) (௭௫)

சூணவ் கினர்கை யடைப்பைகொண்ட டிலையின்
சுருள்கொடுத்த தருகினிற் படர
வாரழற் பதிய ரிருளெடுத் துறிஞ்சு
மனந்தமாம் பந்தங்க ளேந்தச்
சேருடு வுலகோர் கணியிதழ் துடைக்குந்
திருக்கலை தோளமைத் துலவ
நீரெழிற் பதியார் கங்கைகீர் புகட்டு
நிரைமணிச் செம்பெடுத்த றியங்க.

(இ-ள்) தெய்வப்பெண்கள் கைகளில் வெற்றிலைப்பையைத்தாங்கி வெற்றிலையைச் சருட்டிக்கொடுத்துப் பக்கத்தினிற் செல்லவும் அருமையாகிய அக்கினி யுலகத்துப்பெண்கள் இருளைக்கொடுக்கும் பலவாகிய தீவரத்திசைப்பிடித்து வரவும் நட்சத்திரவுலகத்துப் பெண்கள் வாய்துடைக்குஞ் சிறந்த வஸ்திரத்தைத் தோளிலே சுமந்து உலாவி வரவும் வருணலோகத்துப் பெண்கள் கங்கைகீரைக்கொண்ட இரந்தவகள் பதித்த செம்புகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும் (எ-ம்) (௭௬)

மருவுகாற் துலகோர் விசிறியின் விளிமபு
மணித்தக டசைத் தசைத் தணுக
நிருதியி னுலகோர் செய்யவாய் துமிக்கு
நிறைந்தபொற் படிக்கம தேந்தக்
சுருதுகூற் துலகோர் செங்கையா லத்தி
காட்டியே திசைதொறுங் குவிக்கப்
பொருவில்லகாற் தருவ நாரியர் யினை
பொருந்துபாண் மிழற்றிடத் தெறிக்க;

(இ-ள்) வாயுலோகத்துப் பெண்கள் விளிம்புகளில் மாணிக்கத் தகடு பொதிந்த விசிறி வீசிக்கொண்டு நெருங்கிவரவும் நிருதிலோகத்துப் பெண்கள்

கீள்சு

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

சிவந்த வாய்நீர் உமிழும் பொன்னொலாகிய படிக்கங்களைச் சமந்துவரவும், யம
னூலகத்துப் பெண்கள் ஆலத்திசுற்றி காற்றிசையிலும் விளங்கிவரவும் கந்தருவ
லோகத்துப் பெண்கள் வீணையினிடத்துச் சமயத்துக்கேற்ற இசைபாடிச்
கொண்டுவரவும் (எ-ம்) (௧௭)

மற்றைய வணங்கோர் செய்யப்பட் டெனும்பா
வாடையை மகிழ்த்துமுன் விரித்துச்
சிற்றுளி நிரம்பும் பனியினீர் பிலிற்றித்
நிரண்டபூச் சிதறியே பரப்பப்
பற்றிய புவன நாயகி வந்தாள்
பாவையர் சிரோமணி வந்தா
ளெற்றுநீர்த் தடஞ்சூழ் பரங்கிரி வந்தா
ளென்றுசின் னம்பணி மாற

(இ-ள்) மற்றுள்ள தெய்வப்பெண்கள் மிருதுவாகிய பட்டுப்பாவாடை
யை மனமகிழ்த்து முன்னே விரித்து சிலதளிகள் கிறைந்த பன்னீரைச் சிந்தி
சுகந்த புட்பங்களை வாரியிறைத்துக்கொண்டுவரச் சர்வலோகநாயகி வந்தாள்
பெண்கள் சிரோரத்தம் வந்தாள் மோதுகின்ற அலைகளேவீசுந் தடாகஞ்சூழப்
பட்ட திருப்பரங்கிரியினிடத்து வந்தாளென்று திருச்சின்னமுதி வரவும் () ()

எளியனே நெஞ்சுத் திருந்திடச் சிவந்த
தெனச்செய்ய பஞ்சிடச் சிவந்த
குளிர்சொரி தாளிற் சிலம்புயி றிட்டுக்
குளறிடக் குறுநடை பெயர்த்து
வெளியதோ ரன்னப் பேடென வருங்கால்
விண்ணவர் மகுடகோ டிகளி
னளிர்பெறும் பிரம்பு களீரென வேர்ச்சி
நாரியர் பரிசனங் கிளத்த.

(இ-ள்) எளிமையாகிய அடியேன் மனமாகிய (கல்லில்) இருந்திடலாற்
சிவப்படைந்ததுபோலச் செம்பஞ்சுக் குழம்பை யூட்டச் சிவந்த குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய பாநங்களிற் சிலம்பு மிகுதியாக முழங்கச் சிறுநடை நடந்து வெண்ணி
றம் பொருந்திய பெட்டையன்னம்போலத் (தெய்வயானை யம்மை) வரும்
போது, தெய்வப்பெண்கள் தேவர்கள் கிரீடங்களிற் குளிர்ச்சி தங்கிய பிரம்பா
லோங்கி அடித்துக் கூட்டத்தை விலக்கி வரவும் (எ-ம்) (௧௯)

உண்டிட வுவட்டா தெழுந்தபுத் தழுதே
 யூற்றெழும் பழுத்ததீங் கரும்பே
 வண்டெழா தலர்ந்து வளர்ந்தபூங் கொடியே
 வடித்திடாத் தெளிந்தசெந் தேனே
 யெண்டிசை விளக்க வருந்தனி விளக்கே
 யினித்தினித் தருந்துகற் கண்டே
 மண்டலம் புகழ வளர்ந்தபெண் ணரசே
 மறுவெழா தெழுந்தபே ரொளியே.

(இ-ள்) உண்ண வெறுப்பில்லாத புதிய அமுதமே! மதூங்கசிய முதிர்
 ந்த தித்திப்பான கரும்பே! வண்டுகன் நீங்கப்படாமல் மலர்ந்த பூங்கொடியே!
 வடிசுட்டுத்திடமில்லாமற் ரொளிந்த செந்தேனே! எட்டுத்திசைகளையும் பிரகா
 சப் படுத்தவரும் ஒப்பற்ற விளக்கே! மிசுவம் மதூரம் பெருக வுண்ணப்பட்ட
 கற்ண்டே! உலகமெல்லாம் புகழும்படி வளர்ந்த பேண்ணரசே! குற்றமில்லா
 மற் றேன்றிய செகசோதியே! (எ-ம்) (சு)

மழலைங் கிளவி துளும்புவாய்க் கினியே
 மரகதப் பசியமா மயிலே
 யொழுக்குதே னூறி யுவட்டெழுங் கனியே
 யொளிகிடந் திமைத்தபொற் கொடியே
 தழையிசை கெழுமபாண் மிழற்றிய குயிலே
 தளிர்வெழுந் தரைந்தபூங் கொடியே
 யெழுமிருட் படலங் கிழித்தமா மணியே
 யெழுதரி தானசித் திரமே.

(இ-ள்) மழலைச்சொற்சன் பேசும் வாயையுடைய கினியே! மரகதம்
 போலும் பசியநிறமுள்ள மயிலே! வடிவப்பட்ட தேவாறிப் பெருகுங் கனியே!
 பிரகாசம் பொருந்திய பொற்கொடியே! தனியப்பட்ட இசை நிரம்பிய பாட
 லைப் போலக் கூவுங் குயிலே! இளந்தளிர்வெழுந்தசையும் பூங்கொடியே! மிகுந்த
 இருட்கூட்டத்தைத் தூர்த்திய மாணிக்கமணியே! எழுதுதற்கரிதாகிய சித்
 திரமே. (எ-ம்) (சு)

இண்ண கூறிக் கட்டியம் பொலிவோ
 ரிரண்டரு கும்பிரம் பேந்திப்
 பொண்ணு ரொழுங்காய்ப் பயப்பய நடக்கப்
 பொற்சிலம் பரற்றியே புலம்பத்

அன்னுவா னுடுக்கு முழுதமுற் றெழும்புஞ்
சுடர்மதி யெனநடை பெயர்வா
ளென்னையாள் செவ்வே ளற்புதம் விளைக்க
வெழின்மணிச் சினகரம் புக்காள்.

(இ-ள்) இவ்வீதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி இரண்டு பக்கமும் பீரம்பைத் தாங்கிக் கட்டியல் கூறுவோராகிய இலக்குமியைப் போலும் பெண்கள் ஒழுங்காகப் பையப்பைய நடந்துவரவும், நெருங்கிய ஈட்சத்திரக் கூட்டங் கட்டு நடுவே வரும் அமுதமுற்றெழுற் தொழுதும் காந்திதங்கிய சந்திரனைப் போலச் சிலம்புகள் கலீரென முழங்க நடந்து வருபவராகிய தெய்வயானையம்மை என்னையும் அடிமையாகக்கொள்ளும் முருகக்கடவுளுக்கு ஆச்சரியமுண்டாக அழகிய நவரத்தங்களா லலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட திருக்கவியான மண்டபத்தள்ளே புருந்தான். (எ-ம்) (சஉ)

மன்றல்மண் டபத்திற் புக்கபின் கடுக்கை
மாவிகை வீக்கிய சடையான்
குன்றிலின் முளைத்த கொடிபதம் பணிந்து
குவித்தகை கொடுவலஞ் சூழ்ந்து
முன்றிகழ்ந் திடவே சுமங்கலம் பெறுவை
பென்றவர் மொழிந்திருத் திடுங்காற்
மன்றிரு முகஞ்சாய்த் திருந்தபின் கடைக்கண்
டழைந்தவா தரத்தொடு பார்த்தாள்.

(இ-ள்) அதன்பின் கொன்றைமாலையணிந்த சடையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளையும் இமையமலையிற்றேன்றிய பார்வதிதேவியார் திருவடிகளையும் வணங்கிக் கும்பிட்ட கைகளோடு வலப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து முன்னே வந்து பிரகாசித்தாதின்றான். அவ்வீருவரும் நீ நல்ல மங்களம் பெறுவாயென்று ஆசீர்வதித்து இருக்கும்படி கட்டளையிட்டருளும்போது தெய்வயானையம்மை தன்னுடைய திருமுகத்தை யொருபக்கஞ்சாய்த்து வெட்கமுற்றிருந்து பின்பு மிகுந்த ஆசையோடு கடைக்கண்ணால் முருகக்கடவுளைப் பார்த்தான். (எ-ம்) (1)

மாமிபுன் மூரல் விளைக்குமென் பதற்கோ
வானவர் திரண்டதென் பதற்கோ
பூமியின் முறைமை புரிசுவென் பதற்கோ
புதுமணக் கோயிலென் பதற்கோ

தேமலர் மகன்சொல் வழவுமென் பதற்கோ
 திருப்புரு முன்னமென் பதற்கோ
 தாமலர் வதனத் தழகுதிக் கெறிப்பச்
 சுடர்க்கொடி முகங்கனிழ்த் ததுவே.

(இ-ள்) இவ்வீதம் பரிசுத்தமாகிய தாமரைபோலும் முகத்தினழகு திக்
 குகனெல்லாம் பிரகாசிக்கப் பொற்கொடிபோலும் தெய்வயானையம்மை முகங்
 கனிழ்து நாணியிருந்தது, மாயியாராகிய பார்வதிதேவியார் புன்சிரிப்புச் செய்
 வாரென்பதற்கோ, தேவர்கள் கூட்டங்கூடியிருந்த சபை யென்பதற்கோ, உல
 கத்தார்செய்யும் முறைமைபைத் தானுஞ்செய்யவேண்டுமென்பதற்கோ, இலக்
 குமி (மணவறையிலிருக்கும்போது முகங்கனிழ்த்திருவென்று சொல்லிய) வார்
 ததை (முகங்கனிழ்த்திராவிட்டால்) தவறிவிடுமென்பதற்கோ, திருப்பூட்டு முற்
 காலம்து வென்பதற்கோ (யானறியேன்) (ஏ-ம்) (சச)

அப்பொழு தரிவை கடைக்கணற் பார்க்கு
 மருள்வினைத் தழகுட னொழுகத்
 துப்பமர் கனிவாய் நகைநில வொழுகச்
 சுடர்ப்பணி கதிர்பழுத் தொழுகச்
 செப்பரு முலைக்குன் றிரண்டிண்மே லெறிக்குந்
 திங்கள்போன் முகங்கனிழ்த் திருக்கு
 மொட்டரி தான சித்திர வுருவை
 யும்பர்கோன் றலைசிறி தெடுத்தான்.

(இ-ள்) அந்தச் சமையத்தில் தெய்வயானையம்மை கடைக்கண்ணற்
 பார்க்கும் அருள் மிகுந்த அழகுடனே பிரகாசிக்கப் பவளம் போலும் வாய்
 னின்றஞ் சந்திரகிரணம்போலும் புன்சிரிப்புத்தோன்ற ஆபாணங்களின்
 மிகுந்த காந்தி யெங்கும் வியாபிக்கச் சொல்லுதற்கரிய தனங்களாகிய மலைக
 ளின்மேற் பிரகாசிக்குஞ் சந்திரனைப்போலு முகங்கனிழ்த்திருக்கும் ஒப்பில்லாத
 சித்திரம்போலும் (தன்னுடைய புத்திரியின்) திருவுருவத்தைத் தேவேந்திரன்
 தலை நிமிர்ந்து பார்த்துச் சந்தோஷித்தான். (ஏ-ம்) (சடு)

அக்கண மிளமை யழகுட னொழுக
 வண்ணல்பன் விரண்டுக் கடைபா
 மிக்கதோர் கருணை கடலெனப் பெருகி
 வெள்ளமூற் றெழுந்துமிக் கொழுகப்

பக்கம்வீற் றிருந்த கிளிதனைப் பார்த்தான்
பாவிடே னவ்வருட் கடலுட்
டக்கதோர் திவலை பெறுருவான் வேண்டிச்
சண்முகன் புகழ்விரிப் பதுவே.

(இ-ள்) அப்பொழுது இளைமைப்பருவமும் அழகும் பிரகாசிக்க எப் பொருட்கு மிறைவராகிய முருகக் கடவுள் பன்னிரண்டு கடைக்கண்களிலு முண்டாகுங் கருணை வெள்ளங் கடல்போல ஊற்றிருந் தொழுகும்படி பெரு கத் தமது பக்கத்திலிருந்த கிளிபோலுந் செய்வயானையம்மையைப் பார்த்தரு ளினார். பாவிடேனாகிய நான் அந்த அருட்கடலினிடத்துண்டாகிய ஒரு சிறு துளியைப் பெறும் பொருட்டு ஆறுமுக்கடவுளுடைய புகழ் விரித்து உங்களுக்கு நான் சொல்வது என்றார் சூதமுனிவர். (எ-ம்) (சக)

இருவரும் விரும்பி யிருந்திடுங் காலை
யிளமதி துதலயி ராணி
பரிவொடு நாணிப் பணிவிடை யியற்றப்
பவளவாய்க் குகன்பத பூசை
மருவியீ ரெட்டாம் வரிசைக ளியற்றி
வளரடை காய்கொடுப் பித்துத்
திருமகள் கையிற் குமரர்கை யமைத்துச்
சிறுவிரல் கோத்துவைத் தனனால்.

(இ-ள்) இந்தப்படி முருகக்கடவுளுந் செய்வயானையம்மையு மிருக்கும் போது இளஞ்சந்திரனைப்போலும் செற்றியையுடைய இத்திராணி அன்போடு நாணப்பட்டுக் கலியாணச் சடங்குகேற்ற காரியங்களைச்செய்யப் பவளம் போலும் வாயையுடைய முருகக்கடவுள் பாசபூசனை செய்யத் தொடங்கிச் சோடசோபசாரமாகிய வரிசைகளைச்செய்து தாம்பூல னைவேத்தியஞ்செய் வித்துத் தேவேந்திரன் சிறந்த புத்திரியாகிய தெய்வயானையம்மை கையிலே குமரக்கடவுள் திருக்கரத்தைச் சேர்த்து, அவ்விருவர் கைவிரல்களையுங் கோத்துவைத்தான். (எ-ம்) (சஎ)

பின்னயன் கரிமா முகன்பத பூசை
பேணுவித் தறுமுகன் கையின்
மன்னிய பொருளீந் தழல்முகட் டதனின்
மந்திர வாகுதி செலுத்தப்

பொன்னெழின் மார்பன் சொற்படி குகற்குப்
புலோமசை கொடுத்தரீர் மகவான்
றன்னெழின் மகவைத் தத்தமென் நிசைத்து
வார்த்திடத் தடங்கையேற் றனனால்.

(இ-ள்) அதன்மேல் பிரமதேவன் யானைமுடி விநாயகக் கடவுளைப் பூசைசெய்த குமாரக் கடவுளது திருக்கரத்தில் ஓமஞ்செய்யும் பொருள்களைக் கொடுத்து ஓமாக்கினியின் உச்சியில மந்திரத்தா லாகுதி செய்விக்க, இலக்குமி யை மார்பிலே வைத்திருக்கும் விஷ்ணுமூர்த்தி யுத்தரவுப்படி முருகக் கடவு ளுக்கு, இத்திரன் தன்னுடைய மகனாகிய செயவயானையம்மையைத் தத்தஞ் செய்தேனென்று சொல்லி இத்திராணியார் கொடுக்கப்பட்ட நீரை வாங்கித் தாராவார்த்தான். அக்க நீரை முருக்கடவுள் சமது விலாசமாகிய திருக்கரத் திலேற்றுக் கொண்டனர். (எ-ம) (௪௮)

பழிச்சுவோர் தமக்கும பரவினோர் தமக்கும்
பதமலர்ப் பூசையோர் மலரா
விழைத்துளோர் தமக்கு நால்வகைப் பொருளு
பீந்திடும் பாரபரக கடவுள்
குழுச்செயுஞ் சராகோ னொழுகசுரீர் கொண்டான்
குவலய நீதியை முயலத்
தொழிற்செயு மகவான் பெற்றபே றதனைச்
சராதிபர் சொல்லவல லவரோ.

(இ-ள்) துதிக்கின்றவர்க்கும் உணவகுகின்றவர்க்கும் திருவடித் தாம ரையை யொருமலராலாயினும் பூசை செய்வோருக்கும் அறம் பொருள் இன் பம் வீடு என்னும் நால்வகைப் பொருள்களையும் கொடுத்தாரும் மேலாகிய குமாரக்கடவுள் கூட்டமாயின்ற தேவர்களுக்கரசுகளைய தேவேந்திரன் ஒழுக் கிய தாரா நீரைத் திருக்கரத்தில் வாங்கிக்கொண்டனர். (அது) உலகம் நீதி சாத்திர விதிகளைக் கைக்கொண்டு செய்கற்பொருட்டே யாகும். இத்திரு மணச் சடங்கைச் செய்விக்கும் இத்திரன் பெற்ற தவப்பயனைத் தேவர்களுக் குள் தலைமையாவாருள் யார் சொல்ல வல்லவர். (எ-ம) (௪௯)

வண்டுமுடி கமலன் மந்திரங் கூறி
மங்கல நானெடுத் துதவக்
கண்டுவாங் கியபின் புன்னகை யருப்பிக்
தாரிகை கழுத்திலிவிக் கினனா

லண்டரார்ப் பரித்தார் பூதரார்ப் பரித்தா

ரந்தா தூந்துபி யதிர்ச்சி

கொண்டன நறிய பொன்மலர் மாரி

குவிந்தன திசைதிசை பெல்லாம்.

(இ-ள்) வண்டுகள் கிண்டும் தாமரைப் பூவிவருக்கும் பிரமதேவன் திருமங்கல்யத்தை யெடுத்துக்கொடுக்க முருகக்கடவுள் வாங்கிய பின்னர்ப் புன்சிரிப்புச்செய்து தெய்வயானையம்மை கழுத்திலே கட்டியருளினார். தேவர் சளும் பூதாணங்களும் மனமகிழ்ந்து, ஆரவார முழக்கஞ்செய்தனர் ஆகாய தந்துபிவாத்திய முழங்கின. நல்லபொன்னொலாகிய புப்பமாரி நாலுதிககிலும் பொழியப்பட்டன. (எ-ம்) (ரு)

இத்தகை யியற்றுங் காலைநஞ் சொழுகு

மெயிறுடை நாகணைத் துயின்றேரூன்

கொத்தெழு கடம்ப மார்பனை நோக்கிக்

குளிர்நடை பெயரெடைப் பெயர்ந்து

மொய்த்தவங் குரப்பர லிகைகுடந் தீப

முளைத்தெழில் விளையா சாணை

வைத்தது நோக்கித் தேவகுஞ் சரியு

மணாளனு மூவலம் படர்ந்தார்.

(இ-ள்) இந்தப்படித் திருமங்கல்யதாரணஞ் செய்தபின் சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுவானவர் கடம்பமாணியணிந்த முருகக்கடவுளைப் பார்த்துச் சிறிது எழுந்தருளவேண்டுமென்று சொல்ல, அவர் தெய்வயானையம்மையுடனெழுந்து முளைப்பாலிகை பூரணகும்பம் தீபம் அழகு கிறைந்த அரசாணை வைத்திருந்தலைத் திருக்கண் சாத்தி மூன்று தரம் பிரதக்ஷணம் வந்தனர். (எ-ம்) (ருக)

படர்ந்தபின் னிருவர் வடதிசை முகட்டி

லருந்ததி பார்ப்பவர் போலத்

தொடர்ந்தகற் பதனை யருந்ததிக் குதவிச்

சூரியர் கோடிய ரணையான்

மடந்தைதாள் சிலைவைத் திடுதியென் றரியும்

வகுத்திட வம்மியி லழகா

லடைந்தபுன் னகைகொண் டமைத்தன னடியே

னகச்சிலை யழுத்திய பதத்தான்.

கீக-வது திருக்கலியாணச் சருக்கம். கழிந்

(இ-ள்) அதன்மேல் நாயகனும் நாயகியும் வடபக்கத்து ஆகாயத்தினுள் சிலில் அருந்ததியைப் பார்ப்பவர்போல அவளுக்கு கீடித்த கற்பினையருளிச் செய்து கோடி சூரியப்பிரகாசம் போன்ற முருகக்கடவுள் விஷ்ணுவானவர் சொல்லியபடி செய்வயானையம்மை திருவடியைத் தமது திருக்கையினாலெடுத்துப் புன்சிரிப்புச்செய்து அம்மிக்கல்லில் வைத்தருளினர். 'அவர் எத்தன்மையுடையவரென்றால்' அடியேனுடைய மனமாகிய கல்லிற் தமது திருவடியை யழுத்தும்படி பதித்தவர். (எ-ம்) (இஉ.)

களிற்றினைச் செகுத்த களிற்றினுக் கிளைய
களிற்றுவான் களிற்றினை மணந்து
துளித்தவெண் டிவலைக் கங்கைவே னியினைத்
தொலைவிடா மகிழ்பெறுந் தாயைக்
குளித்தவா தாத் தோ டிறைஞ்சியே சூழ்ந்து
குளிர்செவ்வாய் மலர்ந்துசொற் பழிச்ச
விளித்தெடுத் திணைத்து முத்தமிட் டாசி
விளம்பியே யுச்சிமோந் தனரால்.

(இ-ள்) கயமுகாசானை வென்ற விராயகக் கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய குமாரக்கடவுள் செய்வயானையம்மையை விவாகஞ்செய்து வென்றிய துளி கிளையுடைய கங்கானதியைத்தரித்த சடையினையுடைய சிவபிரானாகிய பிதா லையும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடைய உமாதேவியையும் படிந்த அன்போடு வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து குளிர்ந்த திருவாயால் தோததிரஞ்செய்ய (அவ்விரு வரும்) முருகக்கடவுளைப் பக்கதலிலைழ்த்துக் கைகளாலிணைத்து முத்தமிட்டு ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யுச்சிமோந்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர். (எ-ம்) (இஊ.)

ஆதியெய்ம் பரமன் களித்துவாழ்த் தியபின்
ணந்தர தூந்துபி பிளிந்துத்
திநில்பல் வியங்கள் கறங்கவான் களிற்று
சிவிகையிற் குமரன்யா னையின்மேல்
வீதிகள் விளங்க ஆர்வலம் படர்ந்து
விளங்கிய கோயின்முன் னிழியச்
சிதன மாகத் தன்கிளை முழுதூந்
தேவர்கோன் குமரனுக் களித்தான்.

(இ-ள்) ஆதியாகிய சிவபிரானிவ்வாறு செய்தபின் ஆகாயத்தில்தந்துபி லாத்திய முழங்குதலுடனே குற்றமில்லாத பலவகை வாத்தியங்கொலிக்கவும்

தெய்வயானையம்மை சிவிகைமேலுங் குமாரக்கடவுள் யானையின்மேலுமெழுந்
தருளித் தெருக்கள் பிரகாசமுடைய நகர்வலஞ்செய்து ஆலயத்தின் முன்னே
வந்திறங்கத் தேவேந்திரன் தன்னுடைய சுற்றத்தாரொல்லாரையுந் தெய்வ
யானையம்மைக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தான். (எ-ம்) (௫௪)

அப்பொழுது தமர் வானகத் திருந்தே
யரியபொற் பூமழை சிதற
மைப்பொரு மாய னாகியோர் சூழ்ந்து
வாழிய வென்றுடன் படரத்
துப்பமர் கனிவாய்க் கிளியுடன் குமான்
சோதியஞ் சினகாம புருந்தே
யொப்பரி தான தந்தைமான் முதலோ
ருற்றிட நாப்பண்பீற் றிருந்தான்.

(இ-ள்) அப்பொழுதே தேவர்கள் ஆகாயத்திலெழுந்து பொன்மலர்
மாரி பொழிந்தார்கள். மேகமபோன்ற ஊஷ்ணமுதலியோர்கள் மங்கல வாழ்த்
துச்சொலிச் சூழ்ந்துவரப் பலளம்போலக கனிந்த வாயையுடைய தெய்வ
யானையோடு முருக்ககடவுள் பிரகாசமுடைய ஆலயத்தள்ளே புருந்து ஒப்பில்
லாதபிதாமாதாவாகிய சிவபிரான்உமாதேவி விஷ்ணு முதலோரிருக்கும் திருந்
கலியாணமண்டபத்தினடுவே யெழுந்தருளியிருந்தார். (எ-ம்) (௫௫)

இருந்தகா லையினிற் செந்திரு முதலோ
ரெழிலபெறு சோபனங் கூறக
குருந்தின்மீ திவருங் கொண்டவா னவர்கள்
குளிர்ந்தபச் சறுகுதண் டுலங்கொண்
டருந்தொன்மா மறையின் மந்திரங் கூறி
யருண்மண மியற்றிவா னவர்கள்
ஊருந்தயின் றிடவே பூசனை யியற்ற
வேதனா தியர்துதி புகல்வார்.

(இ-ள்) இவ்விதமிருந்த காலத்தில் இலக்குமி முதலிய தெய்வப் பெண்
கள் சோபன மங்களம் பாடவும், குருந்தமரத்திலேறி விளையாடும் விஷ்ணு
முதலிய தேவர்கள் குளிர்ந்த பசிய அறுகம்புல்லும் பச்சரிசியுங் கொண்டு
வந்து வைத்து, அருமையாகிய வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி அறுகுமணச்
சடங்கு செய்து, தேவர்கள் கண்கள் களிகூர்ந்து தரிசிக்கப் பூசைசெய்யவும்,
பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் தோத்திரஞ்செய்யத் தொடங்கினர். (௫௬)

கோலுமீ ராறு ஞாயிறு போலுங்
 குண்டலக் காதுளாய் சரணஞ்
 சாலுமவெண் டிங்கள் வதனனே சரணந்
 தயங்குசெவ் வாயனே சரணம்
 ஏலவே யன்பு தனதென னியாழ
 மிழைஞ்சிய வெள்ளியங் கிரியான்
 பாலனே சூரந் கசனியே சரணம்
 பரங்கிரிக் குமரனே சரணம்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டு சூரியர்களைப்போலும் வளைவாகிய குண்டலக்கண்ணிந்த காதுகளையுடையாய், மிகுந்த வெண்ணிறமுடைய சந்திரன்போலுமுடையுடையாய், அன்பு தனதாகப்பொருந்த வியாழபகவான் வணங்கப்பட்ட கயிலாச மையுடைய சிவபிரான் மைந்தனே, சூலனுக்கு இடிபோன்றவனே, பரங்கிரிக் குமரர்கடவுளே! (உனக்கு நாக்கன்) அடைக்கலம். () (இஎ)

அரியயன் முதலோர் துதிக்கைபெற் றாறு
 மருள்மதஞ் சொரிந்துகின் விழியாம
 வரியளி யுலவப் புகர்முகக் கொண்ட
 மார்புடைத் தெய்வயா னையினைக்
 'கருதுமங் குசுக்கொண் டிணக்கியே நீக்காக்
 காதலாஞ் சங்கிலி பூட்டிப்
 பருமணிப் புயத்தி லிணைத்துளாய் சரணம்
 பரங்கிரிக் குமரனே சரணம்.

(இ-ள்) பிரமா விஷ்ணு முதலியோர் தோத்திரங்களைப் பெற்றுப் பெருகுங் கருணையாகிய மதத்தைச் சொரிந்து, உன்னுடைய கண்களாகிய வண்டு களுலாவ யானேபோலும் தனங்களைக்கொண்ட மார்பினையுடைய தெய்வயானையம்மையைக் கருதுகின்ற அவ்விடத்து அன்பால் வசப்படுத்தி ஆசையாகிய சங்கிலியைப் பூட்டிப் பெரிய இரத்தாபரணங்களணிந்த மார்பாகிய (கட்டுத்தறியில்) சேர்த்தவனே அடைக்கலம். (எ-ம்) (இஅ)

தேமலர்த் தருவை வானவ ரிருப்பைச்
 சிதறிடக் கவடுகொண் டோங்கி
 பாமெனத் தீமைத் தளிர்ந்தழைத் தோங்கி
 பத்தியில் முனைத்துகின் றருளு

கீழ்கு

திருப்பரங்கிரிப் புராணம்.

மாமா மிரண்டு துண்டமாய்ப் பிறக்க
வளர்திரு வேல்கொடு தாக்குந்
தாமரைப் பூங்கைக் குமாணே சாணந்
தமிழ்ப்பரங் கிரியுளாய் சாணம்.

(இ-ள்) கற்பக விருகூத்தையுந் தெய்வலோகத்தையும் அழிக்கும்படி
கவடுகொண்டெழுந்தார்போலத் தீமையாகிய தளிரெடுத்து உயர்ந்து சமுத்
திரத்தின் மத்தியில் முளைத்தெழுந்த (சூரனாகிய) மாமரம் இரண்டு துண்டா
கித் தோன்ற உயர்ந்த சிறப்புத்தங்கிய வேலாயுதத்தினால் தாக்கும் தாமரை
மலர்போலுங் கையையுடையவனே! தமிழ் நிறைந்த பரங்கிரிக்குமாரக் கட
வுளே! அடைக்கலம். (ஏ-ம்) (டுக)

வேறு.

மாயுடனே சூர்மகளிர் மங்கலியப் பிச்சையிடு
மலர்க்கை போற்றி
தேவர்சிறை மீளவொரு சூரனெதிர் தேரேழந்
திருத்தாள் போற்றி
பாவைபங்கர் திருச்செவியிற் குனிந்துரைக்கு மந்திரவாய்ப்
பவளம் போற்றி
கோவிறல்சேர் வேலவநின் பரங்கிரியி லிருந்தமணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) பெருமையுடனே தெய்வப்பெண்களுக்குத் தாலிப்பிச்சை
கொடுத்த மலர்போலுந் திருக்கரத்துக்கு நமஸ்காரம். தேவர்களெல்லாருஞ்
சிறைச்சாலையை விட்டு கீங்கச் சூரனுக்கெதிரே திருத்தேரேறிச் சென்ற
திருவடிசளுக்கு நமஸ்காரம். அர்த்தநாரீசுராகிய சிவபிரான் திருச்செவி
யில் தலைகுனிந்து மந்திரோபதேசஞ்செய்த பவளம்போன்ற திருவாய்க்கு
நமஸ்காரம். உயர்ந்த வெற்றி பொருந்திய வேலேந்தியவரே! உம்முடைய
பரங்கிரியிலெழுந்தருளியிருந்த திருமணக்கோலத்துக்கு நமஸ்காரம். (ஏ-ம்) (1)

வருதெய்வ யாணபத மம்மியிட நகைவினைக்கும்
வதனம் போற்றி
உருதுமெமை யருளொழுதி வடிந்திடவே நோக்குமிரு
கடைக்கண் போற்றி

யரிபிரமர் கண்கலக்க மகற்றுதுமென் தபயவா
மருள்கை போற்றி
குருதியெழு வேற்கரத்தாய் பரங்கிரியி வீருந்தமணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) செய்வயானையம்மை திருவடியை உம்முடைய திருக்கா
மெடுத்த அம்மியிலை வைக்க அப்போது புன்சிரிப்புக்கொண்ட உம்முடைய
திருமுடித்துக்கு நமஸ்காரம். நினைக்கின்ற அடியேங்களிட்டுத்துக் கருணை
கசிந்தொழுதி வடியும் உம்முடைய திருக்கடைக்கண்களுக்கு நமஸ்காரம்.
பிரம விஷ்ணுக்கள் கண்கலக்கத்தை நீக்குவோமென்று அபயவரம் கொடுத்த
தருளிய உமது திருக்காக்களுக்கு நமஸ்காரம். (௭-ம்) (௬௪)

மன்னியமின் நெழுசெக்கர் வான்போலும் பொற்புரிநூன்
மார்பம் போற்றி

கன்னிறைத்த மணிமகர குண்டலங்க ளிலங்கியிடுங்
காது போற்றி

வண்ணமெழுந் கோடிசூ ரியர்களென முடிக்கிழ்த்த
மகுடம போற்றி

கொன்னலும் வேலணியோய் பரங்கிரியி வீருந்தமணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) நிலபெற்ற மின்னையுடைய செவ்வானம்போலும் பொன்
னாச்செய்த முப்புரிநூல் தரித்த உமது மார்புகளுக்கு நமஸ்காரம். இரத்தங்
கள் நிறைக்கப்பட்ட அழகிய மகரகுண்டலங்கள் பிரகாசிக்கும் உம்முடைய
காதுகளுக்கு நமஸ்காரம். நிறம் பொருந்திய கோடிசூரியர்களைப் போலும்
உம்முடைய திருமுடியிற் சூட்டிய கிரீடங்களுக்கு நமஸ்காரம். அச்சத்தைச்
செய்யும் வேலாயுதத்தைத் தரித்தவரே! திருப்பாங்குன்றத்திலெழுந்தருளி
யிருந்த உமது திருமணக் கோலத்துக்கு நமஸ்காரம். (௭-ம்) (௬௨)

ஆருயிரே புத்தமுதே யரசேகண் மணியெயென்
றழைக்குந் தோறும்

பாரமுலை யுமைமடியிற் பதறிவந்து பாய்ந்தோறும்
பதுமம் போற்றி

தாரொணவே குமுகுமென நறையொழுதுங் கடம்பிருந்த
சைலம் போற்றி

கூரியதோர் வேலணிந்த குமரபரங் கிரியின்மணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) அருமையாகிய உயிரே, புத்தமுதே, அரசே, கண்மணியே
யென்று கூப்பிடுந்தோறும் பரியதனக்களையுடைய உமாதேவியார் மடியின்மே
லோடிவந்தேறியிருக்கும் உம்முடைய பாதங்களுக்கு நமஸ்காரம். பூங்கொத்
தப்போலக் குருகுமெனத் தேனொழுங்குங் கடப்பமாலையணிந்த உம்முடைய
புயங்களுக்கு நமஸ்காரம். கூரியதாகிய ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய
பரங்கிரித் குமாரக்கடவுளே நமஸ்காரம். (எ-ம்) (௪௩)

மத்தமணிச் சடைப்பாம ரெடுத்திறுகத் தழுவினெழின்
மடிமேல் வைத்து
முத்தமிடத் திரும்பியெதிர் தாவினெட்டிக் காட்டியசண்
முகங்கள் போற்றி
சித்திரப்பா வெனவடித்த தமிழ்க்குருகிச் சாற்றுதிருச்
செவிகள் போற்றி
கொத்திருந்த கடம்பணியோய் பரங்கிரியி லிருந்தமணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) ஊமத்தம்பூ மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்
எடுத்து இறுகத்தழுவி அழகிய மடியின்மேல் வைத்து முத்தமிட அப்போது
திரும்பி யெதிரே தாவி நெருங்கிக்காட்டிய ஆறுதிருமுகங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
சித்திராகவியெனத் தெளிந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்க்கு மணமுருகி (அத்
தமிழை)க் கேட்கின்ற திருச்செவிகளுக்கு நமஸ்காரம். பூங்கொத்திலிருந்த
கடம்பமலர்மாலையைப் புனைந்தவரே! பரங்கிரியிலெழுந்தருளிய உமது திரு
மணக்கோலத்துக்கு நமஸ்காரம். (எ-ம்) (௪௪)

கையிலணி வேல்போற்றி கருதிவரு மயில்போற்றி
கணக தண்டைச்
செய்யமல ரடிபோற்றி திருச்சேவற் கொடிபோற்றி
திகழுஞ் சோதி
மெய்யிலகு மெழில்போற்றி விளக்கியகண் முகம்போற்றி
மேன்மை போற்றி
கொய்யுமலர்க் கடம்பணியோய் பரங்கிரியி லிருந்தமணக்
கோலம் போற்றி.

(இ-ள்) உமது திருக்காத்திலணியப்பட்ட வேலாயுதத்துக்கு நமஸ்
காரம். உம்மை நினைத்து வருகின்ற மயிலுக்கு நமஸ்காரம். பொற்றண்டை

படுவானென்று ஒருமுறத்தி லொதுங்கி யானைமுத லீராயகக்கடவுளிருந்து
 அமுது நிறைந்த தமது தம்பியாகிய குமாரச்கடவுளைக் கடைக்கண்ணூற்
 பார்த்து மனமகிழ்ந்திருக்கக் குமாரச்கடவு னெழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-ம்) (1)

மற்றைய வானேர் வயின்வயி னிருக்க
 மாமகள் வாணியா தியர்க
 ளுற்றகண் ணுற்றுப் பார்த்தபி லிமையா
 வுயர்விழிப் பேறென இருந்தார்
 சொற்றது லிருக்க மாண்டத் தொகுதி
 னாய்த்தவங் கோடியாண் டிழைத்துப்
 பெற்றபேற் றினர்போ லியாவருங் காணப்
 பிரான்பரங் கிரியில்வீற் றிருந்தான்.

(இ-ள்) மற்றைத் தேவர்கள் அவாவர்களுக்குரிய இடத்திலே யிருக்க
 இலக்குமி சரசுவதி முதலிய தெய்வப்பெண்கள் திருக்கலியாணக் கோலத்
 தைக் கண்களாலுற்றுப்பார்த்து இமையாநாட்டம் பெற்ற பயனிதுவென்று
 பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இங்கே சொல்லிய விஷயம் இவ்வளவாக(இனி)
 மனிதர் கூட்டங்கள் பரிசுத்தமாகிய தவததைக் கோடி வருடங்கள் செய்து
 பெற்ற பயனடைந்தவர்போல எல்லாருந் திருமணக்கோலக் காட்சியைத்
 தரிசிக்க முருகக்கடவுள் திருப்பரங்கிரியில் எழுந்தருளியிருந்தனர். (எ-ம்) (1)

வேறு.

திருப்பரங் கிரியின் காதை சிவாலய மதனிற் பூவின்
 மருப்பொழி லதனிற் சோதி மடத்தினி னதிதி ரத்தி
 னுருப்பொலி தலத்தில் வைகி யுரைத்துளோர் விழைந்து கேட்போர்
 லிருப்பெழு பொருளை யெய்தி முடிவினில் வீடு சேர்வார்.

(இ-ள்) திருப்பரங்கிரியின் மகத்துவமாகிய கதையைச் சிவாலயத்திலா
 லாவது, பூக்கள் நிறைந்த வாசனைதங்கிய சோலையினிடத்தாவது, பிரகாசத்
 தங்கிய மடத்திலாவது, நதிக்கரையிலாவது சுத்தமாகிய இடத்திலிருந்து
 படித்தவர்களும் அதை அன்புடன் கேட்போர்களும் அவாவர்கள் இச்சித்த
 தருமம் பொருள் இன்பங்களைப் பெற்று முடிவிலே மோகூத்தையடைவார்
 கள். (எ-ம்) (கூ)

கக்-வது திருக்கலியாணச் சநூக்கம்.

கக்

வேறு.

அந்த னூளர்சொல் லாரண மோங்கு
வந்து நீதியை மன்னவர் மன்னுக
பெந்தை யாறெழுத் தேபொரு ளாகுக
கந்த வேளடி யார்கள் களிக்கவே.

(இ-ள்) அழகிய குளிர்ந்த குணமுடையவராகிய பிராமணர்கள் ஒது
கின்ற நான்கு வேதங்களும் உயர்ச்சியடையவேண்டும். அரசர்கள் வந்து
செங்கோலை நிலைபெறும்படி நடாத்தவேண்டும். எங்களுக்குப் பிதாவாகிய
முருகக்கடவுளது சடாகூர மந்திரமே எல்லாப்பொருளுக்கும் மூலப்பொரு
ளாக வேண்டும். முருகக்கடவுளடியார்கள் எந்தக்காலமும் மனமகிழ்ச்சி
யடைய வேண்டும். (எ-ம்) (எ0)

பதினொராவது திருக்கலியாணச் சநூக்கம் முற்றிற்று.
கூகச் சநூக்கம் கக-க்குக் கூடிய செய்யுள் டூஉக.

திருப்பரங்கிரிப் புராணம் முற்றிற்று.
முருகக்கடவுள் திருவடி வாழ்க.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	11	குடமு ய	குடமு யி
13	30	விலக்கும்	விலகும்
23	32	தடைந்	தடைந்
25	20	ழைவ	நழைவ
33	27	இருந்தார்	இருந்தான்
42	2	பரணென	பரணனே
48	3	பல்லுயர்	பல்லுயிர்
49	25	இரத்தங்களை	இரத்தங்களை
54	20	குறடுமஞ்	குறடுறிஞ்
70	24	கவுத	கவுதம
71	4	செடி	செடி
73	19	னியன்றன்	யின்றன
74	20	கவுத	கவுதம
90	5		முத்திர்த்தமென்
			முத்திர்த்தமெனக் கை— குறை
„	20	கோள	கோள்
91	5	மைப்புன	மைப்புய
110	6	யான்ப	யான்ப
„	15	குவனீ	குவனீ
116	22		வேறு
117	11	ஆலகல	ஆலகால
123	29	மழவா	மழுவா
129	32	பெற்றோ	பெற்றூ
139	9	வழங்கு	வங்கு
142	26	தனநி	தமநி
162	20	றியயிஷ்	றியயின்
170	15	பொறி	பொரி
183	8	யமுத்தம்	யமுத்தம்

